

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

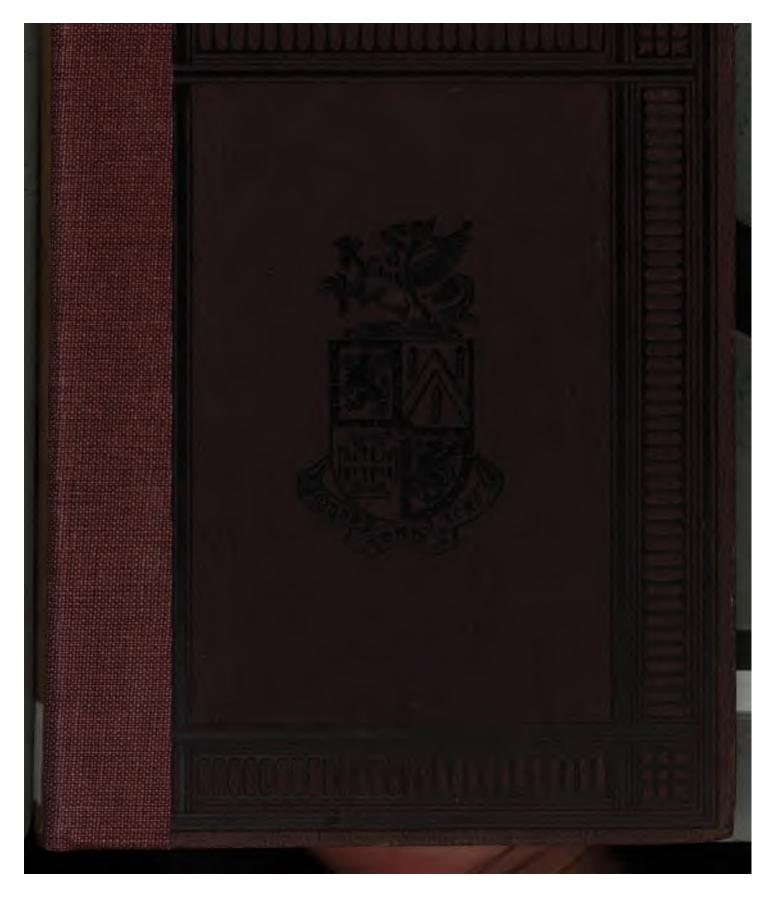
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

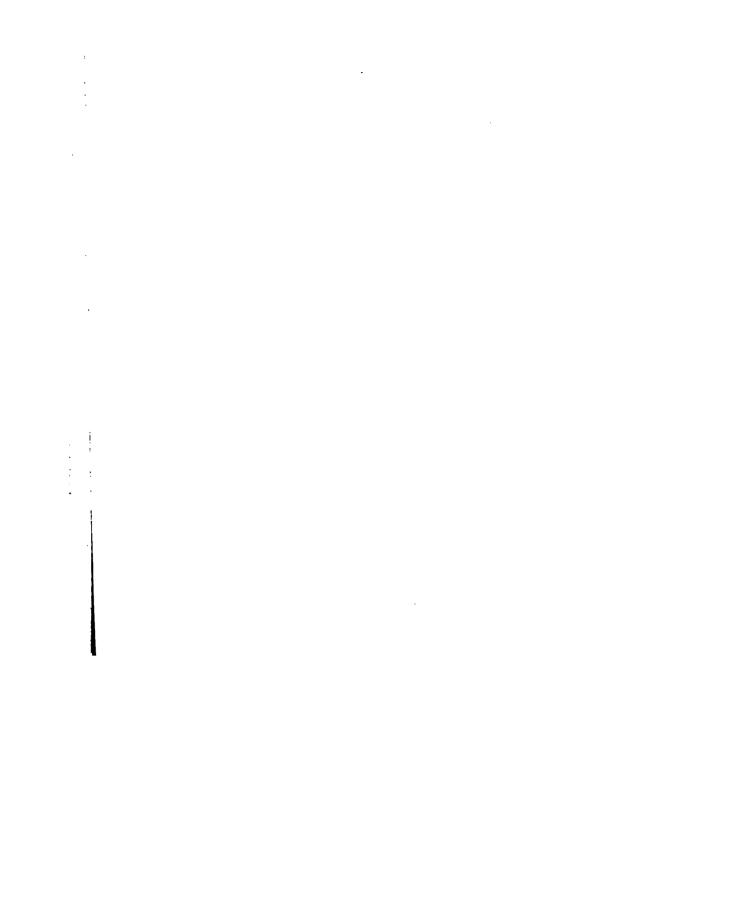
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

,		·	
	·		

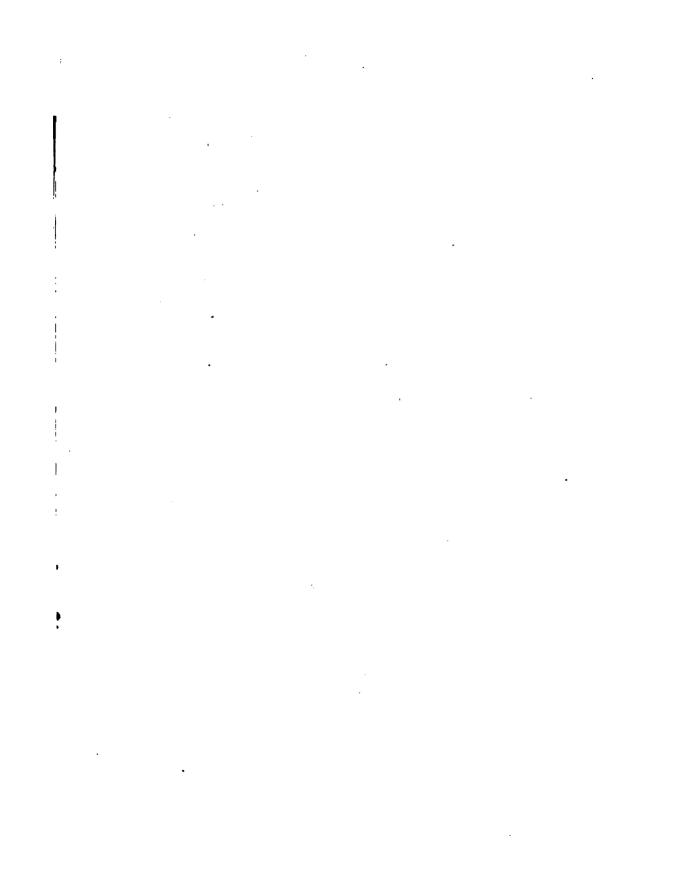

.

.

.

Chetham Society:

ESTABLISHED M.DCCC.XLIII., FOR THE PUBLICATION OF HISTORICAL AND LITERARY REMAINS CONNECTED WITH THE PALATINE COUNTIES OF

Lancaster and Chester.

COUNCIL FOR THE YEAR 1884-5.

President.

The Worshipful RICHARD COPLEY CHRISTIE, M.A., Chancellor of the Diocese of Manchester.

Bice-President.

The Right Rev. THE LORD BISHOP OF CHESTER, D.D.

Council.

JAMES CROSTON, Esq., F.S.A.

J. F. EARWAKER, Esq., M.A., F.S.A.

LIEUT.-COLONEL FISHWICK, F.S.A.

HENRY H. HOWORTH, Esq., F.S.A.

The Rev. JOHN HOWARD MARSDEN, B.D., F.R.G.S., late Disney Professor.

The Rev. JAMES RAINE, M.A., Canon of York, Fellow of Durham University.

FRANK RENAUD, Esq., M.D., F.S.A.

J. P. RYLANDS, Esq., F.S.A. The Rev. RICHARD TONGE, M.A., Hon. Canon of Manchester. A. W. WARD, Esq., Lit.D., M.A.

Erensurer. J. JOSEPH JORDAN, Esq., the Bank, St. Ann's Street, Manchester.

Monorary Secretary.

JOHN E. BAILEY, Esq., F.S.A., Stretford, Manchester.

RULES.

1. That the Society shall be limited to three hundred and fifty members.
2. That the Society shall consist of members being subscribers of one pound annually, such subscription 2. That the Society shall consist of members being subscribers of one pound annually, such subscription to be paid in advance, on or before the day of general meeting in each year. The first general meeting to be held on the 23rd day of March, 1843, and the general meeting in each year afterwards on the first day of March, unless it fall on a Sunday, when some other day is to be named by the Council.

3. That the affairs of the Society be conducted by a Council, consisting of a permanent President and Vice-President, and twelve other members, including a Treasurer and Secretary, all of whom shall be elected, the first two at the general meeting next after a vacancy shall occur, and the twelve otherwards at the general meeting next after a vacancy shall occur, and the twelve otherwards at the general meeting next after a vacancy shall occur, and the twelve otherwards are the general meeting are the general meeting the general meeting are the general meeting are the general meeting the general

members at the general meeting annually.

4. That the accounts of the receipts and expenditure of the Society be audited annually, by three auditors, to be elected at the general meeting; and that any member who shall be one year in arrear of his subscription, shall no longer be considered as belonging to the Society.

5. That every member not in arrear of his annual subscription, be entitled to a copy of each of the works published by the Society.

6. That twenty copies of each work shall be allowed to the editor of the same, in addition to the one to which he may be entitled as a member.

Applications for Membership and other communications to be addressed to the Honorary Secretary.

-· . . • . • • • •

LIST OF PUBLICATIONS.

NEW SERIES.

FIRSΤ YEAR (1882-3).

- Vol. 1. The Vicars of Rochdale. By the late Rev. Canon Raines, M.A., F.S.A. Edited by Henry H. Howorth, F.S.A. Part 1. pp. xiii. 200.
- Vol. 2. The Vicars of Rochdale. Part 2. pp. 201-391.
- Vol. 3. Lancashire and Cheshire Wills and Inventories at Chester, with an Appendix of Abstracts of Wills now Lost or Destroyed. Transcribed by the late Rev. G. J. Piccope, M.A. Edited by J. P. EARWAKER, M.A., F.S.A. pp. x. 262.

SECOND YEAR (1883-4).

- Vol. 4. The Catechisme, or a Christian Doctrine necessary for Children and Ignorant people, of Lawrence Vaux, 1574, sometime Warden of the Collegiate Church, Manchester. By T. G. Law, Esq., Signet Library, Edinburgh. pp. cx. 111.
- Vol. 5. The Rectors of Manchester, and the Wardens of the Collegiate Church of that Town. By the late Rev. F. R. RAINES, M.A. Edited by Mr. J. E. BAILEY. Part I. The Rectors; Warden Huntingdon to Warden Chaderton. pp. xx. 100.
- Vol. 6. The Rectors of Manchester, and the Wardens of the Collegiate Church of that Town. Part II. Warden Dee to Warden Herbert. pp. 101-206.

THIRD YEAR (1884-5).

- Vol. 7. The Old Church and School Libraries of Lancashire. With Bibliographical and other Illustrations. By RICHARD COPLEY CHRISTIE, M.A. pp. xiii, 215.
- Vol. 8. The History of the Parish of Poulton-le-Fylde. By HENRY FISHWICK, F.S.A. pp. 232.
- Vol. 9. The Coucher Book of Furness Abbey. Part I. The Furness Domains. Edited by the Rev. J. C. ATKINSON, M.A.

	:
	÷
	·

REMAINS

historical and Literary

CONNECTED WITH THE PALATINE COUNTIES OF

Lancaster and Chester.

VOLUME 9.—NEW SERIES.

MANCHESTER:

Printed for the Chetham Society.

1886.

.

The Chetham Society.

COUNCIL FOR 1884-5.

THE WORSHIPFUL RICHARD COPLEY CHRISTIE, M.A.,
CHANCELLOR OF THE DIOCESE OF MANCHESTER, PRESIDENT.

THE RIGHT REV. THE LORD BISHOP OF CHESTER, D.D., VICE-PRESIDENT.

JAMES CROSTON, Esq., F.S.A.

J. P. EARWAKER, Esq., M.A., F.S.A.

LIEUT.-COLONEL FISHWICK, F.S.A.

HENRY H. HOWORTH, Esq., F.S.A.

REV. JOHN HOWARD MARSDEN, B.D., F.R.G.S., LATE DISNEY PROFESSOR.

REV. JAMES RAINE, M.A., CANON OF YORK.

FRANK RENAUD, Esq., M.D., F.S.A.

J. P. RYLANDS, Esq., F.S.A.

REV. RICHARD TONGE, M.A., How. CANON OF MANCHESTER.

A. W. WARD, Esq., Lit.D., M.A.

J. JOSEPH JORDAN, Esq., TREASURER.

JOHN E. BAILEY, Esq., F.S.A., Hon. SECRETARY.

·	· .	

THE

Coucher Sook of Furness Abbey.

PRINTED FROM THE ORIGINAL PRESERVED IN THE RECORD OFFICE, LONDON.

EDITED BY

REV. J. C. ATKINSON,

Author of "The Cleveland Glossary,"
"The History of Cleveland,"
"The Handbook of Ancient Whitby and its Abbey," etc., etc.,
Editor of "The Whitby Chartulary," etc.

PART I.

PRINTED FOR THE CHETHAM SOCIETY. 1886.

PRINTED BY CHARLES E. SIMMS, MANCHESTER.

The cost of transcribing, editing, and printing this book has been generously defrayed by His Grace the DUKE OF DEVONSHIRE, K.G., by whom the volume is presented to the members of the Chetham Society.

R. C. C.

•			
		•	

PREFATORY NOTICE.

OUCHING the collection of documents, of which the following pages contain as faithful a copy, it is hoped, as it is easily possible to make, the Author of the Annales Furnesienses, or History and Antiquities of the Abbey of Furness, says-" Of this handsome volume a slight description cannot be unacceptable. . . . . It is a large folio, sixteen inches in height by ten inches and a half in width, and consisted originally of two hundred and ninety-three folios of ordinary vellum, but many have been torn out. It is written in double columns, in a large square hand, and contains numerous charters relating to the possessions of the monastery in Furness, as well regal as the grants of private persons, much correlative matter, of interest and value, and a series of papal bulls concerning the order in general and Furness in particular. initial letters are richly but coarsely illuminated, and in most instances bear the emblazoned arms of the grantors. It is to be lamented, that at some remote period, many of these illuminations, and in consequence parts of pages, have been cut out, the work probably of an antiquarian collector of the time of Queen Elizabeth, as several of the escutcheons which have been recovered and pasted in their proper places are labelled at the back in the writing of that date."

To this it is necessary to append but little, either in the way of comment or addition. The volume is in modern binding, not the ancient 'boards,' and inserted at the beginning are certain pages — not of vellum like the bulk of the original book — and with them two original deeds. Up to f. 47 the book is not "written in double columns." From that point, however, at which the copies of charters — not the charters themselves, as it is loosely expressed in the extract given above — begin, to the end, the statement as to double columns is correct. I should also scarcely care to describe the illuminations as 'coarsely' done. Many of them are of exceeding softness and beauty, and very few of them, if any, as it appeared to me, need to be spoken of derogatorily. The volume, both as to hand-writing and illumination, is a very splendid specimen of the kind.

I could wish it were not necessary to add further remarks, and these characterised by a different tone. The manuscript all the way through, with scanty exceptions, is incorrectly written,—one hardly likes to use the word 'carelessly'—and yet it is the word which rises for expression. I do not refer to mere variations of orthography, and especially in respect of names of persons and places:—they occur, with sufficient abundance, in all like documents and collections of documents. But in the Coucher, letters, often words, are left out, or inserted gratuitously; and only too frequently there is reason to suspect the omission of clauses, or even sentences, the absence of which makes the sense of the text doubtful, and which it is almost impossible to supply even conjecturally.

Unfortunate as this is as connected with the book at large, it is still more to be lamented in connection with more than one or two of the copies of deeds or other documents written in old French. The suspicion continually suggests itself that the copyist did not himself

understand the writing he was transcribing. Of course, variations of words or word-forms must be expected—they are inevitable: and to what an extent this admission stretches itself may be well seen by the merest inspection of the copy given below (No. lxvii.) of the "Grant by the Claimants of the Scottish Crown" to King Edward. For, on one page only (p. 179), it will be seen that, on comparison of the Coucher copy with the Photo-zincograph facsimile of this document given in National Manuscripts, no less than thirty-four annotations of difference or discrepancy are called for.

That, under the combined influences of variation, such as is thus illustrated, inaccuracy, which is only too frequent, and, it would seem, palpable carelessness, it has been found difficult to edit the old French deeds, hardly need be said. As to some one or two of them the task has been almost hopeless — no Dictionary, or comparison of other old French writings, seemed to supply adequate assistance, or even suggestion. The Editor could only endeavour to give as faithful a copy of the Coucher transcript as the uncertainties involved would permit. In few words, this task has been one of no ordinary difficulty.

The principles on which the work has been done are briefly these:—to give what is contained in the Coucher Book as closely and accurately as possible; to mark any insertion, whether of a single letter or more, of a word, a clause, or sentence, by the use of square brackets enclosing such inserted letter, word, or clause; wherever an alteration in the original text is made, to mark it by appending a foot-note; to mark any suggested emendation in the same manner; and to give such illustration, whether local, archæological, historical, or philological, as

could be well supplied, consistently with the least possible expenditure of space.

As to matters historical connected with the Abbey itself and deducible from such sources as the documents contained in the Coucher Book, it is obvious that any resumé, however brief, must be altogether imperfect, uncertain, and unadvisable, until all the available charters and other documents of a like nature, have been brought under hand and dealt with carefully and exhaustively in the way of examination and collation. Thus, a very slight inspection of the descriptive list of deeds given, pp. 161–192 of the Public Records Report for 1875, is sufficient to show at once not only what a mine of information of the kind here referred to is there offered for diligent and careful working, but how entirely unsatisfactory any historical sketch founded only on the Coucher Book cannot but inevitably be.

That the present volumes may be, as far as possible, made available for the kind of research thus indicated, it is purposed to append to the last of them a thoroughly exhaustive Index, from which no name of either person or place shall be omitted, and in which no matter of real interest shall be left without its easy reference.

Finally, it may be added that an attempt has been made to direct attention, as the work proceeds, to all minor matters of interest or detail, such as change of writing, insertions in different hands, and the like, in the footnotes.

J. C. A.

Danby, October 9, 1886.

CONTENTS.

		-							PAGE
I. Co	PIES	of Misce	LLANE	ous C	HAR	TERS AN	D OTHER DO	CUM	ENTS
	INS	ERTED AT T	CHE BE	GINNI	NG (	OF THE C	Coucher Bo	OK	- I-20
II. M	[etr	ICAL ACCO	UNT OF	THE	For	INDATION	OF THE AB	BEY	- 21-23
III. T	'ABU	la Senten	TIALIS	OR D	ESC	RIPTIVE I	INDEX OF C	IART	ers,
	Fin	ES, PLEAD	INGS,	Papai	. B	ULLS, ET	C., CONNECT	ED 1	WITH
	THE	ABBEY A	ND ITS	LAND	S Al	ND OTHER	R PROPERTY:		
(a)	List	of Deeds,	etc., s _l	peciall	y re	lating to	Dalton -		24-32
(b)		))	"		"		Orgrave	-	32-37
(c)		"	"		,,		Elliscales	-	37-42
(d)		,,	"		"		Merton	•	42-45
(e)		"	"		,,		Kirkby Irel	eth	45, 46
(f)		"	,,		,,		Angerton M	1oss	47-50
(g)		"	,,		,,		Ulverston	-	51-69
(h)		,,	"		"		Bardsea	-	69-71
(i)		,,	"		,,		Urswick	•	71-73
(<i>k</i>)		"	"		"		Ros or Roo	s -	73-77
(1)		,,	"		,,		Aldingham	-	78- 89
(m)		n	,,		27		Pennington	-	90-95
(n)		,,	»		,,		Bolton	-	95-99
Papal	Bur	LS ISSUED	ву:-	_					
(o) I	Pope	s Adrian a	ınd Al	exand	er I	II		-	99-104
(p)]	Pope	Boniface		-			-	-	104, 105
(q)	,,	Benedict		-			-	-	105
(r)	,,	Boniface		-			•	-	106

Contents.

Papal	Bui	LS ISSUED	ву:						PAGE
(s)	Pope	e Clement		•		-	-	-	106-108
(t)	"	Gregory		•	•	•	-	-	108–110
(u)	"	Honorius	III.	-	-	-	-	- .	110-112
(v)	>>	Eugenius		-	•	•	-	•	113
(w)	"	Innocent :	IV.	-	-	•	-	-	113-115
(x)	,,	Lucius II	ī.	-	•	-	•	•	115, 116
(y)	,,	Nicholas 1	III.	•	-	•	-	-	116
(z)	"	Urban II	I.	-	•	-	-	-	117, 118
(aa)	List	of Docum	nents c	onnecte	d with	the Ch	urches	of	
	Ι	Dalton and	Urswi	ck	•	•	-	-	119-121
IV. D	ESCE	NT OF KIN	g St e p	HEN, ET	c.	-	•	-	121, 122
V. Co	PIES	OF CHART	ERS AN	OTHER	Docus	MENTS C	ONNECT	ED	with:
							DALTO	N	122-227
VI.		,,	,,		"		Orgra	VE	227-260

The furness Coucher.

[I.—Confirmation by Henry II. of agreement touching Furness Fells between the Monks of Furness and William Fitz Gilbert.]

Henricus, Rex Angliæ et Franciæ, et Dux Norman' et Aquitaniæ, et Comes Andegaviæ, Archiepiscopis, Episcopis et Abbatibus, Comitibus, Barronibus, Justiciariis, Vicecomitibus, Ministris et omnibus hominibus suis totius Angliæ, Francis et Anglis, salutem. Sciatis me concessisse et carta mea confirmasse Conventionem quæ facta fuit coram me Inter Monachos de Fourneis et Willelmum filium Gilberti de Montanis de Fourneis, quæ talis est:—Montanæ de Fourneis dividuntur a Kendala hiis terminis, sicut juratum est, præcepto meo, juramento triginta hominum—desicut aqua descendit de Wrenhalse in Langed[e]ne litole,² et inde in Elterwatter, et inde per Brayza in Wynandermare, et sic per Wynandermare usque in Levenam, et sic per Levenam usque

¹ See No. ccv., which although not actually a verbatim repetition of this, is de facto identical with it. The names of several of the witnesses specified in the document referred to prove the identity of the king. It should, perhaps, be noted here that this, the first document met with in the Coucher-book, is, with the two that follow, written on two leaves of paper inserted at the beginning, or before the commencement of the entries in the Coucher-book proper.

² Considerable divergences of spelling will be noted in the forms these names assume in this deed and in Nos. iii, viii, ccv, etc. Thus Wrenhalse becomes Wrenchalse, Wrenehale, Wreneshalse, Wrensehalse, Wrensehalse, etc., Langed[e]ne little becomes Langedene little, Brayza or Braiza becomes Braytha, and Yedalbeke passes through the forms Yewdallbek', Yedelbecc, Ywedalebec, and so forth. The probable explanation is that the various copies referred to were made by different scribes writing from dictation, and that each scribe followed a rule of phonetics peculiarly his own. The same, or rather a like, series of divergences is observable in almost all like cases, and hardly any where more than in the various documents to be found in the Whitby Chartulary.

mare. Hanc terram partitus est Abbas de Fourneis per divisas subscriptas: - Ab Elterwatter per vallem de Tilburthwait, et inde per Yedalbeke ad Connyngeston', et sic in Thurstaneswatter, et inde per ripam ipsius aquæ usque Crayke, et inde in Levenam. Willelmus vero elegit sibi partem illam quæ adjacet istis terminis a parte occidentali-Tenendam de Abbathia de Furneis in bosco, in plano, in aquis et piscariis: et Willelmus, filius ejusdam Willelmi, faciet inde homagium Abbati ejusdem loci, reddendo inde Abbathiæ de Fourneis annuatim viginti solidos. vero partem quæ est infra istos terminos a parte orientali habet eadem Abbathia, excepto quod in parte illa habebit Willelmus cervum et cervam et ancipitrem. Quare volo et firmiter præcipio quod hæc Conventio firma et inconcussa teneatur, et quod prædicta Abbathia partem suam prædictam habeat et teneat, bene et in pace et integre et plenarie, in bosco et in plano, in aquis et in piscariis, et in omnibus locis et rebus. Hiis testibus etc.

[II.—SETTLEMENT OF A CONTROVERSY BETWEEN THE ABBOT OF FURNESS AND ROGER DE LAN[C]ASTER.]

Hoc scriptum testatur quod cum inter D'n'm Hugonem, Abbatem Fourniss', et ejusdem loci Conventum, ex parte una, et D'n'm Rogerum de Lan[c]astr', 1 ex altera, mota esset controversia, tam super homagio et relevio, quam super aliis servitiis debitis et consuetis prædicto D'no Abbati et ejusdem loci Conventui, pro tenementis de Ulverston' in Fourniss', cum pertinenciis, quorum² medietatem ingressus est præd. Rogerus ex commissione D'ni Walteri de Lyndesay ad terminum vitæ ipsius Rogeri: et quorum²

r Roger de Lancaster is stated by Beck (and elsewhere) to have been an illegitimate brother of Will. de Lancaster iii, and half brother to Alice de Lancaster, who married William de Lyndesay, father of the Walter mentioned just below. Another sister, Helewisa, was the wife of Peter de Brus ii. (see subsequent note), and it is clear (apart from direct testimony, which is not wanting) that, on the demise of their brother without issue, these two became his co-heiresses, and each would have her half of the Ulverston tenements in question.

² Written quarum.

alteram clamat tenere in feodo, sibi et hæredibus suis, in perpetuum, prout cartæ feoffamenti D'norum Walteri de Fauconbrige et Agnetis i uxoris ejus, Marmaduci de Th[w] ynge et Luciæ i uxoris ejus, de prædictis tenementis eidem Rogero factæ, plenius testantur, faciendo D'nis Capitalibus feodi omnia servitia inde debita et consueta, tandem in hunc modum sopita est:—videl: quod præd. D'nus Rogerus recognoscit præd. tenementum cum

Agnes de Brus and Lucia de Brus, here named, were two of the four sisters of the Peter de Brus mentioned a little below, co-heiresses of the vast possessions left on his demise in 1271. The other two sisters were Margaret, the wife of Robert de Ros, and Laderina (or la Dereine) wife of John de Bellew (Bella Aqua). To the former, in virtue of the "Partitio inter hæredes Petri de Brus," were assigned "Castrum de Kirkeby in Kendalle cum tota Kendalle, quicquid pertinebat D'no Petro de Brus, in dominicis, villenagiis, redditibus, et servitiis liberorum et aliorum, excepta valle de Kentmere quæ assignatur D'no Joh, de Bella Aqua et la Dereyne uxori suæ, et cum advocatione Prioratus de Koningesheved, etc." The share that fell to Marmaduke de Thweng and Lucia his wife comprised the manor of Danby with Lelham, Wolvedale, Brotton, Skiningrove, Yarm, Moorsom, Kirkburn, Southburn, with some minor exceptions in favour of John de Bellew and Ladereyne his wife; Walter de Fawconberge's portion being the manors of Skelton, Marske, Redcar, Upleatham, Eastburn, with the vills of Stanghow, Gerrick, etc., etc., all, with the exception of Estbronne, within the Wapentake of Langebergh in North Yorkshire. There was, however, a good deal of heart-burning and jealousy, if not litigation, among the several participants, distinct evidences of which are met with in more than one State document; and, in the invaluable series of records published by the Surtees Society under the title of Kirkby's Inquest, Knights' Fees, and Nomina Villarum, we meet with many instances of testimony to the fact that the original settlement had been considerably modified, if not in parts re-arranged. Thus Margaret de Ros, who (with her husband) had had the Westmoreland Fees allotted to her, with nothing whatever in Cleveland (save her fourth of the wreck of the sea between Runswick and Yarm), some ten or twelve years later is seen to have become possessed of extensive manorial rights in Newton subtus Othenburg, Easington, Faceby, Sexhowe, and other places, to the extent of nearly four and a half Knights' Fees; while eighteen years later, the entry - "De feodo Marmeduci de Thweng ex dono Margaretæ de Ros" - touching three Knights' Fees in all, sufficiently attests a second transfer of lands, etc., very differently allotted under the original Partitio. In the absence of any distinct historical statement on the subject, it is at least open to inference that some exchange had been negotiated between the sisters (and their respective husbands) in virtue of which, while Margaret (as is abundantly clear) acquired seignorial rights in Cleveland, Agnes and Lucia would, in compensation, become possessed of like rights in Westmoreland, such as to explain the circumstance that they should be mentioned as they are in the present document.

pert, esse feodum ipsius Abbatis et ejusdem loci Conventus, et præd, Hugoni¹ Abbati homagium et fidelitatem fecit in ecclesia

* We have here two dates, the one precise, the other a matter of inference, connected with the period during which Abbot Hugh le Bron presided over the Convent. Roger de Lancaster renders homage and fealty for certain lands, etc., to the said Abbot within a day or two of the commencement of the year 1282. But Peter de Brus, spoken of in this document as having held the same lands for a space, had done the same also. Peter de Brus iii., however, had died in 1271, and consequently his homage had been rendered anterior to that date; probably some noticeable time before. I think that is to be inferred from the expression employed-"qui eam aliquo tempore in dominico suo tenuit." The endeavour to arrive at some conclusion as to the date of this transaction is not without difficulty. All the genealogies of the Brus family hitherto published are unsatisfactory, contradictory, and incorrect. Dugdale's is very far indeed from being an exception. Thus he makes two Roberts de Brus, and four Peters, it being certain that there was but one Robert, who did not "come over with the Conqueror," and was not provided for by grants of English lands until the very last years (if not year) of the Conqueror's reign, and certainly could not have become "Baron of Skelton" until he had Skelton granted to him, which did not take place until after the fourth or fifth year of Henry I. Up to that time Danby Castle was the seat or head of his Barony. And it is an absolutely ascertained fact that there were but three barons named Peter, the last of whom died without issue in 1271. It is to little purpose to point out the contradictions and inconsistencies in the current genealogies above referred to, and it must suffice to say that Dugdale, and those who follow him, represent Peter ii. as son of Peter i. "by Agnes his other wife," and as marrying "Helewise one of the sisters and coheirs to Will. de Lancaster," and having issue by her, namely Peter de Brus iii. Further, this Baron is stated to have married, 21 Henry III., "Hillaria eldest daughter of Peter de Mauley," by whom he had Peter iiii., "his son and heir." Thus the last Peter de Brus would be grandson of Helewisa de Lancaster, and besides that the son of his own wife, as Hillaria was unquestionably wife to the last de Brus. The true account really is that Peter de Brus ii., according to the statement made in No. ccxvii. below, married Helwisa, one of the three sisters of the third and last William de Lancaster, who died without issue. The second sister was married to Will. de Lindsey, and had issue. The third was also married, but died before her brother, and childless. Hence on Will. de Lancaster's death his inheritance was divided between his two surviving sisters, and in their right devolved on their husbands. Thus Peter de Brus ii. would become lord of one moiety, which moiety in due course would descend to his son. Strange to say this son, the last male heir to the Barony, was one of a very large family. There was a brother John who pre-deceased him, and besides there were nine sisters, four of whom were the co-heiresses named above, two were nuns of Watton, and the others died unmarried or without offspring. But the Lancaster inheritance necessarily could not fall to Brus or his wife until after the death of the above named Will. de Lancaster, the date of whose death is not definitely certain. He is mentioned by Dugdale as having been

de Kartenel' in Octabus S'cti Joh. Baptistæ [June 1282] ao r. Regis Edwardi, filii Regis Henrici, decimo, pro præd. medietate, pro qua D'nus Petrus de Brus 1 qui ea[m] aliquo tempore in suo

Sheriff of Lancashire until 30 Henry III. (1245-6), and besides, in connection with the dower of his widow, the same authority refers to Close Rolls, 31 Henry III. (1246-7), and in mentioning the partition of his lands and fees between Peter de Brus and Walter de Lyndsey quotes Rot. Fin., 31 Henry III., and Patent Rolls of the following year (1247-8). Thus then it may be safely assumed that Will, de Lancaster died about 1245-6. And now originates another perplexity, namely as to the time or at least approximate time - of the death of Peter de Brus ii. Dugdale, touching this matter, says "and departing this life before 6 Henry III (as it seems), he left issue by Helewise his wife, etc." But then he, as already observed, inserts another baron Peter between Peter ii. and his Peter iii., the latter being beyond any doubt Peter iii. as well as last. The saving clause "as it seems," however, implies doubt on Dugdale's part, and we go on, with that doubt on our minds also, to read that, in 21 Henry III., he married Hillaria de Mauley and died four years afterwards, viz., 25 Henry III. (1240-1), "Peter, his son and heir, having livery of his inheritance, paying 200 marks for his relief." The solution which will doubtless occur to a reader conversant with the Furness monk's direct statements on the matter, and also ready to allow for the positive fact that there were but three barons named Peter, is that Dugdale's third and fourth are really but one, and that one, Peter iii. in reality, and that the Furness scribe's "Peter senior," or Peter ii., was married, as he alleges, to Will. de Lancaster's sister Helewise, by whom he had a large family, and that Hillaria de Mauley was the childless spouse of the third and last de Brus, or Peter junior of the document below. But now comes in a matter of curious explanatory interest, developed, as well as the fact of the large family of children of which Peter de Brus iii. was one, mainly by Will. Brown, Esq., of Arncliff Hall (to whom I am indebted for the permission to use these facts), and that is that, although it is historically true that Peter iii., in November 1240, actually paid a fine of 200 marks, as a relief, on succeeding to the lands his father was then possessed of, yet his succession did not depend on his father's death. "According to Matth. Paris" (Hist. Anglorum, Rolls Series, ii., 459), says Mr. Brown, "he, Peter de Brus ii., together with Eustace de Stuteville, Hugh Wake, and other nobles, went to the Holy Land in 1241," the fact that his son and heir, Peter iii., paid the aforesaid relief depending on the authoritative statement in Excerpta e Rotulis Finium, i. 332. Mr. Brown adds further :-"It appears that he (Peter ii.) lived for some years after this, and did not really die until the Ides of Sept. 1267, when he was at Marseilles on his way home from the Crusades. His body was brought home and buried at Gisborough Priory." The year 1267, alleged as the date of his death is, I believe, not satisfactorily ascertained. It will be borne in mind, however, that a little above, it was taken as a safe assumption that Will. de Lancaster died about 1245-6, or some four or five years after Peter de Brus had sailed for the Holy Land, and that the formal partition of his fees between his

dominico tenuit, hom, et fid, fecit, et relevium suum solvit præd, Hugoni Abbati: et præd. D'nus Rog. faciet præd. Abbati et Conv. omnia servitia inde debita et consueta. Et idem Abbas concessit, pro se et successoribus suis, et remisit omne jus et clameum quæ habuit erga prædictos Walt. de Fauconberge et Agnetem uxorem suam. Marm. de Thwenge et Luciam uxorem suam, et eorum hæredes, de hom. et servitio petendis pro medietate præd. tenementi de Ulverstona: nisi contingat dictam terram, aliquo casu [1b] seu facto, ad prædictos Walt. de Faconberge [et Agnetem uxorem suam] et hæredes suos, Marm. de Thwenge et Luciam uxorem suam, seu eorum hær., in posterum cedere, vel quod præd. Walterus seu dictus Marmaducus, vel eorum hæredes, homagium præd. Rogeri seu hær, suorum de jure vel de facto recuperaverint: quod si contigerit, præd. quieta clamatio homagii et servitii prædictæ medietatis de Ulverstona nihil valeat prædictis Waltero et Marmeduco, vel eorum alteri, seu eorum hæredibus: sed licebit præd. D'no Abbati et succ. suis in feodo suo de Ulverstona ad voluntatem suam distringere 1 et districtiones 1 captas tenere quousque dicti Walterus et Marmaducus, seu eorum hæredes, homagium et fidelitatem fecerint præd. Abbati et succ. suis, una cum omnibus aliis servitiis inde deb. et cons., quæ pro tempore a retro fuerint. In cujus rect[o] Will. de Lancastre attachiatus fuit ad Abbatem de Fourness' quare non tenet ei

two sisters, the one of them the said Peter's wife, did not take place till at least a year later. Peter de Brus iii., then, could not in 1240 pay relief for this moiety of Will. de Lancaster's property, and the question arises whether he did, or actually could, under the circumstances, do so prior to his father's ascertained death. And supposing that death took place before, or about 1267, and that thereupon he came into actual or formal possession of this part of his inheritance, we have a fair illustration of the significance of the expression in the text "qui eam aliquo tempore tenuit," and an equally fair explanation of the fact that he had held the said moiety but for "some time" only, and of the further fact that he rendered his homage and fealty for it so late as the period of Abbot Hugh's presidency over the Abbey: for William de Midelton was still Abbot in 1260 (No. ccccxxiv), and may have been yet in office three or four years later. The presumption is that he had been succeeded by Hugh le Bron by or before 1267 certainly.

¹ Destringere, destrictiones.

finem factum coram Justic' D'ni Regis tempore R[icardi] Regis, avunculi D'ni Henrici Regis, apud Westm., inter Abb. de Fourneis prædec[essorem] 1 suum et Gilbertum filium Rogeri filii Rainf[redi], et Helwisam uxorem suam, matrem præd. Willelmi, hæredis ejus, de Montanis de Fourneis et de Ulverstona cum pert., unde cyrographum etc., quod idem Abbas profert, et quod testatur quod idem Abbas et Conv. de Fourneis, qui petentes fuerunt, concesserunt præfato Gylberto et Helwisæ uxori suæ, et hæredibus ejus, illam partem præfatorum Montanorum de Forneis versus occidentem quam prædecessores2 eorum habuerunt secundum concordiam et conventionem quæ facta fuit in Curia D'ni H[enrici] Regis, et coram ipso, et etiam carta quam præd. Monachi habent testatur, per plures divisas etc.—Tenendam de præd. Abbathia de Fournes et de ipsis Monachis-Reddendo præd. Abbathiæ et ipsis Monachis annuatim xxs. pro omni servitio et consuetudine. Et præterea concesserunt ipsis G[ilberto] et H[elwisæ] et eorum hæredibus3 Ulverstonam, cum pert., pro decem solidis per annum etc.: Unde idem Abbas ostendit quod, scil., idem Willelmus, post mortem G[ilberti] patris sui, fecit ei homagium suum de præd. parte Montanorum, ipse non reddidit relevium suum, nisi tantum x solidos, et petit reragium suum de uno anno - scil. viginti solidos. Et præterea idem Willelmus contra finem illum levavit quasdam furcas4 in Ulverstona: Et præterea, quod ipse Will. non vult sequi curiam suam, desicut est homo suus, et sectam debet; Et præterea, ubi idem Will. nullam terram habet ex neutra parte de Winnandermare, ipse deforciat eis piscariam suam in eadem aqua de Winnandermare, et batellam 5 suam fregit, etc. etc. etc.

Written p'dic'. 2 Written p'dicessores. 3 Written hæredebus.

⁴ Gallows, doubtless, the erection of which would be inconsistent with the rights claimed by the Abbot as Capitalis Dominus.

⁵ Betellam.

[III. - See No. VIII.]

[IV.—FOUNDATION OF THE ABBEY OF FURNESS BY STEPHEN, AFTERWARDS KING, WITH NOTE OF ITS EARLIEST SITE; LIST OF ABBOTS, AND NOTICE OF A SPECIAL MODE OF ENUMERATING THEM.]

[1,]2 Anno D'ni Millesimo cmoxxviimo, nonas Iulii, a Fundatione Cistercii Aº xxº nono, a Fundatione vero Savigneii Aº xvº, et Pontificatus Honorii Papæ secundi Aº ii[o], regni autem Regis Henrici primi post conquestum Angliæ Ao vicesimo sexto, Fundatum est Monasterium Furnesii per nobilem virum Stephanum, Comitem Moretonii et Bolonii, in loco Vallis qui tunc Bekansguyll vocabatur. Sed, ut in libello quodam veteri et de vetusta littera scripto3 reperi, ipsum Monasterium prius fundatum erat in Aundyrnes4 in loco qui dicitur Tulket, Ao D'ni Millesimo cxxiiiio, iiiio nonas Julii, et ibi situm tenuit per iii annos et iii dies antequam ubi nunc est fundaretur. Fundatum autem erat, tam ibi quam hic, de Ordine Savigniacensi i.e.5 Tironensi, sub regula S. Benedicti, cujus Ordinis professores Monachi fuerunt, et eorum habitus griseus color erat. Primus quidem Abbas dicti Monasterii Furnesii fuit Ewanus de Abrincis, magnæ scientiæ et non minoris sanctitatis vir. Secundus Abbas, Eudo de Sourdevalle, cui Honorius Papa secundus scribit privilegium speciale. Tertius Abbas Michael de Lancastre. Quartus Abbas Petrus de Eboraco. Tempore hujus Abbatis, Venerabilis Serlo, iiiius Abbas Savigneii, quæ est materna domus Furnesii, reddidit apud Cistercium, in Capitulo generali, domum suam Savigneii, cum filiabus suis de Ordine

No. VIII, is a better and more carefully copied transcript of this Conventio. The minor differences will be marked in the notes.

² The parchment folios of the Coucher Book proper begin here. ³ Scriptum.

⁴ The writing is probably Aundyrnes; Agemundrenesse of Domesday, and later Amoundernesse, Amunderness, etc.

⁵ The symbol or contraction inserted here is not a very usual one, and it may not be intended to mean *id est*. It might be for *vel* possibly. It is like an i with a dot on each side of it.

Tironensi ad Ordinem Cisterciensem, in manus Sancti Bernardi, tunc Abbatis Clarevallis: a qua redditione præd. Petrus Abbas, cum Conventu suo, ad summum Pontificem et Sanctam Sedem Apostolicam appellavit. Ad quam Sedem personaliter accedens impetravit a D'no Eugenio Papa iiio confirmationem ut Monasterium suum Furnesii remaneret imperpetuum de eodem ordine de quo primo fundatum erat, non obstante redditione prædicta. Sed in reditu suo a Curia Romana captus est in itinere per monachos Savigniacenses et ductus ad Savigniacum. Ibi cessit officio Abbatiali, et factus est ibidem monachus probatissimus, discens Ordinem Cisterciensem, et inde fuit assumptus in Abbatem Quarreriæ quintum. Cui Petro successit in Furnesio quintus Abbas Ricardus de Baiocis, doctor in Theologia, pius monachus Savigneii, qui modico tempore gubernavit, cujus diligentia et consilio redditum fuit ipsum Monasterium Furnesii ad matrem suam, Savigneium, et ad Ordinem Cesterciensem prius quam idem Ricardus creatus fuerat in eodem in Abbatem. Nam temporibus iiii Abbatum præcedentium fuit Ordinis Savigniacensis. ut superius est expressum. Sextus Abbas Furnesii, Johannes de Cawncefeld, cui Eugenius Papa iiius privilegium scribit. Septimus Abbas Walterus de Millum, cui Alexander Papa iiius scribit etiam privilegium. Octavus Joslenus de Penyngton, cui etiam Lucius Papa iiius scribit privilegium, et iste Joslenus fuit inceptor in Theologia. Nonus Conanus de Bardoule. Decimus Willelmus Niger, qui prius erat Abbas de Swynesheved. Undecimus Girardus Bristaldun. Duodecimus Michael de Dalton, cui Celestinus Papa iiius privilegium scribit. xiiius Ricardus de S'co Quintino. xiiiius Radulphus de Fletham, prius Abbas de Swynesheved, assumptus illuc de Furnesio. xyus Johannes de Newby. xvius Stephanus de Ulverstona. xvii[us] Nicholaus de Meaux. Iste Nicholaus primo fuit canonicus de Wartria, postea monachus de Melsa, deinde monachus et Abbas Furnesii, et demum Episcopus Sodorensis, xviiius Robertus de Dentona, prius Abbas de Swynesheved. xixus Laurencius de Acclome. xxus Willelmus de Mydiltona. xxius Hugo le Bron', xxiius Willelmus

de Cokerham, cujus corpus jacet sub longo colosso marmoreo in Capitulo sine epitaphio. xxiii^{us} Hugo Skyllar: iste fuit depositus de Abbatiatu. xxiiii^{us} Fohannes de Cokerham. xxv^{us} Alexander de Waltona. xxvi^{us} Fohannes de Cokan'. xxvii^{us} Fohannes de Boltona. xxviii^{us} Willelmus de Daltona modernus, qui diu vivat in gratia et honore.

Est hic sciendum quod, contra usum aliorum Monasteriorum Ordinis, observatur consuetudo in Monasterio Furnesii solum illos nominare et pronuntiare Abbates in mortuario suo, qui per decennium integrum rexerunt ante decessum eorum, et postmodum obierunt Abbates; et sic non nominantur Abbates qui etiam post decennium Abbatiatus sui cesserunt vel depositi fuerunt, seu qui ante completum decennium sui regiminis obierunt. Et sic Ewanus computatus est primus Abbas Furnesii: Johannes de Cawncefeld, iius: Will. Niger, iiius: Rad. de Fletham, iiiius: Rob. de Dentona, vus: Will. de Mydeltona, [ib] vius: Hugo le Bron', viius: Joh. de Cokerham, viiius: Alex. de Walton', ixus: Joh. de Boltona, xus.

Et quidem, ut suppono, usus iste sic computandi Abbates prius inolevit ab usu illius Ordinis de quo primum fundatum erat Monasterium Furnesii supradictum, quod patere potest ex eo quod Eudo et Michael de Lancastr', qui forte obierunt antequam decennium sui regiminis compleverunt, et Petrus qui cessit, ut supra patet, in Mortuario non ponuntur Abbates, qui prioris Ordinis erant, ut supra patet. Et sic usus ille deducitur usque ad nos. Ewanus tamen, qui multum citra decennium sui regiminis obiit, ponitur Abbas primus, pro eo forte, quod ipse, cum co-monachis suis de Savigneio missus, posuit sæpedicti Monasterii fundamentum. Ad salvandam præd. consuetudinem ab errore, nescio rationem adnunc prætendere meliorem.

[V. — LIST OF FOUNDATIONS ORIGINATING FROM, OR DEPENDING ON, FURNESS.

Hæt sunt filiæ Furnesii.

Monasterium de Caldra fundatum est A.D. Millesimo cxxxiiiito, iiiio Idus Januarii.

Swynesheved, A.D. Millesimo centesimo xlviiio.

Castro Dei in Hibernia, Hibernice Fermoy, Clonensis Dioc., A.D. M.clxxo.

Insula. i.e.² Ynes, ibidem, Dunensis Dioc., A.D. Millesimo clxxxiiio.

Sancta Cruce, ib., Hibernice Wethirlaghan, Casselensis Dioc., eodem anno.

Wethneya, ib., Imelensis Dioc., A.D. Millesimo ccxxxviiio.

Petra Fertili, ib., Hibernice Corkonrath,3 Finoborensis Dioc., A.D. M.CXCVIIO.

Russyn in Mannia, Sodorensis Dioc., A.D., Millesimo ccxxxviiio. Surio in Hibernia, Hibernice Yneselaghenaght, Lismorensis Dioc., A.D. M.ccxlixo.

De prædictis filiabus⁴ Abbathiis quatuor tantum de Furnesio exierunt, viz.: Abbatiæ⁵ de Caldra, de Swynesheved, de Wethneya, et de Russia. Duæ primæ fundatæ fuerunt de Ordine Tyronensi, de quo Ordine Domus earum materna tunc erat, et postea, cum ea, redditæ sunt Ordini Cisterciensi. Abbatiæ de Castro Dei, de Sancta Cruce, de Petra Fertili, et de Surio, diu post earum fundationem, datæ sunt illi in filias per Abbatem Clarevallis et per Capitulum Generale. Certa terra in Mannia data fuit Abbathiæ de Rievalle ad construendam Abbatiam de Russia. Postea

I Heec

^{*} Written .i., possibly intended for vel: if not, for id est.

³ This might be either Corkonruth, or Corkonrath. Probably the latter, as the character seems to be an imperfect a.

⁴ Filialibus. Perhaps filiolus suggests a possible filiola or filiala.

⁵ This word is written Abbacia, and a t is in the text substituted for the c, as in other words more correctly so written. Where th occurs in the place of c it is so left.

tamen data fuit Abbatiæ de Furnesio ad construendam eam de Ordine Cisterciensi ubi modo situata est, et sic non de Rievalle sed de Furnesio exivit. Abbatia de Wethneya primo fundata fuisset in Wyresdale, sed, ipsa fundatione retracta, radices fixit in Hibernia ubi modo constructa est, et de Furnesio exivit. Abbathia de Ynes in forma subscripta filia Furnesii effecta est. prout in Registro et C[h]ronicis Ultoniæ de illius fundatione lucidius expressatur. Igitur iiio Kalendas Junii, A.D Mocolxxxo. et ao regni Regis Heurici secundi post Conquestum Anglia xxovio, post Conquestum vero Ultoniæ ao tertio, vir illustris. D'nus Johannes de Curcy, conquestor Ultoniæ, fundavit Abbatiam de Ynes in insula de Ynescuscre - sic enim tunc vocabatur - quam utique Abbatiam Rex quidam Ultonia, nomine Magnellus Makenlefe, prius fundavit, vio idus Septembris, A.D. Mocoxxoviio, prope fontem Sancti Finiani, in terra quæ dicitur Erynach', et nominavit eam Abbatiam de Carryk, et erat de Ordine Tyronensi, et filia Savigneii: Cujus primus Abbas, Sanctus Evodius, in die oblius sui præcepit fratribus suis sepelire corpus ejus in Insula de Ynes, et intulit causam, dicens-Domus ista, Fratres, inquit. funditus [2] destructur, et hic erit deinceps habitatio ferarum et latronum, ibi vero Collegium justorum, et ascensus animarum sanctarum: Hic vepres et spinæ solum desertum operientes, Ibi virtutum fructus producentur, et inducentur in horreum Paradisi. Sed nolite tristari, quia desolationem quæ fiet hic ibi populus bonus superveniens reformabit in statum meliorem. Post hulus Abbatis transitum mansit dictum Monasterium de Carryk de Ordine Savigniacensi per tempora trium Abbatum, videl. Odonis, Devincii, et Johannis, in cujus tempore redditum fuit Ipsum Monasterium Ordini Cisterciensi, sub conditione quod in perpetuum esset deinceps filia Furnesii; sed tempore Conquestua Ultonia praefatus D'nus Johannes de Curcy penitus illud destruxit, quia fortalicium fuit, et multum eum infestavit. Sed in recompensam fundavit, seu potius transtulit illud in insulam suam de Vnescusere, et dedit Domui suæ maternæ de Furnesio. ad construendum illud, easdem terras quas in loco priori habuit

ex dono Magnelli Regis antedicti; et sic dicta Abbatia de Ynes effecta est filia Furnesii, sicut antea fuerat in loco priori.

Anno milleno centeno bis quadrageno Curcy fundavit Ynes: hostes huic superavit.¹

[VI. — GRANT AND QUIT-CLAIM BY WILLIAM DARCY DE PLATYN TO ABBOT LAURENCE AND THE CONVENT OF FURNESS OF ONE HUNDRED AND TWENTY ACRES OF LAND IN BEWBEK, FORMERLY PARCEL OF HIS MANOR OF PLATYNE.]

De Dibernia.

Omnibus ad quos præsentes litteræ pervenerint Will. Darcy de Platyne² salutem in D'no sempiternam. Noveritis me, pro me et hær. meis, remisisse, relaxasse, et omnino in perpetuum quietum clamasse Laurentio, Abbati Monasterii Beatæ Mariæ Virginis de Furnesio, et ejusdem domus Conventui, et successoribus suis, totum jus et clameum quæ habeo, habui, seu aliquo modo habere potero, in centum et viginti acris terræ, cum pert., in Gillekeran', quæ nunc Bewbeke vocatur, jacentes in parochia3 de Dewlyke inter terram meam de Platyne et tr'am eorundem Abbatis et Conv. de Bewbeke, quas ego clamo esse jus meum ut parcella[m] manerii mei de Platyne et Camaston'. Itaque nec ego, præd. Willelmus, aut hær. mei, seu aliquis alius nomine nostro, aliquod jus vel clameum in præd. centum et viginti acris t'ræ, cum pert., ut prædictum est, de cætero exigere vel vendicare potero, seu poterimus, imperpetuum; sed totum jus nostrum penitus sit inde extinctum, et ab omni actione et juris remedio inde exclusi simus

This couplet is inserted in a later hand.

² According to Dugdale, there was a William D'arci de Platine in Ireland, a son of John D'arci de Knayth (called le Pier and le Cousyn) who died 21 Edw. III. [1347-8], and Joan, daughter of Will de Burgh, Earl of Ulster. But no later Will. D'arci, lord of Platine, is mentioned by the authority quoted. There was, however, a Sir Will. D'arcy of the main line living at the date of this deed.

³ Written pariochia.

per præsentes. Et ego vero, præd. Willelmus, et hær. mei præd. centum et viginti acras t'ræ, cum pert., ut supradictum est, præfato Laurentio Abbati et Conventui, et succ. suis contra omnes gentes warantizabimus, acquietabimus et defendemus imperpetuum. In cujus rei testimonium huic præs. scripto quietæ clamantiæ sig. meum apposui. Dat. quarto die Martii Aor. Regis Henrici septimi post Conquestum Angliæ sexto [1491].

[VII.—GRANT AND QUIT-CLAIM BY WILLIAM DE LA CORNER TO ABBOT JOHN DE BOLTON, AND THE CONVENT OF FURNESS, OF A CARUCATE OF LAND IN BEWBEKE, PARCEL OF THE MANOR OF PLATYNE.]

[2b] Dibernia.

Omnibus ad quos præs. litt. pervenerint Willelmus de la Corner¹ sal. in D'no sempiternam. Noveritis me, pro me et hær. meis, remississe, relaxasse et omnino imperp. clamasse quiet' Fohanni [de] Bolton', Abbati Domus B. M. de Furneys, et ejusdem domus Conventui, et successoribus [suis], totum jus et clameum quæ habeo, habui, seu aliquo modo habere potero in una carucata t'ræ, cum pert., in Bewbeke,² quam ego clamo esse jus meum ut parcella[m] manerii de Platyne: ita quod ego, præf. Willelmus, nec hær. mei, seu aliquis nomine nostro, aliquod jus vel clameum in præd. car. t'ræ, cum pert., ut præd. est, de cætero exigere vel vendicare potero seu poterimus imperp., sed totum jus nostrum penitus sit inde extinctum, et ab omni actione et juris remedio inde exclusi simus per præsentes. Et ego vero, præd. Willelmus, et hær. mei præd. carucatam t'ræ, cum pert., ut supradictum est, præfato

¹ This may be either Corn' or Cern'. I think it is Corn', and in passing it may be noted that a Will. de la Cornere, Bishop of Meath, is one among the witnesses to No. ix.

² The Abbey of Beaubec in Ireland was founded by Walter de Lacy, and given as a cell first to the Abbey of Bec in Normandy, and subsequently to Furness.—(See notes to No. ix.)

Fohanni Bolton, Abbati, et Conv., et succ. suis contra omnes gentes warantizabimus, acquietabimus et imperp. defendemus. In cujus rei test. huic præs. scripto quietæ clamantiæ sigillum meum apposui. Data xviº die Junii Aº r. Regis Ricardi¹ secundi post Conq. regni [sic] sui Angliæ duodecimo [1389].

Irrot. in Rotul. Claus. Chanc. Hiberniæ de anno r. R. Ricardi

secundi xiiio.

[VIII.—AGREEMENT AND FINE MADE BEFORE THE KING'S JUSTICES AT WESTMINSTER, IN 1196, BETWEEN THE ABBOT AND CONVENT OF FURNESS OF THE ONE PART, AND GILBERT FITZ ROGER FITZ REINFRID AND HIS WIFE HELEWISA, OF THE OTHER PART, TOUCHING DISPUTED RIGHTS IN FURNESS FELL.—See No. III.]

Hæc² est finalis concordia facta in Curia D'ni Regis apud Westm.³ Ao r. Regis Ricardi septimo (1196), die dominica proxima³ post octabas Purif. B. Mariæ—Coram Huberto Cantuar. Archiep'o, et R[icardo]⁴ London., et G[ilberto] Roff., Episcopis, et Radulfo Hereford' Archidiacono, et Simone de Pateshill', et Ricardo de Heriet, et Oseberto filio Herveii,⁵ et aliis Justic. et fidelibus D'ni Regis [nostri] ibidem tunc præsentibus, Inter Abbatem et Conv. de Furnesio6 petentes, per Will. de Liedes7 Cellerarium,8 et Will. de Lonesdale,9 positos loco eorum ad lucrandum vel¹o perdendum in præfata Curia, et Gillebertum¹¹ filium Rogeri filii Reinfr[idi] et Helewisam¹² uxorem suam, tenentes, per Ricardum de Marisco, Clericum, positum loco

¹ Written Richardi.

The original indenture of this document, or Fine, is here inserted, and enables us to supply the defects of No. iii.

³ Omitted in No. iii.

⁴ In No. iii. this name stands Rob'to. But Richard de Ely, not Robert, was Bishop of the see named from 1189 to 1198.

⁵ From et Radulfo to this point omitted in No. iii. 6 Furneis.

¹ Lews. 8 Cellarium. 9 Kendall'. 10 Et. 11 Gilbert', 12 Helwisam.

eorum ad lucr. vel 1 perd. in eadem Curia, de Montanis de Furnesio: 2 unde placitum fuit inter eos in eadem Curia, 3 scil. quod præfati Abbas et Conventus concesserunt præf. Gilleberto4 et Helewisæ5 uxori suæ, et hæredibus eorum, illam partem præfatorum Montanorum de Furnesio2 versus occidentem, quam prædecessores eorum habuerunt secundum concordiam et conventionem quæ facta fuit in Curia D'ni Henrici Regis, et coram ipso, et sicut Carta ejus testatur quam præd. Monachi habent, per istas divisas : scil. de Elteswater per vallem de Tildesburghthwait,6 et inde per Ywedalebec7 ad Koningeston',8 et sic in Thurstainewater,9 et inde per ripam ad capud de Thurstainewater 10 usque in illam ripam quæ se extendit subtus Rig' 11 usque in Craic,12 et inde per Craic12 usque in Levenam: et item ab Elteswater 13 contra montem per ductum qui cadit de Wreneshals 14 usque ad Wreneshals,15 et sic per Wreneshals16 descendendo in Borgerha, et de Borgerha in Duthen, et inde per Duthen descendendo quamdiu divisæ de Broctona 17 se extendunt, - Tenendam de præd. Abbathia de Furnesio et de ipsis Monachis in bosco et plano, in aquis et piscariis-Reddendo præd. Abbathiæ et ipsis Monachis annuatim viginti solidos pro omni servitio et consuetudine. Insuper concesserunt præd. Abbas et Monachi prædictis Gilleberto 18 et Helewisæ 19 et hær. eorum Olvestonam,20 cum omnibus pert. suis, pro decem solidis annuatim reddendis ipsis Monachis pro omni servitio. Has vero præd. terras tenebunt præd. Gilleb.18 et Helewisa19 et hær. sui de Abbathia et de ipsis Monachis in feodo et hæreditate tam libere et quiete quam ipsi Monachi de D'nis suis tenent, salvo servitio eorum, scil. præd. xxxta solidis reddendis eis, pro omni serv., in vigilia Assumptionis S.21 Mariæ annuatim. Prædicti vero Gilleb.18 et Helewisa 19 uxor

Et.

2 Furneis.

3 Præfata supplied in No. iii.

4 Gilbert'.

5 Helwisam.

b Tildesburghethwaite.

1 Yewdallbek'.

8 Connyngseston.

9 Thorsestamwatt'.

11 Reg'.
12 Craike.

13 Elleswatt'.

14 Wrenchalse.

15 Wrenehalse.

16 Wrensehalse.

17 Broghtton'. 18 Gilberto.

19 Helwisæ.

20 Ulveston'.

21 Beat'.

sua concesserunt et quietum clamaverunt præd. Abbati et Mon. de Furnesio¹ cervum et cervam et accipitrem,² et omnem omnino libertatem quam ipsi Gilleb.3 et Helewisa4 habuerunt in illa parte Montanorum quæ ad ipsos Monachos pertinet, a modo absolute et quiete et sine omni reclamatione ab eis et hær, eorum per istas divisas, scil. ab Elteswater⁵ per vallem de Tildesburghthwait⁶ et inde per Ywedalebec7 ad Koningeston,8 et sic inde [per] Thurstaineswater,9 et sic per ripam ad capud de Thurstaineswater 10 usque ad ripam illam quæ se extendit subtus Rig, 11 usque in Craic,12 et inde per Craic 12 in Levenam versus orientem, et item de Elteswater 13 usque in Braitha, 14 et de Braitha 14 usque in Winandermere, 15 et per Winandermere 15 usque in Levenam, et sic per Levenam usque mare. Insuper reddiderunt præd Gilleb. 16 et Helewisa¹⁷ præfatis Mon. et quietam eis clamaverunt Neubi,¹⁸ cum omn. pert. suis, ab omni jure et calumpnia quam in ea habuerunt, et quæ ad eos et hæredes eorum pertinebat, et ut libere et quiete de cætero teneant silidem Monachi pro ipsis Gilleb. et Helewisa et [hær.] suis, et in pace possideant. Et si aliquis in posterum ipsos Monachos super eam vexare voluerit ipsi Gilleb. et Helewisa et hær. eorum pro posse suo adjuvabunt, et ad eam tenendam manutenebunt, sine expensis suis. Triginta vero solidos quos præfati Gilleb. et Helewisa et hær. sui præd. Monachis pro servitio Montanorum et Olvestona annuatim debent in vigilia Assumpt. S'cæ Mariæ fideliter persolvent. 19 Præterea præfati Gilleb.3 et Helewisa4 uxor sua præd. Monachis concesserunt liberum iter et transitum ad ipsos et omnia sua per viam quæ tendit de Abbathia de Furnesio 20 per medium Olvestonam, 21 et sic

```
<sup>1</sup> Fourneis.
                                  7 Yedelbecc.
                                                                 13 Halteswatt'.
  <sup>2</sup> Ancibitrem.
                                  8 Connungston.
                                                                 4 Braytha.
                                                                 15 Wynnandremare.
  3 Gilberto.
                                 9 Thorstaneswatt.
                                                                 16 Gilb'.
  4 Helwisæ.
                                 10 Thorstanswatt.
  5 Elteswatt'.
                                 " Ryg".
                                                                 17 Helwis'.
                                 12 Craike.
  <sup>6</sup> Tyldeborgethwaitte.
                                                                 18 Neuby.
  29 All from pertinebat to this point is omitted in No. iii., "etc." being all that is
substituted.
  20 Fourneis.
                                  21 Ulveston'.
```

per medium *Crackislithe*¹ usque ad piscariam de *Craic*,² et sic ad terras suas, ubi voluerunt, quia ipsi Mon. et res eorum aliquando solent in via illa desturbari.³

[The above indenture is endorsed — "Cyrographum inter nos et Gileb. fil. Rennfr. de Montanis."]

- [IX.—Grant in free almoign by Walter de Lacy, Lord of Meath, to Furness, of land near Drogheda, with all buildings on it, of other 90 acres, and of timber from the forest of Trum, with free right of carriage and transit, etc.]
- [4] Omnibus⁴ Christi fidelibus, præsentibus et futuris, Walterus de Lascy,⁵ D'nus Midiæ, s. in D'no. Noveritis me, pro salute animæ meæ, et D'næ Marjoriæ sponsæ meæ, et pro animabus bonæ memoriæ Hugonis de Lascy, patris mei, et Roays matris meæ, et pro a. Rob. de Lascy, fratris mei, necnon et pro a. Gilleberti filii mei, et pro a'iabus omn. antecessorum et succ. meorum, concessisse, dedisse, et pro me et hær. meis præsenti carta confirmasse Deo et Abbatiæ B. Mariæ de Furnesio in Anglia, et Abbati et Monachis ibidem Deo servientibus, in liberam, puram et perp. elemosinam, totam terram quæ fuit Cristianæ,

¹ Craikeshehe. ² Craike. ³ Per viam illam impediri etc.

⁴ This is copy of the original deed here introduced. There is a slit at the bottom where the slip of parchment for the reception of the seal has been inserted. It is endorsed "Carta Walt. de Lasci de loco in Hyb."

⁵ From Dugdale it appears that in 18 Henry II., Hugh de Laci for certain great services, especially in Ireland, obtained a grant of the whole territory of Methe in that realm, to hold by the service of fifty knights' fees. He left two sons, Walter, the grantor of this charter, and Hugh, afterwards lord of Ulster. The former, 9 John, obtained confirmation of his dominion of Meath, still held by the aforesaid service, as also of seven knight's fees in Fingall in the valley of Dublin. "In the realm of Ireland he founded the Abbey of Beaubec, which was first a cell to the Abbey of Bec in Normandy, and afterwards to Furneise in Lancashire." His son Gilbert, as indeed would be inferred from the terms employed in the mention made of him, predeceased his father, leaving only daughters.

quondam sponsæ Rob. le Mariner, in villa de Mariners in Hybernia, prope portum de Drockeda: - scil., mesuagium illud ubi dicta Cristiana, post obitum ipsius Roberti, manebat in eadem villa, cum suis ædificiis et pertinenciis,1 et omnia alia mesuagia et ædificia, cum pert., quæ ad eam in dicta villa pertinebant, cum nativis et eorum sequela; necnon et principale mesuagium, quod idem Rob. de me tenuit in carne prope ecclesiam, cum ædificiis et pert., et turre lapidea quæ ibidem sita est; et tertiam partem molendini ejusdem villæ; necnon et unam naviculam sive batellum piscatorium in portu et extra portum, liberum et quietum, absque ulla disturbatione vel exactione mei, hær. meorum, et omnium aliorum; et octoginta et decem acras t'ræ cum pratis et turbariis in territorio Midiæ prænominatæ - Tenendum et habendum cum omn. pert., libertatibus, et asiamentis quæ in ea fieri poterunt, haberi, vel inveniri, tam subtus terram quam supra. Et præterea concessi præd. Abbati et Monachis ut, ad ædificia sua in dicta t'ra construenda, et ad cæteros usus ibidem sibi necessaria [sic], mayremium accipiant in foresta mea de Trum, absque ulla contradictione vel impedimento forestariorum meorum, et omnium, ubi propius invenire poterunt, competenter; et per amnem de Boyn vel aliter transferri faciant ad propria sicut usibus suis et commodo melius noverint expedire. Et notandum quod si propria averia dictorum Monachorum communis pasturæ limites transgrediendo in cunnigariam2 meam casu intraverint, volo, et pro me et hær. meis firmiter præcipio, ut, sine querela et omni calumpnia, vel ad suam pasturam sine læsione reducantur honeste, vel, si capta fuerint ignoranter et imparcata, absque dilatione et omni detrimento liberentur. Item concessi sæpedictis Abbati et Mon. ut sui, in præd. t'ra manentes vel supervenientes in nundinis et foris, in castris et villis, per totam t'ram meam absque ulla contradictione, exactione, consuetudine, vel demanda

^{*} Percinenciis.

² A rabbit-warren. "Conig, a rabbit. See Minot, p. 37. Hence conigar, a rabbit-warren. West.—Florio has connie-grea, p. 117; connygar, Elyot in v. Vivarium; conyngerys, Lydgate, p. 174; etc."—Halliwell.

ad me et hær, meos pertinente, vendant libere et emant guæcungue Domui suæ de Fuernesio fuerint necessaria, et, absque contradictione mei vel hær. meorum, quo voluerint deducant. donationem meam ita absolutam, et ab omni calumpnia communi mortalium, et ab omni exactione, liberam esse volo sicut sacrificium quod Deo offertur super altare in odorem suavitatis. Et ego, dictus Walt. de Lascy, et hær. mei omnia prænominata dictis Abbati et Monachis contra omnes mortales warantizabimus etc. inperpetuum. In cujus rei test. cartam consimilem, sig. mei munimine corroboratam, eis feci apud Furnesium, et super Magnum Altare B. Mariæ ibidem optuli Deo manu propria, præsente Conventu. Hiis Testibus:-Ricardo de Caupland'; Johanne, fratre ejus; Waltero le Petit; Rob. de Leyburne, Militibus meis; D'no Hugone, Canonico de Lantonia, Capellano meo; Paulino le Cornwallays, Camerario meo; Ricardo et Will., Clericis meis; Will. de Boyvill', Senescallo ejusdem Abbatis; Simone [defect in the vellum] Fohanne de Clifford; Phil. de Wichecoth, cum cæteris servientibus meis, qui omnes huic donationi meæ et oblationi, cum multis aliis, interfuerunt. Et iterum, Testes hujus donationis meæ, et simul saisinæ eorundem Monachorum in sæpedicta t'ra, cum pert., sunt Hii :- videl., D'nus Ricardus de la Cornere, Episcopus Midensis; Nicolaus de Eueres, Sinescallus meus; qui eos. Dominica prima in Passione Anni Gr. Millesimi, ducentesimi, tricesimi quarti, ex parte mea, instituerunt; Dompnus Adam, Abbas de Divelec; Gillebertus, Decanus de Drokeda; Simon Brun et Rob. Tel, Majores ejusdem villæ; Rad. Pirun; Wil. Swethsemblant; Will. de Kernel; Ric. de Aleton'; Walt. le Despenser, Procurator meus de Dunakarm; et multi alii qui simul affuerunt.

[4b, 5a, 5b, blank.]

[X—METRICAL ACCOUNT OF THE FOUNDATION OF FURNESS ABBEY, AND COLLATERAL MATTERS.]

[6] Anno Milleno Centeno bis duodeno Fourneys fundatum primo fuit et situatum. Primus ei fundus Tulket fuit, haud dubitatur, Quo jam fundatur, est Bekanesgillque secundus; Annis namque tribus transactis, totque diebus, Tollitur a fundo primo, struiturque secundo: Angmundernesiam, qua primo floruit ædes Hæc, teneas patriam qua Tulket erat sibi sedes. Annos a fundo si vis numerare secundo Illius ætatis, cape versibus hic subaratis. Anno Milleno centeno terque noveno. Julii primo, Fournes fundatur ab imo. Sedit Honorius, hoc sub tempore, Papa secundus; Ewanus primus Abbas fuit, hicque facundus. In Tulket fuimus grisei monachi: situati Hic, sumus albati, presenti tegmine scimus. Hanc hac valle domum Stephanus Comes ædificavit, Quem gens Anglorum Regem sibi post titulavit, Anno Milleno centeno ter quoque deno Necnon septeno, Rex hic fit in ordine pleno. Stephanus iste stetit Comes ad tunc Boloniensis Et Moretonensis, hanc ædem cum fore fecit, Henrici regno primi2 currente sub anno

^{*} Here the true Chartulary begins. In places it will be found more than a little difficult to extract sense from the metrical jingle which thus commences the Book as originally compiled.

² This is written *primo*, but I think mistakenly. The date given in the first line is 1124; that in the eleventh and twelfth, July 1, 1127. The next, three lines above that in which this word is found, 1137, and the statement that seems to be involved in this line, and those that follow, is that, the foundation having been made during the twenty-sixth year of Henry I., the House so founded had stood for ten years before Stephen became King. Strictly speaking the year 26 Henry I. began 5 August, 1125, and ended 4 August, 1126, and Stephen became King December 26, 1135; but, it

Viceno sexto fundi jactamine texto,
Sicque decenne fuit hoc cœnobium statione
Cum primo micuit Comes iste decore Coronæ.
Hic sed sex menses sex atque dies removere
De numero penses, patet ætas postea vere
Quo post Conquestum Domus anno cœpit oriri;
In sexageno primo noscas reperiri—
Anno Milleno sexageno quoque seno
Will. Norman. Ducem sibi pertulit Anglia Regem.
Hæc vallis tenuit olim sibi nomen ab herba
Bekan qua viruit, dulcis nunc, tunc acerba;
Inde Domus nomen "Benkanesgill" i claruit ante,
Jam patriæ tantæ nomen sortitur et omen.

[6b] Prædicti Comitis Regumque rescripta docent hæc,
Gestis præteritis quæ C[h]ronographi reticent nec:
Gratia Divina Domui sit huic pia nutrix,
Auctrix et tutrix, ut gaudeat absque ruina.
Ejus cultores ditet Deus arce polorum,
Ejus amatores ornet mercede bonorum:
Si quis eum turbet dampno lædenteve lite,
Hunc Deus emendet, breviet vel tempora vitæ.
Mater Virgo pia, titulo, Domus ista, Maria,
Est tua dos propria, sua sis rectrix ope Dia.
Nomen des isti libro. Pars prima Registri
Hujus Cœnobii, nomine Furnesii,
Cartas terrarum tenet in se, quod² variarum

might be supposed that some other chronology was accepted by the monkish versifier who was responsible for this metrical chronicle, had it not been that from 25th December, 1066, the initial day of the Conqueror's reign, to July 1, 1127, is just six months and six days short of the 61 years referred to a few lines below.

^{*} This is left as it is written notwithstanding the circumstance that Bekan is written in the previous line. No one seems to have made anything of the word in the sense there assigned to it. In Saxon Leechdoms, iii., where a list is given of Saxon names of plants, the name Belene, Beolone is given for the henbane or Hyoscyamus niger, but nothing nearer to bekan. Probably the name Bekanesgill or Benkanesgill existed, and an explanation of it was ignorantly sought in this way.

² It is doubtful if quot would be an emendation, the entire construction is so shaky.

Quas dederant proceres, confirmavere que Reges Isti Cœnobio, pietatis munere firmo, Omnes,¹ et placita retinet quoque per loca mixta. Per tabulam cũta² reperire potes, sive cuncta, Ordine scriptorum, possessorum, foliorum; A meque nectuntur quæ per Papas tribuuntur Ordinis indulta, communia, nostraque multa. Willelmus Dalton', Abbas, hunc condere librum Fecit; eo cribrum Sathanæ terat et petat altum, Sicque liber plenum finem sortitur amænum, Anno Milleno centum quater ac duodeno. Quem Joh'n Stell digitis monachus scripsit sine penna Cuiusquam volucris—careat sine fine Gehenna. Istorum capita dant arbor genteque tumba Quo scripsit calamum per paradigma suum. Quisquis amore libros pretiosos nescit habere Illius a manibus hunc librum, Christe, tuere. 'in est et fit Esk' Est dives durus, cape denam pro decanona³ Hæc metra dictantis sic nomen habes vice prona: Is studioque sui tabulam dedit esse sequentem, Cui, pietate tui, vitam des, Christe, manentem. Ut patet in capite, quo scripto, quo folioque, Post reperire potes quod in illis noscere quæres.

- ¹ This written Ames. Omnes is a tentative emendation.
- ² This is written cuta. It may be intended for certa, in the sense of individuals or particulars, and in antithesis to cuncta at the end of the line. The line so would mean, "by aid of the index you can find any particular deed you like, or all of them." True, certa ought not to scan, but it does so at least as well as placita in the line above. Beck reads contenta, and in order to make the line scan prints rep'ire instead of reperire, which is scarcely admissible. The next line is barely intelligible.
- ³ Over dives and durus severally are written Riche and hard, over denam stands k, and over decanona a t. At the end of the line is written "in est et fit Esk," all in a later hand. Beck takes the Riche hard for the Christian name of the actual versifier, a monk named Esk. But he does not explain how he arrives at Esk from the premises. The key would appear to be that k is the tenth letter in the alphabet, and t the nineteenth, for which if the former be substituted in ext, the result is Esk.

- [XI.—Descriptive Index, or List of the Charters and written Documents belonging to Furness Abbey contained in the first part of its Register.]
- [7] Incipit¹ tabula sententialis hujus primæ partis Registri Cartarum et Scriptorum Monasterii S. Mariæ de Furnesio, A.D. Millesimo ccccxii per venerabilem patrem in Christo, D'num Will. de Daltona, Abbatem hujus dicti Monasterii, digesti. Primus numerus in margine scriptus notat quotationes scriptorum uniuscujusque dominii, secundum nomina sua; et secundus numerus docet quoto folio quodlibet scriptorum poteris reperire.

Dalton.2

Scripto.

I.—Stephanus Comes Bolonii et Moretonii, A.D. M°c°xxvii[°], 45 indictione quinta, epacta xvii^{ma}, dat Deo et S. Mariæ de Furnes, et nobis, totam forestam suam de F[urnes], et Wagheneiam, cum omni venatione in eis, et Daltonam, et omne dominicum suum in Fournes, cum hominibus et perts suis. Item Ulverstonam, et Rogerum Bristold', cum suis, et piscariam de Lancast., ac Parvum Guarinum, cum t'ra sua, et socum et sacum, et tollum et them et infangentheof, cum omnibus contentis infra Furnes, præter t'ram Michaelis Flamengi.

Idem Stephanus facit eandem donationem Abbati et 46
Monachis de Savigneio.

3.—Rex Henricus primus confirmat nobis dictam donati- 46 onem nobis factam per dictum Stephanum, de Fournes etc.

4.—Præd. Stephanus, postea Rex Angliæ existens, confirmat 47 nobis præd. donationem suam de Fournes, etc. Concedit etiam nobis donationem villæ de Mulcastre, quam Will. de Lancastre dedit nobis de feodo dicti Stephani.

The initial letter here contains a Virgin and Child, with a monk kneeling in the dexter, and with a label bearing the words "Protege me servum, Virgo Mariæ fili,"

^{*} Under this head are comprised all the documents that have a special connection with this place.

Scripto. F	olio.
5.—Willelmus, filius Stephani, Comes Bolonii et Moretonii, confirmat nobis constructionem hujus Monasterii nostri, et omnia alia quæ Stephanus antedictus et Matilda, mater ejusdem Willelmi, nobis donaverunt, ut supra patet in carta sua.	48
6.—[7 ^b] Willelmus Comes Bolonii, Moreton, et Warenne præcipit omnia bona a nobis ablata, et nominatim ecclesiam de Penigtona, debere nobis restitui, et quod nulla alia Religio innovetur în feodo nostro contra voluntatem nostram.	48
7.—Idem Willelmus dat Abbati nostro, quotiens ad curiam suam venerit, iiis singulis diebus.	49
8.—Rex Henricus secundus confirmat donum dicti Stephani Comitis, de Foresta de F[urnesio] etc. Confirmat etiam excambium et donum Michaelis Flamengi de Fordebotle, et Crivelton, et Roos, etc.	49
9.—Ricardus Rex confirmat nobis donationem dicti Stephani, de F[urnesio] etc., et excambium de Fordebotle, Criveltona et Ros pro Berdeseya, et donum Walthevi filii Edmundi, de Neuby cum pert., et donum Will. Graindeorge, de Wyntir- burne, et donum Ricardi Morville, de Sellesete, etc.	49
10.—Idem Rex Ricardus innovat nobis dictam confirma- tionem de præmissis sub sigillo suo mutato post quam captus fuit in Almannia.	50
11.— Fohannes Comes Moret., etc., filius Regis Henrici se- cundi, confirmat nobis omnia quæ dictus Steph. Comes nobis donavit, sicut cartæ Regum Henrici primi et Henrici secundi testantur.	50
12.—Idem Johannes, postea existens Rex Angliæ, confirmat nobis prædicta.	50
13—Rex Henricus tertius, per inspectionem cartarum Steph. Comitis antedicti, et Regis Henrici primi, et Regis Henrici secundi, et Regis Ricardi, et Regis Johannis, ut supra- patent cartæ eorundem: dat etiam nobis homagium et	50

Folio. servitium Michaelis Flamengi de t'ra quam tenet de Rege pro xli annuatim, quas nos Regi solvimus per annum ad Scac[c]arium suum pro omni servitio. 14.—Henricus Rex concedit nobis habere feriam annuatim 51 apud Dalton per iii dies, etc. 15.—Rex Edwardus iiius exemplificat nobis recordum et pla- 51 citum de Turno Vicecomitis, de emendis assisæ panis et cervisiæ fractæ, de wrecco maris, de infangtheof, et de secta Comitatus et Wapentagii, et officio Coronatoris in F[urnesio] sub novo sigillo, et secundum tenorem litterarum suarum quas sub priori sigillo suo fieri nobis fecit de Inspectione litterarum, et processus placiti habiti coram Justic. D'ni Edwardi Regis primi Itinerant, in Comit. Lancastr', unde primo fit Inspectio cartæ Stephani Comitis Bolonii et Moreton', per quam idem Stephanus dedit nobis forestam suam de F[urnes] cum pert.; secundo fit Inspectio confirmationis Regis Henrici primi super præmissa donatione dicti Stephani, et de confirmatione Regis Henrici secundi, et similiter de confirmationibus Regis Ricardi et Regis Johannis de prædictis: Quibus inspectis deduct[um] est per jurat' et consideratum quod Tur[8]nus Vicecomitis in F[urnes] remaneat D'no Regi faciendus annuatim per coronatorem etc., et quod contribuamus de com[m]unibus finibus et amerciamentis1 Comitat. et Wapentagii etc., et quod de aliis libertatibus eamus sine die. 16.—Idem Edwardus exemplificat nobis cartam Edwardi Regis primi de Turno Vicecomitis in F[urnes] qui extenditur annuatim ad vis viiid, etc.

17.—Henricus Comes Lancastriæ dimittit nobis ad feodi firmam Turnum Vicecomitis in F[urnes] pro annuo redditu vis et viiid, et hoc de speciali licentia Regis.

18.—Idem *Henricus Comes* concedit nobis omnes emendas 5 transgressionis sanguinis effusi infra *F[urnes]*, et solvemus

1 Amecciamentis.

Scripto. Folio. dicto Comtii xiiis iiiid pro dictis emendis ultra dictos vis et viiid pro Turno Vicecomitis. 19 .- Edwardus Rex dat licentiam Henrico Comiti Lancastr. 56 ad dandum nobis Turnum Vicecomitis infra F[urnes], et nobis ad accipiendum, non obstante Statuto etc. 20.—Henricus Comes Lancastr., filius dicti Henrici Comitis, 57 concedit nobis donationem dicti Henrici patris sui de Turno Vicecomitis in F[urnes], et relaxat nobis annuum redditum vis viiid pro Turno Vicec, antedicto. 21.—Placitum de Turno Vicec, infra F [urnes] extra quod Thomas Dutton' de Furnes et Will, Fleccher de eodem fuerunt indictati in Turno Vicec. apud Lancast., unde inspectis cartis Regum de dicto Turno infra F[urnes] per ministros nostros tenendo, dicti T[homas] et W[ill.] dimittuntur de prisona D'ni Regis per manucaptionem, et in fine consideratum est quod dicti T[homas] et W[ill.] eant sine die. 22.—Henricus tertius, Rex, concedit nobis feriam de Daltona 60 annuatim habendam in vigilia Sancti Edwardi, Regis et Confessoris, in ipso die Festi ejusdem Sancti, et in crastino duraturam. 23.— Johannes Dux Lancast, exemplificat nobis placitum 60 apud Lancast. coram Justic. suis inter Willelmum Fleccher de Daltona et Will. Waltona de Preston super tolneto equorum oneratorum de mercandisis vendendis in Daltona, unde consideratum est secundum Jurat, quod quilibet, veniens ad feriam de Daltona cum uno equo onerato cum mercandisis, solvet nobis quatuor denarios: Ideo W[ill.] Flecchar sine die, et W[ill.] Walton' in misericordia. 23.*- Edwardus Rex mandat breve suum Thesaurario et 61 Baronibus suis Scacarii sui ut exoneremur de auxiliis pro primogenitis Regum Militibus faciendis, seu filiabus maritandis, etc., ut habetur in scripto. 24.—Rex Edwardus concedit nobis returna brevium suorum, 62

Scripto. Fo	olio.
et summonitiones Scacarii sui et hæredum suorum de emergentibus omnibus in t'ris et feodis nostris infra Furnes, etc. Concedit etiam nobis habere Coronatorem [8b] in Fournes, eligendum in Curia nostra imperpetuum, secun-	
tione cujusdam <i>Thomæ</i> filii <i>Adæ de Berdesey</i> , quia verberavit Ballivum nostrum, etc., unde consideratum est quod Ballivus licite fregit domum dicti <i>Adæ</i> ad attachiandum	63
dictum <i>Thomam</i> , et quod licite cepit ii equos et vaccam dicti <i>Adæ</i> pro transgressionibus per eundem <i>Adam</i> factis.	
	64
27.—Rex Edwardus mandat nobis breve ad eligendum in	65
Curia nostra in $F[ournes]$ unum Coronatorem post mortem alterius.	
28.—Henricus Dux Lancast., ad Mandatum Regis sibi factum, mandat nobis quod nos eligamus unum Coronatorem in Curia nostra in F[ournes.]	65
29.—Placita coram Rege in Cancellaria sua apud Westm., etc., de captione terrarum et tenementorum nostrorum in Lancast., et unius burgagii in Daltona, in manum Regis per Escaetorem suum, quasi perquisita fuissent sine licen-	66
tia Regis post Statutum etc., unde consideratum est quod manus Regis amoveatur etc.	
	68
31.—Idem Rex dat nobis licenciam faciendi nobis parcos de boscis nostris apud Rameshed, Sourby, Ronhed, Grenescow, Hagge, Milnewod, Clayf et Fournesfelle, etc.	68

	Polio.
32.—Rex Edwardus concedit quod non cedet nobis in præ- judicium in futurum, quod concessimus ei unum equum	68
summarium, cum apparatu suo, ad passagium suum in partes transmarinas.	
33.—Rex Ricardus secundus concedit nobis pro se et hær.	68
suis imperp. quod non onerabimur erga eum et hær. suos	
de cor[r]odiis in futurum.	
34.—Rex Ricardus mittit nobis [sub] sigillo Scac[c]arii sui	68
transcriptum litterarum in Thesaur, sua residentium de	
superioritate et dominico suo super Regno <i>Scotia</i> , secundum concessionem et recognitionem D'norum <i>Scotia</i> .	
35.—Willelmus Comes Bolonii, Moretonii et Warennæ con-	69
cedit nobis quietudinem telonei et consuetudinis apud	9
Wyssand [9] juxta Calesium, quotiens illac ad Generale	
Capitulum transierimus.	
36.— Johannes Comes Bolonii, etc., suscipit nos et omnia	69
nostra in manu[m] et protectione[m], prohibens ne de	
aliquo tenemento nostro quod in dominico nostro tene-	
mus respondeamus nisi coram eo.	
37.—Rex Ricardus præcipit quod homines et equi, et omnes	70
res et possessiones Abbathiæ nostræ, sint quieti de teloneo, 1	
et passagio, et pontagio, et stallagio, et lestagio, et omni	
alia consuetudine, ubique per t'ram et per mare, scil. de	
rebus ad usus proprios.	
38.—Idem Rex Ricardus suscipit nos et omnia nostra in	70
suam custodiam et protectionem.	#0
39.—Rex Johannes suscipit nos et omnia nostra in sua protectione.	70
40.—Henricus Rex facit nos quietos de teloneo, de passagio,	70
de pontagio, et de omni alia consuetudine pro hominibus,	/0
equis, et omnibus rebus nostris, in portubus de <i>Hamptone</i> ,	
de Hastynges, de Doevre, de Barbeflete in Anglia, et Kaem,	
Ostreham et de Diopa in Normannia, etc.	

Jo I w ness commer.	
Scripto.	olio.
41.—Henricus Rex suscipit nos et nostra in manum suam et custodiam atque protectionem, et quod non respondebimus de aliquo tenemento quod tenemus in dominico nostro, nisi coram eo tantum.	70
42.—Henricus Rex quietat nos de teloneo et omni alia consuetudine ubique pro rebus nostris propriis ubicunque venerint.	71
43.—Henricus Rex suscipit nos et omnia nostra in protectio- nem suam; dat etiam nobis licentiam emendi et perduc- endi necessaria nostra de Hibernia, et alibi, ubicunque voluerimus, tam per mare quam per t'ram, ad Abbatiam nostram, prohibendo ne quis nos perturbet in hiis sub	71
forisfactura decem librarum Regi.	
44.—Henricus Rex tertius quietat nos de teloneo etc. ut prius, secundum effectum cartæ Regis Henrici avi hujus Henrici quam habemus.	71
45.—Idem Henricus suscipit nos et nostra in suam protec-	71
tionem, etc.	,-
[No number.]—Edwardus, primogenitus Regis Edwardi tertii, mandat Justiciariis suis Hiberniæ ne impediant nos emere blada vel alia victualia ibidem, et inde cariare ad Abbatiam nostram de F[ournes.]	71
46.—Ricardus Rex secundus confirmat cartam Stephani Comitis Bolonii etc. de fundat[i]one Monasterii nostri de F[ournes], et cartam Regis Henrici de confirmatione ejusdem fundationis, et cartam Willelmi Comitis Bolonii etc. de consimili confirmatione fundationis, et cartam Johannis Comitis Bolonii etc. de eadem: Insuper cartam [9b] Regis Henrici secundi de confirmatione conventionis factæ coram Rege Henrico primo inter nos et Will. filii Gilberti, de Montanis Furnesii etc.: Item cartam Regis Henrici primi de confirmatione ejusdem fundationis dicti Monas-	72
terii nostri: Item cartam Regis Ricardi primi de confirma-	

tione ejusdem fundationis, cum aliis: Item cartam Johannis

Scripto. Folio.

Regis de eadem¹ confirmatione et aliis: Item cartam Henrici Regis tertii de hiis quibus supra: Item cartam aliam ejusdem Henrici tertii de feria nostra in Dalton' annuatim habenda: Item cartam Regis Edwardi tertii de Turno Vicecomitis in F[ournes], et de Coronatore nostro ibidem eligendo, et quod habeamus returnum brevium Regis in Curia nostra in F[urnes]: Item cartam Henrici Comitis Lancast. de relaxatione iiis et viiid pro turno Vicecomitis in F[ournes], et xiiis et iiiid pro emendis assisæ panis et cervisiæ fractæ etc: Item cartam Edwardi dicti Regis tertii de medietate Manerii de Ulverston.

- 48.—Edwardus Rex tertius concedit in Parliamento suo tento apud Westm. quod blada, fena, nec aliquæ aliæ res Episcoporum, Abbatum, Priorum, Abbatissarum, Priorissarum, Rectorum, Vicariorum vel aliorum virorum Ecclesiasticorum non capientur ad opus Regis in locis eorum, sine voluntate et beneplacito eorundem, virtute alicujus sigilli vel commissionis.
- 49.—Carta Regis Johannis quod qui voluerint habere burgagia apud Liverpul habeant omnes libertates ibidem quas aliquis liber burgus habet super mare in Anglia. In hac carta ponitur carta [10] Regis Henrici qui concedit quod villa de Liverpul sit Liber Burgus imperp., et quod burgenses ibidem habeant gildam mercatoriam, etc.
- 50.—Indentura conventionis inter nos et D'num Johannem 8 de Haryngton, viz., quod omnes homines de feodis de Ulverstona et de Aldingham, exercentes mercandisas in Daltona, et aliis dominicis t'ris nostris, solvent nobis tolnetum de omnibus mercandisis suis, excepto de rebus emptis vel venditis ad eorum vel domus suæ sustentationem, etc.
- 51.—Compositio inter nos et Fratres Hospitalis Sancti Leon- 8. ardi, Ebor., viz. quod de t'ris adquisitis a tempore Concilii

1 Eisdem.

Scripto. Folio.

Lateran. sub Innocentio Papa tertio, A.D. Moccxv[o] celebrati, et de cætero adquirendis, de quibus dictum Hospitale consuevit recipere garbas, solvemus annuatim eidem Hospitali garbas secundum consuetudinem, et pro hoc erimus in æternum quieti de petitione et vexatione dicti Hospitalis quoad quæstionem garbarum.

- 52.—Henricus Rex quartus mandat Roberto Laurence, Escaetori suo¹ in Comit. Lancast., quod amoveat manum Regis de Insula nostra de Wagheney, de Castro nostro de Fotheray, etc.
- 53.—Henricus Rex quartus antedictus confirmat nobis cartas de Fundatione hujus monasterii nostri Furnesiensis, et de pluribus aliis, cum clausula ista—Quod, licet nos vel prædecessores nostri aliqua vel aliquibus libertatum vel quietantiarum in cartis etc. contentarum hactenus plene usi non fuerimus, nos tamen et successores nostri eisdem libertatibus etc. plene gaudeamus et utamur etc.

54.—Idem Henricus Rex exemplificat nobis placitum repertum in Scacario suo de Termino Pascæ Ao Regis Edwardi iii. xxix[o], quod exonerati sumus et quieti de auxilio pro primogenitis Regis Militibus faciendis, vel filiabus maritandis.

[10b blank.]

[XII.—TABULATED LIST CONTINUED.—DOCUMENTS CONNECTED WITH ORGRAVE.]

[11] Orgrave.

Scripto.

I.—Rogerus filius Orme de Orgrave dat Willelmo fratri suo 94 unam bovatam t'ræ in Orgrave—Reddendo ei xvid pro omni servitio, de quibus dictus Rogerus et hær. sui reddent nobis annuatim xvd, salva nobis mineria ferri ibidem.

and a	
	olio.
2.—Idem Rogerus concedit nobis servitium Willelmi fratris	94
sui et hær. suorum, quod ei debebant pro una bov. t'ræ in	
Orgrave, viz. xivd.	- 1
3.—Idem Rogerus quietum clamat nobis jus quod habere	94
potuit in tota mineria ferri in Campo de Orgrave imperp.,	
et dat nobis ibidem liberum transitum ad fodiendum et	
asportandum, et aquæ cursum[ad] lavandam dictam mine-	
riam, per totam t'ram suam ibidem.	
4.—Idem Rogerus, de concessu uxoris suæ, et hær. suorum,	94
facit nobis quietam clamationem de calumpnia sua ad dict-	
am mineriam in Orgrave.	
5.—Rogerus de Orgrave dat Gilberto filio suo, pro homagio et	94
servitio [suo] dimidiam bov. t'ræ in Orgrave-Reddendo	
sibi et hær. suis annuatim viiid, etc.	
	94
unam acram t'ræ, et locum satis spatiosum ad faciendum	
nobis molendinum ubi magis placuerit nobis in t'ra sua,	
cum libero cursu aquæ ad ipsum molendinum per totam	
t'ram suam.	
7.—Idem Rogerus, de concessu hær. suorum, dat nobis dict-	95
um locum ad molendinum faciendum per divisas, cum	
cursu aquæ et una acra, ut supra.	
8.—Idem Rogerus, concessu hær. suorum, dat nobis locum	95
ubi molendinum nostrum jam factum est, et unam acram	
t'ræ de dominico suo circa dictum molendinum, cum libero	
cursu aquæ ad ipsum molendinum, ubicunque per totam	
t'ram suam, etc.	
9Rogerus de Orgrave dat Willelmo Mustel cum Agnete	95
filia sua in liberum maritagium totum dominicum suum.	
in Stodfalwra in Orgrave, cum i tofto et crofto ibidem-	
Reddendo sibi et hær. suis annuatim viiid pro omni servitio.	
10.—Idem Rogerus dat Anabellæ filiæ suæ dimidiam bov.	95
t'ræ in Orgrave, salvo D'nis dicti Rogeri forinseco servitio	1000
x ^d .	
F	

	olio.
11.—Will. de Orgrave dat nobis liberum cursum aquæ im- perp. per totam t'ram suam ad molendinum nostrum de Orgrave.	95
12.—Will. de Orgrave, frater D'ni Ricardi de Orgrave, dat nobis i acram t'ræ et dimidiam in Orgrave, viz. in Rotherseth, etc., cum pertinenciis.	95
13.—Willelmus, filius Will. de Orgrave, dat nobis ii acras et dim. in Orgrave per divisas.	96
14.—Gilbertus de Orgrave dat nobis, ad fabricam Ecclesiæ nostræ, vi acras t'ræ in Orgrave per divisas, ut patet ibidem in scripto.	96
15.—Idem Gilbertus dat nobis, ad opus Ecclesiæ nostræ, iii acras t'ræ [11b] in Orgrave per divisas, in quibus si non sint tres acræ plene, ipse, per visum legalium hominum, perficiet nobis alibi.	96
16.—Idem Gilbertus dat nobis ii acras t'ræ et dim. in Orgrave per divisas.	96
17.—Idem Gilbertus dat Philippo Noreys, pro homagio et servitio, et hær. suis vel assignatis, tres acras t'ræ et unum mesuagium in Orgrave per divisas—Reddendo sibi duos denarios annuatim.	97
18.—Ricardus filius Rog. de Orgrave dat nobis v rodas t'ræ super Spitelbank.	97
19.—Ricardus fil. Rog. de Orgrave dat nobis i acram t'ræ in Orgrave per divisas.	97
20.—Alanus fil Rog. de Orgrave dat nobis i acram t'ræ in Orgrave per divisas	97
21.—Prædicti Ricardus et Alanus dant nobis duas acras t'ræ in Orgrave.	97
22.—Willelmus Mustel et Agnes uxor ejus vendunt et quie- tam clamant nobis totam t'ram suam in Orgrave etc., et unum mesuagium ibidem, cum tofto et crofto quæ Rog. de Orgrave, pater prædictæ Agnetis, dedit eis in marita- gium etc.	97

Colota	
The state of the s	olio.
23.—Prædicta Agnes, in sua legia potestate, vendit et	98
quietam clamat nobis prædicta t'ra[m], mesuagium, et	
toftum et croftum, etc.	
24Matildis filia Willelmi Bryct', vidua, quietam clamat	98
nobis totam mineriam quæ inveniri potest in tota t'ra sua	
de Alinscalis, etc.	
25 Rogerus de Orgrave dat nobis ii acras t'ræ in Orgrave,	08
cum t'ra alibi ibidem, ad perficiendum illas ii acras, per	-
divisas, etc.	
26.—Cristiana, quondam uxor Rogeri de Orgrave, concedit	98
nobis in viduitate sua totam tertiam partem quæ contin-	90
gebat eam post mortem dicti mariti sui in toftis, croftis, et	
terra arabili, et omnibus aliis ad dotem suam pertinenti-	
bus, etc.	-
27.—Orm Kellet filius Adæ Kellet quietum clamat nobis jus	99
suum in tota miner[i]a de Orgrave.	
28.—Idem Orm quietum clamat nobis totum jus quod habuit	99
per breve de recto in Curia nostra de Daltona versus	
Hamonem et Willelmum avunculum ejus de t'ra de Or-	
grave.	
29 Thomas Flandrensis promisit nobis in fide facere dili-	99
gentiam suam ut habeamus in Curia Regis quietam cla-	
mationem de mineria t'ræ suæ de Alinscales, quam mineriam	
dictus Thomas dedit et confirmavit nobis.	
30D'nus Robertus, tunc Abbas, et nos concessimus Thomæ	99
Flandrensi quod nunquam capiemus nec fodi faciemus	22
mineriam ferri infra curtem domus suæ, nec in sua portione	
culturæ [12] inter domum suam et domum Willelmi de	
The state of the s	
Boyvell.	-
31.—Gilbertus fil. Reinfredi testatur se non habere mineriam	99
ferri quam capit apud Orgrave nisi tantum de nostra gratia	
et voluntate, et quod non habet jus aliud ad illam.	
32Henricus fil. Roberti de Boultona confirmat et quietum	99
clamat nobis jus suum de vii acris t'ræ, cum pert., in	
Orgrave.	

Scripto. Folio, 33.—Hamo de Orgrave dat nobis decem acras t'ræ in Rothir- 100

sethe et ii acras circa fossam mineriæ quas delegavit nobis cum corpore suo.

34.—Ricardus de Orgrave dat nobis totam t'ram suam de 100 Orgrave, cum pert. et ædificiis etc., quæ t'ra fuit Hamonis de Orgrave.

35.—Ao nonodecimo Regis Henrici tertii Concordia finalis 100 facta est in Curia Regis apud Lancast. inter nos, querentes, et Hamonem de Orgrave, impedientem, de mineria ferri in Orgrave, unde dictus Hamo recognovit dictam mineriam esse jus nostrum ut illam quam habemus de dono Rog. de Orgrave, patris ejusdem Hamonis, cujus hæres ipse est.

36.—Prædicti Regis Henrici Aº prædicto facta est finalis com- 100 positio in Curia Regis apud Lancast. inter nos et dictum Hamonem de Orgrave de dim. bovata et dim. acra, exceptis quinque acris t'ræ et dimidia, cum pert., in Orgrave, unde præd. Hamo remisit nobis jus suum in tota præd. t'ra, exceptis quinque acris et dimidia. Dedimus dicto Hamoni quinque marcas.

37.—Adam filius Gilberti de Orgrave quietam clamat nobis 100 totam t'ram quæ fuit Hamonis avunculi istius Adæ, quam t'ram Ricardus frater dicti Hamonis dedit nobis, unde idem Adam confirmat nobis hanc t'ram pro quatuor marcis.

38.—Idem Adam concedit nobis duas acras t'ræ, cum pert., 100 in Orgrave, et quod nullum jus vel clamium ille vel hær. sui vendicare poterunt in aliqua t'ra de Orgrave, et pro ista donatione dedimus ei viiis.

39.—Claricia, filia Rog. et Agnetis de Orgrave, libera et soluta 101 a viro, quietum clamat nobis totum jus et clamium suum in omnibus t'ris et tenementis quæ fuerunt quondam dictorum Rogeri et Agnetis, parentum suorum, et jurejurando ac fide media se astrinxit quod nihil imperp. exiget umquam a nobis vel successoribus nostris, etc.

40. - Willelmus filius Rogeri de Orgrave concedit et confirmat 101

Scripto.

nobis totam t'ram quam Rogerus, pater ejus, habuit vel habere potuit [12b] in vita sua in Orgrave, vel alibi in Fournes, etc.

41.—Avicia filia Will. de Orgrave confirmat nobis unum 101 mesuagium in Orgrave quod Gilbertus frater ejus dedit ei pro hom. et serv. suo, cum una perticata t'ræ et dimidia super Ofryg, et dim. perticata t'ræ juxta Langhevede.

42.—Gilbertus de Boywyle dat nobis ii acras t'ræ cum pert. in 101 Orgrave in cultura quæ vocatur Orgravebank.

43.—Adam fil. Gilberti de Orgrave facit quietam clamati- 101 onem Ricardo, avunculo suo, et nobis assignatis ejusdem G[ilberti], totius juris et clamii sui i de omni terra pertinente ad villum de Orgrave, vel alibi in Fournes; unde dictus Ricardus dedit eidem Adæ quatuor marcas.

[XIII. — TABULATED LIST CONTINUED. — DOCUMENTS CONNECTED WITH ALINSCALES.]

Alinschales.

Scripto. Folio.

1.—Hugo de Morisceby, hæres Symonis de Boivile, dat nobis 103

totum jus minerii et totam minam t'ræ suæ de Alinscalis infra ædificia sua et domicilia quæcunque, et extra, ubicunque reperiri poterit, cum libero transitu ad dictum minerium adquirendum, fodiendum, lavandum, etc.

2.—Idem Hugo concedit D'no Hugoni, Abbati, et nobis 103 totum jus minerii et totum minam, tam infra prædia sua quam extra, et si in ædificiis dicti Hugonis fiat dampnum, quoad² minerios nostros vel mineria, nos faciemus inde reparationem sumptu nostro, etc.

3.—Idem *Hugo* remittit nobis omnes querelas et calumpnias 103 habitas vel habendas de omnibus t'ris et tenementis suis³

¹ Wr. totum jus et clamium suum.

Scripto. Folio.

in boscis, pratis, locis et aliis quibuscunque, quæ de eo vel antecessoribus suis qualitercunque fuerint perquisita nobis, exceptis solis t'ris illis in quibus tunc fuit plene et pacifice seisitus. Remittit etiam nobis, pro se et hær. suis., jus et clameum communicandi nobiscum in omnibus præd. terris, etc., exceptis hiis in quibus tunc pacifice communicavit, et confirmat nobis omnia tr'as et scripta et tenementa quæ umquam ab eo vel ab antecessoribus suis qualitercunque tunc habuimus. Ao Di Mo ccmo xco iiio.

- 4.—Idem Hugo, de consensu Adæ fratris sui, concedit nobis 104 totum [jus] minerii et totam minam totius t'ræ suæ in F[ournes] quæ vocatur Alinscales, ubicunque poterit inveniri, tam infra prædia quam extra, cum libero transitu ad perquirendum, operandum, et cariandum præd. minerium, etc.
- 5.—Hugo fil. Hugonis de Morisseby assignat attornatum suum 104 ad recipiendum minam ferri ad unum astrum sustinendum, sicut ei concessi [13] mus ad vitam suam—Reddendo nobis per annum dim, marcam.
- 6.—Rob. Laiburne, filius D'ni Johannis de Laiburne, renuntiat omni juri et clamio exigendi vel capiendi minam ferri
  infra feodum nostrum, nisi tantum ad unum astrum sustinendum, quod habet de concessione Hugonis de Morisceby,
  et per consensum nostrum, quamdiu dictus Hugo vixerit—
  Solvendo nobis annuatim dim. marcam.
- 7.—Gilbertus de Berdesei fil. Margaretæ de Berdesei, filiæ 104

  Rob. de Boiville, dat nobis totam t'ram suam de Alinscalis,
  cum pert., quam habuit et dono dictæ matris suæ. Data

  A.D. Mocco laxii ol.
- 8.— Thomas de Irreby, Cissor, de consensu Anabellæ uxoris 105 suæ, dat Hugoni de Morisceby, hær. et assignatis suis, totam illam t'ram in Alinscalis quam habere debuit de hæreditate dictæ Anabellæ, et totum jus quod ipsa Anabella, jure hæreditario, habere poterit in illa terra.

1 Hareditareo.

Scripto. Folio,

9.—Hugo, fil. Hugonis de Morisceby, concedit Rob. de Laiburne 105 t'ram suam de Alinscalis, cum pert., in Fourneys, habendam sibi et assignatis suis, etc.—Reddendo dicto Hugoni unam rosam.

- 10.—Rob. de Laiburne dat Rob. de Thueng, Personæ de 105
  Wartona, Adæ de Berdesei, Vicario de Millum, et Johanni
  de Englisshe, Capellano, manerium suam de Alinscalis,
  cum omnibus t'ris et tenemtis suis in Mertona, etc.
- 11.—Prædicti Robertus Rector, Adam Vicarius, et Johannes 105
  Capellanus, dant Roberto de Laiburne, filio Saræ, omnia
  t'ras et tenementa, redditus et servitia, quæ habuerunt
  tunc ex dono Roberti de Laiburne, Militis, [patris] dicti
  Roberti, in parochia de Overtona, Boufelle', Raisbek, Birkebek, Guthbyggynges, et Keldlethe, in Comit. Westmerl., et
  Alinscalis in Fournes, in Comit. Lancast., et etiam in
  Cohermoth et Gosford, in Comit. Cumbriæ, et dant hæc
  omnia in feodo talliato:—viz: si dictus Rob. filius Saræ
  obierit sine hærede de corpore suo legitime¹ procreato,
  omnia præd. remanebunt Andreæ fratri ejusdem Roberti,
  et si dictus Andreas obierit sine hær. de corpore suo legitime¹ procreato, tunc omnia prædicta remanebunt rectis
  hæredibus dicti Roberti filii Saræ, A.D. Moccemo xlii[o].

12.—Robertus de Laiburne concedit Johanni de Morisceby 106 unum mesuagium et sex acras t'ræ arabilis in Alinscalis, cum prato suo juxta Orgrave Milne—Reddendo ei unam rosam annuatim usque dum dictus Robertus feoffaverit dictum Johannem in uno alio messuagio et vi acris t'ræ, ubi dicto Johanni placuerit alibi, competenter: Sed idem Robertus interim arabit in dicta t'ra de Alinscalis. Warantizantur ad vitam dicti Johannis tantum.

13.—Finalis concordia facta in Curia Regis apud Westm. 106
Ao Regis [13b] Edwardi iii[tii] xl[o], inter Willelmum
Scharp de Furnes, querentem, et Robertum de Latona et

Written ligitime.

Scripto, Folio,

Fohannam uxorem ejus, deforciantes, de xl acris t'ræ, v acris prati, et x acris bosci, cum pert., in Daltona in F[urnes], et de xvi acris t'ræ et una acra prati in Cokirmuthe, et de quinta parte manerii de Gosforde, unde dictus Robertus et Fohanna recognoverunt omnia prædicta jus illius Willelmi, ut illa quæ idem Willelmus habuit ex dono prædictorum Roberti et Fohannæ, etc.

- 14.—Walterus de Hurtworthe et Johannes Page dant Roberto 106 filio Rob. de Laiburne manerium suum de Alinscales.
- 15.—Prædicti Walterus et Johannes dant dicto Roberto filio 106 Roberti omnia bona sua tunc inventa in manerio de Alinscales, tam mobilia quam immobilia. In Gallicis.
- 16.— Johannes Page, Capellanus, facit attornatum suum ad 107 deliberandum Roberto fil. Roberti de Leiburne seisinam de manerio de Alinscales, etc. In Gallicis.
- 17.—Robertus de Leiburne attornat Robertum Normand et 107 Fohannem Durknave ad deliberandum Willelmo Scharp de Furnes seisinam de manerio suo de Alinscalis, cum pert. suis.
- 18.—Robertus fil. D'ni Roberti de Laiburne, Militis, dat 107
  Willelmo Scharp de Furnes manerium suum de Alinscalis
  cum pert.—Reddendo sibi unum denarium per annum,
  sub conditione quod, si dictus Robertus, vel hær aut assignati, solverit vel solverint dicto Willelmo, vel executoribus
  suis, xlli post finem ii annorum ex tunc proximo sequentium, bene licebit dicto Roberto, hæredibus, vel assignatis
  suis, dictum manerium intrare et in statu pristino retinere,
  etc.
- 19.—Willelmus Scharp dat Johanni Scharp, Vicario de Dal- 107 tona, Willelmo Normande, Vicario de Ursewyk, et Ricardo le¹ Frerez, Capellano, manerium² suum de Alinscalis, cum pert. suis. Data Aº Regis Ricardi ii. quarto.

^{*} This is Ric. le Frere3 also in No. 21, but in the documents themselves, in every case, the name is written Ric. del Freres.

Scripto, Folio,

20.—Johannes Scharp, Vicarius de Daltona, Willelmus Nor- 107 mande, Capellanus, et Ricardus del Frerez, Capellanus, dant Isabellæ viduæ, quondam uxori Willelmi Scharp, omnia t'ras et tenemta quæ vocantur Alinscalis.

- 21.— Johannes Scharp, Will. Normande, et Ric. le Frerez 108 supradicti concedunt Thomæ de Duttona de Fornes, Roberto de Valtona de F[ornes], Willelmo de Kirkeham de F[ornes], Willelmo Fleccher et Johanni Marchalle de F[ornes], hær. et assign. suis, reversionem manerii sui de Alinscales post decessum Isabellæ, quondam uxoris Willelmi Scharp de F[ornes], tunc defuncti, cui Isabellæ prædicti Johannes, W[illelmus], W[illelmus], et Ricardus dederunt dictum manerium de Alinscalis, etc.
- 22.—Præfata Isabella, vidua, sursum reddit et concedit 108
  Thomæ de Duttona, R[oberto] de Waltona, W[illelmo] de
  Kirkehame, W[illelmo] Flecchar, et Johanni[14] Marschalle,
  hær. et assign. suis, omnia t'ras et tenem. quæ vocantur
  Alinscales, et statum suum in eis pro termino vitæ suæ,
  etc.
- 23.—Finalis Concordia in Curia Ducis apud Lancast., coram 109
  Justic. Regis, inter etc., unde Johannes Scharp, Vicarius
  de Daltona, Will. Normand, Vicarius de Ursewyk, et
  Ricardus del Frerez, Capellanus, recognoverunt manerium
  de Alinscales, cum pert., esse jus Willelmi de Kirkeham,
  ut illud quod i[i]dem W[illelmus], T[homas] de Duttona,
  R[ob.] de Waltona, W[ill.] Fleccher, et J[ohannes] Marschalle habent de dono dictorum J[ohannis] Scharp,
  W[illelmi] et R[icardi] Habendum dictis T[homæ],
  R[oberto], W[illelmo] et J[ohanni], et hæredibus ipsius
  W[illelmi] de Kirkeham etc., et dicti Johannes,2 W[ill.],
  et R[icardus] concedunt quod warantizabunt eis omnia
  præmissa.

24.—Thomas de Duttun, R[obertus] de Waltona, W[ill.] de 109

Scripto. Folio.

Kirkeham, W[ill.] Fleccher et F[ohannes] Marschalle concedunt Isabella, quæ fuit uxor W[illelmi] Scharp, annuum redditum xl solidorum de omnibus t'ris et tenem^{tis} suis de Alinscalis ad terminum vitæ.

- 25.—Ricardus Rex secundus Aº r. sui viiiº, dat Tho. de 110 Duttona, R[ob.] de Waltona, W[ill.] de Kirkeham, W[ill.] Flecchare et F[ohanni] Marschalle licentiam quod ipsi possint dare nobis, et quod possimus recipere, unum mesuagium in Daltona.
- 26.—Thomas Dutton' cum aliis prænominatis dant nobis 110 messuagium unum, xlv acras t'ræ, iii acras prati, i acram pasturæ, et vii acras bosci, cum pert, in Alinschales in Daltona, etc.
- 27.—Johannes Marschalle facit W[ill.] Fleecher attornatum III suum ad deliberandum nobis plenam seisinam in omnibus t'ris suis, cum pert., in Alinscales.
- 28.—Willelmus Kirkeham relaxat nobis totum jus et clamium 111 suum in Manerio de Alinscales cum pertinenciis.

[XIV. — TABULATED LIST CONTINUED. — DOCUMENTS CONNECTED WITH MERTON.]

Merton'.

Scripto. Folio.

- 1.—Ricardus Rex secundus mandat Duci Lancast. vel ejus 112 [Cancellario in eodem Ducatu]² quod inquiri faciat si sit ad dampnum Regis si concedat W[illelmo] de Mertona ut ipse possit dare nobis imperp. mineram in cccc acris t'ræ in Dalton', Orgrave, Mertona.
- 2.—Inquisitio capta apud Lancast. coram Fohanne Holcroft, 112 Escaetorem Ducis Lancast., in qua Jurati dicunt quod non est ad dampnum Regis si concedat W[ill.] de Mertona quod

Ductona. 2 Omitted: supplied from the document itself.

Scripto.

ipse, pro se et hær. et assign. suis, concedat nobis licentiam libere fodere, mineare, et omnimodas minerias facere, proj[i]cere, levare, etc. in cccc acris t'ræ in Daltona, Orgrave, et Mertona, etc.

3.—Rex Ricardus dat licentiam dicto W[ill.] de Merton' 113 quod possit dare nobis, et quod nos possimus accipere, licentiam in cccc acris t'ræ in Dalton, Orgrave et Mertona libere fodere, mineare, et omnimodas minerias facere etc. Solvimus Regi cs. pro licentia.

4.—[14b] Will. Merton' dat nobis licentiam, pro se et hær. 114 suis imperp., quod nos in cccc acris t'ræ suæ in Daltona, Orgrave et Mertona, et in quocunque loco ejusdem t'ræ, ædificiis et gardinis tunc factis duntaxat exceptis, libere fodere, mineare vel minitare possimus, ac omnimodas minerias cujuscunque generis ad libitum nostrum, quotiens et quando nobis videbitur expedire, proj[i]cere et levare, et ab inde asportare, etc.

5.—Placita tenta coram Rege in Cancell. sua apud Lancast. 114
Ao r. Regis Henrici iv. primo, super eo quod Rogerus Brocholes, Escaetor Ducis Lancast. in Com. prædicto, cepit in manu dicti Ducis mineriam nostram ferream in Daltona, quasi ipsa perquisita esset a nobis sini licentia Regis, etc.:
Unde jurati dicunt quod Will. de Mertun tenuit dictas cccc acras t'ræ, et mineriam præd., die perquisitionis earum de [sic] nobis, in capite, etc.: Unde consideratum est quod manus Regis amoveatur.

6.—D'nus W[illelmus] Abbas et nos dedimus Will. de Merton 117 et hær. suis quandam t'ram nostram in Mertona et Orgrave, viz. novem acras apud Colestub etc., pro quibusdam t'ris quas idem Willelmus nobis dedit, prout carta ejus testatur.

7.—Willelmus de Merton dat nobis in excambium quandam¹ 117 partem t'ræ suæ, cum pert., in campis de Lindale et Mertona, per divisas, pro quibusdam t'ris quas ei dedimus, etc.

Scripto.

8.— Willelmus Botlyng et Agnes uxor ejus, filia et una hære- 117 dum Michaelis de Mertona, dant W[illelmo] de Cokerham, Vicario de Daltona, medietatem unius mesuagii et xxiiii acrarum t'ræ, prati, bosci, et bruetis in Parva Mertona.

Agnes uxor quondam Will. Botlyng, filia et una hær. 118
 Michaelis de Mertona, in viduitate sua, facit eandem dona-

tionem ut supra.

10.—Eadem Agnes constituit Robertum Clericum de Kartmelle 118 attornatum suum ad deliberandum W[illelmo] Cokerham, seisinam de medietate Parvæ Mertonæ.

11.—Alexander de Bowth dat W[illelmo] Cokerham medi- 118 etatem Parvæ Mertonæ, quam medietatem Michael de Merton dedit ei cum alia medietate ei adjacente: Et si contingat dictum W[ill.] Cokerham, vel aliquem hæredum aut assignatorum suorum per Elenam, filiam dicti Alexandri, post obitum viri sui, seu per alium nomine suo, super dicta medietate vel parte ejus calumpniari, tunc dictus Alexander obligat se, hæredes et executores suos, per omnia bona sua, eidem W[illelmo] de Cokerham in xx^{li}.

12.—Edith, Christiana et Godyth, filiæ Alexandri de Bouthe, 119 quietam clamant [15] Willelmo Cokerham jus et clamium suam et partem suam in medietate unius mesuagii et xxiiii acrarum t'ræ, prati, bosci, et bruetis in Parva Mertona.

13.—Matildis relicta Michaelis de Mertona constituit Robertum 119 de Merton attornatum suam ad dandum W[illelmo] Cokerham seisinam de tertia parte unius mesuagii et xxiiij acrarum t'ræ, prati, bosci et bruetis in Parva Mertona.

14.—Willelmus Botling et Agnes uxor ejus obligant se nobis 119 in cli, solvendis nobis ad voluntatem nostram, si ipsi per nos aut per alium nomine nostro requisiti, levare noluerint finem in Curia Regis de quadam portione t'ræ quam vendidimus W[illelmo] de Cokerham in Parva Mertona. Ita tamen quod ultra Lancastre ire, vel sumptuosas expensas facere ob hanc causam, non compellantur, seu alius nomine eorum.

Folio. Scripto.

- 15.— Edwardus Rex concedit licentiam quod W[ill.] de 120 Cokerham possit dare nobis unum mesuagium, xl acras t'ræ, iii acras prati, ii acras bosci, et c acras turbariæ, cum pert., in Broghtona et Parva Mertona, ad inveniendam unam lampadem ardentem singulis diebus in Ecclesia nostra coram Altari etc.
- 16.-Willelmus Cokerham, Vicarius de Daltona, dat nobis 120 unum mesuagium, cum xxiiii acris t'ræ, prati, bosci,1 et vasti, cum pert., in Parva Mertona, etc.
- 17.—Idem Willelmus facit nobis eandem donationem de 120 eisdem præmissis etc., prout filiæ et hæredes Michaelis de Mertona eum feoffaverunt.
- 18.—Idem Willelmus facit nobis consimilem donationem de 121 eisdem etc., secundum feoffamentum Agnetis Bouth et aliarum sororum ejusdem Agnetis, etc.

[XV.—TABULATED LIST CONTINUED.—DOCUMENTS CONNECTED WITH KIRKBY IRLITH.]

Kirkebp.

Scripto. Folio.

1.—Assisa etc. si Alexander de Kirkeby Irlith, pater Johannis 122 de Kirkeby, qui infra ætatem fuit etc., fuit seisitus in dominico suo, ut de feodo suo, de manerio de Kirkeby Irlithe, cum pert., die quo obiit, etc.: Unde nos allegavimus habere custodiam ratione minoris ætatis dicti Johannis, etc. Consideratum est quod idem Johannes recuperet seisinam suam versus nos de præd, manerio per visum recogn, etc., et dampna, quæ taxantur a[d] xlli.

2.—Alexander de Kirkeby nosse facit quod D'no suo, Abbati 124 nostro, de relevio suo et fidelitate, prima septimana qua domum² venerit, satisfaciet pro t'ris quas de eo tenet in

capite, et ad hoc invenit manucaptores etc.

Scripto. Folio.

3.—Die Martis proxima post Festum Ascensionis Domini, 124 Ao Regis Edwardi tertii xxºiiio, D'nus Johannes de Kirkeby fecit homagium D'no Alexandro de Waltona, Abbati nostro, pro manerio de Kirkeby, cum protestatione quod non fecit hom. nisi secundum vim, formam et effectum cujus [15b] dam recordi sub quodam brevi etc., per quod infra ætatem cujusdam antecessoris sui dictum manerium recuperatum fuit versus nos, et etiam quod dictum man. non tenetur de nobis per serv. mil.: Et dictus Abbas protestatus est se recepisse¹ tunc dictum hom. de dicto D'no Johanne pro eo quod dictum man. de K[irkeby] tenetur per serv. militare.

4.—Alexander de Kirkeby Irlith dat et legat nobis, cum 125 corpore, quandam partem t'ræ suæ juxta grangiam nostram de Donnerholme quæ dicitur Stephangarthes, sicut ipsemet perambulavit cum multis aliis, etc.

5.—Finalis concordia facta in Curia D'ni Regis apud Lan- 125 caster Aº Regis Henrici tertii xi[o], Inter Alexandrum de Kirkeby, petentem, et Robertum Abbatem nostrum, tenentem, de quatuor bovatis t'ræ, cum pert., in Kirkeby, etc. Unde dictus Alexander remisit et quietum clamavit de se et hær. suis, in eadem Curia, nobis totum jus et clamium suum in dicta t'ra imperp.: Et solvimus dicto Alexandro v marcas.

6.—Willelmus filius Rogeri facit nobis quietam clamationem 125 de jure suo super donatione Ecclesiæ de Kirkeby Irlithe.

7.—Finalis concordia in Curia Regis apud Lanc. Ao Regis 125
Henrici tertii xi[o] Inter nos, petentes, et Alexandrum de
Kirkeby, deforciantem, de advocatione Eccl. de Kirkeby
Irlith, unde recogn. magnæ assisæ summonita fuit inter
nos et ipsum Alexandrum in eadem Curia—Scil., quod
præd. Alexander recognovit advocationem dictæ Eccl.
esse jus nostrum, et illam remisit nobis.

[XVI. — TABULATED LIST CONTINUED. — DOCUMENTS CONNECTED WITH ANGERTON MOSS.]

Angertun Mosse.

Folio. Scripto. I.—Convenit inter D'num [Johannem] de Kirkeby Irlithe et 126 Radulphum filium Alani de eadem Kirkeby-viz. quod præd. D'nus dedit Adæ fil. dicti Radulphi certas t'ras et vasta, per divisas et nomina, ut ibi patet: Item præd. D'nus dedit præd. Adæ et hær. suis piscariam et piscationem de Sterispul del Ose, de Sterispul, etc., salvis dicto D'no iii stalnettis ad piscandum pro domo sua in dicta piscaria; set non demittet ad firmam etc.—Reddendo dicto D'no xx ferramenta equorum annuatim: et dictus Radulphus remisit dicto D'no et hær. suis jus suum in diversis t'ris suis nominatim, ut patet in scripto, et dat præd. D'no et hær, suis licentiam fodiendi annuatim xl carectatas turbarum in Angertun-mosse in loco per dictum Rad. assignando, etc.

- 2.—Adam fil. Radulphi de Kirkeby Irlithe confirmat Adæ de 127 Berdesey et Isabellæ uxori suæ, et hær. eorum masculis, totam t'ram suam et tenementa, pratum, boscum et vastum in Kirkeby Irlithe, cum medietate piscariæ [16] de Sterispul, et xl pondera curruum turbarum annuatim in Angerton-mosse.
- 3.—Alanus filius Radulphi de Kirkeby Irlithe facit quietam 127 clamanciam Thomæ Schillar de Daltona et assign. suis de jure et clamio suo in t'ra, pastura, bosco, mussa, marisco et sabulone, cum pert., in Angertona.
- 4.—Ricardus fil. Symonis de Broghtona dat Thomæ Schillar, 127 hær. et assign. suis, pro hom. et serv. suo, totam t'ram, boscum, pasturam et mussam, cum pert., in Angerton-mosse, per divisas—Reddendo inde annuatim dicto Ricardo, etc. vs., cum aliis conditionibus expressis in scripto.

5.—Rex Edwardus præcipit¹ Vicecomiti Lancastriæ quod 128 faciat Thomam Schillare habere de t'ris Ricardi de Broghtona ad valentiam unius mesuagii, v acrarum prati, octoginta acrarum pasturæ, et iiii acrarum bosci, in Ulverstona, quæ Adam fil. Ricardi de Kirkeby versus eundem recuperavit per juratam, et quæ dictus Ricardus, per eundem Thomam vocatus, in varant, non potuit etc.

6.—In Inquisitione dicunt Jurati quod T[ho.] Schillar tenuit 128 tunc c acras pasturæ et cc acras turbariæ, cum pert., in Broghtona de Ric. de Broghtona, per hom. et serv. v solidorum per annum, pro omnibus servitiis, et quod idem Ricardus tenet de Rogero de Lancaster, per serv. militare, totam villam de Broghtona, in qua dicta pastura et turbaria sunt, et valent per ann. cs, et reddit dicta villa per ann., nomine custodiæ, dicto Rogero vd, et ad scutagium unius carucatæ t'ræ, quando currit, ubi xxiiii carucatæ faciunt feodum unius militis, et quod idem Rogerus tenet medietatem Baroniæ de Ulverston de Abbate de F[urnes] per hom. et serv. — Reddendo per ann. xvs, etc.: et quod dictus T[homas] habet, ultra assignationem præd., terra[m] et tenementa sufficienter ad omnia onera sustinenda, etc.

7.—Edwardus Rex concedit Ricardo Lumbard et Johanni 129 Fegheser quod ipsi manerium de Boultun in Furnes, cum pert., et Thomæ Schillare quod ipse mariscum de Angertona, cum pert., possint dare nobis, etc.

8.—Tho. Schillar dat nobis totam t'ram suam, boscum, pas-130 turam et mussam, cum pert., quas emit de Ricardo de Brog[h]ton, et [quæ] vocantur Angertone mosse, in villa de Ulverstona, per divisas.

9.—Idem T[homas] dat nobis quartam portionem t'ræ, cum 130 mussa et pastura et bosco et pratis, et aliis pert., in Ulverstona, quæ incipit ad capud de Angertone in aquilone, etc. Et nota divisas in scripto. Hanc t'ram dictus T[homas]

Scripto. Folio. recuperavit de Ricardo, fratre et hærede $\mathcal{F}[ohannis]$ quon-

dam filii D'ni Ricardi de Broghtona in F[urnes] per Warant. coram Justic. apud [16b] Lancast. itinerantibus, Ao Regis Edwardi xx[o], habendam nobis subtus t'ram et supra.

10.—Ricardus de Broghtona facit nobis quietam clamantiam 130 et confirmat nobis jus et clamium quod habere posset in t'ra, bosco, mussa et pastura, cum pert., quæ fuerunt T[homæ] Schillar et vocantur Angertone Mosse, cum illa portione t'ræ, cum divisis et pert., quas idem T[homas] recuperavit de eodem Ricardo per Warant., ut supra patet, etc.

- II.—Tho. Schillar concedit quod omnes conventiones et 130 exhibitiones certarum rerum quas ei concessimus per D'num W[illelmum] de Cokerham, tunc Abbatem, in scriptis aut extra, pro mussa, t'ra et pastura sua de Angertona penitus ex tunc cessent et pro nihilo habeantur: Et nota ibidem alias conditiones, etc. Acta A.D. Moccxciiio.
- 12.— Johannes de Lancaster remittit nobis jus et clamium 131 suum de Angertone Mosse, cum pert., in Broghtona per divisas.
- 13.— Fohannes de Hudelstona, Miles, renunciat nobis totum 131 jus et clamium quod putabat se habuisse in Angerton ratione tenementi sui in Ulverston.
- 14.—Adam de Hudelstona remittit nobis totum jus et clamium 132 in xl plaustratis turbarum quas Adam fil. Radulphi ei concessit in Angerton Mosse annuatim capiendis.
- 15.—Galiena, quondam uxor Adæ de Kirkeby, remittit nobis, 132 in viduitate sua, jus et clamium suum quod, ratione dotis suæ, tunc haberet in Angerton-mosse.
- 16.—Adam de Kirkeby dat W[illelmo] Cokerham totam t'ram 132 et pasturam, cum mussa, bosco et pratis, et omnibus pert., in Angertone Mosse, quas recuperavit de T[ho.] Schillar coram Justic. Regis apud Lancaster.
- 17.—Adam de Berdesey quietum clamat W[illelmo] Cokerham, 132

Scripto.										- 1	Folio
hær.	et	assign.	suis,	jus	suum	et	clamium	in	tribus	acris	
prati	in	Angert	011-111	9220	in loca	vo	cato Bra	din	edown I	etc	

18.—Adam de Hudlestona remittit prædicto W[illelmo] jus 133 et clamium suum in xl plaustratis turbarum in Angerton-mosse annuatim capiendis.

19.— Fohannes de Kirkeby remittit prædicto W[ill.] Cokerham 133 clamium et jus suum in illa parte de Angertone Mosse quam Adam fil. Radulphi de Kirkeby tunc nuper eidem Fohanni dimisit ad firmam.

20.—Nicholaus de Broghtona concedit nobis licentiam quod 133 possimus recipere, tenere et habere, ex donatione Willelmi Cokerham, totam t'ram, turbariam, boscum, pratum, et vastum, cum pert., in loco vocato Angertone Mosse, quæ idem Willelmus habuit ex dono Adæ de Kirkeby: Fit ista [17] licentia cum clausula—Non obstante Statuto, etc.; salvis dicto Nicholao et hær. suis vis. annuatim pro omni servitio.

21.—Johannes de Harington dat nobis licentiam quod possimus intrare et recipere totam t'ram, turbariam, boscum,
pratum et vastum, cum pert., quæ vocantur Angertone
Mosse, in Ulverstone, de dono W[ill.] Cokerham, Vicarii
de Daltona, nobis inde facto, et ea nobis tenere et appropriare, non obstante Statuto, et concedit dictus Johannes
quod, post licentiam Regis super hac re acquisitam, confirmabit pro se et hær. suis.

22.— Willelmus de Cokerhame, Vicarius ecclesiæ de Daltona, 133 dat nobis totam t'ram et pasturam, cum mussa, turbaria, bosco, prato et vasto, cum pert., in villa de Ulverstona, in loco qui vocatur Angerton Mosse, per divisas, ut patet in scripto, etc.

[17b] blank.

Written Brademosse in the first instance, which is dotted under as an error.

[XVII. — TABULATED LIST CONTINUED. — DOCUMENTS CONNECTED WITH ULVERSTON.

Alberstone.

Scripto.

1.—[18] Henricus Rex confirmat conventionem factam inter 136 nos et Willelmum fil. Gilberti de Montanis Furnesii coram D'no Rege per juramentum triginta hominum: Unde dictus Will. et hær. sui tenent partem suam de nobis—Reddendo nobis annuatim xx5, et faciendo homagium: et in certa

parte nostra idem Willelmus habebit venationem.

- 2.—Finalis concordia facta apud Westm. Ao Regis Ricardi 136 vii[o], viz: quod nos concessimus Gilberto fil. Rogeri fil. Reinfredi et Helewysæ uxori suæ, et hær. suis, illam partem Montanorum Furnesii versus occidentem, quam prædecessores dictorum G[ilberti] et H[elewysæ] habuerunt secundum conventionem prædictam coram Rege factam: Concessimus etiam dictis G[ilberto] et H[elewysæ] uxori suæ, et hær. suis Ulverstonam cum pert., pro xs nobis reddendis annuatim: Et dicti G[ilbertus] et uxor ejus concedunt nobis cervum et cervam, et accipitrem, et omnem libertatem suam in parte nostra Montanorum Furnesii quæ ad ipsos pertinebat: Et iidem G[ilb.] et H[elewysa] faciunt nobis quietam clamantiam de Newby, cum pertinenciis: Dant etiam nobis liberum transitum per medietatem Ulverstonæ ad omnia nostra loca et t'ras.
- 3.—Idem Gilbertus et Helwisa concedunt nobis cervum et 137 cervam et accipitrem, et omnem libertatem suam in illa parte nostra Montanorum Furnesii ad eos pertinentem: Quietam clamant nobis etiam Newby, cum pert. suis, et quod persolvent nobis xxxs pro servitio dictorum Mo[n]-tanorum et Olverstonæ annuatim, etc.
- 4.—Helewysa filia Willelmi de Lancaster, sponsapræd. Gilberti, 137 concedit nobis et confirmat cervum et cervam, et accipitrem, etc., ut supra.

5.—Will. de Lancaster reddit nobis, cum corpore suo, totam 137 terram suam de Skathwait et Egtona, cum pert., quæ de nobis tenuit, per divisas: Concedit etiam nobis habere imperp. duo minora batella, unum, scil., in Wynandremer, cum viginti retibus, et unum in Thurstanwatre, cum viginti retibus ad piscandum assidue: Et si servientes nostri in dictis batellis nobis datis forisfecerint in foresta dicti Willelmi, emendabunt sibi et hær. suis, vel a servitio nostro, mercede sua perdita, amovebuntur.

6.—Idem Will. de Lancaster concedit nobis Skathwat et 138

Egtonam ut supra; et concedit nobis unum batellum in

Thurstanwatre ad cariandum necessaria, et aliud batellum
in eadem aqua ad piscandum, cum viginti retibus ad piscandum, ¹ et duo batella in Wynendremere ad consimilia,
cum viginti retibus ad piscandum: Et si serv[18b]ientes
nostri in dictis batellis deliquerint, emendabunt, ut supra;
Et eligit sepulturæ locum: Et sequitur linea progenialis
dicti Willelmi.

7.—Rex Edwardus mandat Vicecomiti Lancast. per breve 140 Scire facias de fine levato inter Fohannem fil. Laur [entii] de Cornubia et Fohannam uxorem ejus, querentes, et Stephanum fil. Fohannis de Cornubia, deforciantem, de x et² vii mesuagiis, duabus carucatis t'ræ, xl acris³ prati, et xii acris pasturæ, et duobus molendinis, cum pert., in Ulverstona—scil., quod dictus Fohannes recognovit in Curia Regis, et patris hujus E[dwardi] Regis, dicta tenementa, cum pert., esse jus ipsius Stephani, ut de dono ipsius Fohannis: Unde præcipit hic Rex quod Vicecomes Scire faciat Willelmo fil. Edmundi de Neville et Alinæ uxori suæ ut sint coram Justic., etc., ad ostendendum etc. quare dicta tenementa, cum pert., secundum formam dicti finis non debeant remanere.

^{*} These two words are dotted under as if they were an error.

There is a redundant et here.

³ Acras.

8.— Placitum conventionis summonitum fuit inter dictos 140 $\mathcal{F}[oh.]$ filium Laur. de Cornubia et Fohannam uxorem ejus, querentes, et Stephanum filium Fohannis de Cornubia, deforciantem, ut supra: Unde in fine videtur Curiæ quod, per prius allegata in placito, finis ille prædictus levatus fuit super verbis vacuis et falsis, et sic considerandum est quod Will. filius Edmundi de Neville et Alina uxor ejus, qui præd. tenementa, exceptis x mesuagiis, ii molendinis, xliiii acris t'ra, v acris prati, et vi acris pasturæ, tunc tenuerunt contra formam dicti finis, ut Rex accepit, Quoad hæc, eat inde sine die; et quoad alia tenementa præceptum est Vicecomiti quod Venire faciat etc., a die Sancti Hillarii in quindecim dies, etc.

- 9.—Henricus Rex quartus dat Johanni filio suo omnia man- 144 eria, dominia, t'ras, tenementa, redditus, servitia, feoda, advocationes, chaceas, boscos, parcos, warennas, piscarias, ferias, mercata, libertates et franchesias, cum pert., quæ fuerunt nuper D'næ Philippæ, Ducissæ Hiberniæ, etc.
- 10.—Idem Henricus Rex præcipit Escaetori suo in Com. 144 Lanc. quod omnia t'ras et tenementa, de quibus Philippa, quondam uxor Roberti le Vere, nuper Ducis Hibernia, fuit seisita in dominico suo, ut de feodo, in Balliva dicti Vicecomitis die quo ipsa obiit, sine dilatione capiat in manus Regis, et ut per probos et legales homines inquirat quæ et quanta t'ras et tenementa ipsa P[hilippa] tenuit de Rege in capite, et quanta de aliis, et per quod servitium, etc., et quo die obiit et quis sit proximus hæres ejus, et cujus ætatis sit ille hæres, etc.
- II.—Inquisitio capta apud Lancaster xi[o] die Januarii Ao 144 Regis Henrici quarti xiii[o], coram Jacobo Holt, Escaetore D'ni Regis in Com. Lanc. [19] per sacramentum juratæ, quæ dicit quod Philippa, quæ fuit uxor Roberti le Vere, nuper Ducis Hiberniæ, obiit die Jovis proximo ante festum S. Michaelis ultimo præteritum ante istam Inquis., quo die

Scripto.

Folio.

ipsa P[kilippa] obiit seisita in dominico suo, ut de feodo, de manerio de Maurisholme, cum pert., tento de Rege in capite per serv. mil., et v¹ ut de Ducatu Lanc., et valet per annum xlⁱⁱ ultra reprisas: Item de medietate manerii de Wyrisholle tento de Duce Lancast. per serv. mil., et ii^s et ii^d per ann. etc., et valet per ann. xxxⁱⁱ ultra reprisas: Item de medietate manerii de Asshetona tento de Rege per serv. mil., et x^d per ann., et valet per ann. c^s, etc.: Item de tertia parte manerii de Whityngtona tento de Rege, ut supra, per serv. mil., et iii^s et iiii^d per ann., et valet c^s, etc.; et quod dicta Philippa non obiit seisita de aliquibus t'ris seu tenem. infra Com. Lanc. præter de tenem. prædictis, et quod dictus Henricus Rex Angliae est propinquior hæres ejus, ætatis xl annorum et ultra.

- 12.—— Agres quondam uxor IVill. de Lancast. antedicti qui- 148 etam clamat nobis t'ram suam quam clamavit versus nos in dote coram Justic. de Banco, etc.
- erationis quinqentarum librarum, quas idem Rex eidem Johanni concessit pro captione Regis Scotiæ in Bello Dunelm., medietatem manerii de Ulverstona, cum aliis, quar suit W'[illelmi de] Cowey, post cujus mortem ipsa medietas tanquam escaeta devenit in manus Regis—tlah et ten. dicto Johanni etc. ad vitam suam, ita quod pust mortem dicti Johannis, et Johannæ uxoris suæ, medietas dicti manerii de Ulverstona cum aliis ad Regis hæredes revertatur.
- Inquis. capta apud Lanc. Ao Regis Edwardi iii. xlixo 150 caram Kicardo de Hoghtona loco Regis in Com. Lanc., in qua jurati dicunt super sacram. suum quod W[illelmus] fillus W[illelmi] Concy, defunctus, est homo de Regno Kicardo, et obilt die Lunæ prox. post festum S. Bernabæ Apustoll, Ao Regis Edwardi tertii xix[o], sine hærede de capporo suo, seisitus, inter cætera, de medietate manerii

Scripto.

Folio. de *Ulverstona*, quæ tenetur de nobis per serv. mil. et xy^s, et valet per ann. cs, ultra etc.: Dicunt quod quidam Ingelramus de Regno Franciæ fuit frater et propinquior hæres dicti W[illelmi], qui Ingelramus, tunc mortuus, habuit tunc filium et hær, nomine Ingelrami de Cowcy, de Regno et ligianciæ Regis Franciæ: Et dicunt quod Rex seisivit dictam medietatem cum aliis in manus suas tanquam escaetam pro eo quod dictus W[ill.] Cowcy obiit sine hær. infra potestatem Regis Angliæ: Et dicunt quod Rex concessit² dictam medietatem [19^b] cum aliis Johanni Coupland et Johannæ uxori suæ ad vitam suam, et quod Rex per cartam suam concessit nobis reversionem dictæ medietatis manerii de Ulverstona post mortem dictorum Fohannis et Fohannæ, etc.

- 15.—Rex Edwardus concedit nobis quod medietas manerii 151 de Ulverstona remaneat nobis post mortem $\mathcal{F}[oh.]$ de Coupland et F[ohannæ], et fecimus cum Rege finem pro xlli.
- 16.—Margareta soror et una hæredum D'ni Petri de Brus, 152 quondam uxor Roberti de Roos, remittit nobis in viduitate sua jus et clamium suum in Skathwait et Egtona, per divisas, et de ii batellis in Thurstanwatir et in Wynendremer ad cariandum, et de aliis ii batellis in eisdem aquis, cum xx retibus in una, et xx in alia aqua, ad piscandum.
- 17.—Walterus Faucunberge et Marmaducus de Thueng 153 notificant Abbati nostro, tanquam D'no suo etc., attornasse Adam de Lancast. ad capiendam, nomine eorum, seisinam t'ræ³ quondam D'ni Petri le Brus, promittentes se venturos huc in *Furnesium* ad faciendum pro t'ris illis quod de jure debent.
- 18.—Hugo Abbas noster et nos confirmamus Rogero de 153

¹ Cujus Ingelrami tunc mortui.

² Nobis reversionem inserted here and dotted under as erroneous.

³ Terram.

Lancaster cartas et tenores earum per quas Walt. Facunberge et Agnes uxor ejus, Marm. Thueng et Lucia uxor ejus feoffarunt dictum Rogerum et hær. suos de omnibus t'ris et tenem. quæ dicti W[alt.] et A[gnes], M[arm.] et L[ucia] habuerunt vel habere poterunt in Furnesio per descensum hæreditatis quondam D'ni Petri de Brus — Reddendo eisdem W[alt.] et A[gneti], etc., iid annuatim, et faciendo debita servitia D'nis Capitalibus: Et concedimus dicto Rogero quod illa t'ras et tenem. teneat de nobis.

19.—Contentio mota inter nos et Rogerum de Lancaster 153 super homagio et relevio, ac aliis servitiis nobis debitis pro tenementis de Ulverstona in F[urnesio], quorum medietatem dictus Rogerus ingressus est, ex concessione Walteri de Lyndesey, ad vitam ipsius Rogeri; et alteram mediet. clamat tenere in feodo sibi et hær. suis imperp. etc., sic est sopita—viz. quod dictus Rogerus recognovit dictam t'ram esse feodum nostrum, et fecit inde homagium et fidelitatem D'no Hugoni tunc Abbati Furnesii in ecclesia de Kartmell Aº Regis Edwardi primi x[o], etc., pro dicta medietate, sicut Petrus de Brus antea fecit, et relevium solvit: Et remisimus jus nostrum et clamium quæ tunc habuimus erga Walt. Faconberge et A[gnetem] uxorem ejus, et M[arm.] de Thuenge et L[ucian] uxorem ejus de hom. et serv. petendis dictæ mediet., nisi forte contingat eos vel hær. suos redire ad t'ram illam, seu etiam recuperare, in quo casu hæc nostra permissio juris et clamii nullius fit valoris, sed licebit nobis ibi distringere et districtiones facere, etc.

20.—Contentio mota inter nos et D'num Rog. de Lancast. de 154 quibusdam¹ [20] propresturis, clausis, et assartis² factis in comuna pasturæ de Ulverstona per dictum Rogerum,³ sic quievit—viz. quod concedimus dicto Rogero quod habeat impert. sibi et hær. suis illas propresturas, clausas et assartas quas tunc habuit in dictis comuna et pastura

¹ Quibusdem ² Assertis. ³ Et nos, redundant, inserted here.

Scripto.

Folio.

pertinentes¹ ad liberum tenem. nostrum ibidem, exceptis xx acris de eisdem propresturis, clausis et assartis, quæ ad comunam pasturæ de *Ulverstona* omni tempore anni remanebunt imperp. per divisas: et dictus *Rogerus* concessit nobis habere, tenere imperp. omnes propresturas, clausas et assartas² per nos tunc factas ibidem; et nos et dictus *Rogerus* communicabimus cum averiis nostris et suis in dictis propresturis, clausis et assartis omni tempore aperto in campis de *Scathwait* et de *Egtona*, et in campis de *Ulverstona*: et omnia alia comunia tunc non approvata, nec clausa, nec assartata remanebunt nobis et hominibus nostris de *Scathwait* [et] de *Egtona* et dicto *Rog.* et hominibus suis de *Ulverstona* et de *Newland* omni tempore, salvis dicto *Rogero* haya sua de *Plumtona* et foresta sua de *Blawyth*.

21.—Contentio mota inter nos et D'num F[ohannem] de 154 Haringtona super modo tenuræ t'rarum et tenem. quæ dictus D'nus nuper impetravit de D'no F[ohanne] de Lancast. in Ulverstona et Montanis F[urnesii], quæ nos clamamus debere teneri de nobis, sic quievit - viz. quod dictus F[oh.] de Haringtona concedit pro se et hær. suis tenere de nobis medietatem villæ de Ulverstona et cætera omnia t'ras et tenem. in Montanis F[urnesii] tunc impetrata et post impetranda de tenura dicti D'ni F[oh.] de Lancast. per hom., fidelitatem et relevium, et per servitium veniendi ad Curias nostras apud Daltonam ter in anno, et etiam veniendi alias ad dictam Curiam per summonit-[ionem] quotiens ibidem latro adjudicabitur, vel breve de recto fuerit ibi pendens, ita quod, ratione dictorum t'rarum et tenem., aut servitiorum inde debitorum, non vendicabimus custodiam vel maritagium hæredum dicti F[ohannis] de Haringtona vel assignatorum suorum, salvis nobis xxxs redditus servitii per annum nobis debiti etc., et licet nobis ibi distringere pro redditu et servitio a retro, etc.

1 Pertinentis.

22.—Indentura in Gallicis inter nos et D'num Hohannem 154. de Haringtona super lite mota inter nos et illum de certo1 redditu quem clamamus de dicto D'no F[ohanne] de t'ris et tenem. per eum impetratis de D'no F[oh.] de Lancast. in Ulverston et Montanis Furnesii - viz. quod dictus D'nus F[oh.] de H[aringtona] recognovit se tenere dicta t'ram et tenem. de nobis per homag,, fidelit,, et alia servitia, et per servitium xvs annuatim nobis solvendorum:2 Concessit etiam idem F[oh.] de H[aringtona] quod ipse solvet vel solvi faciet nobis ante Pasc[h]a prox. tunc sequens dictum [20b] redditum, et sic postea de anno in annum, ad terminos usuales, pro se et hær. suis imperpetuum: Et tunc Alexander, Abbas noster, concessit quod, secundum avisamentum certorum virorum nobilium, ipse faceret rationabilem mitigationem dicto F[ohanni] de arreragiis dicti re[d]ditus tunc et ante incursis, et si dictus F[ohannes] solvat dictum redditum ante Pasc[h]a tunc prox. sequentem, ut prædictum est, ista mitigatio sibi fiet : alias non.

23.— Fohanna vidua, quondam uxor F[oh.] de Caupland, 155 dimittit nobis ad firmam illam medietatem manerii de Ulverstona in F[urnes], cum pert., quam Rex E[dwardus] tertius dictis F[ohanni] et F[ohannæ] [concessit], ad vitam utriusque eorundem F[oh.] et F[ohannæ], et reversione ad nos spectante— Habendam nobis, cum feodo et advocationibus et aliis pert., ad terminum xx annorum— Reddendo dictæ F[ohannæ] xx marcas annuatim: Et si dicta firma fuerit a retro in parte vel in toto ad aliquem terminum limitatum, licebit dictæ Fohannæ³ distringere ibidem etc.; et si fuerit a retro per xv dies etc., licebit eidem ibidem intrare et retinere.

24.—Isabella, filia Regis Edwardi tertii, dimittit nobis ad 156 firmam medietatem manerii de Ulverstona quam ex concessione dicti Regis, patris sui, in manu habuit ratione

· Certa.

2 Solvendis.

3 Johanni.

minoris ætatis Roberti filii et hær. D'ni Johannis de Haveri[n]gtona — Habendam nobis usque ad plenam ætatem dicti Roberti, sine vasto, destructione et exilio, exceptis feodis et advocationibus — Reddendo sibi apud Londonam in recepta sua xvli vis viiid annuatim: Et eadem Isabella concedit quod xli nobis debitæ annuatim de manerio de Aldinghame, quod eadem I[sabella], ratione dictæ minoritatis, in manu habuit, et etiam xvs pro medietate prædicta manerii de Ulverstona, defalcentur nobis in dictis xvli vis et viiid, annuatim solvendis eidem in dicta recepta sua, iiiili xis et viiid annuatim etc.; et liceat ei distringere pro firma a retro in omnibus t'ris in Com. Lancastriæ, etc.

25.—Contentio mota inter nos et W[illelmum] de Lancast., 156 filium Gilberti, filii Rogeri, filii Reinfredi, et Helewysam uxorem ejus, quia dictus W[ill.] non servavit nobis finem factum coram Justic. Regis apud Westm. de Montanis Furnesii et de Ulverstona, cum pert., inter nos tunc et Gilbertum patrem dicti W[illelmi], sic quievit per Curiam Regis-scil. quod, secundum finem factum de præmissis et cyrographum, dictus W[illelmus] de præcepto Curiæ satisfaciet nobis de relevio et arreragiis tunc ante Natale Domini tunc prox. sequens: Et consideratum est per Curiam quod dictus W[illelmus] bene potuit levare furcas apud Ulverstonam quia idem W[ill.] habet illam t'ram per nos ita liberam sicut [21] nos, et quia non potuimus, ille tunc potuit, et quod idem W[illelmus] per summonitionem faciet sectam Curiæ nostræ de habendo concilia ad judicium faciendum, si Rex miserit breve suum illuc de placito, vel de alio placito, fine, brevi, et quod non habebimus piscariam in Wynandremere per dictum finem: Et sic idem W[illelmus] quietus est.

26.—Inquis. capta apud Lancast. coram Hugone de Morisceby, 157 Escaetori D'ni Regis in Com. Lan., die Lunæ proximum post festum S. Edwardi Regis, Aº Regis Edwardi tertii Scripto, Folio,

xxxviii°, Unde jurata dicit quod Will. de Cowcy tenuit nullas t'ras vel tenem. de D'no Rege in capite in Com. Lanc. die obitus sui, sed quod eodem die obiit seisitus in dominico suo, ut de feodo, de medietate villæ de Ulverstona, et quod tenetur de nobis per serv. mil. et per hom. et fidel., et per servitium xxxs per annum, et per sectam Curiæ nostræ etc., et dicit quod dicta medietas valet per ann. cs, et quod dictus W[ill.] obiit die Mercurii prox. post festum Purificationis S. Mariæ Ao Regis Edwardi tertii xvi[°], et etiam quod idem W[ill.] obiit sine hærede.

27.—Rex concedit et dimittit ad firmam Mariæ de S. Paulo, 158

Comitissæ de Penbruk, medietatem manerii de Ulverstona,
cum pert., inter cætera terras et tenem. quæ fuerunt

W[illelmi] de Cowey, qui obiit sine hær., [et] sunt in
manu Regis—Habenda dictæ Comitissæ omnia prædicta,
scil. medietatem manerii de Kirkeby in Kendalle, manerium de Mawrholme cum Keneforde et Lindhede, medietatem manerii de Wiressdale, et mediet. dictæ villæ de

Ulverstona ad finem trium annorum ex tunc — Reddendo
dicto Regi annuatim cxl et xiiiili vis et xid, cum incremento
lxvili xiiis et iiiid ultra dictam extentam, salvis Regi feodis

Militum, advocationibus ecclesiarum, wardis et maritagiis
eisdem maneriis pertinentibus, cum aliis conditionibus.

28.—Placitum inter nos et D'num Regem de illa medietate 158 manerii de Ulverstona quam F[ohannes] de Caupland et F[ohanna] uxor ejus habuerunt, Unde Abbas noster advocavit certam captionem averiorum pro relevio suo de dicta medietate, nec intendit quod Rex ipsum de ipsa medietate impetere seu occasionare velit: Et nota hic non modicam genealogiam de Ingelramo de Cowcy, sponso dictæ Isabellæ, filiæ Regis Edwardi iii[ii] quorum filia fuit Philippa, Ducissa Hiberniæ: Nec est ultra processum in isto placito per Ducissam Hiberniæ.

29.—Declaratio quædam in Gallicis super eo quod D'nus 160

F[ohannes] de Haringtona et Cristiana de Gynes clamaverunt habere jurisdictionem super tenentes nostros in Egtona et Scathwait in Curiis suis de Ulverstona—habere, viz. de [21b] eis emendas assisæ panis et cervisiæ fractæ, et aliis minutis placitis: Et probatum est hic quod hoc habere non debent quia ¹ Egtona et Scathwait sunt parcellæ Montanorum Furnesii, et extra limites villæ de Ulverstona, et sunt de Fundatione Monasterii nostri, ut patet per unum finem levatum tempore Regis Henrici filii Imperatricis inter nos et quendam Gilbertum fil. Reynfridi et Helewisam uxorem ejus, et per cartam ejusdem Regis de confirmatione dicti finis.

- 30.—Walterus Blosvile dat nobis v acras t'ræ de Hynglith 161 pro quatuor denariis annuatim reddendis W[illelmo] de Skelmereskerth, et dat nobis cartas donatorum suorum: Et dedimus isti W[illelmo] unam marcam.
- 31.—Will. de Skelmerskerth quietat nos de annuo redditu 161 iiiid per nos sibi reddendis pro v acris t'ræ quas W[alterus] Blosvile dedit nobis.
- 32.—Idem W[illelmus] dat et legat nobis, cum corpore suo, 161 iii acras t'ræ arabilis in Fornithwait per divisas, cum toto prato suo juxta t'ram illam, et cum media parte prati de Gleshylle. Dat etiam nobis ibidem i mesuagium infra sepem juxta portam ubi viderimus magis prodesse nobis.

33.—Idem W[illelmus] dat nobis et legat, cum corpore suo, 161 portionem t'ræ suæ vocatæ Lakleternemire per divisas, A.D. M.cc[o] in Capitulo nostro.

34.—Testamentum W[illelmi] de Skelmerskerth, A.D. M.cc[o] 161 in Capitulo nostro coram Conventum conditum, in quo legavit nobis corpus suum et equum suum, cum suo harnesio, et etiam dictam portionem t'ræ de Lakleternemire, etc.

35.— Fohannes Meigniour dat nobis v acras t'ræ, vasti et tur- 162 bariæ, cum pert., in Campo de Skathwait, per divisas.

In redundant here.

Scripto.

36.—Johannes de Haringtona attornat loco suo Johannem 162

Meignioure et W[illelmum] Brown, vel alterum eorum, ad
liberandum W[ill.] Cokerham, Vicario de Daltona, seisinam
de omn. t'ris et tenem. quæ W[illelmus] Purcelle dedit illi
in Egtona, et quæ dictus f[oh.] dat dicto Vicario. Ao
Regis Edwardi fil. Regis Edwardi xiiimo.

37.—Idem Joh. de Haringtona dat W[ill.] Cokerhame, 162 Vicario de Daltona, totam t'ram suam et tenem. in Egtona, quæ habuit de dono W[illelmi] Purcelle.

38.—Walterus de Dunningtona dat nobis t'ram suam de 162 Rosthwait in t'ritorio de Egton, cum pertinenciis.

39.—Robertus Gryme dat Joh. Meignioure v acras t'ræ et 163 vasti in Campo de Scathwait inter t'ram nostram et Broghtonebek.

40.—Idem Robertus quietam clamat dictam t'ram —viz. v 163 acras t'ræ et [22] vasti supradictas dicto F[oh.] Meigniour, quas idem Robertus dedit antedicto Fohanni.

41.— Johannes Meigniour dat nobis v acras t'ræ, vasti¹ et 163 turbariæ in Campo de Skathwait, de quibus supra.

42—Gilbertus de Asmunderlaue filius Aviciæ de Asmunder- 163 lawe dat nobis x et vii acras t'ræ, cum pert., in Egtona, quæ vocantur Normanlandis, et quas idem G[ilb.] habuit in escambio de nobis, proximas vii acris t'ræ in Mertona.

43.—Alanus de Staintona facit nobis quietam clamanciam 163 de clamio suo in xx acris t'ræ, cum pert., in Stayntona et Crayk, in feodo de Ulverstona, de quibus tulit breve Regis super nos de ingressu.

44.— Johannes, Comes Moretonii, mandat Justic., Vicecom., 164
Ballivis et forestariis suis omnibus de Honore Lancastriæ
quod nos sumus dominici Monachi sui, et quod, cum
Abbathia et omn. nostris, sumus in protectione sua: Quare
præcipit eis quod ipsi protegant et custodiant nos et nostros atque nostra omnia sicut sua dominica, et quod non

vexent nos, nec exigant a nobis consuetudines vel servitia contra tenorem cartæ suæ, vel contra cartas antecessorum suorum: Præcipit etiam quod homines advocantes se in Montanis Furnesii habitare et mansisse per W[ill.] de Lancast. vel hær. suos, et [qui] non fecerunt ut per nos ibidem remaneant, indilate amoveant, et catalla eorum in manum ejus capiant, et t'ras per dictos homines sic amotos tentas nobis reddi faciant cum plena seisina, secundum primam seisinam quam idem fohannes nobis de ipsis Montanis dedit: Prohibet etiam ne respondeamus de aliquo tenem. nostro quod tenemus, et quod non ponamur in placitis per aliquod breve nisi tantum coram se ipso.

45.— Johannes Comes Moretonii reddit et dat nobis omnia 164 Montana de Furnes, cum pert., per divisas quas Rogerus Pictavensis, vel Comes Stephanus, Fundator noster, plenius tenuerunt, ut cartæ eorum testantur; et nominatim illam partem Montanorum, quæ W[illelmus] de Lancastre et successores sui tenuerunt, nobis ut jus nostrum reddit.

46.—Will. de Lancastre, dat Ecclesiæ de Conyngeshede 165 quandam partem t'ræ suæ apud Garscowe in Ulverstona per divisas: Dat etiam communam pasturæ ubique in t'ritorio dictæ villæ omni tempore anni: Dat etiam communam pasturæ et mortuum boscum in Parco de Plumtona in cccc acris t'ræ ibidem, cum herbis in eodem sufficienter ad domum de C[onyngeshede] et salinas suas.

47.—Coram Justic. Itinerant. facta est recognitio apud 165

Lancastre de [22b] communa pasturæ in Plumtoun² etc.:

Jurati dicunt quod Prior de Conyngeshede in Curia Regis

coram Justic. in Com. Lanc. implacitavit Johannem de

Lancastre, Ingelramum de Gynes, et Christianam uxorem

ejus, de eo quod non permitterent eum habere communam

pasturæ in cccc acris moræ, bosci, brusci et marisci in

^{*} Et successores sui written here, and then dotted under.

² Plumtoum.

Scripto. Folio.

Plumtona etc.: Unde consideratum est per Curiam¹ quod dictus Prior recuperet seisinam suam de communa dictæ pasturæ in cccc acris præd. etc., cum omnibus averiis exceptis capris, et dampna ejus, quæ taxantur ad xs:

Et quod idem Prior recuperet seisinam de proficuo

capiendo in dictis cccc acris bosci, subbosci, et boscum de sicco bosco: Et similiter de viridi bosco ad ædificandum, reparandum, ardendum, etc. in Prioratu suo, etc.

48.—Licentia datur Canonicis de Connygeshede ad trahendum 165 cursum fontis de Trankeld in conductu per fossatum xii pedum in latitudine ad Connygeshede: Datur etiam eis piscatio in Levena, etc., salvo hominibus de Ulverstona usu suo consueto ibidem, etc.

49.—Ingelramus de Gynes et Cristiana uxor ejus faciunt 166 quietam clamantiam Burgensibus de Ulverstona quod sint quieti ab omni servitio Camerariatus, ita quod in futuro per se vel per suos non compellantur ad aliquid recipiendum ad opus corundem I[ngelrami] et Cristianæ aut expendendum, seu in aliquid onerandum in modum receptionis, etc.

50.—Cristiana vidua, quondam uxor Ingelrami de Gynes, per 166 inspectionem quietæ clamantiæ factæ Burgensibus de Ulverstona quietationi Camerariatus dictæ villæ pertinentis, affirmat eandem quietam clamantiam, et ipsos de hujusmodi officio quietos clamat pro se et hær. suis imperpetuum.

51.—Rogerus de Lancaster facit eisdem Burgensibus de 166 Ulverstona consimilem quietam clamantiam de dicto officio Camerariatus, ita quod non plus in futurum onerentur in hoc quam Burgenses de Kirkeby in Kendalle, exceptis tantum hiis quæ at Burgum suum pertinent. Acta Ao Regis Edwardi tertii xiiio.

52 .- Johannes de Lancastre facit dictis Burgensibus con- 166

¹ Cuream.

Scripto. Folio. similem quietam clamantiam de dicto officio Camerariatus

pro se et hær, suis imperpetuum.

53.—Per Inquis. captam apud Daltonam, Ao Regis Ricardi 166 secundi xiiiio, coram Roberto Ursewyk, Escaetore Johannis Ducis Lanc, in Com. suo Palatino Lanc, patet per Juratam xii hominum quod Femmota, filia Adæ Warrok' bastardi de Ulverstona, obiit die Lunæ prox. post festum S. [23] Michaelis Ao Regis Ricardi secundi secundo, seisita de ii partibus ii mesuagiorum et ii acrarum t'ræ, cum pert., in *Ulverstona* ut de jure hæreditatis dicti *Adæ*, sine hærede corporali vel collaterali, et quod illæ ii partes valent ultra reprisas per ann. viis, et quod tenentur de nobis per serv. fidelitatis tantum, et quod nos dictas ii partes a tempore mortis dictæ F[emmotæ] usque diem captionis istius Inquis. occupavimus, et proficua inde recepimus, et quod inde dicto Duci sumus responsuri: Et ideo dictus Escaetor præcipit Ballivo de Lonesdalle quod seisire et capi faciat in manum dicti Ducis omnia catalla et bona, t'ras et tenemta prædicta, vel saltem etc.; et quod præmunire faciat nobis ad essendum coram Consilio Ducis prædicti ad respondendum etc.

54.—D'nus \$\(\)[ohannes], Dux Lanc., præcipit Roberto præd., 167
Escaetori suo, quod manum dicti Ducis amoveat de dictis
ii partibus ii mesuagiorum et ii acrarum t'ræ prædictorum
sine dilatione, et quod restituat nobis exitus, si quos inde
percep[er]it.

55.—In Inquis. capta apud Daltonam coram Escaetore D'ni 167 Regis in Com. Lanc. Ao Regis Edwardi tertii xli[o] dicit Jurata quod Nicholaus Schilde, tenens de Rege in capite ut de feodo Willelmi de Cowcy, cujus feodum et advocatio ecclesiarum tunc in manu Regis fuerunt, habuit tres acras t'ræ in Hastagale in Ulverstona, et illas alienavit, sine licentia Regis, Johanni Pye, et quod J[ohannes] Salthous occupat illas, et valent per ann. xiid.

Scripto.

56.—Per Inquis. captam apud Flukeburwe Ao Regis Ricardi 167 ii[di] xi[o] coram Roberto Urswyk, Escaetore D'ni Regis et Ducis, patet quod Johannes Pye bastard tenuit die quo obiit i mesuagium et iiii acras t'ræ, cum pert., in Ulverstona, de Baronia de Ulverstona, in socagio et feodo simplici, et quod idem obiit sine hær. corporali Ao Regis Edw. tertii xxxvii[o], et quod per viii annos prox. sequentes post obitum dicti J[ohannis] dictum mesuagium et dicta t'ra nihil, per defectum clausturæ, valebant ultra reprisas, et deinde Will. Chorley, Escaetor, cepit proficuum de eisdem usque ad annum Regis Ricardi secundi sextum, a quo sexto anno nihil valebant per ann. ultra reprisas per defectum clausuræ usque diem captionis hujus Inquis., et

57.—Johannes Dux Lancast. præcipit Escaetori suo quod, 168 cum per Inquis. captam per eundem Escaetorem pateat Johannem Pye tenuisse die obitus sui unum mesuagium et iiiior acras t'ræ etc., ut supra: Inquirat etiam de quo vel quibus illa mesuagium et t'ra tenentur, per quod serv. et qualiter, [23b] et qui est D'nus et possessor dictæ Baroniæ de Ulverstona, et Inquis. illam distincte etc.

quod dicta messuag, et iiiior acræ valent per ann. xiid.

58.—In Inquis. capta apud Lancaster Ao Regis Ricardi ii[di] xvo coram Ricardo de Ursewyk, Escaetore dicti Ducis Lancast., dicunt Jurati quod f[oh.] Pye bastard tenuit die quo obiit i mesuag. et iiii acras t'ræ in villa de Ulverstona etc., ut supra: In alia Inquis. de eisdem dicunt etiam quod dictus f[oh.] Pye tenuit dicto die obitus sui dicta mesuag. et t'ram de nobis, per serv. mil., et faciendo sectam ad Curias nostras de Ulverstona ternis septimanis, et per servitium redditus id per ann., et quod nos et Rob. de Haringtona separatim sumus D'ni dictæ Baroniæ de Ulverstona.

59.— Johannes Dux Lancaster præcipit Escaetori suo quod 168

Scripto.

Folio.

amoveat manum dicti Ducis de prædictis mesuag. et iiii acris t'ræ, de quibus supra fit mentio, et quod exitus in rec[epta] nobis liberet.

60.—Will. de Lafwyk, filius R[oberti] de Tours, dat nobis 169 xxx acras t'ræ suæ in Lafwik per divisas, cum corpore

suo nobiscum sepeliendo.

61.—Idem Will. dat nobis vis de redditu suo et firma de 169

Lafwyk per ann. imperp., persolvendos nobis ad ii terminos anni, quam vero donationem dictus W[ill.] solvet ex tunc in vita sua, et hær. sui post mortem ejus solvent eundem redditum et firmam imperp.: Et idem W[ill.] posuit manu sua propria eandem donationem, cum carta sua confirmationis, super Altare S. Mariæ, et sigillo suo munitam, coram Conventu et aliis multis, clericis et laicis.

62.—Coram Magistro W[illelmo] de Thornethona, Decano, 170 sopita est lis inter nos et Will. de Tours, D'num de Lauwyk, pro eo quod dictus W[illelmus], sive per negligentiam sive per oblivionem, non solvit nobis redditum vis quem ante nobis dedit, ut supra patet, quod, viz. dictus Will. affidavit tunc apud Aldynghame in Capitulo coram dicto Magistro W[ill.] quod ipse et hær. sui solvent nobis dictum redditum annuatim imperp. secundum formam cartæ suæ etc.: quod si non fecerit supposuit se et hær. suos jurisdictioni dictorum Decani et Capituli ut distringantur per Decanum Lancast. pro tempore existentem ad dictum redditum persolvendum.

63.—Contentio mota inter nos et Canonicos de Conyngeshede 171 super ecclesiis² de Ulverstona et de Penigtona, quas, ut capellas ecclesiæ nostræ de Ursewik, vendicamus, et super loco quo Domus dictorum Canonicorum est constructa, quæ infra t'ras nostras F[urnesii] construi non debuisset sine consensu nostro et voluntate,³ sic quievit—viz, quod nos, intuitu caritatis et propria voluntate nostra,

^{*} Necligentiam.

Folio.

remisimus imperpetuum dictis Canonicis omnem querelam, tam de dictis ecclesiis quam de loco Domus suæ prædictæ de C[onyngeshede]: Ita quod dicti Canonici nihil recipiant de t'ra alicujus de feodo nostro nisi de consensu nostro, excepta t'ra quam G[ilbertus] fil. Reynfredi et sui tenent in Ulverstona, ita [24] quod non recipiant de t'ra illa ultra tertiam partem ejusdem, et tunc salvis servitio debito et indempnitate nostra in omnibus; nec erunt ibi plures Canonici quam xiii, nisi nos voluerimus, nec fœminam aliquam recipient in sororem ad cohabitandum: Et ipsi Canonici remiserunt nobis omnem querelam et jus, si quid habent, in Capella de Haukesethe, et in piscaria de Depescale imperp., et erit inter nos et illos in consiliis impendendis et orationibus firma societas mutuæ caritatis: Et ipsi Canonici pro bono pacis solvent nobis annuatim imperp. cs. ad ii terminos. Act. A.D. Mccviii.

64.—Prior et Conventus de Conyngeshed recitant omnes conventiones et obligant se ad observandum omnes in forma prædicta.

65.—Archidiaconus Richem. confirmat dictas compositiones 171 inter nos et dictos Canonicos factas super præmissis, salvis Ebor. Ecclesiæ dignitate et juribus Archidiacono Richem. pertinentibus, etc.

66.—Canonici de Conningeshed contra compositionem inter 172 nos et illos prius factam occuparunt quandam t'ram in Berdesey, nobis injuriantes inde et alias: ideo dicti Canonici solvent nobis annuatim imperp. ix marcas, viz. ls in antiqua compositione contentas, et insuper v marcas et xld, ad ii terminos, et nos, post habitam confirmationem ab Archiefo et Capitulo Ebor., et ab Archidiacono Richem., Ecclesiarum de Daltona et de Ursewyk, cum capellis et pert. suis, remisimus dictis Canonicis omnes querelas ante habitas, tum ante primam compositionem quam post, usque ad istam compositionem: Et ipsi pacifice tenebunt

Scripto, Folio,

Ecclesias de *Ulverstona* et de *Peningtona*, salvis nobis dictis ix marcis et cautionibus in prima compositione contentis, et excepto quod ipsi pacifice tenebunt dictam t'ram de feodo nostro [quam] ante istam compositionem adquisierunt in *Berdesey*, nihil de cætero de t'ra nostra alicubi recepturi.

[XVIII.—TABULATED LIST CONTINUED.—DOCUMENTS CONNECTED WITH BARDSEY.]

Berdesep.

Scripto. Folio.

1.—Willelmus de Berdesey dat Rogero filio suo dimidiam 172 bovatam t'ræ in Berdesey—Reddendo sibi viiid annuatim.

2.—Agnes filia W[ill.] de Berdesey dat Rogero fratri suo 172 terram suam quæ vocatur Pychille in Berdesey—Reddendo sibi et hær. suis i par cyrothecarum.

3.—Rogerus filius W[ill.] de Berdesey dat nobis, nomine testamenti, cum corpore suo, quamdam partem t'ræ in Berdesey quam W[ill.] pater suus dedit ei, ut patet per cartam ejusdem W[ill.] quam dictus [Rogerus dat]¹ nobis, et nominatim ibidem t'ram per partes.

4—[24^b] Will. de Berdesey dat Gilberto de Berdesey totam 173 t'ram suam de Berdesey et toftum et omnes particulas t'rarum de quibus cartæ dicti R[ogeri] patris ejus faciunt mentionem — Reddendo inde annuatim W[illelmo] filio Danielis filii W[ill.] de Berdesey et hær. suis viiid: Dat etiam dicto G[ilb.] totam t'ram suam in loco qui vocatur Pychille — Reddendo Agneti filiæ W[illelmi] de Berdesey et hær. suis unum par albarum cyrothecarum annuatim: Dat etiam ei omnes t'ras quas tunc habuit vel potuit habere in t'ritorio de Berdesey. A.D. Mocclxxiio.

² Left blank; supplied from the deed itself; as also are most of the names within square brackets below.

Scripto. Folio. 5.—Gilbertus de Berdesey fil. Margaretæ de Berdesey filiæ 173 Roberti Boivel dat nobis totam t'ram suam de Berdesey

Roberti Boivel dat nobis totam t'ram suam de Berdesey cum tofto suo, et omnes particulas t'rarum, prout continetur in cartis Rogeri de Berdesey, quas cartas nos habemus: necnon omnes t'ras quas tunc habuit vel habere potuit in t'ritorio de Berdesey, A.D. Mocclxxoviiio—Reddendo annuatim viiid Willelmo filio Danielis etc., et hær. suis: Item dat nobis t'ram ibidem in loco qui dicitur Pychille, cum i acra t'ræ ad capud Pychille, ut carta Agnetis filiæ W[ill.] de Berdesey, quam habemus, testatur—Reddendo dictæ Agneti et hær. suis unum par cyrothecarum.

6.—Concedimus Gilberto de Berdesey iiii acras t'ræ et i per- 174 ticatam in Berdesey quas Rogerus filius W [ill.] de Berdesey dedit nobis — Habendum dicto Gilberto ad vitam suam — Redd. nobis annuatim iiid; post cujus mortem dicta t'ra nobis libere et plenarie revertetur.

7.—Ex conventione concessimus Adæ filio F[ ]¹ de 174

Ursewyk wardum Hugonis filii Adæ de Berdesey, minoris
ætatis, cum tota t'ra et tenem¹o suo, cum domibus et pert.
in Berdesey, quæ omnia tunc habuimus in manu nostra
ratione custodiæ dicti Hugonis, excepto manerio principali
et dominico ejusdem, pro quibus dictus A[dam] recipiet
annuatim xxs tantum a Will. Asmunderlaw, cui dictum
manerium cum dominico suo dimisimus prius ad firmam
præd.—Habend. etc., usque plenam ætatem dicti Hugonis,
cujus minoris ætatis tempore completo, dictus Adam restituet omnia præmissa cum corpore dicti pueri: et si dictus
puer moriatur in ætate minori allocabimus dicto Adæ de
receptis qua[ntum]² ad plenam ætatem dicti pueri remaneret. Act. A.D. Mo ccc secundo.

^{*} Even the initial of this name is omitted in the deed itself (N° cclxxvii). Almost certainly it should be Johannis.

^{*} Written qua. The emendation suggested in the text will probably suffice.

8.—Johannes filius et hær. Johannis de Cancefeld obligatur 174 nobis in cs pro custodia et maritagio Adæ filii et hær.

Will. Ward [25] de Berdesey, quam custodiam tunc habuimus ratione W[ill.] de Cancefeld, fratris et hær.

J[oh.] de Cancefeld, in custodia nostra tunc existentis, etc.

9.—Mem. quod nos de jure debemus habere emendas in 175

Berdesey et Ursewyk assisæ panis et cervisiæ fractæ, et wreccum maris, et cognitionem minutorum placitorum in Curia nostra de Daltona, et non D'nus de Haringtona, pro eo quod dictæ villæ sunt parcellæ Fundationis Abbatiæ nostræ, et transierunt in excanbium pro Roos et Criveltona, vocatis nunc Rus et Newtona: et patet hoc idem infra in quietaclamatione W[ill.] filii Michaelis Flamengi inter scripta de Roos, Scripto septimo folio.... in illa clausula—
Quicquid vero juris et dominii ad me vel hær. meos etc., ut supponitur, et item Scripto ixo.

[XIX.—TABULATED LIST CONTINUED.—DOCUMENTS CONNECTED WITH URSWICK.

Arsewyk.

Scripto.

I.—Concedimus Michaeli filio W[ill.] filii Michaelis Flamengi 175

de Fournes et hær. suis fossam, cum pert., et Ursewyk, cum
pert., quæ prius per Foslenum Abbatem dedimus Will. filio
Michaelis etc., pro homagio et serv., de nobis in feodo
tenend. et hæreditate, pro una libra ceræ ad candelam
Abbatis in Purificatione S. Mariæ reddenda annuatim.

2.—Henricus filius Henrici, cogitans facere calumpniam contra nos super advocatione Ecclesiæ de Ursewyk dum t'ram et hæredem W[ill.] filii Michaelis recepit in sua custodia, remittit nobis omnem calumpniam, et quietam clamat, pro se et omnibus suis super dicta advocatione, ad quam Scripto. Folio.

putabat se habere jus ratione dictæ custodiæ etc., et recognoscit quod ad nos et ad nullum alium illa advocatio

pertineret.

3.—Concordatum est quod Adam fil. Rogeri de Hetona reddidit et quietam clamavit nobis totam t'ram de Querneberke, cum pert., unde inter nos et ipsum Adam orta fuit
controversia, unde et ipsam nobis quietam clamavit ut
t'ram pertinentem ad Eccl. nostram de Wrsewyk, qua
facta quieta clamantia, concessimus, nostra benignitate,
dicto Adæ dictam t'ram de Querinberche ad vitam suam—
Reddendo nobis annuatim iis: Qui Adam, si decesserit
vel habitum mutaverit, illa t'ra nobis libera et quieta remanebit imperp.: Et idem Adam reddidit nobis omnia
scripta de t'ra illa; nec jus in illa t'ra ipse Adam nec hær.
sui, occasione cujuslibet instrumenti, imposterum ex tunc
clamabunt unde nos molestari valeamus. Act. in Capitulo nostro etc.

4.—[25b] Auctoritate Legatina Nicholai Ep'i Tusculan', 175
Apostolicæ Sedis Legati, Abbati de Caldra et Rectori de
Kirkeby in Lonesdale commissa, sopitur controversia inter
nos et Adam fil. Rogeri de Hetona super t'ra de Querinberche, viz. quod dictus Adam reddidit nobis et quietam
clamavit illam t'ram de Q[uerinberche], cum pert. suis, sicut
t'ram pertinentem ad ecclesiam nostram de Ursewyk, qua
facta quieta clamatione, concessimus, nostra benignitate,
dicto Adæ dictam t'ram ad vitam suam etc., omnia ut supra,
[Scripto]¹ proximo: et sequitur—Et si aliqua instrumenta
huic scripto contraria apparuerint de hac² t'ra in futuro non
habebunt vigorem contra nos.

^{*} There is obviously a corruption here, as the text stands "sup prorio." Probably the emendation supplied above furnishes the solution. "Sup" is taken as miswritten for "supra," and "prorio" for "proximo," the "scripto" being supplied to render the meaning obvious—that word being written over the numerals on the left hand of each folio.

2 Hec.

5.—Willelmus filius Michaelis de F[ournes] dat Alano fil. 176
Ketelli et hær. suis, pro hom. et serv., ii bovatas t'ræ in
Magna Ursewyk velut in cambitione propter Symundeshole, et dimidiam bov. t'ræ in Wyndul—Reddendo per
ann. xxxiid cum alio forinseco¹ servitio, et confirmat idem
W[ill.] dicto Alano, ut advocatus, dimidiam carucatam
t'ræ in Bothiltona, et dim. bovatam t'ræ in Eadgarlithe.

6.—Thomas Hugnyng dat W[ill.] Cokerhame, Vicario de 176 Daltona, i mesuagium, i bov. t'ræ, et totam t'ram suam, pratum et boscum et vastum, cum pert., in quadam clausa

quæ vocatur Henyng etc.

7.—Elizabeth[a] filia Adæ filii Gilb. de Ursewyk, quondam 176 uxor D'ni Ricardi Flamengi, quietas clamat nobis, in viduitate sua, quinque rodas t'ræ et ix fallez,² cum pert., in Ursewyk, quas dictus Adam, pater ejus, nobis dedit.

[XX.—TABULATED LIST CONTINUED.—DOCUMENTS CONNECTED WITH ROS OR ROOS.]

Roos.

Scripto.

Folio.

I.—Michael Flamengus dat nobis Roos, cum piscariis et pert., 177 et Criveltonam, cum pert., in excambio pro Berdeseya, cum piscariis et pert., et pro Ursewyk, cum pert., excepta

1 Forinceco.

"Falls. The divisions of a large arable field attached to a village. North." Halliwell. This, like too many of the definitions derived from the same source, has the demerit of being singularly indefinite: for it fails even to imply that to every vill (rather than "village") appertained a large arable field, or rather more than one, called the "campus" or "campus communis," or "common field" of the said vill, and that of the strips into which these common fields were divided each owner held one, or a series (as the case might be). These strips seem to have been distinguished or described by different terms in different places, as "selio" or "sillio" in Latin documents, "acres," "balks," "rigs," "lands," &c., and, as in the text, "falls." See Seebohm's English Village Community, pp. 3, et seq.

Scripto. Folio. Ecclesia de *U[rsewyk]*, quam dedimus *Danieli* filio suo, et pro una carucata t'ræ et dimidia infra vi annos datura, pro qua dabimus ei annuatim xvs, de concessu hær. sui, etc.

- A.D. Mocliiio Mich. Flamengus dat nobis Fordebotle, cum 177 pertinenciis.
- 3.—Willelmus Comes Bolonii etc. confirmat excambium quod 177 fecimus per Abbatem tunc, Ewanum, de una carucata t'ræ in Parva Ursewyk, et una car. t'ræ in Coupland, quæ dicitur Fossa, pro Roos et Criveltona, Michaeli Flamengo, ita quod donec deliberemus eam [26] dicto Michaeli ipse Michael habebit inde de nobis xs annuatim, et, si quid de exitu illius superfuerit, quod inde rationabiliter exigere vel habere poterimus, et t'ram in Lancast. quam Warinus Parvus dedit nobis: et dictus Michael faciet nobis fidelitatem inde.
- 4.—Reginaldus de War fecit pacem inter nos et Mich. 177
  Flamengum: quod, scil., dictus Michael faciet nobis fidel.
  in Capitulo nostro, præsente Conventu, pro t'ra quam tenet
  de nobis: Et Daniel filius dicti Michaelis faciet nobis fidelitatem pro Ecclesia de Ursewyk, quam ei dedimus, et
  toloneum et consuetudinem ad forum de Daltona reddere
  faciet, et de nativis et fugitivis nostris assisam Regis nobis
  faciet, et nos ei consimiliter—Et terram² de Mortona, quam
  dictus Michael versus nos calumpniat, probare faciet, et
  nos, juramento xii legalium hominum, quorum unus sit
  Rogerus fil. Orme, vel alius loco suo si haberi non poterit,
  etc. Deliberabimus etiam M[ich.] prædicto t'ram de Fossa
  ad tunc proximum festum S. Martini, et interim habebit
  dictus Mich. redditum dictæ t'ræ, etc.

¹ This word would appear to be used in a passive sense; the land in question was to be handed over to Michael Flamengus within six years, and in the meantime an annual payment of 15s. was, with the consent of his heir, to be paid to him in lieu of actual delivery of the land itself. The same terms are used in the deed itself.

² Tarram.

5.—Henricus Rex suscipit nos et omnia nostra in sua custo- 178 dia et protectione, ut sic teneamus omnes t'ras et res nostras ita quiete etc. tunc sicut in die quo avus ejus, Rex Henricus, fuit vivus et mortuus: et nominatim Criviltona et Roos, quas habemus in excambio de Mich. Flamyngo pro Berdeseia.

6.—Willelmus filius Mich. Flamyngi, concessu et consilio hæredis et fratrum suorum, concedit et quietum clamat nobis
excambium quod pater suus fecit nobis de Roos et Criveltona, cum pert., pro Berdesey et piscariis et pert., ita quod
nec ipse Willelmus nec hær. sui exigent ex tunc a nobis
warantiam de præd. excambio, neque calumpniam inde

exigent in futuro. Dat. A.D. Mo cc io.

7.—Willelmus filius Mich. Flamyngi confirmat nobis Forde178

botle, cum pert., quam pater ejus dedit nobis, et Criveltonam et Roos, cum piscariis et aliis pert., et remittit nobis
omne jus quod habuit super t'ra Warini Parvi in Lancastria, quam pater ejus aliquando de nobis tenuit: Remittit etiam omnem calumpniam et jus quod dixit se
habere super Ecclesia de Ursewyk, cum pert.: Item remittit omnes calumpnias et querelas quas fecit super warantizatione de Berdesey, et piscariis [26b] et pert. suis; et
dat et quietum clamat nobis quicquid juris vel dominii ad
eum vel hær. suos in præd. omnibus vel eorum aliquo pertinebat: et si aliqua scripta vel instrumenta huic scripto
contraria reperiantur nichil contra nos valebunt.

8.— Iollenus, Abbas tunc, et nos dedimus W[illelmo] filio 178 M[ich.] Flamengi cartam suam de Fossa et de Ursewyk, cum pert., salva nobis Ecclesia de Ursewyk, quam excepimus e præmissis de assensu dict W[illelmi], ita quod advocatio illa et donatio, et omnia jura dictæ ecclesiæ, cum pert., ad nos pertinet imperpetuum.

9.—Mich. Flamengus confirmat nobis Fordebotle cum pert., 179 quam avus ejus dedit nobis, et pater ejus confirmavit, et

Criveltonam et Roos, cum piscariis et pert., et quicquid tempore patris sui, vel antecessorum suorum, tenuimus, usque in tunc præsentem diem: Remittit etiam omnem calumpniam quam pater ejus fecit super warantizatione de excambio pro Berdeseia et piscariis et pert. suis etc.: Item quietum clamat t'ram Parvi Warini in Lancaster quam Mich[a]el avus ejus de nobis tenuit, et remittit omne jus quod dixit se habere super advocatione et donatione ecclesiæ nostræ de Ursewyk, et nullum scriptum de hac advocatione vel donatione penes eum vel hær. suos remanebit contra nos, nec jus in ea clamabit, et remittit quicquid juris vel dominii habuit in præmissis, et confirmat nobis omnia prædicta, et omnes cartas patris sui quæ de hiis faciunt mentionem.

10.—Iste idem Michael confirmat nobis iii cartas quas habe- 179 mus de patre suo et etiam omnia alia scripta quæ signata sunt eisdem sigillis quibus illæ tres cartæ sunt signatæ:1 Quarum cartarum prima est quod W[ill.] pater hujus Michaelis confirmat nobis Fordebotle et Criveltonam et Roos, cum piscariis et pert., et quicquid tempore patris sui et illius usque tunc tenuimus, et quod remittit calumpniam et quicquid juris habuit de advocatione Ecclesiæ de Ursewyk, et omne jus suum super t'ra Warini Parvi, etc. Secunda carta est quod dictus W[ill.] confirmat nobis excambium de Roos et Criveltona, cum pert., pro Berdeseya etc., et quod idem W[ill.] remittit nobis calumpniam de warantizatione de dicto escambio etc.: hæc secunda carta facta fuit apud Lancast. in Comit. [sic], A.D. Moccio. Tertia carta est quod idem W[ill.] nosse facit quod Foslenus, tunc Abbas noster, et nos tunc deliberavimus eidem cartam nostram de Fossa et de Ursewyk, cum pert., [27] præter Ecclesiam de Ursewyk, quam excepimus in excambio prædicto, cum capellis et omnibus aliis pert. suis.

11.—Willelmus filius Mich. Flamengi confirmat Fordebotle 180 cum pert. suis, ut supra — prima carta de iii cartis hic

supra proximo.

12.—Michael fil. W[ill.] fil. M[ich.] Flamengi dat nobis 180 mariscum juxta Roosbek per divisas — Habendum nobis imperp., salva sibi et hær. suis arata t'ra infra divisas illas juxta mare, A.D. Mccxxviii, ita quod nemo ibi habitet nec ædificium habeat; et dat nobis liberum transitum per t'ram illam aratam, et faciemus fossatum x pedum inter mariscum dicti M[ich.] et dictas divisas a mare usque Qwyny-busch ad libitum nostrum, et inde ad Bladub, et habebimus fossatum illud ad usus nostros sine disturbatione dicti M[ich.] et hær. suorum.

13.—Convenit inter nos et Willelmum filium M[ich.] de Fur- 180 nes quod mariscus de Roosbek et de Lees æqua portione dividetur inter nos et ipsum W[ill.], extenso fune per medium, et ibi fossatum faciemus per medium ejusdem marisci directe ad fossatum per nos factum tempore M[ich.] patris istius W[ill.], sicut carta dicti M[ich.] testatur: et sic nos partem nostram, et dictus W[ill.] suam, pacifice tenebimus imperpetuum.

14.—Michael fil. Will. de Furnes quietum clamat servientibus 180 et hominibus nostris tolnetum et siccam multuram, cum libero transitu ad emendum et vendendum per totam ter-

ram¹ suam sine consuetudine et exactione quacunque.

I Tarram.

Scripto.

[XXI. — TABULATED LIST CONTINUED. — DOCUMENTS CONNECTED WITH ALDINGHAM.]

Aldynghame.

Folio.

I.— Henricus Rex concedit nobis hom. et serv. Michaelis 180

Flamengi quæ Regi facere consuevit, ita quod idem M[ich.]

sit intendens et respondens nobis in futuro sicut fuit Regi

— Reddendo nobis annuatim xli quas nos solvemus Regi
in Scac[c]ario suo annuatim: ita quod Vicecomes vel
Ballivi de Lancast. de illa t'ra, nec de alia elemosina nostra in F[urnes], se non intromittant, ut patet in carta dicti
D'ni Regis nobis inde confecta: Et mandat idem Rex

ibidem servientem nostrum ad pacem Regis conservandum, sicut ante dictam concessionem servientes Vice-

comitis Lancastriæ recipere solebant.

omnibus liberis hominibus infra F[urnes] ut a[d]mitta[n]t

2.—Henricus Rex præcipit Vicecom. Lanc. quod inquirat 180 quod dampnum possit evenire Regi ex eo quod concessit nobis hom, et serv. Mich. Flamengi, et quis erit profectus

Regi si dicta servitia et hom. in manu sua retinuerit, etc.

3.—[27b] Jurati dicunt quod ex eo [quod] Rex concessit 181 nobis hom. et serv. M[ich.] Flamengi Rex amittit homagium suum, relevium et custodiam vel escaetam, donationem Ecclesiæ de Aldynghame, puellarum et viduarum, etc.; et quod si totus Comitatus fuerit amerciatus coram Justic. per singulas carucatas, amittit Rex quantum pertinet ad xx caruc. et dimidiam: Dicunt quod viderunt dictum M[ichaelem] vel senescallum suum sequi Comit., et quod quando fiebat generalis summonitio exercitus, ubicunque de Rege tenetur in capite, idem M[ich.] fuit in exercitu: Et dicunt quod si Rex exigere voluerit auxilium de firmariis per carta[m] tenent' in voluntate Regis est de

en facere sicut de aliis firmariis, et quod viderunt servi-

entem Regis errantem in Furnes in t'ra M[ich.], et in Kertmelle ad faciendum attachiamenta de Corona, et quod si Rex ponat cariagium generale idem Rex amittit quantum pertinet ad xx caruc. et dimidiam: Istum profectum habebit Rex si dicta homagium et servitium in manu sua tenuerit.

4.—Henricus Rex confirmat cartam et donum Stephani 181 Comitis Bolonii et Moretonii de tota foresta sua Furnesii quam dedit nobis etc., ut supra in prima carta Fundationis Abbatiæ; et dat nobis idem Rex hom. et serv. hær. M[ich.] F[lamengi] de tota t'ra quam de Rege tunc tenuit in F[urnes] annuatim per xli, quas nos annuatim solvemus Regi per manum nostram in Scaccario suo, ita quod W[ill.], filius et hær. dicti M[ich.], et hær. sui sint nobis imperp. intendentes etc., salvis dicto W[ill.] et hær. suis t'ris et tenem. etc., ita quod Vicecomes vel Ballivi sui de t'ra illa de cætero se non intromittant, sicut nec de alia elemosina nostra infra F[urnes], sed Placita Coronæ per Coronatorem Regis et Ballivos nostros attachientur, et coram Rege vel ejus Justic. placitabuntur, salvis Regi amerciamentis inde provenientibus, et catallis fugitivorum et dampnatorum, et t'ris et tenemtis eorum, per unum annum et unam diem, et aliis pert. ad Coronam.

5.—Henricus Rex dat Edwardo, filio suo, annuam firmam x^{li}, 182 et ut nos eas eidem Edwardo solvamus annuatim sicut eas Regi prius solvere consuevimus, quas M[ich.] F[lamengus] et hær. sui de concessione Regis solvere tenebantur, ita quod hæc nostra solutio dicto Edwardo sit pro omnibus servitiis, tallagiis et demandis, et quod dictus Edwardus, hær. vel Ballivi [28] sui non intromittant se de dictis t'ra, homag. vel serv., sive de alia elemosina nostra in F[urnes], etc., ut supra, salvis Regi hiis quæ ad Coronam pertinent, et salvis hæredibus dicti Michaelis t'ris, tenem^{tis}, redditibus et libertatibus suis debitis et consuetis.

6.—Sequitur hic alia carta Henrici Regis tertii qua dat 182

Edwardo filio suo redditum x^{li} annuatim per nos apud

Lancast. dicto Edwardo et hær. suis solvendis de t'ris hæredum Mich. F[lamengi] ut supra patet. Data Ao Regis

Henrici præd. l. primo; et Ao regni ejusdem xviiio, die

Octobris xvio, concessit nobis idem Rex hom. et serv. dictorum hær., prædictas x^{li}, etc.

7.—Idem Rex Henricus mandat nobis per cartam suam ut 183 solvamus præd. xli Edwardo, filio suo, apud Lancaster, prout eas Regi ante solvere consuevimus, pro omni serv., tallagio et demanda, salvis Regi, et nobis, et hæredibus dicti M[ich.], omnibus superius nominatis in clausulis, etc.

8.—Finalis concordia inter nos, querentes, et Willelmum 183 filium Ricardi de Cancefeld, deforciantem, de servitiis quæ tunc per D'num Willelmum, tunc Abbatem, exegimus de manerio de Aldingham de præcepto Regis Edwardi primi, apud Westm. facto, Ao regni sui xviii[o], viz. quod dictus W[ill.] recognovit et concessit pro se et hær. suis quod ipsi tenebunt de nobis manerium de Aldinghame, cum pert. suis, imperp.—Faciendo inde hom. et serv. xlmæ partis feodi unius militis, et sectam Curiæ nostræ apud Daltonam, quibuslibet ternis septimanis, et reddendo inde per annum nobis xli; et warantizamus eis dictum manerium per dicta servitia, et remisimus dicto W[ill.] dampna nobis facta per detentionem dictorum serv., quæ dictus W[ill.] pro tempore detinebat.

9.—Michael de F[urnes], fil. et hær. D'ni W[ill.] de F[urnes], 184 nosse facit se teneri nobis, ad Abbatis nostri rationabile mandatum, facere nobis pro tenemto quod de nobis tenet, quicquid jus et Lex t'ræ dictaverit faciendum, et ad hæc observanda invenit manucaptores iiii milites, qui hoc scriptum una cum dicto M[ich.] sigillarunt, xiiii Kal. Junii, A.D. Mo cc lxviiio, in Abbatia nostra Furnesii.

10.-Edwardus Rex præcipit Vicecom. Lanc. quod distringat 184

Scripto.

Folio Willelmum, fratrem et hær. Johannis de Cancefeld, et alios octo nominatim de Aldinghame, per omnes t'ras et catalla sua, etc., et quod Hugonem Colman capiat et in prisona custodiat, etc., ad respondendum D'no W[ill.], tunc Abbati nostro, de placito quia D'nus Will., frater et hær. F[oh.] de Cancefeld, infra [28b] ætatem existens, cum adjutoribus suis, dictum Abbatem nostrum a custodia manerii de Aldinghame violenter ejecit, et bona etc. ad valorem xxli, quam custodiam dictus Hugo, immediatus prædecessor dicti W[ill.] Abbatis, tenuit ratione minoris ætatis dicti W[ill.], fratris et hær. etc.

11.—Edwardus Rex per Vicec. Lanc. capit in manus [suas] 184 manerium de Aldinghame, quod manerium W[ill.], frater et hæres F[oh.] de Cancefeld, reddidit in manus Regis antedicti, per eum nobis ulterius liberandum, quod dictus W[ill.] de nobis tenuit per serv. mil., et præcepit Rex dicto Vicecom, quod indilate liberet nobis dictum manerium post illam captionem.

12.-Rex Edwardus mandat Vicec. Lanc. quod præcipiat 184 W[ill.], filio Ricardi de Cancefeld, quod faciat Abbati nostro consueta et recta servitia quæ debet ei de manerio de Aldinghame etc., ut de homagii redditu, et aliis.

13.—Concedimus W[ill.] de F[urnes] et hær, suis warennam 184 quam Rex ei contulit in dominicis t'ris suis quas de nobis tenet in F[urnes], ita quod nos curremus et currere faciemus, quando voluerimus, in t'ritoriis ad Staintonam, et ad Lees, et ad Denrum pertinentibus: et idem W[ill.] et hær. sui ibi current ut volunt: Nos,1 tamen, et ipse curremus ibi sine destructione warennæ: nec homines nostri grangiarii venabuntur ibi sine præcepto Abbatis nostri, nec aliquis alius ibi curret vel currere faciet nisi nos, et nostri de præcepto nostri [Abbatis], et ipse W[ill.] et sui : set in cæteris dominicis t'ris pertinentibus ad manm de Ald-

ingham, quas de nobis tenet, idem W[ill.] et hær. sui propriam warennam habebunt, prout Rex ei concessit; et si canes nostri metas trium dictorum territoriorum transeuntes intraverint² propriam warennam dicti W[ill.], secundum morem warennæ reclamabuntur, et si non poterint reclamari, sine læsione et calumpnia reducentur et liberabuntur nobis et nostris, et consimiliter fiet de canibus dicti W[ill.] et hær. suorum, si extra warennam suam intraverint¹ dominicas t'ras nostras: Homines nostri cum omnimodis armis suis, canibus, et aliis necessariis, libere transibunt per dictam warennam sine læsione warennæ, et si fecerint dampnum in bladis vel pratis, emendabunt ad visum legalium virorum, et conversi grangiarum, quantum possunt, facient servientes suos ibi in omnibus pacifice se habere.

14.—A.D. M° cc° lvii° W[ill.] filius M[ich.] de Fournes recognovit et concessit apud Beaumonde quod ille et hær. sui
facient sectam ad quamlibet Curiam de Daltona, per se vel
per attornatum suum, quem facient [29] in eadem Curiam,
ita quod liceat eum amovere et alium loco ejus ponere quotiens habent necesse: et quia manucepimus ibi acquietare
dictum W[ill.] et hær. suos de secta Comit. et Wapent. de
Lancast. de t'ris suis tentis de nobis in F[ournes], promisit
se et hær. suos nobis in omnibus imperp. esse fideles.

15.—Compositio inter nos et D'num W[ill.] filium M[ich.] 185 de F[ournes] facta A.D. Mocclxxviio ut supra, viz. quod D'nus W[ill.] de Mideltona, tunc Abbas noster, de gratia speciali concessit acquietare præd. W[ill.] et hær. suos de secta Comit. et Wapent. de Lancast. de t'ris quas de nobis tenent in F[ournes], et quod habeant liberam Curiam de hominibus suis, cum ipsi vel attornati, hora debita, po[s]-tulant² de Curia nostra, a quibuscunque implacitentur

Intraverunt.

^{*} This is written potulan', which is obviously wrong. The correction in the text may be what is needed.

Scripto.

Folio.

præterquam a nobis, et a sæcularibus in Abbatia morantibus, ita quod iidem sæculares consequentur plenam justitiam in Curia nostra de Daltona de personalibus injuriis eis per homines dicti W[ill.] et hær, suorum illatis; in aliis tamen actionibus, scil. de catallis, debitis, et hujusmodi, dicti W[ill.] et hær. sui habebunt Curiam suam hora debita postulata, ut præfertur, in qua Curia fiet iis plena justitia, præsente cum iis Ballivo nostro, vel alio quem mittere volumus loco suo : sed amerciamenta dictorum sæcularium, [et] omnium aliorum hominum nostrorum amerciatorum in Curia dicti W[ill.] et hær. suorum, nostra erunt: Et si oriantur querelæ a quibuscunque vel ubicunque de qualibuscunque catallis aut rebus nostris propriis, in Curia nostra, et non alibi, placitabuntur: Et homines dicti W[ill.] et hær, suorum erunt quieti de tolne[t]o in Daltona, exceptis mercatoribus pro mercandisis suis, præterquam ad usus proprios, et hoc ad affidationem suam si velint: Et non distringetur aliquis de hominibus dicti W[ill.] vel hær. suorum in Dalton pro debitor [ita],1 nisi sit debitor capitalis, vel plegius illius debiti, donec dictus W[ill.], hæredes, seu Ballivus eorum, præmuniti de hujusmodi debitoribus, facient justitiam creditoribus, salva libertate Burgi et burgensium de Daltona, ut possint libere distringere et namiare etc., et quod dicti burgenses possint distringere homines dicti W[ill.] et hær. suorum in Daltona, si pro eis alicubi namientur, quousque eos ipsi homines acquietaverint : Non tamen distringent homines dicti Willelmi et hær, suorum pro debitis alienis nisi in forma prædicta: Et nullus homo dicti W[ill.] vel hær. suorum² imprisonabitur in Daltona, nec alibi in t'ra nostra infra Fournes, nec detinebitur, nisi pro morte hominis vel periculo mortis, seu alio enormi facto, ad quod, secundum consuetudinem regni, imprisonatio vel corporis

¹ Pro here must be used not only in the sense of, but for, prout.

^{*} Pro debitis alienis inserted here and dotted under as an error.

detentio pertineret: Et si averia nostra deliquerint in bladis vel pratis dicti W[ill.] et hær. [29b] suorum, vel hominum suorum, sive sua in nostris vel nostrorum, ex utraque parte fient emendæ secundum Birelegia² absque placito: Et si averia nostra vel sua capiantur in pastura alterius partis, dabitur hinc et inde pro ii equis id, pro iii averiis id, pro x ovibus id, sine placito.

tunc daturos nobis xii marcatas t'ræ in F[urnes] si contingat eos per compositionem, aut aliter, hæreditarie retinere t'ras quæ fuerunt D'ni M[ich.] de F[ournes], finito placito moto vel movendo inter eos et W[ill.] de F[ournes] filium W[ill.] de F[ournes]: Concedunt etiam dicti Ricardus et A[lina] nobis omnes t'ras, et divisas quas tunc tenuimus in Furnes quietas ab omni clamio etc.; et facere nobis feoffamentum et plenam seisinam rerum prædictarum infra mensem, finitis placitis inter dictos³ [Ric. et Alinam] et W[ill.], et omnem aliam securitatem quam habere voluerimus, et hæc perficere obligat se, hær. suos, et omnia

¹ Wr. sive nostra in suit vel suorum.

[&]quot; Burlaw, Byrlaw, Birley, Barley. A court of neighbours. 'Laws of Burlaw as maid and determined be consent of neichtbors, elected and chosen be common consent, in the courts called the Byrlaw courts, in the quhilk cognition is taken of complaintes betwixt nichtbour and nichtbour. The quhilk men so chosen, as judges and arbitrature to the effect foresaid, are commonly called Byrlaw-men.' Skene, Verb. Sign. in vo. "- Jamieson. "Bai. . . . ii. A neighbour. Hence a law term in the lechardic Commonwealth, a mighbour acting as a juror; the law distinguishes between neighbours of place and person;... the number of the neighbours summoned was various; in slight cases, five; in cases liable to outlawry, nine. The standing Icel. haw phone 'rem buar meta' reminds one of the English mode of fixing composition by jury. According to Konrad Maurer the jury is of Scand. origin, and first appears in Euglish him along with the Normans after the Conquest. But this does not prewhich an eather mage in the Scand. parts of England." No one can give a little attention to the place-names, and other indicatory matters of a like nature, in the Futures variety without being struck by the continually recurrent proofs of an early and possaring Scandmavian influence. (See infra, note to the deed itself.)

the other party to the plea named is Will. fitz Will. de Fournes, which suggests the meatings made in the text.

Scripto, Folio,

sua nobis, subjiciens se jurisdictioni nostræ et cor[r]ectioni, vel cujuscunque alterius judicis, sub pæna cccccli solvendarum fabricæ novæ Ecclesiæ de Westm., vel alibi ubicunque voluerimus assignare, et ad hoc invenerunt fidejussores qui se consimiliter obligarunt ad præmissa, et sigilla sua hic apposuerunt A.D. M° cc° lx° ix°, A° liii[°] regni Regis Henrici iii["]: Et additur in fine scripti quod si pæna dictorum Ricardi et A[linæ], et fidejussorum eorum incurratur versus nos, tamen jus nostrum impetendi versus dictos Ric. et Ali[n]am in suo primo robore perseveret, et similiter contra fidejussores de pæna Dli.

17.—Assisa coram Justic. assignatis apud Wytingtonam in 187 Lonesdale si Alicia de Cancefeld, mater F[oh.] de Cancefeld infra ætatem existentis, etc., seisita [sit] in dominica sua, ut de feodo, de manerio de Aldingham cum pert., die quo etc., et si præd. F[oh.] propinquior hæres ejus sit, etc.: Unde in fine consideratum est quod Abbas¹ sit in m'ia, et dictus Fohannes habeat breve ad inquirendum de dampnis etc., quia Abbas noluit respondere sine Rege² et concessit articulos brevis dicti F[ohannis] coram dictis Justic. assignatis, et postea placitavit coram eisdem de jure custodiæ dicti manerii de Aldinghame, neque dictus F[oh.], causa minoris ætatis, aliquam potuit dare responsionem coram Justic. de Banco sibi præjudicialem etc.: Hic patet quod dedimus Regi Henrico M ccccli pro hom. et serv. M[ich.] F[lamengi] et hær. suorum.

18.—Contentio mota inter D'num Hugonem, tunc Abbatem 189 nostrum, et Alinam de Cancefeld, D'nam de Aldinghame, super quibusdam releviis 3 et arreragiis releviorum et ali-

^{*} The Abbot has not been previously mentioned in this abstract: but in the document itself (No. ccxc) after "hæres ejus sit etc." it runs "quod Abbas de F[urnes] tenet, qui venit et dicit quod assisa non debet inde fieri, eo quod" etc.

⁼ Regis.

³ Tunc transactis is here inserted but dotted under as a mistake.

Folio.

orum debitorum etc., sic est sedata—viz. quod remisimus dictæ Alinæ omnes petitiones nostras de debitis et releviis tunc transactis, et transgressiones nobis factas ante diem S. Nicholai A.D. Mo cclxxiio, et pro hac remissione post tunc [30] daret nobis c marcas, set pardonavimus ei xxx marcas, et quod residuum, scil., lxx marcas, nobis solveret in duobus annis prox. tunc futuris, ad certos terminos et locum, per duas partes æquales, obligavit se et omnia sua districtioni nostræ: Et si interim moriretur, ista solutione non plene facta, ipsum residuum dicti debiti primo levaretur de bonis suis antequam aliquid de testamento suo proficiatur—salvis tamen nobis actionibus cujusdam scripti inter nos et Ricardum de Cancefeld de xii mercatis t'ræ, et versus omnes in eodem scripto contentos.

19.—In Curia Regis E[dwardi] primi sedata est contentio 190 diu habita inter nos, diebus W[illelmi] Cokeram, tunc Abbatis nostri, et W[ill.] de Cancefeld, fratrem et hær. F[oh.] de Cancefeld, de custodia corporis ejusdem W[illelmi] et manerii de Aldingham, viz. quod idem W[ill.] sponte reddidit seisinam dicti manerii dicto Abbati, ut D'no suo Capitali-Tenendum nomine custodiæ usque ad legitimam ætatem dicti W[ill.], viz., per iii septimanas a Pascha prox. tunc sequente, quo termino dictus Willelmus in Curia Regis apud Westm. corporaliter faciet homagium dicto Abbati pro eodem manerio, et recognoscet pro se et hær. suis ipsum manm, cum pert., de eodem Abbate et succ. suis per serv. xlmæ partis feodi unuis militis tenere imperpetuum-Reddendo annuatim xli et faciendo sectam Curiæ de Daltona quibuslibet ternis septimanis: Pro hac recognitione solvimus dicto W[illelmo] ccccli, in nundinis S. Botulfi Ao Regis Edwardi primi xviiio unam medietatem, et aliam in eisdem nundinis ibidem anno revoluto: Et si dictus W[illelmus] obierit antequam faciat dictam recog-

¹ Districtione.

nitionem, nos de solutione dictæ pecuniæ erimus quieti: Et si ipsam recognitionem¹ in Curia prædicti Regis die præfixo non fecerit, ipse dabit nobis Dcc marcas Aº Regis prædicto, et de solutione dictarum ccccli erimus quieti. Acta in die S. Agathæ Aº dicti Regis prædicto.

20.—Post mortem D'ni W[illelmi] fratris et hær. F[ohannis] 190 de Cancefeld, manerium de Aldingham de jure devenit in manum nostram ratione minoris ætatis F[oh] de Harington, nepotis et hær. dicti W[illelmi], et postquam dictum man^m in manu nostra pacifice tenuissemus, et firmas t'rarum, et x^{li} pro recogn. a firmariis dicti manⁱⁱ recepissemus, tandem dimisimus ad firmam D'no Roberto de Haringtona, patri dicti F[ohannis] pueri, usque ad terminum plenæ ætatis suæ, totam illam portionem dicti manⁱⁱ quæ tunc in manu et in custodia nostra fuit, salvis nobis certis articulis, qui in scripto [30^b] divisionis istius plenius expressantur: A.D. Mo ce xciiio.

21.—Mortuo D'no W[ill.] de Cancefeld, D'nus Hugo, tunc 191
Abbas, et nos dimisimus ad firmam, pro v annis prox.
tunc futuris, D'no W[illelmo] de Daker totam portionem
manerii de Aldinghame, cum pert., quam ad tunc mero
jure habuimus in custodia ratione minoris ætatis Johannis
de Haringtona, hær. et nepotis D'no W[ill. de Cancefeld
prædicti — Solvendo nobis lxv marcas termino incipiente
in festo S. M[ichaelis]² A.D. M°cc xcvii°, salvis nobis donatione et præsentatione Eccl. de Aldinghame, wardis, releviis,
escaetis, maritagiis viduarum et puellarum, etc., ut in scripto
patet.

22.—Mandat Rex E[dwardus] Vicecomiti Lanc. quod faciat 192 W[ill.] de Cancefeld esse coram Justic. Regis ad respond.

^{*} Nos de solutione dicta pecunia inserted here and dotted under as a mistake.

Don't the initial M is given either here or in the deed itself. The blank is filled in as above because Michaelmas suits the three other terms, viz., Christmas-day, Easter-day, and S. John Baptist's day (24 June), and Martinmas does not.

quo war[r]anto clamat habere infangtheof, wreccum maris, weyf, furcas, et emendas assisæ panis et cerv. fractæ, in manio de Aldingham, quæ ad Coronam Regis pertinent, et quo war[r]anto clamat habere warennam ibidem sine licentia Regis: Permissum est hic quod dictus W[ill.] clamat habere furcas ibidem per cartas \$\mathcal{F}[ohannis]\$ Regis et warennam per cartas Regis Henrici, set de aliis nescimus etc.

23.— Johannes de Haringtona recognoscit in Curia Regis 192 quod manm de Aldinghame, et de Thirnum, et medietas manii de Ulverstona, cum pert., sunt jus F[ohannis], Personæ de Aldinghame, et Roberti de Rotingtona, ut illa quæ iidem F[oh.] et Rob. habent de dono dicti F[oh.] de Haringtona: et pro hac recognitione, fine et concordia iidem \(\gamma[oh.] \) Persona et R[ob.] concesserunt dicto \(\gamma[oh.] \) de Haringtona et 7 [ohannæ] uxori suæ dicta mania et medietatem, cum pert., et eis reddiderunt in eadem Curia-Habend. de Capital. D'nis eisdem F[oh.] et F[ohannæ], uxori suæ, a[d] vitam eorum, et post eorum decessum dicta mania et medietas remanebunt F[oh.] filio Rob. de Haringtona et hær. suis masculis de corpore suo; quo F[oh.] moriente forte sine hær. masculo de corpore suo, remanebunt Roberto, fratri ejusdem F[ohannis] in dicta forma, et sic in defectu hæredum masculorum de corporibus singulorum remanebunt omnia præd. primo post istum Robertum, si non procrearet hær, masculum de corpore suo, F[oh.] filio dicti F[oh.] de H[aringtona], deinde Thomæ fratri hujus F[ohannis] et deinde Michaeli fratri ejusdem T[homæ], et ultimo rectis hæredibus dicti F[oh.] de Haringtona senioris: et talliata sunt dicta maneria et medietas, cum pert. suis.

24.—Mem. quod D'nus $\mathcal{F}[ohannes]$ de Haringtona filius D'ni 192 R[oberti] de H[aringtona] fecit hom. et fidelitatem D'no $\mathcal{F}[ohanni]$ de Cokerhame, Abbati nostro, pro medietate de

Ulverstona et pro parte Montium F[urnesii] quas de F[ohanne] filio Rogeri de Lancaster impetravit. A.D. M[o]ccco xxxvi[o], et regni Regis Edw. tertii xi[o], factum est hoc hom. in die Conversionis S. Pauli, in Camera Abbatis.

25.—Sequitur linea progenialis Mich. Flamyngi, qui feoffavit 193

Ewanum, Abbatem nostrum, de Roos et Criveltona pro
Berdeseia et Ursewyk, cujus progenies sic derivatur ab eo
ut hic eorum nomina per ordinem inseruntur, quorum
primus est ipsemet Michael Flamengus, cujus filius Willelmus, cujus filius Michael, cujus soror Alina, uxor Ricardi
de Cancefeld, Militis, cujus Alinæ filius Johannes de Cancefeld, cujus frater W[ill.] de C[ancefeld], cujus soror Agnes
uxor Roberti de Haringtona, cujus Agnetis filius J[ohannes]
de Haringtona: Hic venit Man^m de Aldinghame in custodiam nostram: cui J[oh.] successit J[oh.] filius Roberti
filii sui, cujus Joh. filius R[ob.] de H[aringtona], cujus
filius J[ohannes] nunc, A.D. Mo cccco xii[o].

26.—Gilbertus de Cliftona, Vicec. Lanc., de præcepto Regis 193 sibi directo, cepit man^m de Aldinghame in manum Regis, et postea illud nobis reddidit ut Capit. D'nis illius—Tenendum nobis nomine custodiæ: Nunc Willelmus, frater et hær. D'ni F[oh.] de Cancefeld, reddidit dictum man^m in manum Regis, nobis ulterius deliberandum, nomine custo-

diæ - Tenendum usque ad plenam ætatem.

¹ Conversacionis.

[XXII.—TABULATED LIST CONTINUED.—DOCUMENTS CONNECTED WITH PENNINGTON.

Penyton.

Scripto. Folio.

- 1.—Convenit inter nos et Alanum fil. Benedicti super causa 194 vertente de t'ra de Ulvedale—viz. ex utraque parte ratum haberi ad sacramentum xii militum, qui hinc et inde de xviii militibus eligentur, utrum dictus Alanus debeat t'ram illam tenere de nobis, an nos in dominio nostro, etc.
- 2.—Concordia finalis inter nos et Alanum de Penytona et 194 hær. suos viz quod t'ra quæ est inter Stonerbek et stratam publicam quæ tendit de Penitona ad Kirkeby Irlith, et inter Ulvedalbek et divisam de Kirkeby Irlith, æque per medium dividetur, et habebimus nos et dictus Alanus et hær. sui in ea rationabilem communam, quantum illa t'ra ferre proterit, et non communicabimus alibi in t'ra dicti Alani ibidem, nisi de voluntate sua.
- 3.—Thomas de Greistok et Agnes uxor ejus remittunt nobis 194 clamium suum in maritagio filiorum et hæredum Thomæ de Peniton, quondam filii et hær. Alani de Penitona, quod maritagium dicta Agnes dicit nos ei in sua viduitate antea vendidisse: Unde placitum inter nos et ipsam A[gnetem] [31b] motum fuit in Curia Regis apud Westm., et sic non tenemur respondere dicto T[ho.] de G[reistok] vel A[gneti] uxori suæ, vel. hær. suis, de warentia¹ dicti maritagii ratione quacunque. A.D. Mo cco liiiio.
- 4.—Agnes quondam uxor Tho. de Penitona fecit nobiscum fine[m] A.D. M° cc xlviii[°] pro warda t'ræ de Penitona et pro maritagio sui ipsius et hær. suorum de dicto T[ho.] de Penitona et ea procreatorum, pro cli persolvendis nobis ex tunc in quinque annis etc.
- 5.—Relaxavimus *Thomæ de Greistok* et *Agneti* uxori suæ, et 195 hær. suis, xlv marcas de l marcis unde v marcas antea recepimus, quia maritagium hæredum T[ho.] de *Penitona* et

[&]quot; Wareña: warentia supplied from the deed itself.

Scripto. Folio. dictæ Agnetis uxoris suæ warantizare nequimus etc., quæ

ibi continetur. A.D. Mo cco liiii[o].

6.—Mota dissentio inter nos et D'num W[illelmum] de Peni- 195 tona, de secationibus, aruris, et redditu xxxs annuo de manerio de Penitona, sic quievit—viz. dictus D'nus W[ill.] concedit pro se et hær. suis tenere dictum man^m de nobis per dictum redditum xxxs an[n]uatim, et per servitium ad inveniendum nobis una die annuatim in autumpno hominem unum vel unam fæminam sufficientem ad secandum ad Grangiam nostram de Lindale de qualibet domo tenentium dicti manⁱⁱ quæ habet vel habebit atrium, excepto mesuagio Capitali: Et etiam omnes tenentes dicti manⁱⁱ qui habent vel habebunt carucas arabunt cum qua-

1 The lesser of the two services named here - the labour for one day of an ablebodied reaper, male or female - is to be rendered by the tenant of a domus having or acquiring an atrium: the other or greater service - that of ploughing half an acre of the arable land of the abbey - is to be rendered by the possessors, present or future, of a caruca. The question is, what is to be understood by caruca here. And first it must be noted that the capitale mesuagium is excepted as regards either service, and that the entire manor was one of no great extent - two carucates being the estimate given in Domesday. It is at once apparent then, that when the capitale messuagium, or the demesne in the actual occupation of Will. de Pennington himself, is taken out of the calculation, there could not be any great extent of arable land in the occupation of the various tenentes referred to in the present document; and further, that, allowing for what is implied in the words "the various tenentes," no one of them could have been an extensive holder, and most likely that no one of them could have held more than the stated two oxgangs constituting the ordinary 'husband-land' of mediæval agriculture. But the ordinary caruca, understood as "a plough-team of eight oxen" by Mr. Seebohm (p. 64), was the adequate animal power for the cultivation of an entire carucate of land. It is at once obvious then, that, when divers "tenentes" in a small manor are mentioned as having each a caruca, a limitation of sense is of necessity called for, and that the word "caruca" here, instead of implying the possession of eight (or even more) draught animals, must be restricted to the possession of two oxen at most, or possibly even only one - that in other words the tenants in question could but contribute a certain quota - the fourth or the eighth part - to the "normal-plough team." On the face of the matter it would seem most probable that the domus with an atrium, was of the "cot" or "cottage" character or description, and the domus with a caruca of the character or description which was occupied by the holder of two oxgangs, or the his which furnishes the occasion for the origination of the word "husband"-hus-bbandi, or hus-bhandi, of Scandinavian origin.

Folio.

Scripto. libet caruca dim. acram t'ræ nostræ apud Lyndale semel omni anno, excepto mesuagio Capitali: Et hæc omnia facient dicti tenentes in secando et in arando quando per servientes nostros competenter fuerint præmuniti: et diebus quibus operantur dicti tenentes in dictis secatione et aratione, dabimus eis unam refectionem ut antiquitus fieri consuevit: Et idem W[ill.] concedit facere nobis omnia serv. dicti manii nobis debita imperp., et quod habebimus viam latitudinis l pedum moræ et pasturæ suæ in Penitona, et mensuratur in scripto, et quod poterimus reparare viam illam de terra vel lapidibus in illa via capiendis, et si dictam viam l pedum transierimus sine licentia vadiabimur ad emendas—non tamen per boves si aliud vadium dare voluerimus: quod si noluerimus, licebit dicto W[ill.] boves et alia averia nostra ibidem pro emendis faciendis imparcare, quousque fiant emendæ. Act. A.D. M ccc xxiiio.

- 7.—Johannes, Abbas noster tunc, et nos dimisimus Johanni 196 de Haveri [n] gton, Rectori de Aldinghame, ad firmam omnes dominicas t'ras et parcum manii de Penitona, cum servitiis et pert., quæ tunc in manu et custodia nostra [32] habuimus ratione minoris ætatis Joh. de Penitona, filii et hær. D'ni Will. de Penitona Reddendo nobis xls per annum. Dat. A.D. Mo ccc xxiiio.
- 8.—Defesantia quod cum D'nus Edmundus de Nevile et 196 f[oh.] de Penitona obligentur nobis in xlli solvendis ad certum diem et locum, concedimus tamen quod, si dictus foh. in Curia quæ portat recorda, quandocunque per nos ad hoc fuerit requisitus, recognoverit ad tenendum de nobis man^m de Penitona per hom. et fidel., et serv. dicimæ partis feodi unius mil., et per redditum xxx^s per ann. et sectam Curiæ nostræ apud Daltonam, quibuslibet trinis septimanis etc.— ex tunc dicta obligatio, et scriptum inde factum, nullius sit valoris. Dat. Ao Regis Edw. ii. xixo.

[·] Consucrunt.

9.—Post contentionem motam inter nos et F[oh.] de Penitona, 196
Ita convenit,—quod præd. D'nus F[ohannes] concedit pro se
et hær. suis tenere man^m de Penitona de nobis per hom.
et fidel., et servitium decimæ partis feodi i mil., et faciendo
sectam ad Curiam nostram de Daltona, de tribus septim.
ad tres septim., et redditus xxx solidorum per ann., pro
omni serv.: Et nos relaxamus eidem F[ohanni] et hær. suis
omnia alia servitia et demandas imperpetuum.

10.—A.D. Moccc xxxiio custodia manii de *Penitona* e[x]ist-197 ente in manu nostra, ratione minoris ætatis *W[illelmi]* filii et hær. D'ni *F[oh.] de Penitona*, tunc nuper defuncti, assignavimus D'næ *Fohannæ*, relictæ dicti D'ni *F[oh.]*, rationabilem dotem contingentem de manio de *Penitona* etc.

II.—Sequitur scriptum in Gallicis quod dimisimus W[ill-197 elmo] de Penitona et R[oberto] de Rotingtona duas partes manii de Penitona, quod tunc in custodia nostra fuit ratione min. æt. ejusdem W[illelmi]: Conditiones patent in scripto, quas hic inserere non oportet. Dat. Ao Regis Edw. iii. xxv[o].

12.—Manerium de Penitona et custodia W[illelmi] filii et 198 hær. D'ni F[oh.] de Penitona, tunc defuncti, fuerunt in manu nostra per xix annos, ratione minoris ætatis ejusdem W[illelmi], qui W[ill.] per nos fuit maritatus filiæ D'ni W[ ] de Thirilkeld tempore non-ætatis ejusdem W[ill.] de P[enitona], cui [sic] postmodum, in ætate sua completa, reddidimus dicto W[ill.] de P[enitona] [sic] dictum manm de P[enitona] cum pert.—Tenend. de nobis per serv. inde etc.: Post quam redditionem dictus W[ill.] relaxavit nobis omnimodas actiones, reales et personales, quas per breve de vasto, vel alio modo tunc versus nos habuit, vel habere potuit in futuro, ante datam hujus scripti facti die Martis prox. post festum S. Katerinæ Ao Regis Edw. iii. xxvi[o]: Et relaxavimus actionem nostram versus dictum W[ill.] quia maritavit se iterum filiæ D'ni W | de Leegh' sine licentia nostra etc.

- 13—[32b] Placitum inter nos et $\mathcal{F}[oh.]$ de Penitona quia 198 cepimus averia dicti $\mathcal{F}[oh.]$ pro messione et arura quas per servitium manio de P[enitona] incumbens nobis facere debet idem $\mathcal{F}[oh.]$ apud Lindale etc., cum aliis etc.: Set non teriatur in Curia Regis.
- 14.—Placitum apud Lancast. etc.: Thomas de Berdesey sum- 199 monitus fuit ad respondendum nobis de placito quod reddat nobis custodiam x mesuagiorum, ccc acrarum t'ræ, iiim[illium] acrarum pasturæ et iim acrarum bosci, et lx[acrarum] prati in Ulvestona propter minorem ætatem W[ill.] de Penitona etc.: Non terminatur.
- 15.—Thomas de Berdesei concedit Elizabethæ, quæ fuit uxor 200 Willelmi de Penitona, maneria de P[enitona] et de Mulcastre, et omnia t'ras et tenem. in Langler et le Meles¹ et Gosford, quæ idem T[homas] habuit ex dono dicti W[illelmi]—
  Tenenda omnia dictæ Elizabethæ ad term. vitæ suæ, postquam ipse T[homas] talliavit dicta mania et t'ras Alano de Penitona et hær. suis de corpore suo: et si dictus A[lanus] obierit sine hær. corporali, remanebunt D'no Ricardo de Kirkeby, Militi, et Ricardo filio F[ohannis] de Hudlestona, Mil., et hæredibus de eorum corporibus legitimis; et si isti R[icardus] et R[icardus] obierint sine hær. de eorum corporibus legitime [procreato], tunc omnia prædicta remanebunt rectis hæredibus dicti W[illelmi] imperpetuum. Dat. Ao Regis Ricardi secundi xxmo.

" "Another feature of the coast [of Cheshire], which it possesses in common with that of Lancashire, consists of huge hills of fine sand, which are blown up just beyond reach of high water, but are shifted from time to time by the wind. They occur about Waterloo and Southport, to the north of the mouth of the Mersey, and there too the name Meols occurs. . . . In a poem entitled Iter Lancastrense, 1636, they are thus alluded to:—

Ormeschurch and ye Meales
Are our next journey, we direct no weales
Of state to hinder our delight. Ye guize
Of those chaffe sands, which do in mountains rise,
On shore is pleasure to behould, &c."

(Hume's Ancient Meols.)

Scripto, Folio,

16.—Thomas de Berdesey concedit Alano de Penitona et 200 Katerinæ uxori suæ man^m de Langdan quod habuit ex dono W[illelmi] de P[enitona], et talliat istud manerium dictis D'no Ricardo de Kirkeby et Ricardo de Hodlistona in eadem forma qua supra proximo. Ao Regis Ric. [ii.] xx[o].

17.—Henricus Redman, concessu uxoris suæ et hær. suorum, 201 dat nobis redditum iiis annuatim ad luminaria in Ecclesia Abbatiæ nostræ—scil. iis de Hernthornthwait, et xiid de Midelthwayt.

[XXIII. — TABULATED LIST CONTINUED. — DOCUMENTS CONNECTED WITH BOLTON.]

Boulton'.

Scripto. Folio.

I.—Benedictus de Penitona et Meldredus frater ejus, de con- 201 cessu hæredum suorum, dant Monachis de Man moram de Skeldon per divisas.

- 2.—Abbas et Conventus de Russyn in Mannia recognoscunt 201
  per placitum motum inter eos et Alanum de Penitona, ac
  alios cum eo, quod mora de Skeldona in villa de Britby
  est jus et hæreditas ipsius Alani et aliorum quorum mentio fit in scripto: et D'nus Alanus pro se, et aliis, et hær.
  suis, per annum unam marcam imperp. reddet nobis, pro
  dictis Abbate et Conventu, pro omnibus servitiis: Et ipsi
  Abbas et Conv. warantizabunt dictam moram dicto Alano
  et aliis.
- 3.—[33] Alanus de Coupland obligatur nobis pro se et hær. 202 suis cum annuo redditu unius marcæ solvendæ nobis pro t'ra de Monkmore in Cowpland, quam tenent de Abbate et Conv. de Russyne, qui et dederunt nobis donum dictæ t'ræ et servitium dicti Alani et hær. suorum: Et pro solutione

- Scripto. Folio. dicti redditus idem *Alanus* obligat se et hær, suos districtioni nostræ infra F[urnes] quousque etc. plenarie satisfecerit
- 4.—Alanus de Coupland, fil. quondam D'ni Ricardi de C[oup- 202 land], concedit nobis, pro nobis et omn. hominibus nostris, licentiam pasturandi, moram faciendi, et pernoctandi, cum necesse habuerimus, et libere transeundi, cum omnimodis bonis nostris mobilibus et catallis imperp., per omnes t'ras suas in Furnes et Lonesdale et Coupland, et quod si impedimentum adsit¹ in viis publicis possimus a via divertere et redire ubique, exceptis bladis et pratis, et animalia cariantia vel transeuntia ibidem custodire et pasturare, et usque dum meliorata fuerint etc.
- 5.—Alanus de Coupland, Miles, dat Ricardo Lumbard et 202 F[ohanni] Fegheser, et hær. vel assign. suis, man^m suum de Boultona et Adgarlithe, cum pertinenciis.
- 6.—Rex Edwardus dat licentiam specialem Ricardo Lum- 202
  bard et F[ohanni] Fegheser ad dandum nobis man^m de
  Boultona, et T[homæ] Skylar ad dandum nobis Angertone
  Moss, et nobis ad recipiendum, non obstante Statuto, Ao
  regni sui xxvii[o].
- 7.—Ricardus Lumbard et F[ohannes] Fegheser dant nobis 203 man^m de Boultona, cum pert., et Adgarlith in dominicis et servitiis.
- 8.—Convenit inter nos et D'num Ricardum, filium Alani de 203 Coupland, super cantaria 2 Capellæ de Boultona—viz. quod nos concessimus dicto Ricardo et hær. suis ipsam cantariam per consensum W[ill.] de Boivile, tunc Vicarii de Ursewyk, oblationibus et omn. aliis proventibus dictæ capellæ Ecclesiæ de Ursewyk remanentibus: et ut hoc plene et fideliter fiat, Capellanus quilibet, qui pro tempore

¹ Assit. The emendation is scarcely satisfactory, perhaps, as to grammar. Still the same tense — inveniatur — is used in the document itself, and adsit may be right.

² Canteria.

celebraverit in dicta capella, faciet fidelitatem matrici Ecclesiæ de *Ursewyk* quod dictæ Ecclesiæ matrici de præmissis dampnum non eveniet: et dictus *Ricardus* et hær. sui invenient omnia necessaria præd. capellæ, et dabunt omni anno iiii libras ceræ Ecclesiæ de *Ursewyk* in festo S. Michaelis: et ad præmissa de oblationibus et obventionibus et proventibus dictæ capellæ, ne subtrahantur a dicta matrice Ecclesia, in futuro fideliter observanda, dictus D'nus *Ricardus* supposuit se, hær. suos, et capellanos dictæ capellæ jurisdictioni Prioris de *Kertmele*, appellatione et omni impetratione remotis, ita quod si qua subtractio dictarum [33^b] obventionum fiat, infra sex dies restituantur, alioquin dictus Prior valeat auctoritate sua supponere capellanum ibidem et capellam interdicto, usque dum præfatæ matrici Ecclesiæ restitutio plene facta [fuerit].

9.—Alanus de Coupland, fil. Ric. de Coupland, testatur se et 203 hær. suos teneri nobis in annuo redditu v^{li} annuatim nobis solvendo in die Conversionis S. Pauli, qui est anniversarius dicti Ricardi, patris sui: Pro isto redditu remisimus dicto Alano et hær. suis clamium nostrum in vi acris t'ræ et uno mesuagio, cum pert., in Adgarlithe.

10.—Alanus de Coupland, fil. D'ni Ric. de Coupland concedit 204 nobis liberas chaceas et aucupationes nostras in omn. t'ris, boscis et aquis nostris de F[urnes], ita quod nullum jus sibi vel hær. suis competat in præmissis, nisi de nostra licentia et gratia speciali. Act. A.D. Mocco lxx nono.

11.—Ric. de Coupland obligatur nobis in xx marcis, de quarum 204 solutione si defecerit die et loco limitatis in scripto, licebit nobis tunc distringere in manio de Boultona usque dum etc. Dat. etc., Ao Regis Edw. iii. xxiiii[o] [1350-1].

12.—Defesantia in Gallicis super dicto obligato, viz. quod si 204 dictus Ric. de C[oupland] non delinquat a tunc in posterum in parcis vel varennis seu liberis chaceis nostris, vel contra aliquem de servientibus nostris, tunc dictum obligatum xx

marcarum nullius sit virtutis; alioquin in suo robore perseveret: et si servientes nostri deliquerint contra dictum Ricardum vel servientes ejus, ac si sui nobis aut nostris, inde fient dignæ emendæ ex utraque parte: Et si ipsi servientes nostri, et ipse vel sui, emendare noluerint parti læsæ, nos amovebimus nostros a servitio nostro, et ipse suos a servitio suo: ipsi enim servientes facient emendas pro delictis suis. Ao Regis Edw. iii. xxo iiiio.

13.—Conventio in Gallicis facta inter nos et Ric. de Coup- 205 land de F[urnes]—viz. si dictus Ricardus, versus quem cepimus unum breve de ingressu de manio de Boultona, possit ostendere, vel, si ostendat ipse vel hær. sui, seu eorum consilium, aliquas cartas vel munimenta excludentia nos de jure nostro quod clamamus in dicto manerio, concedimus quod omnes cartas quas penes nos habemus de præfato manio trademus dicto Ricardo vel hær. suis sine fraude: Et si prænominatus Ricardus vel hær. sui nequeant vel nolint hujusmodi munimenta pro se ostendere, ut præfertur, licebit nobis prosequi sicut prius pro jure nostro recuperando in præmisso etc. Act. Ao Regis Edw. iii. xxxo ixo.

14.—Edwardus Rex Vicecomiti Lanc. ut inquirat ad quod 205 dampnum sit Regis vel aliorum si Rex concedat Ric. Lumbarde et F[oh.] Fegheser quod ipsi man^m de Boultona in F[urnes], et Thomæ Skilhar quod ipse mariscum de Anger[34]tona, dare possint et assignare nobis imperp. etc. Ao Regis Edw. primi xxviio.

15.—Inquis. capta apud Lancast. Ao Regis Edwardi primi 205 xxº viiiº, in qua Jurata dicit quod non est ad dampnum Regis vel aliorum si Rex concesserit Ric. Lumbarde et \(\mathcal{F}[oh.] \) F[egheser] quod ipsi man^m de Boultona, et T[ho.] \(S[killar] \) quod ipse mariscum de Angertona, dare nobis possint: Dicit etiam jurata quod dictum man^m tenetur de \(W[illelmo] \) de Hetona et \(\mathcal{F}[ohanni] \) de Kirkeby—Scil. una

medietas de uno et altera de altero: Reddit W[illelmo] prædicto pars sua par cyrothecarum, vel id per ann., pro omni servitio, et alia pars reddit dicto F[ohanni] unum denarium per ann., pro omni serv., et quod valet per ann. x marcas: Et quod dictus mariscus tenetur de Nicholao Broghtona per vs annuatim, pro omn. servitio, et valet per ann. xx5: Et dicit quas t'ras dictus R[icardus] et F[ohannes] et T[homas] habent postea, quæ sufficiunt ad sustinendum omnia onera etc.

[34b] blank.

[XXIV. — TABULATED LIST CONTINUED. — BULLS OF POPES ADRIAN AND ALEXANDER III., OF PRIVILEGES GRANTED OR CONFIRMED, ETC.]

[35.] Privilegia.

1.—Adrianus specialiter concedit D'no Ricardo, Savignia-214 censi Abbati, ut in omn. monasteriis de ipso monio suo Savigniacensi egressis, et etiam in illis quæ de egressis prodierunt, tam de ipsis personis quam de rebus eorundem monasteriorum, juxta Cisterciensium fratrum institutionem disponendi et ordinandi liberam habeat facultatem. Item prohibet ut nulli post factam professionem in dictis locis liceat se a dicti Abbatis vel successorum suorum subjectione subtrahere, seu subtractum hujusmodi detinere, sub pæna excommunicationis, quam dictus Abbas et successores sui in talem se subtrahentem poterunt, auctoritate Sedis Apostolicæ, post trinam monitionem, si redire contempserit, fulminare.

2.— A [lexander] iii specialiter suscipit Monast^m nostrum 214 F[urnesii] et nos in suam protectionem, statuens ut Ordo monasticus secundum regulam S. Benedicti et Institutum

Folio.

Scripto. Fratrum Cisterciensium hic imperp. inviolabiliter observetur. Item confirmat nobis omnes possessiones tunc per nos habitas, et inposterum habendas, et nominatim consuetudines, et alia quæ Henricus Rex Angliæ nobis concessit: Et quod possimus libere suscipere quancumque personam liberam et absolutam [se] ad nos conferre volentem, adjiciens quod quoscunque nobiscum professos1 absque licentia nostra nulli suscipere liceat vel tenere: Item quod in clausuris vel grangiis nostris nemo violentiam, furtum, vel rapinam faciat, aut ignem ponat, aut hominem capere vel interficere præsumat: Item statuit ut de laboribus quos propriis manibus aut sumptibus colimus, tam de t'ris antiquitus cultis quam de novalibus, sive de nutrimentis animalium nostrorum, [nullus] præsumat a nobis decimas extorquere. Dat. etc. A.D. Mcclxxv; Pontificatus xvio.

- 3.—Idem generaliter prælatis Ecclesiæ, ne, sinistra interpretatione Papales intelligentes, nos vexare præsumant de decimis per nos non dandis, sed ut ipsi prælati prohibere curent ne a nobis, vel ab aliis monachis Ordinis nostro, de novalibus seu de aliis t'ris quas propriis manibus aut sumptibus excolimus quis extorquere præsumat: Item, gravantes nos in hac parte, mandat laicos² excommunicari, religiosos vel clericos, appellatione remota, suspendi: Item si quis in nos manum injecerit violentam, mandat eisdem prælatis ut eum publice denuntient excommunicatum,³ et sic cautius evitari.— Hic ponit Papa distinctionem inter de laboribus et novalibus, et quod eorum non est idem intellectus sive sensus.
- 4.—[35b] Idem⁴ prælatis ut si quis in aliquem monachum 216 vel conversum Ordinis nostri manum injiciat violentam,

Professas. 2 Laxaco.

³ Et pro illatis injuriis satisfacere compellant introduced here and dotted under as a mistake. The clause will be found in the next number.

⁴ Item.

Scripto. Folio.

eum denuntient publice excommunicatum, et pro illatis
injuriis satisfacere compellant, ac cum litteris suis ad
Sedem Apostolicam repræsentent.

- 5.—Idem ut, si quando litteræ Apostolicæ contra nos porrectæ 216 fuerint, in quibus nostri Ordinis Cisterciensis mentio non habetur, eis, de hiis quæ nobis sunt litteris Apostol. confirmata, vel eorum occasione, in causa contendere non tenemur.
- 6.—Idem generaliter ne ab aliis quam a personis nostri Or- 217 dinis visitemur, inhibendo ne prælati a nobis procurationes exigant, et quod eas eis minime exhibe[a]mus, decernens inhibitiones et sententias, si quæ in nos hujusmodi occasione prolatæ fuerint, non teneri.¹
- 7.—Idem generaliter ut Abbates, de consilio fratrum suorum [217] literatorum et Deum timentium, absolvere fratres, qui ante vel post ingressum Religionis incurrerunt excommunicationis sententiam, vel notam irregularitatis, et cum eisdem dispensare [valeant], nisi adeo gravis sit excessus quod inde Sedes Apost. sit petenda: et quod Abbates in hiis casibus constituti valeant a suis Diocesanis hujusmodi absolutionis et dispensationis gratiam obtinere. 217.
- 8.— Idem generaliter quod in grangiis et locis nostris adeo[217] distantibus ab ecclesiis parochialibus quod ad eas pro audiendis Divinis non possumus com[m]ode recursum habere, liceat nobis Divina celebrare sine præjudicio alieno, dummodo parochiani dictarum ecclesiarum non intersint.
  217.
- 9.—Idem generaliter ut Abbates Ordinis nostri valeant, in[217] eorum et Priorum suorum absentia, alius² Ordinis sacerdotibus discretis et literatis committere vices suas ad

^{*} This last clause, as it stands, is totally unintelligible, and as the folio containing the bull itself (and some others following) is torn out, emendation from that source is prevented. The words are si quæ in nos habuimus occasione prolatæ. The emendation in the text restores the sense. On the same principle teneri is read in place of tenere.

² Aliis.

Scripto. Folio.

absolvendum monachos et conversos suos qui, propter violentam in se ipsos manuum injectionem, sententiam excommunicationis incurrunt, etc. 217.

- 10.—Idem ut volentibus in Ordine nostro profiteri, si tamen [218] professio subsequatur, si suspensionis aut interdicti vel excommunicationis sententiis sint ligati, valeant Abbates absolutionis beneficium impartiri, et ipsos in fratres recipere, ipsosque post susceptum habitum, si se recoluerint sic ligatos in sæculo fuisse, absolvere valeant, ita tamen quod, si propter debitum sic sint ligati, satisfaciant ut tenentur. 218.
- obligatione cccc marcarum, in quibus nonnullis Creditoribus Regis nostri per Episcopum Herfordensem fuimus ligati, absolvit, et quod per quascunque et cujuscumque tenoris literas Apost. ad solvendum dictas marcas, vel ad exhibendum subsidium aut decimas, minime compelli valeamus, vel si suspensionis vel interdicti aut excommunicationis sententiæ in nos vel [36] aliquem nostrum seu Monm nostrum, occasione dictorum obligationis, subsidii vel decimæ, promulgentur, eas decernit irritas et inanes. 218.
- 12.—Idem generaliter quod Abbates Ordinis, de consilio [219] fratrum suorum discretorum et literatorum ac Deum timentium, valeant absolvere professos suos a sententiis excommunicationis et notis irregularitatis, ante vel post ingressum Religionis incursis, nisi adeo sit gravis et enormis excessus quod Sedes Apost. sit merito adeunda: Et Abbati Cistercii et iiii primis concedit ut quilibet eorum hanc gratiam absolutionis et dispensationis aliis Abbatibus, sui Monasterii filiis, valeant indulgere, et ab uno eorumdem filiorum Abbatum quem quisquis eorum, scil. Abbatum

¹ The reading here is not quite certain. It stands sui mon' filiis. It may be, however, remarked that the expansion adopted is perfectly consonant with the terms employed in the bull itself. See No. cccxlviii.

Cistere. et iiii primorum, si in hujusmodi casu inciderit, eligere curaverit, idem beneficium recipere cum fuerit opportunum, aliis literis in hac parte, per errorem seu per circumventionem impetratis, penitus adnullatis etc. 219.

13.—Idem generaliter ut in parochiis in quibus veteres nobis[219] decimæ sunt concessæ, et etiam novalium de quibus hactenus decimæ non dabantur, pro portione qua veteres nos contingunt, percipere valeamus. 219.

14.—Idem generaliter ut ad præstationem collarum, sub-[220] sidiorum, et aliarum exactionum nobis per Sedem Apost.

1 56 Coller, of lyue(rev) (of levery, K. of lyvery, H. P.) Torques." Pr. Pm. To this is appended in a note -"The usage of distributing year by year a robe, or some external token of adherence to the service or interests of the personage by whom such general retainer was granted, appears to have commenced during the xiiith century. The gift, whether a robe, a hood, or other outward sign, was termed a livery, liberata, and the practice was carried to so pernicious an extent, that various statutes passed in the reigns of Edw. iii., Richard ii., and Henry iv., by which the use of liveries was restricted or regulated. Mr. Beltz, in his curious article on the Collars of the King's Livery, Retrosp. Review, N.S., ii. 500, states that the first instance on record of conferring such marks of distinction in England is in 1390, when Richard ii. distributed his cognisance of the White Hart. . . . . . This collar was, however, presented in 1393 to Richard ii. and his three uncles by Charles vi. King of France, whose cognis-Such a 'colare del livere du Roi de Fraunce' is mentioned in the Inventories of the Exchequer Treasury, vol. iii, 357. . . . . . The earliest notice of Collars of livery, that has been observed, occurs in Rot. Parl. iii. 313, where it appears that when John of Gaunt returned in 1389 from the wars in Spain and Gascony, Richard took his uncle's 'livere de coler' from his neck and wore it himself: that it was also worn by some of the King's retinue; and that Richard declared in Parliament that he wore it in token of affection, as likewise he wore the liveries of his other uncles." With several other historical notices of the occurrence and the character of "Colers de la livere du Roi," the Editor concludes with the sentence - "There is no evidence that collars of livery were ever distributed by subjects, except the Princes of the blood." But it is at once apparent from this entry that the "præstatio collarum" under mention was of the nature of an exaction imposed by Papal authority, and known in this country as early as the time of Pope Alexander iiii. [1254-9], although the "collar of the King's livery" may not have been introduced before 1390. Among the expenses incurred by the Abbey of Whitby in the years 1394-6 we find two entries, one "pro xiii liberaturis D'no Johanni . . . . . xxxixs," and the second, "pro vii liberaturis eidem . . . . . . xiis viiid," which payments there can be little doubt, were of the same nature as that for the "præstatio collarum."

aut per Legatos illius imponendarum, nisi de Ordine nostro et de hujusmodi indulto plenam et expressam lit[t]eræ Papales, vel legatorum ejus, fecerint mentionem, nullatenus¹ teneamur, etiam si in eisdem lit[t]eris contineatur quod id quod per eas mandatur fiat aliqua indulgentia non obstante: Item excommunicationis, suspensionis et interdicti sententias, occasione præmissorum in nos vel aliquem nostrum forte promulgatas, decernit irritas et inanes. 220.

- 15.—Idem generaliter ut Legatis aut Nunciis D'ni Papæ, [222] seu diocesanis nostri, aut aliis quibuscunque prælatis ecclesiarum, in procuratione pecuniaria minime teneamur, decernens sententias excomis et suspensionis aut interdicti contra nos, eo quod hæc resistimus a nobis contra privilegia Apostolica extorqueri, promulgatas irritas esse penitus et inanes. 222.
- 16. Idem specialiter Monachis de Fontibus ut de terris suis [220] cultis et incultis aliis concessis ad excolendum, de quibus nullus decimas ante percepit, nemo de eis vel cultoribus eorum decimas exigere præsumat vel etiam extorquere, 220.

[XXV.—TABULATED LIST CONTINUED.—BULLS OF PRIVILEGES BY POPE BONIFACE.]

[366.] Bonifacius.

Scripto.

Folio. 2.2—Bonifacius generaliter inhibet ne aliqui prælati in eccle- [222] siis monasteriorum nostrorum solempnia celebrant[es] oblationes hinc provenientes ibidem sibi quomodolibet vendicare præsumant, sed eas in monastiis nostris seu locis omnino dimittant, nostris usibus profuturas.

² The numbering here is wrong. It would seem that the last of the three bulls here copied ought to stand first, and then these two now at the beginning would fall into their proper places.

- 3.—Idem generaliter quod tantum Abbates Ordinis ad cor-[222] rectiones et punitiones monachorum et omnium aliarum regularium personarum Ordinis nostri delinquentium, ad quos eadem spectare noscuntur, postpositis rivulis et apicibus juris, procedere valeant secundum facta et facienda Ordinis instituta: Nec licebit alicui personæ Ordinis ab hujusmodi correctionibus et punitionibus, si deliberatione prævia et debita maturitate fiant, aliquatenus appellare.
- 2.—Bonifacius octavus generaliter ut de t'ris nostris, cultis [222] et incultis, concessis aliis ad excolendum, de quibus ante decimæ vel primitiæ non dabantur, nullus a nobis vel ab earum cultoribus, seu ab aliis quibuscunque, decimas aut primitias exigat vel extorqueat quovis modo. 222.

[XXVI.—TABULATED LIST CONTINUED.—BULL OF POPE BENEDICT.]

Benedictus.

Scripto. Folio.

1.—Benedictus generaliter ut nullum nobis, libe[r]tatibus et 223 immunitatibus nobis per Sedem Apost. indultis, ut, viz. ratione delicti contractus, aut rei de qua contra personas Ordinis nostri coram locorum Ordinariis ageretur, nisi pro fide dumtaxat, conveniri nequeamus, præjudicium generetur occasione incorporationis vel insertionis illius constitutionis Innocentii Papæ iiii [quæ] incipit Volentes, quam Bonifacius Papa octavus in libro sexto, titulo de Privilegiis inseruit, unde nonnulli locorum Ordinarii prætenderunt nostras libertates non valere: Præd. etiam Innocentius indulget nobis quod occasione dictæ Constitutionis suæ nullum præjudicium nostris libertatibus et immunitatibus in posterum generetur.

[XXVII. — TABULATED LIST CONTINUED. — BULL BY POPE BONIFACE IX.]

Bonifacius.

Scripto. Folio.

I.—Bonifacius ixus de exceptione ab omni jure et jurisdic- 223 tione Episcoporum et aliorum Judicum Ordinariorum sumitur de Registro Papali Romæ, Libro iio etc.

[XXVIII.—TABULATED LIST CONTINUED.—BULLS OF PRIVILEGE BY POPE CLEMENT.]

[37.] Clemens.

Scripto. Folio. 1.—Clemens generaliter approbat et confirmat privilegia Lucii 227 Papæ tertii - viz. ut nullus in Monachos vel Abbates Ordinis nostri qualiter Ecclesiasticam sententiam promat, nec personas ejusdem Ordinis excommunicationis vel suspensionis aut interdicti promulgatione gravet, contra id quod ab origine dicti nostri Ordinis noscitur observatum, quam si prompta fuerit decernit esse nullam: Et quod Archiep'i et Ep'i ea professione Abbatum Ordinis nostri sint contenti quæ ab origine Ordinis dinoscitur instituta,scil. ut ipsi Abbates, salvo Ordine suo, debeant profiteri: Unde dictus Clemens decernit dictum privilegium perpetuam obtinere firmitatem, et quod tenor hujus insertionis illius fidem faciat et probationem in judicio et extra, etsi ejus originale2 nequeat exhiberi. 227.

2.—Idem generaliter confirmat nobis libertates et immuni-[228] tates a Romanis Pontificibus, sive privilegia vel indulgentias nobis, monasteriis et Ordini concessas, ac libertates

^{*} Boleant.

^{*} This stands in the Bull itself eciam si ipsum originale privilegium non appareret, etc.

Scripto. Folio.

et exceptiones sæcularium exactionum a Regibus et aliis
nobis, monasteriis et Ordini indultas, sicut eas ration-

abiliter possidemus. 227.

3.—Idem generaliter omnes indulgentias et literas, per [228] quascunque personas Ordinis, contra ipsius Ordinis instituta a Sede Apost., vel ejus Legatis, sub quacunque verborum forma, a tunc in futurum impetrandas, decernit nullius omnino existere firmitatis. 228.

- 4.—Idem generaliter illud statutum Benedicti Papæ xii^[i], [228] quo cavetur quod Abbates et alii præsidentes conventualibus locis Ordinis nostri, pecunias Monastii vel locorum ipsorum extra recipientes aut expendentes, si in eorum regressu non tradant bursariis suis illas pecunias, vel de expensis non reddant compitum bursariis eisdem, pænam suspensionis incurrunt, primo ab ingressu Ecclesiæ, ac deinde a Divinis, donec reddant et computent, ut præfertur, suspendit—usque dum aliter inde duxerit ordinandum: concedens quod si Abbates et Præsidentes antedicti pænam hujusmodi incurrerint, per Priores claustrales Monasterii et locorum ipsorum valeant absolvi, et cum eis super irregularitate forte contracta dispensari. 228.
- 5.—Idem generaliter Priori Dunelmensi mandat, pro privi- [229] legiis nostris defendendis, conservationem¹ auctoritate Sedis Apost. exequendam,² non parcend,³ religioni, conditioni aut statui, etiam Pontificali appellatione postposita, et non obstantibus in contrarium editis quibuscunque etc., ut in forma. 229.
- 6.—Clemens sextus generaliter confirmat omnes libertates [230] etc. ut supra scripto ii Clementis v^{ti}. 230.
- 7.—Clemens decernit ex certa causa electiones electionum- [230] que confirmationes, canonice et secundum nostri Ordinis

² The deed here described (No. ccclx.) is thus headed below: — Conservacio directa Ep'o [not Priori] Dunelmensi per Clementem Papam quintum.

² Exequendum.

³ Parcendum.

Scripto. Folio.
instituta factas, necnon benedictionis muneris impensiones,
eo ipso valere et plenam obtinere roboris firmitatem, ac
si de monasteriorum i ipsorum provisionibus nulla reservatio facta foret. 230.

[XXIX.—TABULATED LIST CONTINUED.—BULLS OF PRIVILEGE BY POPE GREGORY IX.

Gregorius.

Scripto.

I.—Gregorius nonus specialiter ut Archiep'us Ebor. et ejus [232] suffraganei illos qui possessiones, res aut domos nostras invaserint, aut eas detinuerint, contra indultum Sedis Apost., sive decimas laborum nostrorum de possessionibus ante Generale Concilium adquisitis, et nostris propriis manibus vel sumptibus excultis, seu nutrimentis animalium nostrorum, extorserint, monitione præmissa, si sint laici, excommunicationis sententia percellant, si clerici, canonici, vel monachi, ab officiis et beneficiis suspendant

usque ad plenam satisfacere. 232.

2.—Gregorius iii generaliter ad conservationem privilegiorum [232] de S. Bega de Lancast. et de Kertmell' Prioribus ut relaxent sententias excommunicationis, suspensionis et interdicti per Prælatos Ebor. Provinciæ in nos et monastia nostra latas, seu in vicinos vel mercenarios adjuvantes nos ad laborandum diebus quibus alii feriantur, seu in benefactores nostros, aut in aliquem de familia nostra quia decimas non persolvit de nostris, sive [in] eos qui emendo vel vendendo, aut in molendinis nostris molendo, vel in furnis nostris coquendo, aut aliter nobis communicando, cogentes hujusmodi sententiarum latores ad satisfaciendum nobis et aliis in quos latæ fuerint de dampnis pariter ex expensis. 232.

¹ This stands Mon' simply, but is probably expanded correctly.

3.— Gregorius ixus specialiter ut hominum ad nostrum servi- [233] tium commorantium, qui de facili non possunt suorum habere copiam sacerdotum, confessiones audire et pœnitentias injungere, et ministrare sacramenta ecclesiastica valeamus, per confessores quos Abbas de Conventu duxerit assumendos. 233.

- 4.—[38] Gregorius ixus generaliter ne Archiep'i vel Ep'i, seu [234] alii, de institutionibus vel distitutionibus I Abbatum Ordinis nostri, seu de examinationibus eorum, quoad vitam, literaturam, aut personam, seu electionis formam, se aliquatinus intromitta[n]t, nec munera pro benedictionibus eorum petant, et si sententiæ per eos latæ fuerint, decernit eas non tenere, cum proprii Ep'i debite requisiti munus benedictionis Abbatibus de novo institutis dare recusaverint, liceat eisdem Abbatibus ab alio Ep'o percipere quæ a suo fuerint indebite negati. 234.
- Gregorius ixus generaliter quod conveniri nequeamus [234] per Apost. literas quæ de Ordine Cisterciensi non faciunt mentionem. 234.
- 6.—Gregorius ixus generaliter quod non teneamur obedire [234] judicibus a Sede Apost. delegatis ad excommunicandum, vel ad denunciandum esse excommunicatos fundatores nostros, aut alios magnates, nisi tantum ad mandatum speciale Sedis Apost., vel Legati ab ejus latere legati. 234.
- 7.—Gregorius Nonus generaliter ut nullus a nobis exigat res [235] nostras ad ædificationes castrorum aut villarum, seu ad alios usus bellicos, aut aliter nos in hujusmodi gravare, et quod laici non vescantur carnibus in domibus nostris, nec mulieres eas intrent. 235.
- 8.—Gregorius ixus generaliter, cum Abbates Ordinis nostri [235] possint ex officio suo monachos suos et conversos a sententia excomis, propter mutuam inter se injectionem

¹ This is not a very frequently used word, but it is probably correct. The corresponding phrase in the Bull itself (No. ccclxvi) is de instituendo vel removendo eo qui etc.

Scripto. Folio.

manuum violentam, absolvere, ut etiam valeant in eorum absentia Prioribus suis eandem eos absolvendi committere potestatem, hoc idem potest Abbas committere aliis monachis, ut supra Alexander scripto octavo. 235.

9.—Gregorius x^{us1} specialiter confirmat nobis omnes liber-[235] tates et immunitates Papales et alias nobis concessas, ac libertates et exemptiones secularium exactionum nobis indultas, terrasque, possessiones, redditus et alia bona quæ juste et pacifice possideamus. 235.

[XXX.—TABULATED LIST CONTINUED.—BULLS OF PRIVILEGE BY POPE HONORIUS III.]

[38b.] Donorius.

Scripto.

1.—Honorius tertius generaliter, ut Prælati Sedis Apost. [238] privilegia et indulgentias Ordini nostro concessas conservent, et ab aliis faciant conservari, salva moderatione Concilii Generalis, quod, viz., persolvamus decimas² de t'ris alienis post Generale Concilium adquisitis, de quibus ante solvebantur decimæ prædiales, nisi aliter nos et partes duxerimus componendum. 238.

2.—Honorius tertius generaliter quod personas liberas ad [238] nos a sæculo fugientes libere recipere valeamus, non obstante capellanorum contradictione, qui pecuniam ab iis nomine mortuarii, quasi a parochianis suis decedentibus, extorquere præsumant. 238.

3.—Honorius tertius generaliter inhibet ut nullus a nobis [239] de novalibus, a tempore Concilii Generalis excultis, vel a tunc in posterum propriis manibus aut sumptibus excolendis, decimas exigere vel extorquere præsumat. 239.

^{*} So written. But there is nothing in the Bull itself to indicate with certainty whether the grantor were Gregory ix or Gregory x.

² Prædictas nisi aliter here introduced and dotted under as a mistake.

4.— Honorius specialiter Archidiacono Richemond ut [239] vicarios et homines nostros in sequenda Capitula sua, nisi cum commode possunt maxime in æstate, nec gravet nec gravari permittat, nec etiam indebite mul[c]tet eos. 239.

5.—Honorius iiius specialiter ne de causis litigantium cog-[239] noscere compellamur, nec ultra duas dietas a Monastio nostro trahamur in causam per literas Apost., nisi fiat in

eis de præsent' mentio specialis. 239.

6.—Honorius iiius generaliter ut Apost. Sedis Legati pro- [239] curationes pecuniarias a Monastiis nostris non exigant, et quod in domibus nostris cum accesserint sine esu carnium cibis regularibus sint contenti. 239.

7.—Honorius tertius specialiter ut Archiep'us Ebor. concedat [240] nobis in capella nostra de Haukeshede cimiterium et capellam propriam obtinere sine juris præjudicio alicui.

240.

8.—Honorius secundus specialiter, interventu Thurstini [240]
Archiep'i Ebor. ut possessiones et bona tunc a nobis
canonice possessa, et in futuro possidenda, firma nobis et
illibata permaneant, diocesani Episcopi justitia et reverentia semper salva. In diebus istius Papæ fundatum est
Monastium Furnesiense. 240.

9.—Honorius iiius specialiter confirmat nobis Borudale, cum [240] pert., sicut Alicia de Romeley dedit nobis, et sicut eam

juste et pacifice possidemus. 240.

10.—Honorius iiius specialiter ut nos seu vicarii nostri de [240] Daltona, et de Ursewyk, et de Millum, aut de capellis eorum, exhibere procurationes quæ Visitationis ratione debentur Diocesano vel Archidiacono aut [39] officialibus suis, quando non visitant eas, minime teneamur. Nota hic quod patronatum ecclesiarum de Daltona et de Ursewyk habuimus priusquam fuimus Ordinis Cisterc. quando, scil., ut suppono, fuimus primo fundati in Tulket. 240.

- Scripto.

  11.—Honorius iiius generaliter ne Legati Sedis Apost., sine [241] speciali mandato D'ni Papæ, in nos excommunis seu suspensionis, seu in Monastia nostra interdicti sententias, contra ea quæ nobis sunt ab Apost. Sede concessa, promulgent. 241.
- 12.—Honorius tertius generaliter quod licet de possessi- [241] onibus post Generale Concilium adquisitis solvamus decimas, non tamen de t'ris ante dictum Concilium adquisitis, et aliis ad excolendum dimissis, cum ad manus nostras et ad proprios sumptus excolendi redierint, decimas solvere debemus occasione Concilii supradicti. 241.
- 13.—Honorius generaliter ut Prælati desistant, et alios [241] desistere faciant, postulare de nobis contra malefactores nostros de prosequendo jure fidejussoriam cautionem, sive de possessionibus ante Generale Concilium habitis, aut de rebus minutis, viz., de molendinis nostris, virgultis, ortis, animalium nutrimentis, lapidicinis, pratis, et hujusmodi, decimas extorquere, vel rectoribus domorum et grangiarum exposcere panem ad benedicendum Dominicis diebus inter alios sæculares. 241.
- 14.—Honorius generaliter, declarando Statutum Concilii [242]
  Generalis de decimis, ut Prælati servent nos immunes a
  præstatione decimarum de possessionibus habitis ante
  Concilium Generale, et de novalibus, tam ante quam post
  dictum Concilium adquisitis, quæ propriis manibus aut
  sumptibus excolimus, necnon de virgultis, ortis, pratis,
  pascuis, nemoribus, molendinis, salinis, piscationibus, et
  animalium nutrimentis. 242.
- 15.— Honorius generaliter potestatem dispensandi cum [242] irregularitatibus Ordinis nostri, quam quatuor primis Abbatibus ante concessit, hic revocat, concedens eandem potestatem dumtaxat Capitulo Generali, salvo si quis sit in tali casu irregularitatis quod merito illius dispensatio sit Sedi Apost. reservanda. 242.

[XXXI.—TABULATED LIST CONTINUED.—BULL OF POPE EUGENIUS.]

[39b] Eugenius.

Scripto.

I.—Engenius specialiter suscipit nos et Monast^m nostrum [246] in suam et S. Petri protectionem: Item confirmat nobis diversas t'ras et possessiones quas tunc habuimus in diversis locis per nomina sua: Item ut nullus de laboribus quos propriis manibus aut sumptibus excolimus, neque de nutrimentis animalium decimas exigere præsumat, seu

[XXXII,—TABULATED LIST CONTINUED.—BULLS OF PRIVILEGES BY POPE INNOCENT IV.

alias temere perturbare. 246.

Ennocentius.

Scripto. Folio.

1.—Innocentius iiiius generaliter ut de nutrimentis animalium, [246]

de lana, de lacte, et agnis nostris, contra indulta Sedis Apost. nobis concessa, decimæ nullatinus exigantur. 246.

- 2.—Innocentius generaliter ut nullus in nos excomis vel inter-[247] dicti sententias, seu in familiares, servientes et benefactores nostros, aut molentes in molendinis nostris, vel coquentes in furnis nostris, sive in emendo et vendendo, aut alias nobis communicando, promulget, quas sententias si latæ fuerint, ut præfertur, in fraudem privilegiorum nostrorum, decernit irritas et inanes. 247.
- 3.—Innocentius iiiius specialiter, concessa nobis olim indul- [247] gentia per Sedem Apost., ut de ortis, virgultis, pratis, pascuis, nemoribus, salinis, molendinis et piscationibus ante et post Concilium adquisitis, ac de nutrimentis animalium nostrorum, nullus a nobis decimas extorquere præsumat, hic declarat dictam indulgentiam adquisitam post concessionem ipsius indulgentiæ debere extendi. 1

4.—Innocentius generaliter confirmat omnes libertates et [247] immunitates per Sedem Apost. Ordini concessas, et omnes alias libertates et exceptiones quas habemus ex concessione sæcularium personarum. 247.

5.—Innocentius iiii^{us} generaliter ut hospites in monast^{iis} aut [248] grangiis nostris cibis nostris regularibus sint contenti, nec petant sibi in eis de carnibus ministrari. Non solum inhibet Papa, set etiam dat nobis facultatem liberam inhibendi.
248.

7.—Innocentius iiiius generaliter Abbatibus et Conventibus [248] Angliæ ut nullus nos ad synodos vel forenses conventus, nisi pro fide dumtaxat, vel hujusmodi placita seu capitula, vel forum principale, sine speciali mandato Sedis Apost. evocet, etiam ratione delicti, decernens sententias hac occasione forte latas penitus non tenere. 248.

Innocentius iiii^{us} specialiter confirmat nobis omnis liber- [248]
tates et immunitates, ut supra hic in scripto quarto Innocentii. 248.

8.—Innocentius iiiius generaliter ut valeant Abbates com- [249] mittere vices suas Prioribus suis ad absolvendum in absentia eorum monachos et conversos suos propter mutuam inter se injectionem manuum violentam: Hanc postestatem [40] possunt Abbates, in sua et Priorum suorum absentia, aliis monachis sacerdotibus discretis et litteratis conferre, ut supra patet. 249.

9.—Innocentius iiiius specialiter ut ad receptionem seu pro- [249] visionem alicujus in pensionibus vel ecclesiasticis beneficiis per litteras Apost. non compellamur, nisi ne mandato Sedis Apost. faciente plenam de hac indulgentia mentionem. 249.

10.—Innocentius quartus specialiter suscipit nos et Monast^m [249] nostrum in sua et S. Petri protectione, statuens ut ordinem Mon[achorum] secundum Deum et S. Benedicti Regulam et institutionem Fratrum Cisterc. observemus: Item con-

firmat nobis omnes t'ras et possessiones quas tunc juste possidemus nominatim, et alias imposterum possidendas: Item de laborum nostrorum de possessionibus habitis ante Conc. Generale, ac etiam novalium quæ propriis manibus aut sumptibus excolimus, de quibus ante nullus decimas pereepit, de ortis, virgultis, etc.: Item quod pro furto commisso per nos de rebus nostris comparebimus judicio sæculari etc., cum multis aliis ut lucidius declarantur in Bulla. 240.

et Monasterii nostri servitium commorantium, qui non possunt de facili suorum habere copiam sacerdotum, possit [Abbas]² noster, per se, et per alios idoneos presbiteros Conventus sui, confessiones audire, et pœnitentiam de hiis quæ non reservantur Sedi Apost. injungere salutarem. 251.

12.—Innocentius tertius specialiter ut injicientes in personas [252] nostras manus violentas, vel [qui] res vel domos nostras, aut hominum nostrorum, invaserint, vel bona nostra detinuerint, aut legata nobis in testamentis decedentium retinuerint, vel decimas laborum aut nutrimentorum nostrorum contra privilegia nostra extorserint, aut res nostras per fugitivos ablatas retinere præsumpserint, per censuram Ecclesiasticam puniantur.

[XXXIII.—TABULATED LIST CONTINUED.—BULLS OF PRIVILEGE BY POPE LUCIUS III.]

[41b] Lucius.

Scripto. Folio.

I.—Lucius tertius specialiter ut nullus Archie'pus, decanus [254] vel presbiter alius in eos qui t'ras allodii sui aut³ hæreditatis nobis donant vel vendunt, aut concedunt ad firmam,

¹ Injicientes inserted here and dotted under as a mistake.

² It would appear that this word ought to be inserted here.

³ Written ide: probably aut or sive intended.

Scripto.

Seu in mercenarios vel servientes nostros, quia decimas contra privilegia nostra non solvunt de nostris, sententias excom^s vel interdicti ferat: Item ut in causis nostris monachos et conversos nostros in testimonium perducere valeamus. 254.

- 2.—Lucius tertius specialiter omnibus Prælatis et clericis [254] Angliæ ut indulgentiam Alexandri Papæ qua cavetur quod in causis nostris fratrum nostrorum testimonio fulciamur in causis pecuniariis, et etiam ad convincendos injectores in nos manuum violentarum observent, et in hiis nostrum testimonium non recusent: Item ut eos qui contra privilegia nostra decimas a nobis extorquent, nisi commoniti resipuerint, clericos suspensionis, laicos excomis sententia sine obstaculo appellationis percellant. 254.
- 3.—Lucius tertius generaliter ut Prælati prohibeant suos ne, [254] de t'ris quas propriis manibus aut sumptibus colimus, non solum de novalibus sed etiam de aliis antiquitus cultis, quomodocunque teneantur a nobis, decimas extorquere præsuma[n]t; et ut omnes gravantes nos contra privilegia nostra super decimis vel aliis libertatibus nostris puniant secundum gradus eorum, appellatione remota; et si litteræ a Sede Apost. sint forte impetratæ, quarum occasione quis a nobis decimas vel aliud aliquid contra privilegia nostra nitatur exigere, eis nullatinus respondere tenemur: et ut compositiones inter nos et partes factas Prælati prædicti faciant observari, et ut excommunicent manuum injectores in nos violentarum.¹ 254.

[XXXIV. — TABULATED LIST CONTINUED. — BULL BY POPE NICHOLAS III.]

Scripto. Dicholaus. Folio.

1.—Nicholaus iiius specialiter confirmat nobis omnes liber-[255]

tates etc., ut supra in privilegio Innocentii scripto iiiio. 255.

¹ Violinterum.

[XXXV. — TABULATED LIST CONTINUED. -- BULLS OF PRIVILEGES BY POPE URBAN III.]

dirbanus.

I.—Urbanus iiius specialiter suscipit nos et nostra in sua et [255]

S. Petri protectione, et confirmat nobis omnes libertates

etc. generaliter Ordini nostro concessas, et dignitates ac elemosinas nobis et Monastio nostro a Rege Stephano et ab Henrico Angliæ et Manniæ Regibus collatas. 255.

2.—Urbanus iiius generaliter exemplo Lucii Papæ nobis [255] indulget ut si aliquid,¹ ingenio malignitatis nolentium, ad repulsandas injurias nostras, audire nostrorum privilegiorum recitationes, contra immunitates nostras contigerit in juris nostri præjudicium diffiniri, id quod factum est sit irritum et inane, nec nos propter hoc debemus ulli dispendio subjicere. 255.

3.—[41.] Urbanus iiius generaliter ut Abbates Ordinis [256] substituti, si sacerdotes sint, omnia quæ ad officia sua pertinent libere exequantur, si diocesani sui Ep'i eos benedicere noluerint, debite requisiti, et ab alio Ep'o accipere quod a suo fuerat denegatum; et ut Ep'i contenti sint professione Abbatum nostri Ordinis consueta: Item quod, vacante Diocesani sede, hæc omnia ab aliis Ep'is recipere valeamus etc., ut supra in diversis Bullis de benedictionibus vasorum et vestium, de non evocando nos ad sæcularia judicia, synodos, vel etc.; de non celebrando ordines in domibus nostris etc.; de recipiendo fratres in testimonium in causis nostris; de non excommunicando nos vel familiares nostros etc.; et quod liceat nobis absolvere famulos nostros in isto casu, et ecclesiastica sacramenta cum sepultura conferre. 256.

¹ This is written quidam, with which remaining the sense is hopelessly obscure. The emendation is supplied from the bull itself [No. cccciii.], and renders the sense with tolerable clearness, though the construction continues to be involved and a little obscure.

Indulgentiæ li Episcoporum isti Monasterio nostro Furnesii concessæ, quarum indulgentiarum summa quinque anni, octies viginti et quindecem dies. 257.

Urbanus vius concedit personis Ordinis, utriusque sexus, ut confessor quem elegerint semel in articulo mortis plenam remissionem de suis peccatis valeat exhibere. 257.

Sequuntur¹ Contributiones, Taxationes et Decimæ. 262.

Feoda Militum per totam Angliam sexaginta mil[l]ia, ccta et quindecim; de quibus habent Religiosi viginti octo mil[l]ia et xv.

Ecclesiæ parochiales in Anglia quadraginta mil[l]ia v.

Villatæ liii millia iiiixx.

Comitatus xxxvi.

Ista annotatio probata fuit A.D. Moccco xxviii[o] per Domesday.

Aº regni Regis Edw., filii Regis Henrici, vii[º] apud Westmon., xiiii die Novembris, A.D. Mº ccº lxxixº, statutum fuit ne Religiosi adquirerent inde in posterum t'ras vel tenem. sine licentia Regis et D'norum mediorum.

[41] Nota quod sub *Innocentio Papa* ii[o], mense Novembris, A.D. Moccoxio, Ao Pontificatus dicti *Innocentii* xviiio, celebratum est Generale Concilium apud *Romam* in *Laterano*, unde et Lateranense Concilium appellatur: Et Ao *Regis Edw.* primi post Conquestum viiio, xiiio die Novembris, factum fuit Statutum contra Religiosos A.D. Moccolxxixo.2

Item nota quod Novale est ager nunc primum præcisus, ut extra de verborum significationibus *Innovate*,³ ubi glosa dicitur—

I Secuntur.

Note the discrepancy between the figures as to the year of the reign and the day of the month in this and the entry a few lines above. The true date is 14th November, 1279, which, as King Edward's reign commenced 20th November, 1272, would just bring the passing of the Statute of Mortmain within the 7th (not the 8th) year of his reign.

³ These words, *Innovate*, and *consultationi*, *Quid per novalis* on p. 119, are all underlined in red in the original.

Novale, terra de novo ad culturam redacta, cujus non extat memoria quod culta fuisset ibidem, et quod novale semel fuit semper erit novale quoad decimarum retentionem vel solutionem. Idem habetur in textu extra de Privilegiis. Consultationi:—vide etiam de hoc ibidem de verborum significationibus Quid per novalis.

Item quia sæpe de Legatis D'ni Papæ fit mentio in Privilegiis supradictis, est hic notandum quod triplex est genus Legatorum:—quidam enim Legati sunt de latere, illi, viz. qui de Cardinalibus mittuntur, et ideo dicuntur Legati de latere, eo quod lateri D'ni Papæ soli assistunt. Quidam vero Legati missi sunt de minoribus gradibus qui non sunt Cardinales. Et quidam sunt Legati prætextu Ecclesiarum suarum quarum ratione funguntur legatione, ut sunt Archiep'i Cantuariæ et Ebor. Primi duo dicuntur Legati Romanæ Ecclesiæ, ut patet aperte libro vi titul' Officio Legati. Officii nostri de omnibus intel[1]igi potest quod de eis facit in dictis Privilegiis mentionem, nisi missi dicantur expresse, quia si sic, tunc tantum de duobus primis intelligi debet; semper set solum de Legato misso de latere si de latere exprimatur; set [si] dicitur tantum missus, tunc intelligi de utroque, primo, viz. et secundo.

[XXXVI.—TABULATED LIST CONTINUED.—CONFIRMATIONS, ASSIGNMENTS, ORDINANCES, PAPAL BULLS OF PRIVILEGE, ETC., MAINLY CONNECTED WITH THE CHURCHES OF DAL-TON AND URSWICK, AND CHAPEL OF HAWKSHEAD.]

[42.] Ecclestae.

Scripto.

I.—Confirmatio Ecclesiarum de Daltona et de Ursewyk, ac electionis Episcoporum Manniæ. 269.

 Archidiaconus Richem. confirmat nobis decimas bladi dictarum Ecclesiarum, et præsentationes Vicariorum in eisdem. 269.

3.—Appropriatio dictarum Eccl. cum assignationibus pensionum Vicariorum in eisdem. 269.

Scripto.

- 4.—Idem Archidiaconus assignat nobis Capellam de Haukeshet ad candelas cereas. 270.
- 5.- Concessio Vicariæ de Daltona cuidam per nos facta sub certis conditionibus. 270.
- 6.—Querela mota et sopita, auctore Papa, de Capella de Haukesethe. 270.
- 7.—Parsona de Ulverstona dimittit nobis Capellam de Hoxeta liberam et quietam. 271.
- 8.—Vicarius de Daltona resignat nobis redditum dimidiæ marcæ cum una 2 cribra tritici et aliis. 271.
- 9.- Juramentum cujusdam de solvendo nobis ii marcas de Eccl, de Daltona. 271.
- 10. Ordinatio [Archi.] Ep'i Ebor. de Ecclesiis de Daltona, Ursewyk, Millum, etc. 271.
- 11.—Taxatio Vicariæ de Daltona facta per Archidiaconum Richemundiæ. 272.
- 12.—Præsentatio Vicariæ de *Ursewyk* cuidam per nos facta. 272.
- 13.—Declaratio facta in Visitatione Archidiaconatus Richem. de appropriatione Ecclesiarum de Daltona, Ursewyk, etc. 272.
- 14.— Declaratio facta in ordinaria Visitatione Ep'i de appropriatione earundem ecclesiarum. 273.
- 15. Declaratio Archidiaconi Richem. in Visitatione alia de eisdem, ut supra. 273.
- 16.—Privilegium speciale D'ni Papæ super decimis, benedictione Abbatis nostri, et super multis aliis, cum confirmatione privilegiorum aliorum Paparum et libertatum sæcularium personarum. 274.
- 17.— Item privilegium alterius Papæ super eisdem prædictis.
- 18.—Confirmatio Papalis super Ecclesiis et possessionibus quas habuimus ante susceptionem Ordinis Cisterciensis. 278.
- 10.—Privilegium Papale ne procurationes solvamus quando non visitantur Ecclesiæ nostræ de Daltona et de Ursewyk. 278.

20.—Cessatio litis de pensione altaris S. Michaelis Ebor. exeunte de Ecclesia de Millum, et Ordinatio Archiep'i Ebor. super eadem pensione. 278.

21.—Defesancia super recognitionem et debito D marcarum in Cancell. Regis in prætacta materia dictæ pensionis. 283.

```
CSL
C000304
                                                                                                                Furness abbey
 CSt
4341929-B
                                                                                                                      book of
                                                                                                            (CARD
```

STEPHEN, AND CO-ORDINATE NOTICES.]

Regis Stephani.

oretonii, filius Comitis Blesensis, . Conquestoris, fundavit istud 1.D. Mo co xxviio, et regni Regis ejusdem Stephani, Ao vicesimo 1 Fundationem, idem Stephanus imediate post dictum Henricum iio. Hujus pii Regis Stephani is, filia strenui Comitis Bolonii Cristiana, sororis Margareta, viz. Margareta et Cristiana, nsanguinei S. Edwardi, Regis omes Warennæ et Bolonii, filius Tatildis uxoris suæ. Dicta vero mo Regi Scottorum, marito suo, lem quæ nupsit Henrico primo, imo nupsit Imperatori, deinde quo concepit Regem Henricum ra dictum est.

us, Dux Normanniæ, Angliam gem, impetiit hæ¹ fuerunt. , fratris S. Edwardi Regis, et tum Haraldum procurata. Secunda causa fuit proscriptio Roberti, Cantuarensis Archief'i.

Tertia, promissio de successione Regni per dictum Edwardum
Regem, si sine liberis decederet, sibi facta.

Et quarta, juramentum dicti *Haraldi* eidem *Willelmo* factum ad illud idem implendum.

Stella, parens Solis, Joh'n Stell' rege munere Prolis. [44, 45, 46 all torn out.]

[XXXVIII.—Collection of Charters and other Documents connected with Dalton in Furness.]

[47] Dalton'.

Quid² infra F[urnes] continetur, præter t'ram Michaelis Flamengi, eo nimirum intuitu pariter et tenore, quatinus in loco prædicto Ordo Monasticus ac Regularis per Divinam gratiam teneatur; quam donationem ita solutam et ab omni calumpniæ omnium mortalium quietam et liberam, dono sicut oblationem Deo, in odorem suavitatis, et sicut sacrificium nostrum, quod Deo offerimus, saltem vespertinum.

Carta qua dictus Stephanus Comes donat Abbati de Savigniac' omnia contenta in carta subsequenti, etc.

[FOUNDATION CHARTER BY STEPHEN, EARL OF BOULOGNE AND MORTAIN, AFTERWARDS KING OF ENGLAND.]

Carta ii. In³ nomine Patris etc., Ego Stephanus Comes Bolonii et Moretonii, providens et in Deo consulens saluti animæ meæ, et uxoris meæ, Matildis Comitissæ, et pro anima D'ni mei et

¹ From this point forward the book is written in two columns on each page, the Initial letters are illuminated, and the headings written in gold or red. As a rule, when the Initial letters only involve floral ornamentation, no descriptive notice of them will be given.

² From this point to vespertinum is simply an extract from, or rather the closing part of, the Charter which immediately follows.

³ The Initial here contains emblazonry: G. three lions passant O.: over all a label B. of five points fleur de lysé.

avunculi, Henrici Regis Anglorum1 et Ducis Normannorum,1 et pro animabus omnium fidelium, tam pro vivis quam pro solutis debitum mortis, Ao ab Incarnatio [47 col. 2]ne D'ni nostri, Mo co xxviio, Indictione quinta, epacta xvii[a], ævi metas quotidie2 etiam videns ad occasum ruere, pompas omnes labentis hujus sæculi, et flores roseasque vernantes Regum, Imperatorum, Ducum et omnium locupletum coronas et palmas marcescere, et omnium concreta simul in unum redigi3 et ad mortem præpeti cursu cuncta properare, - Reddo, dono et concedo Deo omnipotenti, et S. Trinitati de Savigneio, et Abbati illius loci, totam forestam meam de Furnes, et Wagneiam, cum omni venatione quæ in eis est, et Daltonam, et omne dominicum meum infra Furnes, cum hominibus et omnibus ei pert., viz. in bosco et in plano, in t'ra et in aquis, et Olvestonam, et Rog. Bristoldon' cum suis, et piscar[i]am meam de Lancaster, et Warinum Parvum,4 cum omni t'ra sua, et socum et sacam, et tol et tem', et infangtheof, et quicquid infra F[urnes] continetur, præter t'ram Mich. Flamengi, eo nimirum intuitu pariter et tenore quatinus per dispositionem et præceptum Abbatis Savign. Monasterii, in loco prædicto Ordo monasticus ac regularis per Divinam gratiam habeatur. Quam donationem ita solutam et ab omni calumpnia omnium mortalium quietam et liberam dono, sicut oblationem, Deo in odorem suavitatis, et sicut sacrificium nostrum, quod Deo offerimus, saltem vespertinum.

[XXXIX.—CONFIRMATION OF EARL STEPHEN'S CHARTER OF FOUNDATION, AND GRANTS INVOLVED, BY KING HENRY.]

Confirmatio Regis Henrici i super praedicta donatione dicti Stephani Comitis Bolonii etc.—Carta iii.

In⁵ nomine Patris etc. Ego Henricus, D. G. Rex Angliæ et Dux Norm', pro salute animæ meæ, et pro animabus patrum et

¹ Regis Angl' et Ducis Normann'. ² Cotidie. ³ Redigere. ⁴ Pervum. ⁵ Arms:—G. three lions passant O.

antecessorum meorum, et pro, a. matris [meæ], necnon et uxorum mearum et prolis nostræ, concedo et præsentis paginæ attestatione confirmo donum quod ad Abbatiam, Deo adjuvante, extruendam dedit Deo Omnipotenti et S. Mariæ de Furnesio et Abbati illius loci Stephanus, Comes Bolonii atque Moretonii; - scil. totam forestam suam de F[urnes] et Wagneiam [47b col. 2], cum omni venatione quæ in eis est, et Daltonam, et omne dominicum suum infra F[urnes], cum hominibus et omnibus ei pert.-viz. in bosco, in plano, in t'ra et in aquis, et Olvestonam, et Rogerum Bristold. cum suis, et piscariam suum de Lancast, et Guarinum Parvum, cum t'ra et hominibus et omnibus rebus ejus, et soc, et sac, et toll, et tem et infangtheof, et quicquid infra F[urnes] continetur præter t'ram Mich. Flamengi, eo nimirum intuitu pariter et tenore quatinus in loco præd. Ordo monasticus et Regularis, per Divinam gratiam, teneatur: Quam procul dubio donationem illibatam imperp, custodiri principali auctoritate constituo; et quicquid præsentium vel futurorum devotio fidelium ipsis in Christo contulerit firmum manere constituo atque compono. Porro, ut hæc intemerata et inconvulsa imperp. permaneant, Ego ipse manu mea subscribo et præsentem signo Sanctæ Crucis cartam corroboro.

[XL-Confirmation by King Stephen of his original Grant made when Earl of Boulogne and Mortain.]

Stephanus, postea Rex, confirmat primam donationem suam.—Carta iiii.

Stephanus, Rex Angliæ, omnibus fidelibus suis totius Angliæ, salutem. Sciatis quod concessi Deo et Eccl. S. Mariæ de F[urnes,] et Abbati et monachis Eccl. ejusdem in ea Deo servientibus, in perp. elemosinam, pro a. D'ni Henrici Regis et avunculi [mei], et patrum et antecessorum meorum, et pro remissione peccatorum meorum, et uxoris et prolis meæ, et fratrum meorum, et pro

Arms: - G. three lions passant O.

stabilitate regni mei, omnia ista subscripta quæ eidem Ecclesiæ dederam cum Comes Moretonii eram:—scil. totam forestam meam de F[urnes] etc. (as in last two documents, to) Rog. Bristold. cum suis, et do eis soc' et sac' et toll' et tem et infangthef, et quicquid etc. . . . Mich. Flamengi, eo tamen tenore interposito, ut in loco illo per dispositionem Abbatis præsentis Ordo monasticus et regularis, Deo succurrente, teneatur. Concessu quoque meo et vo [48 col. 2] luntate, dedit eis Will. de Lancastria villam de Mulcaster, quæ est de feodo meo, solutam et quietam ab omni serv., cum omnibus quæ ei pertinent. Hanc itaque donationem et concessionem meam, factam Deo et Ecclesiæ illi, Regia auctoritate confirmo, et inviolate integreque mansuram usque in sempiternum, a Deo michi concessa potestate, corroboro. Et quicquid præsentium vel futurorum devotio fidelium ipsis in Christo contulerit firmum manere statuo et compono.

[XLI.—CONFIRMATION BY WILLIAM EARL OF BOULOGNE AND MORTAIN, SON OF KING STEPHEN, OF HIS FATHER'S GRANT TO FURNESS.]

Tarta Mill. filis Regis Stephans qua confirmat praed.
donationem patris sus de Fundatione Monasteris
etc., ut patet in cartis supra.—Carta b.

In nomine Patris etc. Ego, Will. Comes Bolonii et Moretonii, patris mei, Regis Stephani, et Reginæ Matildis devotionem attendens quam in constructione Abbatiæ S. [48b] Mariæ de F[urnes] antequam regnum Angliæ adepti essent, pro s. animarum suarum, et pro a. Regis Henrici et prædecessorum suorum, et pro animabus omnium fidelium, tam vivorum quam mortuorum, Deo, tanquam sacrificium matutinum, optulerunt, pro saluti quoque animæ meæ et uxoris meæ, Comitissæ Isabellæ, et omn.

¹ Arms:—G. three Lions passant O.: over all a label of five points B, fleur de lysé of the second.

parentum nostrorum, ipsam constructionem ejusdem Abbatiæ concedo et confirmo, et omnia sibi ab eisdem collata ecclesiam ipsam¹ perpetuo possidere concedo:—totam scil., forestam [meam] de F[urnes] et Wagneiam, cum omn. venatione quæ in eis est, et Daltonam, et omne dominium meum infra F[urnes] etc. as above to Mich. Flamengi. Quare volo et [firmiter] præcipio quod Abbates ipsius Monastii et omnes [ad] Monasticum Ordinem ibidem Deo mancipandi omnium prædictorum donationem, a patre et matre mea collatam, solutam et omni calumpnia quietam et liberam perpetuo [48b col. 2] possideant, cum omnibus libert. et consuetudinibus quas ex confirmatione cartæ venerabilis Regis Angliæ Henrici optinuerunt. Et omnium horum concessionem et confirmationem, tam testibus quam sigillo meo, corroboro et consigno.

[XLII. — MANDATE BY THE GRANTOR OF THE PRECEDING CHARTER THAT NO OTHER RELIGIOUS HOUSE SHOULD BE ESTABLISHED WITHIN THE LIMITS OF THE FURNESS FEE.]

Idem Willelmus mandat quod non innovetur ulla Religio in feodo nostro sine consensu nostro, cum aliis etc. — Carta bi.

Will.² Comes Bolonii et Moretonii et Warenne etc. Cum Abbatia de F[urnes] ex bonis initiis antecessorum meorum [fundata]³ a meipso patrocinium aliquid et consolationis debeat habere remedium, ut contra grassantem persequentium detractionem non desit qui consoletur, eam ex omnibus curis⁴ ejus [elevare et]³ dampna quæ passa est elapsis temporibus reparare,

The construction is somewhat obscure: but as it is precisely coincident with that in the Confirmation (No. lxxv) no addition or alteration is suggested.

² Same arms as to last deed.

³ These words are supplied as being apparently necessary to the sense of their several clauses.

⁴ Caris.

Divina clementia sug[g]erente, concepi ut compassio prateritorum vertatur in fructum reparandorum:—Proinde moneo, mando, omnibusque præcipio quod quæcunque de rebus ad Abbatiam pertinentibus, quæ ipsa possidebat Anno et die quo Rex [49] Henricus fuit vivus et mortuus, a quibuscumque sint exempta et occupata, sine dilatione et vexatione eidem integre restituantur, nominatim ecclesia sua de Peningtona, et ne in feodo suo contra voluntatem Conventus alia Religio innovetur: et exsarta Irlith, et universa sublata, et omnia exsarta quæ post obitum Regis Henrici in foresta elemosinæ meæ, omnia illa resaisiet Abbas F[urnesii] in manu sua, nec alicubi in toto Furnesio ulla domus Religionis fiat sine licentia et testimonio assensus mei.

[XLIII.—Concession by the same Earl William of a livery of 3s. a day whenever the Abbot of Furness attends his Court.]

Idem Willelmus dat Abbati nostro iiis, singulis diebus in Curia sua existenti.—Carta bii.

Will.² Comes Bolonii, Moretonii et Warrennæ omn. Baronibus et ministris suis, salutem. Sciatis me concessisse et donasse D'no Abbati F[urnesii], quotiens venerit ad Curiam nostram, talem liberationem³ ut singulis diebus habeat tres solidos. Quare volo et præcipio quod firmiter hæc [49 col. 2] ei elemosina teneatur quam ei pro anima patris mei et matris et antecessorum meorum donavi.

Mortuo. 2 Same arms as in the two preceding cases.

³ Under the Pr. Pm. entry—"LYVEREY of clothe, or oper 3yftys. Liberata (liberatura, P.)," Mr. Way writes: "A livery denoted whatever was dispensed by the lord to his officials or domestics annually, or at certain seasons; whether money, victuals, or garments." Although the Abbot was neither an official nor a servant, still, as a subfeudatory of the Earl's, and in consideration of his character and position, such a liberatio, liberata or lyverey, might reasonably be made to him when paying suit at the Court of his Capitalis Dominus, held probably not less than three times a year, and at Lancaster.

[XLIV.—Confirmation by King Henry II. of the preceding grants, and of the exchange with Michael Le Fleming of Bardsey for Crivelton, Fordbotle and Ros.]

Rex Henricus iius confirmat praed. donationes, necnon excambium de Berdeseia pro Fordebotle, Cribeltona et Roos, cum soca etc. — Carra biii.

Henricus¹ Rex Angliæ et Dux Norm. et Aquit. etc. Sciatis me concessisse et confirmasse Abbati et Monachis de Furnesio, in perp. elem., donum quod Comes Stephanus eis fecit, sicut carta Henrici Regis, avi mei, testatur:—scil. totam forestam suam de F[urnesio], et Wagneiam, cum omni venatione quæ in eis est, et Daltonam etc., as in the former deeds, to Mich. Flamengus. Præterea concedo [49b] et in elem. confirmo quicquid eis rationabiliter datum est, sicut cartæ et cyrographæ donatorum eis legaliter testantur:—ex dono Mich. Flamengi, Fordebotle et Criveltonam et Roos, quas habent in escambio pro Berdeseia. Quare volo et firmiter præcipio quod teneant ita bene, et in pace, et libere et quiete et honorifice, et plene, cum soca et saca et tol' et tem', et infangthef, et cum omn. aliis libertatibus et liberis consuetudinibus, et quietanciis suis, sicut melius et liberius et quietius tempore Henrici Regis, avi mei, et sicut carta sua testatur.

[XLV.—CONFIRMATION BY KING RICHARD I. OF THE GRANTS MADE BY EARL STEPHEN, AFTERWARDS KING.]

Ricardus Rex confirmat praed. donationes praefati Stephani, ut patet in Carta.—Carta ix.

Ricardus,² D. G. Rex Angliæ, etc. Sciatis nos concessisse, et hac præsenti carta nostra confirmasse Abbati et mon. de F[urnes] in puram et perp. elem. rationabilem donationem quam [49^b]

¹ No label in the arms, which otherwise are as before.

² Arms: G. three Lions passant O.

col. 2] Comes Stephanus Bolonii eis fecit, sicut carta D'ni Henrici Regis, patris nostri, testatur:—scil. totam forestam suam de F[urnesio], et Wagneiam, cum omni venatione etc. . . . Mich. Flamengi. Præterea concessimus eis, et in elem. confirmavimus quicquid eis rationabiliter datum est, sicut et cartæ et cyrographæ donatorum eis legaliter testantur: Ex dono Mich. F[lamengi] Fordebotle et Criveltonam et Roos, quas habent in escambio de eodem Michaele pro Berdeseia: et ex dono Wa[l]thevi filii Edmundi, Newby cum omn. pert. suis: et, ex dono Will. Greindorge, Winterburne cum omn. pert. suis: et, ex dono Ricardi de Morville et Aviciæ uxoris suæ, Seleseth', cum omn. pert. suis. Quare volumus et firmiter præcipimus quod ipsi habeant et teneant omnia prænominata.

Fo. 50 torn out. [On consulting the Index (see supra, p. 25), it appears that a renewal of King Richard's charter, just given, sealed with his new seal, made after his return from his captivity, numbered 10 in the Index; that a charter granted by John, Earl of Moreton (afterwards king); that another by the same, granted after he ascended the throne; and that a great part of King Henry the third's Inspection of previous charters, are all lost by the removal of the said leaf or folio. Folio 51 begins with the words—fidelium ipsis in Christo contulerit; and proceeds—with what is evidently a continuation of the said Charter of Inspeximus—as follows:—]

[XLVI.—Fragment of Inspeximus Charter by King Henry III. of certain previous Royal Charters of Confirmation.]

Inspeximus etiam Confirmationem Henrici Regis secundi, avi nostri, per quam similiter omnia prædicta eis concessit et confirmavit; et præterea, ex dono Mich. Flamengi, Fordebotill' et

² It is possible to infer, with some approach to accuracy perhaps, what the previous charters named in this imperfect Inspeximus actually were. This charter of Henry II. is the one numbered 8 just above. The words "fidelium ipsis etc." occur at the close

Cripelton et Roos, quas habent in escambio de eodem Michaele pro Berdeseya. Inspeximus etiam Confirmationem Regis Ricardi, avunculi nostri, per quam concessit et confirmavit omnia prædicta; et præterea, ex dono Walthevi filii Edmundi, Neuby cum omn. pert. suis: et ex dono Ricardi de Morevilla et Avicia uxoris sua, Selesseth', cum omn. pert. suis; et, ex dono Willelmi Graindeorge, Wyntirburne cum omn. pert. suis. etiam Confirmationem Regis Johannis, patris nostri, per quam concessit et confirmavit omnia prædicta. 205 igitur, ea omnia rata et grata [51. col. 2] habentes eadem Abbati et Mons de Furnesio pro nobis et hær. nostris. imperp. concedimus et confirmamus, dantes insuper et concedentes, intuitu Dei et pro salute nostra, et animarum antecessorum et hæredum nostrorum, hom. et serv. Michaelis le Flemyng de tota t'ra quam de nobis tenuit infra Furnes per decem libras per annum, ita quod idem Mich. et hær. sui imperp. intendentes et respondentes sint de cætero præfatis Abbati et monachis et successoribus suis de homagiis suis et de servitio quod idem Michael nobis facere consuevit, et de redditu decem librarum quas idem Michael per ann. nobis reddere solebat de præd. terra, quas quidem decem libras præfati Abbas et mon., et eorum successores per manum suam nobis et hær. nostris per ann. solvent ad Scaccariam nostram pro omni serv., tailagio, et demanda, salvis præd. Michaeli et hær. suis t'ris et tenem. suis, et libertatibus suis debitis et consuetis, ita quod Vicecomites vel Ballivi sui de t'ra illa de cætero se non intromittant, sicut nec de alia elemosina ejusdem Abbatiæ infra F[urnes] facere debent [51b]: Set placita Coronæ, si emerserint, per Coronatores et Ballivum Abbatis attachientur, et coram nobis vel Justic. nostris placitentur, salvis nobis amerciamentis inde provenientibus, et catallis fugitivorum et dampnatorum, et t'ris et tenementis eorundem per unum annum et unum diem, et aliis [quæ] ad Coronam nostram pertinent.

of the document numbered 4, which is King Stephen's Charter of Confirmation of the previous charter of foundation granted by him before he ascended the throne, and thus probably was the first of the charters renewed in this Inspeximus.

* Mobis.

[XLVII.— CHARTER BY KING HENRY III. GRANTING TO THE ABBEY OF FURNESS THE RIGHT OF HOLDING A FAIR, FOR THREE DAYS ANNUALLY, IN DALTON IN FURNESS.]

Idem Henricus Rex dat nobis feriam de Daltona singulis annis etc.

Henricus¹ D. G. Rex Angliæ etc. Sciatis nos concessisse et hac carta nostra confirmasse, pro nobis et hær. nostris, Deo et Abbathiæ de F[urnes] et Abbati et monis ibidem Deo servientibus, quod ipsi et eorum successores imperp. habeant, apud Daltonam in F[urnes], quamdam feriam singulis annis per tres dies durantem,—viz. in vigilia et in die et in crastino Omn. Sanctorum, nisi feria illa sit ad nocumentum vicinarum feriarum. Quare volumus et firmiter [51b col. 2] præcipimus pro nobis et hærnostris quod prædicti Abbas et monachi et eorum successores habeant imperp. feriam præd. bene et in pace, cum omn. libertatibus et liberis consuetudinibus ad hujusmodi feriam pertinentibus, nisi feria ipsa sit ad nocumentum vicinarum feriarum, ut dictum est.

[XLVIII.—EXEMPLIFICATION OF LETTERS PATENT UNDER THE SEAL OF THE TREASURER OF KING EDWARD III. DETAILING CERTAIN PLEADINGS IN RE THE SHERIFF'S TOURN ETC. CLAIMED BY THE ABBOT OF FURNESS v. KING EDWARD I.

Recordum sub sigillo Scacarii Regis Edwardi de placito contra Regem de Turno Dicecomitis, etc.

Edwardus² D. G. Rex Angliæ et Franciæ, etc.—Inspeximus Litteras nostras patentes quas sub sigillo quo nuper utebamur fieri fecimus³ in hæc verba:— Edw. D. G. Rex Angliæ, D'nus

¹ Arms: Gules three Lions passant, Or.

² Arms: - 1 and 4: B. three fleurs de lys O.; 2 and 3: G. three Lions passant O.

³ Fecimas.

Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, omnibus ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Inspeximus [52] litteras et processum placiti habiti coram Hugone Cressingham et sociis suis, nuper Justic. D'ni Edwardi Regis nuper Angliæ, avi nostri, itinerantibus1 in Com. Lanc., inter ipsum avum nostrum et tunc Abbatem de F[urnes], quæ quidem recordum et processum coram nobis in Cancellaria nostræ sub sigillo Sca[c]carii nostri venire fecimus, in hæc verba:- Placita de juratis et assisis coram Hugo [ne] de Cressi[n] gham, Will. de Ormesby, Johanne Wogan, Magistro Johanne Lovell' et WI] de Mortuo Mari, Justic. Itiner., apud Lancast., in Octabus S. Trinitatis, Ao regni Regis Edw. filii Regis Henrici vicesimo.-Abbas de F[urnes] summonitus fuit quod, esset hic ad hunc diem ostensurus Quo waranto clamat habere turnum, et emendas assisæ2 panis et servisiæ fractæ, wreccum maris, weyf', infangtheof,3 et liberam chaceam in Daltona, Kirkeby Irelith, Peningtona, Olvestona, Aldinghame, Leghis et Urswyk in F[urnes], et Quo waranto clamat esse quietus communibus fi[52 col. 2] nibus et amerciamentis Comitatus, et de sectis Comit. et Wapent., pro se et hominibus suis in villis præd, et habere mercatum et feriam, et furcas in Daltona in F[urnes], et summonitiones et attachiamenta facere per Ballivum suum in F[urnes], quæ ad Coronam et dignitatem Regis pertinent, et sine licentia et voluntate ipsius D'ni Regis et progenitorum suorum, Regum Angliæ, etc. Et Abbas venit, et quoad Turnum Vicecomitis dicit quod ipse non clamat turnum faciendum per Vicecom., set profert quamdam cartam sub nomine D'ni H[enrici] Regis, patris D'ni Regis nunc, quæ testatur quod idem D'nus H[enricus] Inspexit cartam Stephani, quondam Comitis Bolonii et Moretonii, per quam dedit et concessit Deo et B. Mariæ de Flurnes], et Abbati ejusdem loci, totam forestam suam de F[urnes], et Wagneiam, cum omni venatione etc. ut supra to præter t'ram M[ich.] F[lamengi]: Et etiam quod [52b] Inspexit confirmationem Regis Henrici primi per quam eis concessit et confirmavit omnia prædicta: Et similiter confirmationem Henrici

¹ Itenerantibus.

² Assisie.

² Infangenthup.

Secundi per quam etc.: Et simr Confirm. Regis Ricardi, per quam etc.: Et simr Confirm. D'ni Johannis Regis, patris sui, per quam eis concessit omnia prædicta. Et idem D'nus H[enricus] Rex, pater etc., ea omnia rata habens, eadem Abbati et mons de F[urnes] pro se et hær, suis imperp, concessit et confirmavit: Dedit eis etiam et concessit hom. et serv. hæredum Michaelis le Flemyng de tota t'ra sua quam de ipso D'no Rege tenuit infra F[urnes] pro decem libris per annum, ita quod Will. Flemmyng, fil. et hæres ipsius Michaelis, et hær, sui imperp, intendentes et respondentes sint de cætero præfatis Abbati et monachis, et success⁵ suis de homagiis suis et de servitio quod idem Mich. facere consuevit D'no Regi, et de redditu decem librarum quas solvere solebat D'no Regi; et idem Abbas et succs sui ipsi D'no Regi et hær, suis per ann, solvent ad Scacariam D'ni [52b col. 2] Regis decem libras ad festum S. Michaelis pro omni servitio, tallagio, et demanda, salvis prædicto W[ill.] et hær. suis t'ris et tenem, suis, et libertatibus suis debitis et consuetis, ita quod Vicecomes vel Ballivi sui de t'ra illa de cætero se non intromittant, sicut nec de alia elemosina Abbathiæ infra F[urnes] facere debent: Set placita Coronæ, cum emerserint, per Coronatores D'ni Regis ac Ballivum Abbatis attachientur, et coram D'no Rege vel Justic. suis placitentur, salvis 1 D'no Regi amerciamentis inde provenientibus, et catallis fugitivorum et dampnatorum, et t'ris et tenem. eorum per unum annum et unum diem, et aliis ad Coronam D'ni Regis pertinentibus etc. Unde dicit quod in alia forma quam in præd, carta continetur nec Vicecomes nec ejus ministri intrare debent infra F[urnes] ad aliquid aliud exercendum, set ipse Abbas per Ballivos suos faciat omnia quæ ad officium Vicecomitis pertinent infra F[urnes], exceptis præd. placitis Coronæ etc. in forma præ[53]dicta, et ipse et omnes prædecessores sui, a tempore quo non extat memoria, sic uti consueverunt etc.: et hoc paratus est verificare sicut Curia consideraverit. Profert etiam quamdam cartam sub nomine Regis Stephani, sub hac forma - viz. quod dedit et concessit Deo et

Eccl. S. Mariæ de F[urnes], et Abbati et monachis ibidem Deo servientibus omnia ista subscripta quæ eidem Eccl. dederat dum Comes Moretonii erat — scil. totam forestam suam de F[urnes] cum omni venatione etc. as above to infangtheof, et quicquid infra F[urnes] continetur etc.: Unde per has cartas et consuetudines clamat ipse facere quemdam turnum bis in anno infra F[urnes] per Ballivum suum et Coronatorem, viz. semel post Pascha, et alias post festum S. Michaelis, ad dies per ipsos Ballivum et Coronm per com[m]unem assensum eorundem statuendos, et ibidem per sacramentum legalium hominum inquirere de certis articulis de quibus Vicecomes inquirere debet ad turnum suum, et de illis quæ [53 col. 2] tangunt Coronam quæ ibi fuerint præsentata, Coronator secum asportat i sicut in carta continetur etc.: Ed de aliis ibi præsentatis idem Abbas per Ballivum suum capit emendas et explecias: Et Ballivus ipsius Abbatis ad dies illos liberabit capitula etc. Et quoad emendas assisæ panis et cervisiæ fractæ in Daltona, ab antiquo; et emendas assisæ cervisiæ fractæ per F[urnes]; salvo tamen in Aldingham et Olvestona in F[urnes], sub hac forma — viz. quod si W[ill.] de Cancefelde vel ejus Ballivus venerit in Curiam ipsius Abbatis, et petierit Curiam ipsius W[ill.] de tenentibus suis in Aldingham, et similiter si Johannes de Lancast., vel ejus Ballivus, venerit in Curiam ipsius Abbatis et petierit Curiam ipsius Johannis de tenentibus suis in Olvestona, ante judicium, eis liberabuntur: Sed si ipsi vel Ballivi sui non venerint etc., Abbas capit emendas, et sic usus fuit D'nus Rex Stephanus tempore quo tenuit præd. tenementa:2 Et omnes Abbates simil^r a tempore quo præd. Stephanus eis dedit præd. tenementa, absque aliqua temporis interruptione, etc. Et quoad wreccum maris clamat similiter ab an[53b]tiquo in omnibus t'ris in F[urnes] juxta mare, excepto manerio de Aldingham: et weyf simil ab antiquo in eadem forma. Clamat infangthef in omnibus t'ris infra F[urnes], præterguam in Aldingham et Olvestona, per præd. cartam D'ni Henrici Regis.

¹ Assportat

² Absque aliqua inserted here and dotted under as a mistake.

etiam ab antiquo, sicut prius, liberam chaceam in omnibus d'nicis t'ris suis in F[urnes]. Clamat etiam per præd. cartas esse quietus de omnibus finibus et amerciamentis Comitatus, et de sectis Comits et Wapent, pro se et hominibus suis de F[urnes.] Clamat etiam habere mercatum et furcas2 in Daltona ab antiquo etc., et feriam ibidem, per cartam D'ni Henrici Regis, patris D'ni Regis nunc, Datam Ao regni sui xxxo postquam concessit Abbatibus de F[urnes] quod ipsi et succes sui imperp. habeant apud Daltonam in F[urnes] quamdam feriam singulis annis per tres dies durantem - viz. in vigilia B. Edwardi Regis et Confessoris, et in die, [et] in crastino, nisi etc.: Et similr clamat facere summonitionem et attachiamenta per Ballivum suum in F[urnes] etc. de omnibus placitis et querelis ibidem, exceptis placitis Coronæ etc.: Et inde [53b col. 2] fient executiones per Ballivum suum et Coronatorem D'ni Regis etc. Et Will. Inge, qui sequitur pro D'no Rege, dicit quod Abbas aliter usus est libertatibus suis quam illas clamat, et quam prædecessoribus suis fuerunt concessæ: Dicit etiam quoad Turnum Vicecomitis quod D'nus Rex seisitus est de turno illo faciendo per Coronatorem istius Comitatus, quia dicit quod Coronator bis in anno, pro voluntate sua, assidet certum diem et mandat Ballivo ipsius Abbatis quod venire faciat coram eo villatas et alios ad turnum tenendum etc.: It idem Coronator facit jurare etc., et liberabit articulos etc., et rotulos secum asportat3 de Inquisitionibus etc.: Et si quæ expleciæ de amerciamentis et aliis inde provenientibus. Coronator illa percipit, ita quod ad ipsum Abbatem vel Ballivum suum nichil proficui ac[c]rescit: Et quoad emendas assisæ panis et cervisiæ4 fractæ etc., dicit quod præd. Abbas non habet pillorium seu tumbrellum, nisi solomodo in Daltona, per quem potest facere judicium de transgressionibus etc.: Dicit etiam quod ubi habet mercatum et feriam non debet percipere emendas hujusmodi assisæ fractæ nisi [54] solomodo diebus mercati et feriæ, et tunc capit hujusmodi emendas pro toto anno:5 Dicit etiam

¹ Chaseam, 2 Furcus. 3 Assportat, 4 Servisia, 5 p' toto annum.

quod præd. Abbas convictos de transgressione contra hujusmodi assisam bis, ter, vel quater et pluries amerciat, non faciendo eis debitum et consuetum judicium, licet sæpius inde fuerint convicti; et hoc paratus est verificare pro D'no Rege: Et de aliis libertatibus quas præd. Abbas clamat, qualiter ipse et prædecessores sui eisdem usi sunt, petit quod inquiratur pro D'no Rege etc. Jurati dicunt super sacram, suum quod nullus Vicecomes in Comitatu isto solebat facere turnum ante tempus D'ni Henrici Regis, patris D'ni Regis nunc, set, tempore quo quidam Mathæus de Redman', quondam Vicecomes, etc., primo incepit in Comit. isto facere Furnum Vicecomitis bis in anno secundum communem consuetudinem regni Regis, eodem tempore Coronator istius Comits in partibus de F[urnes] [qui] secundum cartam prædictam D'ni Regis exercere debet officium Coronatoris infra F[urnes] incepit tenere turnum infra F[urnes] sub hac forma, quod mandat bis per annum Balli [54 col. 2] vo Abbatis quod venire faceret coram eodem Coronatore, ad certos diem et locum, quos idem Coron^r providerit, et idem Coron^r librum, articulos et rotulos secum asportat; et turnum illum, sicut Vicecomes, facit in Gilgabili Comit', et sine waranto speciali, et idem Coron explecias et proficua inde percipit ad opus D'ni Regis,2 et sic semper quilibet Coron^r postea hucusque usus fuit. Et quoad emendas assisæ panis et cervisiæ fractæ, dicunt quod Abbas et prædecs sui usi sunt hujusmodi libertate, sine aliqua temporis interruptione, in eadem forma qua præd. Abbas eas modo clamat etc., et quæsit[i] qualiter puni[un]t[ur] hujusmodi transgressiones assisæ fractæ, cum plures inde convicti, dicunt quod per misericordiam et per finem et non per judicialia: Et quo[a]d wreccum maris et infangthef, dicunt quod præd. Abbas et prædecs sui habuerunt sicut idem Abbas ea modo clamat etc.: Dicunt etiam quoad sectam Comitatus et Wapentagii quod idem Abbas et prædecs sui inde quieti sunt, prout idem Abbas clamat: Et [54b] quoad com-[m]unes fines et amerciamenta, de quibus idem Abbas clamat

^{*} This word appears again a little below in the form gildabili, which is no doubt the correct form, and gives an intelligible meaning.

* Reges.

esse quietus pro se et hominibus suis, dicunt quod non debet esse inde quietus: Dicunt etiam quod in ultimo Itinere hic contribuit ad com[m]unem finem etc. xx libras: Dicunt etiam quoad libertates quas idem Abbas clamat habere in Daltona quod ipse et prædecs sui inde usi sunt sicut eas clamat a tempore confectionis præd. cartæ etc.: Et jurati quæsiti a quo tempore præd. Coronatores inceperunt turnum infra F[urnes], et ad cujus opus etc., et cui inde responderunt, i dicunt quod inceperunt circiter quadraginta quatuor annis elapsis, et ad opus D'ni Regis, set nulli inde responderunt, et valet per ann. dimidiam marcam, unde Will, de Tunstall de quatuor annis et dimidio, Tho. Travers de uno anno, Johannes Gentil de tribus quarteriis2 unius anni, et Rog. de Croft de duobus annis, tempore quo fuerunt Coronatores etc. responderunt etc. Postea in octabus S. Johannis Baptistæ apud [54b col. 2] Ebor., Ao Regis nunc xxo primo, venit præd. Abbas per attornatum suum: Et quia præd. Abbas clamat habere turnum per Ballivum suum et visum Coronatoris D'ni Regis, et convictum est per juratam quod Corons D'ni Regis, a tempore quo turnus ibi factus fuit primo etc. semper tenuerunt turnum illum, et ad opus D'ni Regis etc., consideratum est quod præd. turnus remaneat D'no Regi faciendus singulis annis per Coronm etc., et Coron^r per manus Vicecomitis inde respondeat D'no Regi ad Scasc]cariam etc.: Et simil quia convictum est quod præd. Abbas non solebat esse quietus a com[m]unibus finibus et amerciamentis etc., sicut clamat, concessum est quod de cætero contribuat etc., et sit in m'ia pro falsa 3 clamatione: Et quoad alias libertates, ad præsens eat inde sine die etc. Nos autem recordum et processum prædictum, ad requisitionem ipsius Abbatis, tenore præsentium duximus exemplificandum. In cujus rei test. has litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste me ipso apud Rokesburgh' [55] sexto die Decembris, Ao regni nostri octavo. Nos autem litteras præd. ad requisitionem præfati Abbatis, tenore præsentium sub sigillo quo nunc utimur duximus exemplificandas.

^{*} Et inserted here, but redundant.

In cujus rei test. has litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste Edw. Duce Cornubiæ et Comite Cestriæ, filio nostro carissimo, Custode Angliæ, apud Turrim Lo[n]donoriorum, vicesimo quarto Octobris Aº regni nostri Angliæ xiiii[o], regni vero nostri Franciæ, primo.

[XLIX.—GRANT BY KING EDWARD III. TO HIS BROTHER EDMUND, EARL OF LANCASTER, OF THE SHERIFF'S TOURN, AND THE RIGHTS OF WRECK AND WAIF IN FURNESS.]

Rex Cowardus dat Edmundo fratri suo Comiti Lancastriae Turnum Aicecomitis, wreccum et weyf in Fournes. 16.

Edwardus D. G. Rex Angliæ et Franciæ, et D'nus Hiberniæ, omnibus ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Constat nobis per inspectionem Rotulorum Cancellariæ D'ni Edwardi, quondam Regis Angliæ, avi nostri, quod idem avus noster cartam suam fieri [fecit] in hæc verba: - Edwar [55 col. 2] dus, 2 D. G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ et Dux Aquitaniæ, Archiep'is, Ep'is, etc.: Sciatis quod cum nos turnum Vicecomitis in F[urnes], qui entenditur per ann. ad sex solidos et octo denarios, versus Abbatem de F[ournes], wreccum maris in Lithum versus Priorem de Dunl', wreccum maris et weyf in Kertmel' in F[urnes] contra Priorem de Kertmelle, et wreccum maris in manerio Nicholai Blundele de Aymulnedale versus eundem Nicholaum, nuper in Curia nostra coram dilectis et fidelibus nostris, Hugone de Cressingham et sociis suis, Justiciariis nostris, ultimo itinere3 in Comit. Lanc., per considerationem ejusdem Curiæ recuperaverimus ut jus nostrum, dedimus, concessimus, et hac carta nostra confirmavimus, pro nobis et hær. nostris, Edmundo fratri nostro carissimo, Comiti Lancast., prædicta turnum, wreccum, et weyf. Quare volumus et firmiter præcipimus, pro nobis et hær. nostris, quod

Arms:—I and 4, B. semeè of fleur de lys Or; 2 and 3, G. three Lions passant O.

Edward I.

Indiana.

præd. Edmundus et hær. sui habeant de nobis et hær. nostris prædicta turnum, wreccum et weyf, cum omnibus ad ea pertinentibus, in singulis locis [55b] prædictis imperp., sicut præd. est. Hiis Testibus: Venera[bi]li patre A[nth.]¹ Dunelm' Ep'o: Mich. de Segrave: Will. de Leiburne: Walt. de Bello Campo, Senescallo Hospitii nostri: Petro de Tallington: Johanne de Westum: Roberto de Hausted; et aliis. Dat. per manum² nostram apud Wengeham, xxº quarto die Septembris Aº regni nostri vicesimo tertio. Nos autem tenorem cartæ prædictæ ad requisitionem dilecti nobis in Christo nunc Abbatis de Furnes, tenore præsentium, duximus exemplificandum. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste Lionello filio nostro carissimo, Custode Angliæ. Apud Reding quarto die Maii Aº regni nostri Angliæ xxiº, regni vero nostri Franciæ viiiº [1347].

[L.—Demise in fee farm by Henry, Earl of Lancaster, to the Abbey of the Sheriff's Tourn in Furness.]

Henricus Comes Lancastriae dimittit ad feodi firmam Abbati et Conventui Turnum Aicecomitis in Fournes. 17.

Hæc Indentura facta inter nobilem virum, D'num Henricum Comitem Lanc. et [55^b col. 2] Leicestriæ, Senescallum Angliæ, ex parte una, et Religiosos viros, Abbatem et Conventum de F[ournes], ex parte altera, testatur quod præfatus Comes, de licentia et assensu excellentissimi principis, D'ni Regis Edwardi tertii post Conq., prius habitis, concessit et ad feodi firmam tradidit, pro se et hær. suis, prædictis Abbati et Conv. et eorum succ⁵ Turnum Vicec⁵ in Fournes, cum expleciis et proficuis et omn. aliis ad hujusmodi turnum spectantibus—Habendum et tenendum prædictis Abb. et Conv. et eorum succ⁵ imperp., tenendum præd. turnum per Ballivos ipsorum Abbatis et Conv⁵ ibidem

¹ Anth. de Bek or Beake, Archdeacon of Durham and the King's secretary, elected 9 July, 1283, died 3 March, 1310-1.

² Unam.

seu per alios quos idem Abbas et Conv. et succ^s sui ad eundem turnum tenendum temporibus futuris deputaverint — Reddendo inde annuatim apud Lancast. dicto Comiti et hær. suis sex solidos et octo den^s ad festum S. Michaelis, pro omni demanda cujuscunque proficui dictum turnum contingentis: ad cujus firmæ solutionem termino et loco prædictis fideliter imposterum observandum prædicti Abbas et Conv. obligant se et succ^s suos, necnon maneria sua de Bello[56]monte et Stalmyne juxta Lancast. districtioni præd. Comitis et hær. suorum. In cujus rei test. parti hujus indenturæ penes prædictos Abbatem et Conv. remanenti præd. Comes sigillum suum apposuit, alteri vero parti prædicti Abbas et Conv. in pleno Capitulo sigillum suum apposuerunt. Dat. apud Heigham Ferrers primo die mensis Julii A.D. M ccc xxxvi, et regni Regis prædicti x°.

[LI.—FURTHER DEMISE IN FEE-FARM BY THE AFORESAID EARL OF LANCASTER TO THE ABBOT AND CONVENT OF FURNESS OF AMENDS FOR BLOODSHED, ETC.]

Idem Penricus concedit nobis emendas transgressionis effusi sanguinis sub certa conditione. 18.

Hæc indentura, facta die Jovis proxima ante festum S. Dionisii Ao regni Regis Edw. iiiii a Conquestu decimo octavo, inter nobilem virum D'num Henr. Comitem Lanc. et Leicestriæ, Senesc. Angliæ, ex una parte, et Abbatem et Conv. de F[ournes], ex parte altera, testatur quod cum dictus D'nus Comes concessisset et tradidisset, pro se et hær. [56 col. 2] suis, ad feodi firmam prædictis Abbati et Conv. et eorum success Turnum Vicecomitis in F[ournes], cum expleciis et proficuis et omnibus aliis ad hujusmodi turnum spectantibus Hab. et ten. eisdem Abbi et Conv. et eorum succs imperp., tenendum præd. turnum per Ballivos ipsorum Abbatis et Conv. ibidem, seu per alios quos idem Abbas et Conv. et succs sui ad eundem turnum tenendum futuris temporibus deputaverint,

Reddendo inde annuatim apud Lancast, dicto Comiti vis viiid ad festum S. Michaelis, pro omni demanda cujuscunque proficui dictum turnum contingentis, prout in scriptis inter dictum Comitem et præfatos Abbatem et Conv. factis plenius continetur, ac postmodum inter concilium dicti D'ni Comitis et prædictos Abbatem et Conv. cum mota fuisset dissensio super eo quod dicti Abbas et Conv. transgressiones sanguinis effusi in F[ournes] præsentari debere in Turno prædicto, et inde emendas ad eos pertinere asserebant, dicto D'no Comite hujusmodi transgressiones sanguinis effusi in pleno Comitatu [56b] suo Lancast, et non alibi præsentari debere, et inde emendas ad ipsum pertinere in contrarium asserente:-tandem dictus D'nus Comes, de grata benevolentia sua quam erga dictos Abbatem et Conv. et monachos suos specialiter gerebat, nolens quod dicti Abbas et Conv. occasione dictæ dissentionis amplius fatigentur, concessit, pro se et hær, suis, quod dicti Abbas et Conv. et succs sui habeant et percipiant omnes emendas transgressionis sanguinis effusi infra F[ournes] libere et quiete absque aliquo impedimento sui, hær. suorum, aut quorumcunque ministrorum suorum imperp., ita quod ipsi Abbas et Conv. solvant annuatim ipsi D'no Comiti xiiis et iiiid ad terminos Natalis Domini et Nativitatis B. Johannis Baptistæ, per æquales portiones, ultra illos vis et viiid de quibus supra fit mentio: Et si dicti Abbas et Conv. et succs sui in solutione prædictorum xiiis et iiiid ad terminos præd. deficiant, liceat præd. Comiti distringere præd. Abbatem et succs suos in manerio suo de Beumont juxta Lancast. [56b col. 2] donec de præd. [xiiis] quatuor denariis sibi fuerit satisfactum; et si iidem Abbas et Conv. seu eorum succs de emendis transgressionis sanguinis effusi in F[ournes] capiendis [per] præd. D'num Comitem, vel suos hær., aut ministros suos vel hær, suos quoscunque fuerint impediti, concessit dictus D'nus Comes, pro se et hær. suis, quod ex tunc a solutione prædictorum xiiis et iiiid dicti Abbas et Conv. et succs sui penitus sint quieti quamdiu fuerint impediti. In cujus rei

¹ Suorum.

test. præd. D'nus Comes, ex parte una, et prædicti Abbas et Conv., ex parte altera, posuerunt sigilla sua hujus indenturæ partibus alternatim. Data die et anno supradictis.

[LII.—CONFIRMATION BY KING EDWARD III. OF THE AFORESAID GRANT AND DEMISE BY HENRY, EARL OF LANCASTER, TOUCHING THE SHERIFF'S TOURN IN FURNESS.]

Edwardus [Rex] confirmat donationem Henrici Comitis Lancast. de Turno Uicec. supradicto, dans Comiti licentiam dandi et nobis recipiendi et tenendi. 19.

Edwardus, D. G. Rex Anglia, D'nus Hibernia [57] et Dux Aquitania, omnibus ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod cum D'nus Henricus, quondam Rex Anglia, proavus noster, per diversas cartas suas concessisset tunc Abbati et Conv. de F[urnes] quod Vicecomes vel Ballivi sui de t'ra de F[urnes] se non intromitterent, et quod placita Coronæ, cum emergerent, per Coronatores ipsius proavi nostri et Ballivum Abbatis loci prædicti attachientur, et coram eodem proavo nostro et Justic. suis placitentur, ac D'nus Edwardus nuper Rex Anglia, avus noster, postmodum pro eo quod in Curia 2 sua coram Hugone de Cressingham et sociis suis, tunc Justic. Itin. in Com. Lancast., in loquela quæ fuit coram eisdem Justic., per breve ipsius avi nostri, inter ipsum et tunc Abbatem de F[urnes], eo quod idem Abbas ostenderet Quo war[r]anto clamavit Turnum Vicecs in F[urnes]. consideratum fuit quod præd. turnus remaneret dicto avo nostro faciendus singulis annis per Coronatores suos, dictum Turnum Vicecomitis per cartam suam Edmundo fratri præd. avi nostri Comiti Lancast. dedisset et concessisset Hab. et ten. sibi et hær. suis imperp., prout in diversis cartis ipsius [57 col. 2] avi nostri inde confectis plenius continetur; et jam dilecti nobis in Christo nunc Abbas et Conv. loci prædicti nobis supplicaverunt quod

cum diversa placita inter dilectum et fidelem nostrum Henricum. Comitem Lanc., filium et hær. præd. Edmundi, et præfatum Edmundum, super Turno Vicecs in F[urnes] in diversis Curiis nostris dui penderint et adhuc pendeant indecisa, idemque Henricus pro securitate dictorum Abbatis et Conv., et ad hujusmodi placita sedanda et fideliter determina[n]da dictum Turnum Vicecs in dictis partibus de F[urnes] eisdem Abbati et Conv. dare voluerit et assignare, velimus eidem Henrico concedere quod ipse dictum Turnum Vicecs in F[urnes] præfatis Abbati et Conv. dare possit et assignare, ex causis supradictis, Nos, supplicationi eorundem Abbatis et Conv. in hac parte favorabiliter annuentes, de gratia nostra speciali, concessimus et licentiam dedimus, pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, præfato Henrico quod ipse dictum Turnum Vicecs in F[urnes], cum omnibus ad hujusmodi turnum pertinentibus, [57b] præfatis Abbati et Conv. dare possit et assignare Hab. et ten. eisdem Abbati et Conv. et succs suis imperp. - Reddendo inde eidem Henrico et hær. suis per annum vis et viiid, ad quos dictus Turnus coram præfatis Justic. extendebatur, et eisdem Abbati et Conv. quod ipsi dictum Turnum Vicecs a præfato Henrico recipere et tenere possint sibi et succs suis imperp., sicut prædictum est, tenore præsentium similiter licentiam dedimus specialem: Ita quod idem Abbas et Conv. et succs sui turnum illum per Ballivum et ministros suos tenere, et exitus et proficua inde provenientia ad opus eorundem Abbatis et Conv. et succ^m suorum percipere, et omnia alia quæ ad hujusmodi turnum pertinent facere possint et exercere, Statuto de t'ris et tenem, ad manum mortuam non ponendis edito non obstante: Nolentes quod præd. Henricus vel hær. sui, aut præfati Abbas et Conv. seu succs sui, ratione Statuti præd., seu pro eo quod præd. turnus tenetur de nobis in Capite, per nos vel hær. nostros, Justiciarios, Escaetores, Vi[57b col. 2]cecomites, aut alios Ballivos seu ministros nostros quoscunque, inde occasionentur, molestentur in aliquo, seu gravarentur. In cujus rei test, has literas nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso. Apud Wodstok primo die Junii Aº regni nostri decimo.

[LIII.—HENRY EARL OF LANCASTER, SON OF THE BEFORE-NAMED EARL, CONFIRMS THE CONCESSIONS OF HIS FATHER IN THE MATTERS OF THE SHERIFF'S TOURN, AMENDS FOR BLOODSHED, ETC.]

Penricus Comes Lancast., filius dicti Penrici Comitis, concedit nobis donationem dicti Penrici, patris sui, de Turno Aicecs in Forneys, et de emendis transgressionis etc. 20.

A toutis ceaux qui cestis lettres verount ou orrount Henri Counte de Lancast., de Derby et de Lecester, Seneschall' d Angleter, salut; en Dieu. Saches que come les Abbe et Covent de Forneys eyent Tourne de Viscount, et hu et cri, od toutes les exploites et profitis que a Tourne de Viscount sount appendantes en ascune maner dedans la terre de Fornes, per conge nostre Seigniour le Roi Edward tierce puis le Conquest, du doun et graunt Mons' Henri [58] jadys Counte de Lancast., nostre trescher pier, rendant en[s] par an seize soldez et oet deneres dargent: Et ensement come les dits Abbe et Covent eient les amendis de sank espendu dedens la dite terre de Forneys du doun et graunt le dit nostre treschere pier, rendant per an tresse soldes et quatre deners dargent: Si voloms et grauntoms pour nous et no3 heirs que les dites Abbe et Covent et leur successours tiegnent et eyent le dit Torne de Viscount od quantque a ceo est apendaunt en ascune maner: Et ensement les amendes de saunk repandu, que est un article de Torne de Viscount, et que a Torne de Viscount approcient, auxi bien la com aillours en le realme, come sume[s] apris per nostre bone conseil, en puere et perpetuel almoigne saunt; rien rendre a nous2 ou a nous heirs pour le Torne de Viscount e[t] saunk avantdit3: Et nous relessoms pour nous et nous heires perpetuelment et quittclamoms a toutis jours as dictes Abbe et Couent et a leur succs les dits sisse

⁸ Sic. But it may be questioned whether appartient would not be a preferable reading.

⁸ Vous.

[58 col. 2] sold3 et oet deneres quex ixils soleient paier pour le¹ dit Turne de Viscount et le3 dit3 tres3e soldez et quatre deneris queaux furent paie3 pur le3 amendys de saunck repandu, com est susdit: Issint que nous, ne nous heirs, ne nul altre en nostre noun, par quounque title, de dit3 Abbe et Covent, ou leur successours, en droit de le3 dit3 sis3e soldz et oet deneris, ou de3 avant dit3 tres3e sold3 et quatuor deners de3 ore en avant, rien ne purroms chaleinger ou demander, mes par cestes nou3 lettres sumes forbarr3 a tout3 jours. En tesmoigniaunce de quele chos a cestes lettres avoms mys nostre seal. Escript a Leicester le primer jour dAuguste lan de grace Mill' troiscent3 quaraunt noesisme, et du regni [sic] le Roy Edward tierce puis le Conquest vyntisme tyerce.

[58b blank].

[LIV.—PLEADINGS IN THE MATTER OF THE SHERIFF'S TOURN IN FURNESS CONNECTED WITH THE IMPRISONMENT OF TWO MEN ARRESTED FOR MURDER DONE THEREIN.]

[59.] Placitum de Turno Aicecomitis infra fourneys extra quod Thomas Dutton, [etc.] 21.

Thomas Dowton de Fournes et Will. Flecher de F[ournes] [de] Ulverston', indictati coram f[ ] de Ypris, Vicecomite Lancastriæ, ad Turnum suum tentum apud Lancaster, de eo quod, cum Adam de Borudale, W[ ] Cokainscalis et W[ill.] Cocus² felonice interfecerunt Fohannem le Couper del Scales apud Daltonam in F[ournes], receptaverunt præd. W[ill.] Cocum, scientes ipsum Will. fecisse feloniam præd. apud F[ournes], die et anno supradictis,3 modo venerunt coram Justic. hic, per Vicecom^m

^{*} Se.

 $^{^{\}circ}$ Se is introduced here, but with obvious inaccuracy. The whole seems to have been carelessly or hastily copied. See next note.

³ No date hitherto named.

ducti: Et viso inde indictamento, allocuti sunt separatim qualiter se voluerint de felonia prædicta acquietari: Super quo venit Abbas de Flournes] et dicit quod cum D'nus Edwardus nuper Rex, avus D'ni Regis nunc, per cartam suam dedisset et confirmasset Edmundo [59 col. 2] fratri suo, tunc Comiti Lanc., et hær. suis Turnum Vicecs in t'ra de Fournes: Et postmodum Henricus, nuper Comes Lanc., filius et hær, prædicti Edmundi, per licentiam D'ni Regis, dedisset et concessisset, pro se et hær. suis, Abbati et Conv. de F[ournes] et corum succs Turnum Vicecs præd, in F[ournes], cum proficuis et omnibus aliis ad hujusmodi turnum Vicecs spectantibus, tenendum per Ballivos ipsius Abbatis et succm suorum imperp., et idem D'nus Rex concessisset eisdem Abbati et Conv. et succs suis quod ipsi imperp. habeant unum Coronatorem in t'ris et feodis suis in F[ournes], de assensu hominum et tenentium suorum ibibem imperp, eligendum: Et profert in Curia tam licentiam D'ni Regis quam cartam ipsius Heurici, quæ præmissa testantur: Cujus breve et data D'ni Regis eisdem Justic. directum quod sequitur in hæc verba: — Edwardus D. G. Rex Angliæ et F[ranciæ] et D'nus Hiberniæ dilectis et fidelibus suis, Justic. nostris ad gaolam nostram Lanc. deliberandam assignatis, salutem. Cum D'nus Edw., quondam Rex Anglia, avus noster, per cartam suam dedisset et concessisset Edmundo fratri ipsius, tunc Comiti Lancast., Turnum Vicecs in t'ra de Fournes Hab. et ten. sibi et hær. suis imperp., prout in [59b] carta ipsius avi nostri inde confecta plenius continetur, ac Henricus nuper Comes Lanc., filius et hær. præd. Edmundi, virtute licentiæ nostræ inde habitæ, dederit et concesserit, pro se et hær. suis, dilectis nobis in Christo Abbati et Conv. de F[ournes] et eorum succs dictum Turnum Vicecs in F[urnes], cum expleciis et proficuis et omn. aliis ad hujusmodi turnum spectantibus, Hab. et ten. prædictis Abbati et Conv. et succs suis turnum illud per Ballivos et ministros suos, quos iidem Abbas et Conv. ad turnum præd. ibidem tenendum deputaverint tenere, et exitus et proficua inde provenientia ad opus eorundem Abbatis et Conv. et succm

¹ Assisnat'.

[suorum] percipere, et omnia alia ad hujusmodi turnum pertinentia facere possint et exercere imperp., prout in licentia nostra et carta ipsius Henrici inde confecta plenius continetur, vobis mandamus quod ipsos Abbatem et Conv. dictum Turnum Vicecs ac omnia alia ad hujusmodi turnum pertinentia2 in dicta t'ra de F[ourneys] habere, et illos per Ballivos et deputatos suos exercere,3 et exitus et proficua inde provenientia ad opus ipsorum Abbatis et Conv. percipere et habere permittatis, juxta vim et effectum licentiæ nostræ et cartarum ipsius Comitis prædicti, prout ipsi et eorum prædecessores4 turnum præd., cum omnibus ad hujusmodi turnum pertinentibus, [59b col. 2] a tempore confectionis cartarum prædictarum habere consuev[e]runt, ipsos contra tenorem earundem non molestantes in aliquo seu gravantes. Teste meipso. Apud Westm. viii[o] die Novembris Ao regni nostri Angliæ xliii[o], regni vero Franciæ xxxo. - Item profert hic aliud breve D'ni Regis ejusdem Justic. directum de deliberatione et diversis⁵ libertatibus et quietanciis allocandis in hæc verba: - Edw. D. G. Rex Angliæ et D'nus Hiberniæ dilectis et fidelibus suis, Justic. nostris ad gaolam nostram Lanc. deliberandum⁶ assignatis, salutem. Cum dilecti nobis in Christo Abbas et Conv. de F[ourneys] per litteras progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, clamant habere diversas libertates et quietancias, quibus ipsi et prædecesss sui semper hactenus a tempore confectionis cartarum præd. usi sunt et gavisi dicunt, vobis mandamus quod ipsos Abbatem et Conv. libertatibus et quietanciis et earum qualibet7 coram vobis in Com. Lanc. absque impedimento uti et gaudere permittatis, juxta cartarum præd. tenorem et prout eis uti debent, ipsique prædecesss sui prædicti eisdem libertatibus et quietanciis semper hactenus a tempore prædicto rationabiliter uti et gaudere consueverunt, ipsos de cætero contra tenorem cartarum præd, non molestantes in aliquo

¹ Possunt et excercere.

^{*} Proveniencia.

³ Excercere.

⁴ Successores.

⁵ Diusas.

⁶ Dilib'.

⁷ Quilibet. The whole deed is carelessly written, and more than a suspicion of some omission in the clause following quilibet is suggested.

seu gravantes. Teste meipso: Apud Westm. viii[o] die Novembris Ao regni nostri Angliæ xliii[o], regni vero nostri Franciæ xxx[o]: - Unde idem Abbas ex quo in cartis præd. continetur, quod tam dictus D'nus Rex nunc per cartam suam, quam præfatus Henricus per cartam suam, separatim [60] concesserunt Abbati et Conv. de Fournes et succs etc. Turnum Vicecs tenendum in forma præd., et quod nullus minister ipsius Regis nec hær, suorum infra t'ras et feoda ac libertatem prædictam ipsius Abbatis de Fournes in nullo se intromitterent [sic] ad aliqua officia ibidem exercenda sive facienda, et expresse superius continetur in indictamento præd. quod prædicti Thomas de Duttun 1 et Will. Flecher prædictos Adam de Borudale et alios [de] felonia præd. in Turno Vicecs prædicto indictatos apud Fournes, quæ est infra t'ras et feoda ipsius Abbatis, receptasse [non] debuissent, de quo Vicecomes in Turno suo præd, extra libertatem præd, in Gildabili tento nullo modo inquirere potuit, nec cognitionem de aliquo nisi infra Wapent, ubi Turnum tentum fuit, petit prædictos Thomam et Will. occasionibus prædictis a prisona D'ni Regis absque arremame[n]to indictamenti erronio capti deliberari: Et quia Curia nondum avisatur de judicio etc. ideo idem Thomas de Duttun et Will. le Flecher de Wlvestona dimittuntur per manucaptionem Willelmi Sharpe de Fournes, Johannis de Daltona de Fournes et Will. de Mertona, qui eos manuc. quilibet eorum, corpus pro corpore, habenda corpora eorum coram Justic, etc. ad proximam deliberationem etc. scil.2 apud Lancastre die Jovis prox. post festum S. Laurentii proximum futurum, et sic de die in diem quousque etc.: Ad quem diem coram præfatis Justic. etc. venit tam præd. Abbas in propria persona sua, quam prædicti Thomas et Willelmus, per Vicecm ducti, etc.: Et super hoc, visis et examinatis cartis et brevibus supradictis, manifeste liquet quod tam dictus Rex nunc, quam præd. Henricus de licentia ipsius Regis, per cartas suas con [60 col. 2] cesserunt separatim 3 præd. Abbati et Conv. Turnum Vicecs infra t'ram et feoda sua de Fournes tenendum [quod] per ministros ipsius Abbatis et

Duttum.

succ^m suorum in forma prædicta fieri debuisset¹ apud Furnes extra Gildabile ubi turnum prædictum tentum fuit, unde cognitionem inde ibidem nullo modo habere potuit; per quod concessum est quod prædicti Thomas et Will. eant inde sine die.

[LV.—GRANT AND CONFIRMATION BY KING HENRY III OF RIGHT TO HOLD AN ANNUAL FAIR AT DALTON IN FURNESS.]

Henricus Rex tertius concedit nobis feriam de Daltona singulis annis per tres dies duraturam etc. 22.

Henricus D. G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ, Dux Normanniæ, Aquitaniæ et Comes Andegaviæ, Archiep'is, Ep'is, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Justic., Vicecoms, Præpositis, ministris, et omn. Ballivis et fidelibus suis, salutem. Sciatis nos concessisse, et hac carta nostra confirmasse, pro nobis et hær. nostris, Deo et Abbatiæ de Furnes, et Abbati et mons ibidem Deo serv., quod ipsi et eorum succs imperp. habeant apud Daltonam in Furnes quandam feriam singulis annis per tres dies duraturam, viz. in vigilia Translationis B. Edwardi Regis et Confessoris, quæ est in quindena S. Michaelis, et in die, et in crastino ejusdem festi, nisi feria illa sit ad nocumentum vicinarum feriarum. Quare volumus et firmiter præcipimus, pro nobis et hær. nostris, quod prædicti Abbas et mon. et eorum succs habeant imperp. feriam præd. bene et in pace, cum omn. libertatibus et liberis consuetudinibus ad hujusmodi feriam pertinen [60b] tibus, nisi feria ipsa sit ad nocumentum vicinarum feriarum, sicut præd. est. His testibus:-Venerabili patre 2 W[altero] Wygorn. Ep'o: R[icardo]4 Comite Cornubiæ; etc. Dat. per manum nostram, Apud Oxon. vicesimo die Julii Aº regni nostri tricesimo.

Dubuisset. Patee.

³ Walter de Cantelupe was Bishop of Worcester from 21 Henr. III. (1237) to 1265-6.

^{*} Richard, Earl of Cornwall, brother to Henry III.

[LVA.—GRANT BY JOHN DUKE OF LANCASTER, AND EXEM-PLIFICATION THEREOF UNDER SEAL OF THE TREASURER OF THE COUNTY, OF RIGHT TO LEVY A CERTAIN TOLL ON MERCHANTS ATTENDING THE FAIR AT DALTON.]

Johannes Dux Lancast, concedit et dat nobis exemplificationem sub sigillo Scascicarii sui de iiii denariis capiendis de singulis equis oneratis marcandisis bendendis in feria de Daltona. 23.

Johannes filius Regis Anglia, Dux Aquitania et Lanc., Comes Leycestir, Lincoln. et Derb', et Senescallus Angliæ, omn. ad quos præs. litteræ pervenerint salutem. Inspeximus tenorem recordi et processus loquelæ quæ fuit coram Thoma de Pinchebek et sociis suis, Justic. nostris, apud Lancastre sine brevi nostro, inter Will. de Waltona de Prestona, merser, et Will. Flecher de Dalton in Fornes, de quadam transgressione eidem Will. de Walton per præfatum Will. Fleccher illata, nobis in Cancellariam nostram de mandato nostro missum, in hæc verba: - Placita apud Lancast, coram Tho. de Pinchebek et sociis suis, Justic. Fohannis Ducis Aquitaniæ et Lanc. etc., die Martis prox. post festum S. Petri ad Vincula, Ao Regalit[atis] Comit. Palatini xvio Lancastriæ.—Will. Fleccher de Daltona in Fournes attachiatus fuit ad respondendum Willelmo de Waltona de Prestona, merser, de placito transgressionis, per billam quæ sequitur in hæc verba :- As Justices nostre Seignour le Duc Guyen et de Lanc. se plient Will. de Walton de Preston', mercer, et Will. Fleccher de [60b col. 2] Dalton' in Fornes de ceo que le dit William Fleccher a tort vient ove force et armes, cest assavoir, bastones et cotelex, en le fest de Seynt Wilfride lan du regne le Roy Richard gorest xiiii, a Dalton en Fornes, et un pak de mercerie, cest assavoir, covrecheffes, cotelx et autres marchandises, mesme celuy Will. de Walton illoeques trove arresta et en arrest deteigna pour un jour, tanque le dit

¹ Pristona. The like below also.

Will. de Waltum fine fist ove le dit Will. Flecchar de iiiid pour deliverance de dit pak davoir : Et tiels trespas continua de ann en ann chescun ann de le dit fest de Seint Wilfrid tanque le jour de cest bille, pourchase prenant de dit Will. de Waltone iiiid en manere susdit chescun an, as ditz lieu et feste, a tort et encontre la pees nostre Seignour le Duc et as demages le dit Will. de Waltone de xxli, dont il prie remedie pleg' de par Seignour John de Walton' de Priston' et John Fleccher de Priston': - Et præd. Will. Fleccher dicit quod Abbas de Fournes est D'nus de Daltun in Fournes, et ibidem habet mercatum tenendum qualibet septimana anni die Lunæ, et feriam tenendam in festo S. Wilfridi Ep'i, et per duos dies prox. sequentes, et ipse Abbas et prædecs sui habuerunt præd, mercatum et feriam modo præd, tenenda a tempore quo non extat memoria, et prædictus Abbas et prædecs sui usi sunt accipere per ministrum suum de quolibet veniente ad feriam cum uno equo onerato de mercandisis vendendis ibidem, pro tolneto, quatuor denarios, et si recusaverit solvere præd. Abbati velp ræde[61]cessoribus suis prædictos iiiid, facere arestamentum de bonis suis quousque solverit præd. Abbati præd. iiiid: Et præd. Will. Fleccher est Ballivus præd. Abbatis: et præd. Will, de Waltona venit at præd, villam de Daltona ad feriam tentam in festo præd. S. Wilfridi cum uno equo onerato de mercandisis ibidem vendendis: et præd. Will. Fleccher petiit præd. iiiid, prout mos est: et præd. Will. de Waltona recusavit eos solvere, propter quod præd. Will. Fleccher fecit arrestamentum præd., unde non intendit quod aliqua injuria in persona sua assignari possit: Et præd. Will. de Waltona dicit quod præd. Abbas et omnes prædecs sui usi sunt accipere tantummodo unum denarium de quolibet veniente ad dictam feriam cum uno equo onerato de marcandisis, de tolneto, et non plus, et præd. Will. de Waltona optulit eidem Will. Fleccher id, quem ipse recusavit accipere, et fecit arrestamentum, absque hoc quod præd. Abbas et præd. [sui] usi sunt a tempore quo non extat memoria accipere de quolibet veniente ad dictam feriam cum uno equo onerato de

¹ Injurea.

marcandisis iiiid, prout præd. Will. Fleccher superius allegavit, et petit quod inquiratur per patriam: Et præd. Will. Fleccher similiter. Ideo venit inde jurata i coram præfatis Justic, hic die Martis prox. post festum S. Petri ad Vincula, per quos etc.: Et qui nec etc. ad recogn. etc.: ad quem diem coram præfatis Justic. [61 col. 2] hic veniunt partes in propriis personis suis: Et simil jurata venit ad hoc electi, triati et jurati; qui dicunt super sacram. suum quod Abbas de Fornes et omnes prædecs sui a tempore quo non extat memoria usi fuerunt accipere de quolibet veniente ad præd. feriam de Dalton in Furnes cum uno equo onerato cum mercandisis, iiiid, prout præd. Will. Fleccher superius in responsatione sua allegavit. Ideo consideratum est quod præd. Will. de Waltona nichil capiat per billam suam, set sit in m'ia pro falso clamio suo etc.: Et præd. Will. Fleccher eat inde sine die etc. Nos autem tenorem prædictum ad requisitionem præfati Abbatis tenore præsentium duximus exemplificandum. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso: Apud Lanc. xxº die Februarii, Aº regalitatis nostræ Comit. Palatini xvio.

[LVI. — EXEMPTION OF THE ABBEY OF FURNESS FROM OBLIGATION TO CONTRIBUTE TO AIDS ON CREATING THE ELDEST SON OF THE KING A KNIGHT, OR THE MARRIAGE OF HIS DAUGHTER.]

Exonerati et quieti sumus de auxilio pro primogenitis Regis militibus faciendis, vel filia maritanda, de Daltona, ut patet per scriptum subsequens. 24.

D'nus Rex mandavit hic breve suum de Magno Sigillo quod est inter communia de hoc termino in hæc verba:— Edwardus D. G., Rex Angliæ et Franciæ, D'nus Hiberniæ, Thesauris et Baronibus suis de Scaccario suo salutem. Ex parte dilecti nobis

^{*} Written jurament', the ment' crossed out in red, and a mark of abbreviation inserted above the a.

in Christo Abbatis de Fornes [61b] nobis est ostensum quod cum ipse per cartas progenitorum nostrorum, quondam Regum Anglia, et confirmationem nostram, ipseque et prædecs sui, Abbates loci illius, a tempore confectionis cartarum et confirmationis prædictarum hucusque tenuerunt omnia terra[s] et tenem, sua in Ducatu Lancastriæ in puram et perp. elem. de omnibus auxiliis Regum quieta, et absque eo quod ipsi auxilium nobis seu eisdem progenitoribus nostris pro primogenito filio ipsorum milite I faciendo. seu filiabus maritandis, seu aliud hujusmodi servitium pro eisdem t'ris et tenem. a tempore prædicto hucusque facere consueverunt, Vicecomites tamen Ducatus præd. et ministri sui ac coll[ectores] auxilii nobis ad promogenitum filium nostrum militem faciendum concessi in Ducatu præd. diversas pecuniæ summas a præfato Abbati exigunt, et ipsum Abbatem ea occasione distringi faciunt minus juste, in ipsius Abbatis dispendium non modicum et gravamen: Et quia eidem Abbati injuriari nolumus in hac parte, vobis mandamus quod, inspectis cartis et confirmatione prædictis, si vobis constare poterit ipsum Abbatem omnia t'ras et tenem, sua præd. in dicto Ducatu in puram et perp. elem tenere; ac scrutatis2 rotulis et memorandis Scaccarii præmissa tangentibus,3 si per scrutinium hujusmodi, aut per inquisitionem, vel alio modo legitimo, vobis similiter constare poterit ipsum Abbatem et prædecs suos omnia t'ras et tenem, sua in Ducatu præd. de auxiliis pro primogenitis filiis ipsorum progenitorum nostrorum militibus faciendis, seu filiabus maritandis, quieta tenuisse, vel ipsos inde non oneratos fu[61b col. 2]isse, nec de jure onerari debere, tunc4 præfatos Vicecs, ministros ac collectores ab hujusmodi exactionibus et districtionibus præfato Abbati ea occasione faciendis desistere, et ipsum Abbatem de summis ab eo exactis coram vobis in Scaccario præd., prout justum fuerit, exonerari et quietum esse faciatis, - proviso quod idem Abbas, pro aliis t'ris et tenemtis suis per serv. mil. tentis, et per ipsum vel prædecs suos de novo adquisitis, hujusmodi auxilium solvat prout decet. Teste meipso, apud Westm., quarto die Maii Ao regni nostri Angliæ xxix[o], regni vero nostri Franciæ xvi[o].-Et modo ad quindenas Paschæ venit hic præd. Abbas per attornatum suum et dicit ipsum graviter districtum esse pro collectione auxilii Regi nunc ad primog. filium suum mil. fac. concessi die Lunæ prox. post Nativ. B. Mariæ Ao regni sui xx[o] in Ducatu præd, pro hujusmodi auxilio eis ad opus Regis solvendo ratione t'ræ et tenem, suorum in diversis villis in Ducatu præd., et hoc minus juste, quia dicit quod Abbas loci præd. tenuit dicto die Lunæ Ao xx[o] et postea, in liberam, puram et perp. elem., omnia t'ras et tenema sua in Ducatu præd, quieta de auxilio per cartas feoffatorum suorum et cartam confirmationis Regis nunc et progen^m suorum: Et petit sibi fieri in præmissis quod etc. secundum tenorem mandati Regis supradicti: Et super hoc scrutatis 1 rotulis si idem Abbas et prædecs sui fuerunt hactenus quieti de hujusmodi auxilio, non est compertum per hujusmodi scrutinium quod Collectores auxilii Edwardo Regi nunc,2 Ao regni sui xviii[o] ad primogenitum primum militem faciendum concessi, neque auxilii R[egi] H[enrico] an[62]no regni sui xix[o] concessi ad primogenitam maritandam Isabellam, sororem suam, Frederico Romanorum Imperatori,3 neque auxilii eidem Regi H[enrico] Ao regni sui xxxviii[o] ad primog. filium suum mil. faciendum concessi, oneraverunt se de aliqua pecuniæ summa recepta de præfato Abbate de hujusmodi auxilio: nec quod idem Abbas seu præds sui quidquam4 ad eadem auxilia solverunt ratione t'ræ et tenem. suorum in Ducatu prædicto: Quibus compertis et præfato Abbati expositis, quæsitum est a præfato Abbati per quas cartas ipse clamat tenere t'ras et tenem, sua in Ducatu præd in puram et perp. elem. etc.: Idem Abbas dicit per præd. attornatum suum quod cartæ et alia memoranda sunt in partibus suis in Ducatu præd., et petit diem citra quem etc., et interim

[·] Scrutata.

² This is written Coll' auxil' Regi E. anno regis nunc Anno regni sui etc.

³ Frederic II. The marriage took place at Worms, July 20, 1235.

⁴ Quicquam.

respectum: Et datus est ei dies in Octabus S. Johannis etc.: Ad quem diem præd. Abbas venit et exhibuit Curiæ duas cartas progenitorum Regis nunc, viz. unam cartam Regis Ricardi de concessione, et alteram cartam Regis H[enrici] de confirmatione, quarum prima sequitur in hæc verba: - Ricardus, D. G. etc.; et secunda sequitur in hæc verba: - Henricus, D. G. etc.; Et dicit quod præd. Collectores auxilii Regi nunc concessi jam computarunt hic ad Scaccarium de auxilio præd, et exoneraverunt ipsum de xxixs pro dimidio feodo, viii[va] parte et x[ma] parte unius feodi militis in Daltona in Fournes, pro quibus idem Abbas per Vicec^m Staff' [sic] graviter distringitur minus juste, quia dicit quod ipse tenet et prædecs sui tenuerunt omnia t'ra[s] et tenem.1 sua in locis in Daltona in Fournes in pur. et perp. elem., prout per cartas [62 col. 2] præd. satis liquet: Et petit de summa præd. exonerari prætextu brevis2 et cartarum prædictorum : Et super hoc, facto scrutinio Rotulorum etc. super exactione debiti prædicti, compertum est in magno Rotulo de Aº xxix[º] Regis nunc in Staff' quod xxixs exiguntur de Abbate de Fornes de præd. auxilio Regis nunc die Lunæ prox. post festum Nativ. B. Mariæ Virginis anno xx[o] in Ducatu Lanc. concesso, pro dim. feodo, viii[va] parte, et x[ma] parte unius feodi militis in Dalton in Fornes, sicut continetur in compito Johannis Cokayn et sociorum suorum, nuper Collectorum auxilii præd. in dicto Ducatu Lanc. in Thesauro existentium: Quibus compertis et dicto Abbati expositis idem Abbas dicit ut prius quod ipse tenet, et, tempore concessionis dicti auxilii, tenuit, et prædecs sui tenuerunt omnia t'ram et tenem, sua in dictis locis in Daltona in Fournes in pur, et perp. elem, per cartas præd., adj[i]ciendo ipsum seu prædecs3 suos aliqua t'ram seu tenem. in locis præd. non tenere per feodum militare seu partem4 feodi militis, nec tempore dictæ concessionis tenuisse, neque ipsum seu prædec5 sui tenuisse, adquisivisse aliqua t'ram seu tenem. in locis præd. post dat. cartarum præd., neque aliqua t'ram seu tenem. in eisdem locis tenere alia quam ea quæ

¹ Tenimenta. 2 Breve. 3 Prædic'. 4 Pertam.

fuerunt in possessionibus Domus suæ de Fournes temporibus confectionum cartarum prædictarum: Et hoc prætendit verificare etc.: Et petit ut prius etc.: Ideo concordatum est quod inquiratur inde antequam etc.: Et si idem Abbas dicto anno xx[o] habuit. seu modo habeat aliqua t'ras seu tenem.5 in villa præd. præter ea quæ continentur in cartis [62b] prædictis: Et si sit, tunc quas t'ras et tenem., et ubi et per quale servitium ea etc.: Et mandatum est H[enrico] Duci Lanc., vel ejus locum-tenenti in Ducatu præd. quod Venire faciat hic in Octabus S. Johannis Baptistæ xii etc., de visneto locorum præd. quorum quilibet etc.: Qui nec etc. ad recognitionem etc. Et idem dies datus est præfato Abbati, et interim respectum. Et continuato processu isto usque oct. S. Johannis Bapt. Ao xxx[o] Regis nunc, sicut continetur in Rotulo Placitorum hujus Scaccarii de eodem anno xxx[o] inter placita de termino Michaelis, quo die dictus Abbas venit per dictum attorn, suum, et præd. Dux retornavit breve et nomina juratorum etc. Et ipsi non venerunt: Ideo mandatum præfato Duci quod distringat præd. jurat. per t'ras etc. hic ad xv[m] Michaelis, vel interdum coram Thoma de Seton, Justic. Regis assignato per Litteras Regis Patentes, ad inquisitionem illis capiendam ad certos diem et locum, quos etc., ita quod inquisitionem inde habeat hic ad dictam xv[m]: Ad quem diem præd, Abbas venit per dictum attorn, suum, et præd. Tho. de Seton liberavit hic quandam inquisitionem inde coram eo captam apud Priston die Mercurii prox. post festum S. Jacobi prædicto anno xxx[o], in præsentia præd. Abbatis ibidem comparentis, per sacramentum² Nicholai Gentil', Edmundi de Heton, et aliorum juratorum, quorum nomina annotantur in panello brevis: Qui dicunt super sacram. suum quod præd. Abbas de Fornes tenet, et tempore concessionis auxilii, viz. die Lunæ prox. post festum Nativ. B. Virginis Ao xx[o] Regis nunc [tenuit], et prædecs sui similiter tenuerunt omnia t'ras et tenem. sua in villa de Daltona in Fournes [62b col. 2] in pur. et perp. elem. per cartas Regum in hoc Recordo nominatas: Et dicunt quod præd. nunc Abbas seu

prædec^s sui non tenent aliqua t'ra[s] seu tenem.¹ in villa de Dalton per feodum militare, seu partem² feodi militis, nec præd. tempore concessionis auxilii præd. tenuerunt, nec idem nunc Abbas seu prædec^{s3} sui aliqua t'ras seu tenem. in villa præd. adquisiverunt⁴ post datam cartarum præd., viz. xxi[^m] diem Aprilis A^o quinto dicti Regis Ricardi, et xvi^m diem Octobris A^o xviii[o] Regis H[enrici], nec aliqua t'ras seu tenem. in eadem villa tenent alia quam ea quæ fuerunt in possessione Domus suæ de Fornes temporibus confectionum cartarum prædictarum. Ideo consideratum est quod præd. Abbas de Fournes de prædictis xxix solidis exoneretur et quietus existat⁵ prætextu præmissorum.

[LVII.—Concession by King Edward III. TO Furness Abbey of right to appoint a Coroner and to have return of all Royal briefs and Treasury summonses, in Furness.

Edwardus Rex concessit nobis returnum brebium suorum et summonitionum Sca[c]carii sui de emergentibus in F[ournes], et quod habeamus Coronatorem etc. 25.

Edwardus⁶ D. G. Rex Angliæ etc., salutem. Sciatis quod cum, in passagio ultra sabulones inter partes de Fournes in Com. Lanc. et alias partes⁷ vicinas ad fluxus et refluxus aquæ maritimæ, per impetuosum et velocem cursum ibidem currentis, et ex ali[63]is diversis causis, diversi homines fuissent ante hæc tempora periclitati, super quorum corpora, necnon corpora aliorum in dictis partibus de Fournes interfectorum, et ex aliis causis mortuorum, officium Coronatoris, pro eo quod Coronatores

¹ Tenimenta. 2 Pertem, 3 Predicessores. 4 Adquesiverunt. 5 Excistit.

⁶ Arms:-I and 4, B. semés of fleur de lys, O: 2 and 3, G. three Lions passant O.

¹ Pertes.

ibidem in remotis partibus i moram fecerunt, debite hactenus2 non extititerit,3 ut accipimus,4 executum, ac D'nus Edwardus nuper Rex Angliæ, pater noster, quandam Inquisitionem per dilectos et fideles nostros, Joh. de Lancaster et Will. de Tatham, pro hujusmodi periculis evitandis fieri et in Cancellaria sua retornari fecisset, per quam est compertum quod non fuit ad dampnum seu præjudicium dicti patris nostri, seu aliorum, nec ad diminutionem firmæ dicti Comitatus Lanc. si dictus pater noster concessisset tunc Abbati et Co[n]ventui de Fornes quod ipsi et succ⁵ sui haberent imperp. unum Coronatorem de suis in omnibus t'ris et feodis suis de Fournes, et similiter quod ipsi et succs sui imperp. haberent returnum omnium brevium dicti patris nostri et hær, suorum in omn, t'ris et feodis prædictis: - Nos ad præmissa, necnon ad hoc quod dilecti nobis in Christo nunc Abbas et Conv. loci præd. jam habent in omn. t'ris et feodis præd. Turnum Vicess, cum omn. proficuis ad hujusmodi turnum pertinentibus, per ipsos et Ballivos et ministros suos tenendum, de dono et concessione dilecti et fidelis nostri, Henrici Comitis Lanc., eis de eodem Turno de licentia nostra factis, sicut per Litteras nostras et ipsius Comitis Patentes coram nobis et concilio nostro exhibitas plenius apparet, considerationem haben [63 col. 2] tes, ac volentes consideratione præmissorum et per finem quem iidem Abbas et Conv. nobiscum fecerunt, eis in hac parte gratiam facere specialem, concessimus pro nobis et hær. nostris, et hac carta nostra confirmavimus eisdem Abbati et Conv. quod ipsi et succ. sui imperp. habeant returna omn. brevium nostrorum et hær, nostrorum ac summonitionum Scaccarii nostri et hær, nostrorum de omnibus et singulis infra t'ras et feoda ipsius Abbatis et Conv. in Fournes emergentibus et eadem t'ras et feoda qualitercunque tangentibus, et executiones eorundem brevium et summonitionum per se et Ballivos et ministros suos faciant et exequantur: Ita quod nullus Vicecomes, aut alius Ballivus seu minister noster, seu hær. nostrorum, t'ras et feoda præd. de cætero ingrediatur ad summonitiones, districtiones, attachiamenta,

¹ Pertibus. 2 Antea in No. Ixi. 3 Existit in No. Ixi. 4 Accipimus in No. Ixi.

seu aliqua alia officia quæcunque in eisdem facienda seu exercenda, nisi in defectu Abbatis et Conv. et succ^m suorum, ac Ballivorum et ministrorum suorum. Concessimus etiam pro nobis et hær, nostris, et hac carta nostra confirmavimus eisdem Abbati et Conv. quod ipsi et succs sui imperp. habeant unum Coronatorem in t'ris et feodis suis in Fournes per brevia de Cancellaria nostra et hær, nostrorum prædo Abbati et succs suis, Abbatibus loci præd. dirigenda, in Curia i eorundum Abb. et Conv. et succm suorum de assensu hominum et tenentium suorum ibidem imperp. eligendum, et ad nomina [63b] eorundem Coronatorum in Cancellaria nostra et hær. nostrorum retornanda - Ita quod iidem Coronatores sic eligendi omnia quæ ad officium Coronatoris pertinent in t'ris et feodis præd, imperp, faciant et exequantur, Quare volumus et firmiter præcipimus, pro nobis et hær, nostris, quod præd. Abbas et Conv. et succs sui imperp. habeant et teneant omn. et singulas libertates præd. in forma supradicta. His Test .: - Venerabilibus patribus, F[ohanne] Archiep'o Cantuar,2 totius Angliæ Primate, Cancellario nostro; H[enrico] Lincoln. Ep'o,3 etc. Dat. per manum nostram: Apud Westm. xviº die Martii Ao regni nostri undecimo.

[LVIII.—PLEADINGS BEFORE THE JUSTICES ITINERANT AT LANCASTER, IN A CASE OF RESISTING THE ABBOT'S BAILIFF, ASSAULTING HIM, ETC., IN THE DISCHARGE OF HIS DUTY WITHIN THE LIMITS OF FURNESS FEE.]

Placitum coram Tho. de Lathum et sociis suis, Justic. ad omnimodas transgressiones in Com. Lanc. factas audiendas et terminantas assignatis, A. Regis Edw. iii. a Conquestu rr[0]. 26.

Johannes de Gygleswik, monachus morans in Abbathia de Fornes, Joh. de Kokirhame, mons ejusdem loci, Rog. Belle, Adam

² Curea, ² John Stratford, translated from Winchester in 1333.

³ Henry Burwash or de Burghursh, 1320-1340.

Camerarius Abbatis de Fornes, Adam Scharp, Jacobus de Etheleston, Rog. frater ejusdem Facobi, et Alexander, Abbas de Fournes, indictati fuerunt de eo quod prædicti Johannes, Johannes, Rogerus, etc., cum aliis ignotis, vi et armis, die Lunæ post festum [63b col. 2] Purifs B. Mariæ Virginis, ad domum Adæ de Berdesey [venerunt] et domum prædicti Adæ fregerunt et intraverunt, et Thomam filium præd. Adæ ceperunt et abduxerunt apud Dalton in Fournes, et ibi eum incarceraverunt, et de eodem Adam duos equos ceperunt et unam vaccam, pretio unius marcæ, per præceptum Alexandri Abbatis de F[ournes] Ao Regis nunc xxiiii[o]: Oui venerunt per Vicecm ducti et allocuti sunt qualiter de transgressione præd. etc. voluerunt i acquietare. Et præd. Rog. Belle dicit quod ipse est Ballivus Abbatis de F[ournes] infra t'ram de $F[ournes]^2$ .... Abbas habet diversas libertates, inter quas habet Turnum Vicecs et omnia etc. quæ ad Turnum Vicecs pertinent faciendum per Ballivos suos: Et dicit quod ipse tanquam Ballivus dicti Abbatis venit apud Ulverstonam, die Jovis prox. post festum Epiph. Ao D'ni Regis nunc xxiii[o], ad officium suum etc. faciendum et exercendum, et ibidem dictus Tho. de B[erdesey] dictis anno et loco in ipsum Rogerum insultum fecit, et ipsum verberavit, vulneravit et male tractavit, per quod hutesium fuit levatum: Et super etc. præd. Rogerus tanquam Ballivus etc. prosecutus fuit dictum T[ho.] de B[erdesey] pro transgressione præd, ad attachiandum usque ad domum Adæ de Berdesey in quam idem Tho. se posuit: Et dictus R[og.] tanquam Ballivus etc. ad respondendum de transgr. præd.: Et præceptum fuit præd. R[ogero] tanquam Ballivo [quod] distringeretur quod etc., accessit ad domum præd, et ex parte D'ni Regis præcepit eidem Tho. quod se resdlderet paci D'ni Regis et justiciari se permitteret legi [sic]: Qui quidem Thomas hoc facere omnino recusavit et clausit ostia et fenestras [64] dictæ domus et posuit se in defensum contra dictum Ballivum: Et præd R[ogerus] Ballivus3 etc. ostium præd. domus fregit, et dictum Thomam per

¹ Voluit.

² There is a blank left here.

³ Written R. cum Ballivo.

corpus suum attachiavit tanquam se justiciari non permittens: Et duxit eum apud Daltonam in F[ournes] ad prisonam dicti Abbatis et ibidem in ceptris I eum posuit, sicut ei bene licuit absque aliquo etc. contra pacem etc. fac' etc.: Et de hoc ponit se super patriam: Et quoad captionem duorum equorum et unius vaccæ, dicit quod idem Abbas habet quandam Curiam apud Daltonam in Furnes tenendam de tribus sept. in tres septimanas, et cognitionem placitorum de omn, residentibus infra dictam t'ram de F[ournes], et de omn. transgressionibus convenc.2 et debitis ibidem contingentibus, et præsentationem de omn. transgressionibus ibidem factis, per Ballivum suum juratum in dicta Curia faciendam, a tempore a quo memoria non existit; et ad faciendum processum versus transgressores si qui præsentati fuerint, quousque per judicium sectatorum Curiæ prædicta justitia fuerit assecuta: Et quod præsentatio fuit per Ballivum juratum in Curia prædicta, quod præd. Adam injuste succidit arbores ipsius Abbatis etc. in Fornes Felle ad valenciam xxx5:- Consideratum fuit per sectatores Curiæ prædictæ quod dictus Adam distringeretur quod esset ad respondendum de transgressione præd., et præceptum fuit præd. R[ogero] tanquam Ballivo quod distringeretur quod etc.; et sic cepit præd, duos equos et vaccam nomine districtionis, sicut ei bene licuit etc., et sine aliquo etc., contra pacem etc.: Et de hoc ponit se super patriam. Et præd. Johannes et alii dicunt quod ipsi venerunt in auxilium dicti Ballivi ad omnia præmissa facienda sine aliquo etc. contra pacem etc.: Et de hoc ponunt se etc. - Unde juratores ad hoc electi jurati . . . . dicunt super sacram^m suum quod præd. [64 col. 2] R[og.] Belle est Ballivus Abbatis de F[ournes], et suit etc.: Et præd. T[ho.] de Berdesey, dictis die, anno et loco, ipsum Ballivum verberavit, vulneravit et maletractavit, per quod ipse Ballivus præd. T[ho.] persecutus fuit quousque ipsum attachiavit et imprisonavit, prout idem Ballivus superius allegavit, sine aliquo etc. contra pacem etc.: Et quoad captionem duorum equorum et

¹ Cf. O. Fr. "Cepier, geolier qui tient les prisonniers au cepre" (Borel's Dictionnaire).

[&]quot; The meaning is obscure from the uncertainty as to the expansion of convenc'.

unius vac[c]æ, dicunt quod cepit præd. duos equos nomine districtionis, prout superius allegavit, sine aliquo etc. contra pacem etc. Et prædictus *Johannes* et alii etc. venerunt cum præd. Ballivo in auxilium etc. Ideo consid. est quod prædicti *Rog. Belle, Johannes, Johannes, Adam*, etc. eant inde sine die.

[LIX.—MANDATE BY KING EDWARD III. TO THE SHERIFF OF LANCASHIRE NOT TO INFRINGE ON THE ABBOT'S PRIVILEGES AS TO SHERIFF'S TOURN, AMENDS FOR BLOOD-SHED, OR ANY OTHER MATTERS CONCERNED.]

Regium mandatum directum Aicecomiti Lanc. per brebe quod permittat Abbatem nostrum gaudere et habere Turnum Aicecomitis, cum pert., in Fournes, sicut patet per scriptum subsequens. 27.

T[ ]¹ Vicec. Lanc. salutem. Cum H[enricus] quondam Rex Anglia, proavus noster, per diversas cartas suas concessit tunc Abbati et Conv. de Fournes quod Vicecs seu Ballivi sui de t'ra de Fournes se non intromitterent, et quod placita Coronæ, cum emergerent, per Coronatores ipsius proavi nostri, et per Ballivos Abbatis loci præd. attachientur et coram eodem proavo nostro et Justic. suis placitarentur, ac D'nus Edwardus, quondam Rex Anglia, avus noster, postmodum pro eo quod ipse Edwardus [64b] Turnum Vicecs in Fornes in Curia sua coram Hugone de Cressingham et sociis suis, tunc Justic. Itin.² in Comitatu præd., in loquela quæ fuit coram eisdem³ Justic. per breve ipsius avi nostri inter ipsum et tunc Abbatem de F[ournes] de eo quod idem Abbas ostenderet Quo Warranto clamavit habere Turnum Vicec. in Fournes, per considerationem⁴ Curiæ præd., ut jus suum, recuperavit, faciendum singulis annis per Coronatores suos dictum

⁴ The initial letter here might be either T or V. It is not possible to say which. The T is inserted as most likely to be right.

^a Iten. ³ Ejusdem. ⁴ Consederacionem.

Turnum, per cartam suam Edmundo fratri ipsius avi nostri dedisset et concessisset, Hab. et Ten. sibi et hær. suis imperp., sicut per Litteras nostras Patentes, recordum et processum loquelæ præd., necnon alias Litteras Patentes tenorem cartæ ipsius avi nostri in hac parte factæ continentes,1 quas separatim2 in forma Patenti exemplificari fecimus, plenius apparet; postmodumque ad prosecutionem dilectorum nobis in Christo, nunc Abba[tis] et Conv. loci præd., nobis suggerentium diversa placita inter Henr. nuper Comitem Lanc., filium et hær. præd. Edmundi defunctum, et præfatum Abbatem super Turno Vicecs in Fournes in diversis Curiis nostris diu pendere indecisa, ipsumque Henr., nuper Comitem, pro securitate dictorum Abbatis et Conv., et ad hujusmodi placita sedanda3 et finaliter terminanda, dictum Turnum Vicec. in dictis partibus de F[ournes] præfatis Abbati et Conv. dare vellet et assignare, et nobis supplicantium ut vellemus eidem [64b col. 2] Henrico concedere quod ipse dictum Turnum Vicec. in F[ournes] Abbati et Conv. dare posset et assignare, ex causis supradictis per Litteras nostras Patentes concesserimus et licentiam dederimus, pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, præfato H[enr.] quod ipse dictum Turn. Vicec. in F[ournes], cum omn. ad hujusmodi turnum pertinentibus, præfatis Abbati et Conv. dare posset et assignare Hab. et ten. eidem Abbati et Conv. et succs suis inperpetuum Reddendo inde eidem Henr. et hær. suis per annum vis viiid, ad quos dictus turnus coram4 præfatis Justic. extendebatur, et eisdem Abbati et Conv. quod ipsi dictum Turnum Vicec, a præfato H[enr.] recipere et tenere possent sibi et succs suis imperp., sicut præd. est, similiter licentiam dederimus specialem ita quod idem Abbas et Conv. et succs sui turnum illum per Ballivos et ministros suos tenere, et exitus et proficua inde provenientia ad opus prædictorum Abbatis et Conv. et succm suorum percipere, et omnia alia quæ ad hujusmodi turnum pertinent facere possint et exercere, Statuto de t'ris et tenem. ad

¹ Contenentes. 2 Seperatim.

³ Cedenda. This emendation is suggested in a contemporary hand, but with fainter ink, at the side.
4 Corom.

manum mortuam non ponendis edito non obstante; Nosque subsequenter per cartam nostram concesserimus præfato nunc Abbati quod nullus Vicec., aut alius Ballivus seu minister noster vel hær. nostrorum, t'ras et feoda ipsius Abbatis de Fournes ingrediatur ad summonitiones, districtiones et attachiamenta, seu aliqua alia officia quæcunque in eisdem facienda seu exercenda, nisi in defectu ipsius Abbatis et succ^m suorum ac Ballivorum et ministrorum suorum, prout in cartis et litteris præd. plenius continetur; ac jam [65] ex quereta ipsius Abbatis receperimus quod licet præfatus H[enr.] diu ante mortem suam, dictum Turnum Vicec. in F[ournes] præfatis Abbati et Conv. et succs suis, virtute concessionis et licentiæ nostræ prædictarum, dedisset et concessisset, iidemque Abbas et Conv. inde seisiti Turnum illum in F[ournes] pacifice et absque impedimento, jam diu est, per Ballivos et ministros suos tenuerint,1 et exitus et proficua de sanguinis effusione et aliis ad dictum Turnum pertinentibus provenientia ad opus eorumdem Abbatis et Conv. perceperint, et omnia alia quæ ad hujusmodi turnum pertinent fecerint et exercuerint, tu tamen, dictam t'ram de F[ournes] ingressus, facta prius proclamatione per Ballivum tuum de hujusmodi turno infra t'ram illam tenendo, Turnum Vicec. apud Daltun in Furnes jam de novo2 tenuisti, et quosdam homines de dicta t'ra de F[ournes] ad præsentand' coram te in dicto Turno ea quæ infra eandem t'ram in Turno ipsius Abbatis ibidem coram³ ipso Abbate et Ballivis suis prætextu donationis et concessionis prædictarum præsentari debent, compulisti, et hujusmodi præsentationes tam de sanguinis effusione quam de aliis quæ in t'ra illa emerserunt, et quæ per ipsum Abbatem et Ballivos suos in turno suo prædicto ibidem admitti debent, per te et ballivos tuos admisisti, et ulterius præsentationes illas exequi demandasti, et proficua inde provenientia percepisti, minus juste, in ipsius Abbatis dampnum non modicum, et exhæredationis ecclesiæ suæ de F[ournes] periculum manifestum, et contra tenorem cartarum et litterarum supradictarum : Et quia eidem Abba[65 col. 2]ti taliter injuriari nolumus in hac parte,

[·] Tenuerunt.

² Deno.

tibi præcipimus quod, si ita est, tunc ab hujusmodi ingressu tuo infra dictam t'ram de F[ournes], necnon ab hujusmodi proclamationibus, compulsionibus, summonitionibus, districtionibus et attachiamentis, per te vel per ministros tuos, de cætero faciendis omnino desistens, te de Turno Vicec. infra dictam t'ram de F[ournes] de cætero tenendo, seu de aliquibus dictum Turnum pertinentibus, ut de sanguinis effusione, et aliis quibuscunque quæ ad hujusmodi turnum pertinent infra dictam t'ram emergentibus, de cætero non intromittas contra tenorem cartarum et litterarum prædictarum, præfatum Abbatem Turnum Vicec. ibidem per Ballivos et ministros suos tenere, et exitus et proficua inde provenientia percipere, necnon præsentationes in Turno Vicec. prædicto, tam de sanguinis effusione quam de aliis quæ in t'ra illa emerserint, absque impedimento habere permittas, juxta tenorem cartarum prædictarum. Teste, Leonello etc. Apud Reding etc. xii[o] die Maii etc.

[LX.—MANDATE BY KING EDWARD III. AUTHORISING THE ABBOT TO CAUSE THE ELECTION OF A CORONER IN FURNES IN THE PLACE OF A CORONER LATELY DECEASED.]

Mandatum Regium ut Abbas noster eligi faciat unum Coronatorem in Fournes etc., ut patet. 28.

Edwardus D. G. Rex Angliæ etc. dilecto sibi etc., Abbati de F[ournes], salutem. Cum per cartam nostram, pro nobis et hær. nostris, concesserimus vobis quod vos et succ. vestri inperp. habeatis unum Coronatorem in t'ris et feodis vestris in F[urnes] per brevia de Cancellaria nostra [65b] et hær. nostrorum vobis et eisdem succ⁵ vestris, Abbatibus loci præd. dirigenda, in Curia

¹ This heading is scored under with a red line, and the number is also in red. The number in the margin is in light coloured ink, and in contemporary writing. The initial letter is illuminated.

vestra et eorundem succ^m vestrorum de assensu hominum et tenentium vestrorum ibidem inperp. eligendum, et ad nomina eorundem Coronatorum in dicta Cancellaria nostra et hær. nostrorum retornanda, ita quod idem Coronatores sic eligendi omnia quæ ad officium Coronatoris pertinent in t'ris et feodis præd. inperpet, faciant et exequantur, prout in carta nostra præd, plenius continetur, ac jam intel[1]ex[er]imus quod Willelmus de Twiseltona, nuper Coronator in t'ris et feodis præd. per vos electus, diem suum clausit extremum, vobis præcipimus quod, si ita est, tunc in plena Curia vestra de F[ournes], de assensu hominum et tenm vestrorum ibidem, loco ipsius Willelmi faciatis eligi unum alium Coronatorem juxta tenorem cartæ nostræ præd., qui, præstito i sacramento, prout moris est, ex tunc ea faciat2 et conservet quæ ad officium Coronatoris pertinent in t'ris et feodis vestris supradictis, et talem eum eligi faciatis qui melius sciat et possit officio illi intendere, et nomen ejus scire faciatis. Teste meipso. Apud Stamford viiio die Novembris. Ao r. nostri Angliæ xv[o], r. vero Franciæ ii [0].

[LXI. — MANDATE OF HENRY DUKE OF LANCASTER, IN VIRTUE OF A ROYAL PRECEPT TO HIM ADDRESSED, TO THE ABBOT OF FURNESS TO PROCEED TO THE ELECTION OF A CORONER, IN PLACE OF THE CORONER LATELY DECEASED.]

Mandatum3 Henrici Ducis Lancastriae de eligendo Coronatore in Forneeis etc. 29.

Henricus Dux Lanc., Comes Derb., Lincoln, et Laicestræ, et Seneschallus Angliæ, dilectis sibi in Christo [65^b col. 2] Abbati et Conv. de Fournes, salutem. Mandatum excellentissimi Principis, D'ni nostri, D'ni Edwardi, Regis Angliæ illustris, recepimus

¹ Pristito. 2 Faceat.

³ Heading and number in red. The number in the margin in lighter ink, in a hand of the period. Initial letter illuminated.

in hæc verba: - Edw. D.G. Rex etc. dilecto consanguineo et fideli suo Henrico, Duci Lanc., et ejus locum tenenti ac Cancellario suo ibidem, salutem. Dum nos nuper ad hoc quod in passagio ultra sabulones inter partes de Fournes in Com. Lanc. (etc. as in lyii, to) executum, considerationem habentes, ac volentes [per] considerationem præmissorum, et per finem quem tunc Abbas et Conv. de F[ournes] nobiscum fecerunt, eis in hac parte gratiam facere specialem, per cartam nostram concesserimus pro nobis et hær, nostris eisdem Abbati et Conv. ut2 ipsi et succs sui inperp. habeant unum Coronatorem in t'ris et feodis suis in F[ournes], per brevia de Cancellaria nostra et hær. nostrorum præd. Abbati et succ^s suis, Abbatibus loci præd., dirigenda, in Curia³ eorundem Abbatis et Conv. et succ^m suorum, de assensu hominum et ten^m suorum eligendum, et ad nomina eorundem Coronatorum in Cancell, nostra et hær, nostr, retornanda, ita quod silidem Coronatores sic eligendi omnia quæ ad officium Coronatoris pertinent in t'ris [66] et feodis præd, inperp, faciant et exequantur, prout in carta nostra præd. plenius continetur: Et quia Thomas de Gosenargh, Coronator in t'ris et feodis præd., nuper de assensu homm et tenm ipsorum Abbatis et Conv. ibidem electus, jam alibi in remotis partibus extra t'ras et feoda prædicta moratur, per quod officium Coronatoris in t'ris de F[ournes] non exercetur ut deberet, ut accepimus, Vobis mandamus quod per breve vestrum, præfate Dux, dilectis nobis in Christo nunc Abbati et Conv. loci præd. detis in mandatis quod, si ita est, tunc in plena Curia sua. de assensu etc., loco ipsius Thomæ eligi faciant4 unum alium Coronatorem qui, præstito5 sacramo prout moris est, ex tunc faciat etc. (as in last document to) quodque nomen ejus nobis scire facias: Et vos nos de nomine ipsius Coronatoris sic electi sine dilatione6 certificetis, remittentes nobis hoc breve - Teste meipso: Apud Westm. xxvio die Junii Ao r. nostri Angliæ xxvi[o], r. vero nostri Francia xiii[o]. Et quia volumus quod idem mandatum in omnibus suis articulis juxta tenorem cartæ præd. observetur, vobis mandamus quod in plena Curia³ vestra

¹ Consanguinio. 2 Et. 3 Curea. 4 Faceant. 5 Pristito. 6 Delatione.

de F[ournes], de assensu hominum et ten^m vestrorum ibidem, loco ipsius Thomæ unum alium Cor^m eligi faciatis [qui], præstito sacram^o prout moris est, ex tunc ea faciat et conservet etc. . . . . eligi faciatis qui [66^b col. 2] melius sciat et possit officio illi intendere, si præmissa veritatem contineant; et nomen ejus nobis in Cancellaria nostra scire faciatis, ita quod nos per vos sic certificati ulterius de nomine ejus dicto Regi¹ certificare valeamus, hoc breve nobis remittentes. Teste meipso. Apud Prestonam² xxvi[o] die Julii Ao Ducatus nostri ii[o].

[LXII.—RECORD OF PLEADINGS IN CHANCERY TOUCHING WRONGFUL SEIZURE INTO THE KING'S HANDS OF FURNESS ABBEY LANDS AND TENEMENTS IN DALTON AND LANCASTER.]

Memorandum placiti de captione t'ravum et tenem. in Lancastria et in Daltona in Fornes quasi perquisita fuissent sine licentia D'ni Regis, ut patet per scriptum subsequens. 30.

Memorandum quod Rob. de Thorpe, D'ni Regis Cancellarius, per manus suas proprias liberavit hic in Curia quoddam recordum in hæc verba:—Placita coram D'no Rege in Cancell. sua apud Westm. in crastino Animarum Aº regni Regis Edw. tertii post Conq. viz. Angliæ xlvº et Franciæ xxxviº. D'nus Rex nuper, volens certiorari super causa captionum t'rarum et tenem. Abbatis de F[ournes], cum pert., in Lanc. et unius burgagii ejusdem Abbatis, cum pert., in Daltona in F[ournes], per Will. de Chorley, Escaet^m D'ni Regis in Com. Lanc., ut dicebatur, in manum Regis, mandavit eidem Escaetⁱ, per diversa brevia sua, quod [66b] ipsum Regem in Cancell. sua super causis illis ac vero valore³ tenem. prædictorum sub sigillo suo distincte et aperte redderet certiorem, ac idem Escaet^r in Cancell. prædictam certificavit quod

¹ Rege. 2 Pristonam. 3 Valorem.

cepit in manum D'ni Regis unum burgagium Abbatis de F[ournes], cum pert., in Lanc. pro eo quod invenit coram eo per Inquis. captam quod quidam Abbas de F[ournes] adquisivit sibi et succs suis inperp. de Will, Scotson' et Adam de Cokirhame præd. burgagium in Lanc. sine licentia D'ni Regis, quod quidem burg. valet per ann. xiiis viiid, et quod cepit in manu[m] D'ni Regis burg., cum pert., in Daltona in F[ournes] pro eo etc. quod quidam I Alexander de Waltona, Abbas etc., adquisivit etc. de Will, de Merton sine etc., quod quidem burg. valet etc. iiiis: Et super hoc præd. nunc Abbas, per Ricardum de W[ ], attornatum suum,2 in Cancell. Regis apud Westm. in crastino Animarum Ao Regis Edw. iiitii post Conq. xlv comparens, et ubi per dictas certificationes supponitur quod quidam Abbas de F[ournes], prædecessor præd. nunc Abbatis, adquisivit etc. de Will. Scotsum et Adam de C[okirhame] etc. sine licentia etc.: Et quod quidam Alex., quondam³ Abbas de F[ournes] adquisivit sibi et succ⁵ suis inperp. dictum burg. in Daltona de Will. de M[ertona] sine licentia etc.: Ouoad burgum in Lancaster dicit quod quidam Abbas de F[ournes], prædecessor nunc Abbatis, adquisivit dictum burg. in Lanc, sibi et succs suis ante Statutum de t'ris etc.: Et quoad dictum burg. in Daltona dicit quod est parcella Fundationis Domus præd. de F[ournes], et quod ipse et prædecs sui, [66b] col. 2] Abbates Domus præd., a tempore quo non extat memoria, seisiti fuerunt absque hoc quod aliquid dictorum burgagiorum ad manum mortuam post dictum Statutum editum adquisitum fuit,4 prout per dictas certificationes supponitur, et hoc paratus est verificare: Et Mich. Schillyng, qui sequitur pro D'no Rege, dicit quod quidam Abbas de F[ournes] prædecessor præd. nunc

¹ Ouidem.

² This is written Ric'm de W at the end of a line, and the next line begins atton' suum. It is scarcely doubtful that atton' stands for attornatum, and it is at least possible that the W might be intended for Watton' or Walton'.

³ Ouidam

⁴ This is written aquis' fuerunt. The meaning is "without any part of the said burgages accruing in mortmain after etc." It is obscurely worded, as is the case again a little lower down.

Abbatis, adquisivit sibi et succs suis inperp. dictum burg. in Lanc. de W[ill.] S[cotsone] et A[da] de C[okirhame] sine licentia D'ni Regis, et quod quidam Alexander, Abbas de F[ournes] adquisivit sibi etc. dictum burg. in D[altona] etc., sicut per certificationes præd, supponitur, i et hoc petit verificare pro D'no Rege, et præd. nunc Abbate similiter: Ideo datus est eis dies coram D'no Rege in quindena S. Hillarii prox. fut. ubicumque etc. ad faciend' et record' quod justum fuerit in præmissis.-Ad quam quindenam coram D'no Rege apud Westm. venit præd. Abbas per attorn. suum et petit verificationem, ut prius etc.: Et Tho. de Schardelowe, qui sequitur etc. similiter etc.: Ideo venit inde jurata coram D'no Rege a die Paschæ in xv dies ubicunque etc.: Et qui etc. ad recognitionem : Idem dies datus est præd. Abbati etc: Postea concessus2 inde processus versus præd. Abbatem3 ponitur in respectum coram D'no Rege usque in Oct. S. Trinitatis Ao r. ejusdem Regis lio, ad quas Oct. loquela præd. per mortem præd. E[dw.] Regis remansit [67] sine die :- Ideo præceptum est Joh. Duci Lancastriæ, vel suo locum-tenenti in eodem Ducatu, quod non omittat etc. quin Venire faciat præfatum Abbatem etc. ad respond. etc., ita quod sit coram D'no Rege in Oct. S. Michaelis ubicumque etc. super quo conc. inde processu versus præfatum Abbatem per juratam positam in respectum coram D'no Rege usque in Oct. S. Michaelis Ao Regis nunc xixo, ubicumque etc., ad quas Oct. coram D'no Rege apud Westm. venit Abbas de F[ournes,] qui nunc est per W[] de Waldeby, attorn. suum, et quoad præd. burg., cum pert., in Lanc. dicit quod D'nus Rex nu[n]c, de gratia sua speciali, dedit et concessit præfatis Abbati et Conv. et succs suis inperp. burg. præd. cum pert., et profert has Litteras D'ni Regis Patentes præmissa testificantes

^{*} After supponitur, the words ceptū est occur in the Coucher Book. They are manifestly superfluous, as the sense is complete without them; and besides no such word as ceptum occurs even in Law Latin. They are therefore omitted in the text.

² This is written coc', but the expansion is probably correct.

³ There is a blank here in the original, but it is not apparent what the omission, if any, is.

in hæc verba: Ricardus, D. G. etc., et, inspectis litteris D'ni Regis prædictis, consideratum est quod manus D'ni Regis de burg. in Lanc. prædicto, cum pert., una cum exitibus et proficuis inde medio tempore perceptis, amoveatur,1 et quod præd. Abbas eat inde sine die, salvo semper jure D'ni Regis si quod etc. Et quoad dictum burg. in Daltona idem Abbas qui nunc est per præd. attorn^m suum dicit quod burg, illud est parcella Fundationis præd. Domus, et quod ipse et prædecs sui, Abbates ejusdem loci, de eodem burg, in Daltona tanquam parcella Fundationis Domus præd., a tempore quo non extat memoria, seisiti fuerunt usque in diem captionis ejusdem burgagii in manum D'ni Regis E[dw.] etc., absque hoc quod dictum burg. in Daltona ad manum mortuam post [67 col. 2] dictum Statutum editum adquisitum fuit, et hoc paratus est verificare etc.: Et Edmundus Brundenel, qui sequitur pro D'no Rege, dicit quod quidam² Alexander, Abbas de F[ournes] adquisivit etc. post Statutum etc., et petit quod inquiratur per patriam: Et præd. nu[n]c Abbas similiter:-Ideo venit inde jurata coram D'no Rege in Oct. S. Hillarii ubicumque etc.: Et qui etc. ad recogn. etc: Et idem dies datus est præf. Abbati per attorn. suum præd. etc.: Ad quem diem coram D'no Rege apud Notyngham, tam præd. Edm. qui sequitur etc., quam præd. nu[n]c Abbas per attorn. suum præd. etc.: Et Joh. Dux Aquitaniæ et Lanc., nec ejus locum-tenens in Ducatu præd., miserunt breve etc.: Ideo præceptum est eidem Duci vel ejus locum-tenenti in Ducatu Lancastriæ, sicut aliis, quod non omittat etc. quin Venire faciat coram D'no Rege a die Paschæ in xv dies ubicumque etc. xxiiiior tam milites quam alios etc. de visneto præd. per quos etc.: - Et qui etc. ad recogn. etc.: Idem dies datus est tam præd. Edmundo qui sequitur etc. quam præf. Abbati per attorn. suum præd. etc.:-Ad quem diem coram D'no Rege etc. apud Lincoln. venit tam præd. Edmundus qui sequitur etc. quam præd. Abbas per attorn, suum præd.: Et præd. Dux etc. nec ejus locum-tenens in Ducatu Lanc. miserunt breve: Ideo sicut pluries præceptum est Duci vel etc. quod non omittat etc. quin Venire faciat coram D'no Rege in Oct. S. Trinitatis in xv dies ubicumque [67b] etc. xxiiii milites tam quam alios etc. de visneto præd., per quos etc.: Et qui etc., ad recogn. etc.: - Idem dies datus 1 est tam præf. Edmundo qui sequitur etc., quam præf. Abbati per attorn. suum præd. etc.: Ad quem diem coram D'no Rege apud Westm. venit tam præd. Edmundus qui sequitur [pro Rege] quam præd. Abbas qui nu[n]c est per attorn. suum præd.: Et præd. Dux retornavit nomina juratorum quorum nullus etc.: Ideo jurata illa ponitur in respectum coram D'no Rege usque in diem S. Michaelis in xv dies ubicumque etc., nisi dilectus et fidelis D'ni Regis, Hugo Huls, unus Justiciorum ad placita coram Rege tenenda assingnatorum, prius die Lunæ in vigilia Assump. B. Mariæ Virginis apud Lanc. venerit, pro defectu juratorum qui2 . . . . etc.: Ideo idem Dux vel ejus locum-tenens in Ducatu præd. Lanc. habeat corpora omnium juratorum coram D'no Rege ad præf. terminum etc. vel coram præf. Justic. ad præfatum diem et locum si etc.: Idem dies datus est tam præfato Edmundo qui sequitur etc., quam præf. Abbati per attorn. suum præd.: ad quem diem coram D'no Rege apud Westm. venit tam præd. Edmundus qui sequitur etc., quam præd. Abbas per attorn. suum præd. etc.: Et Hugo Huls Justic. etc. coram quo etc. misit recordum veredicti juratæ præd. coram eo habitæ, in hæc verba :- Postea, die et loco infra contentis, coram Hugone Huls, uno Justic. ad placita etc. infra nominato, 3 associato sibi Johanne de Daltona, Chival, pro forma Statuti etc., venit Abbas de F[ournes] qui nu[n]c est infra nominatus, per attorn. suum infra nominatum, et jurat. similiter venerunt, et super hoc facta publica proclamatio prout [67b col. 2] moris est si quis pro D'no Rege prosequi, calumpniare, aut informare vellet aut sciret dictos juratos super infra contentis, quod veniret tunc et ibidem [ad] eosdem juratos inde plenius informandum, et nullus venit ad hoc faciendum, super quo processum est ad captionem prædictæ Inquis. per juratos prius impannellatos et modo comparentes: Qui quidem jurati, ex assensu prædicti nu[n]c Abbatis;

^{*} Data.

² A blank space left here.

³ Nominatus.

super infra contentis electi, triati et jurati, dicunt super sacrm suum quod burg. in Daltona in F[ournes], cum pert., unde inde fit mentio, est parcella Fundationis Domus præd. de F[ournes]: Et quod præd. nu[n]c Abbas et prædecessores sui, Abbates loci præd., de eodem burg. cum pert., in Daltona tanquam parcella Fundationis Domus præd., a tempore quo non extat memoria, seisiti fuerunt usque in diem captionis ejusdem burg. in manum D'ni Regis etc., et in forma qua præd. nunc Abbas infra placitandus allegavit, absque hoc quod dictum burg. in Daltona ad manum mortuam post Statutum de t'ris etc. adquisitum fuit, prout pro D'no Rege infra allegatur: Ideo concessum quod manus D'ni Regis de præd. burgagio in Dalton in Fourneys amoveatur, et quod præd. nu[n]c Abbas habeat inde restitutionem, una cum exitibus et proficuis inde medio tempore perceptis, salvo semper Jure D'ni Regis si quod etc.

- [LXIII.—GRANT BY KING EDWARD III. TO THE ABBOT AND CONVENT OF FURNESS OF FREE WARREN IN ALL THEIR DEMESNE LANDS IN THE COUNTIES OF LANCASTER, YORKSHIRE AND CUMBERLAND.]
- [68] Edwardus Rev concedit nobis warennam in omnibus d'nicis terris nostris in diversis Comitatibus. 31.

Edwardus D. G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ et Dux Aquit., Archiep'is, Ep'is, etc., salutem. Sciatis nos de gratia nostra speciali concessisse, et hac carta nostra confirmasse, dilectis nobis in Christo, Abbati et Conv. de Furnes, quod ipsi et succ. sui imperp. habeant lib. warren[n]am in omn. d'nicis t'ris suis de Haukeshed', Sourer, Clayf, Graythwat, Saterthwait, Grisedale, Finnesthwait, Haverthwait, Rolesland, Bouthe, Colton', Neburthwait, Kunyngeston', Skathwait, Lindale, Dalton, Killerwik,

This is printed Sourei in Beck's Appendix, p. lx.

² As this word occurs again, and the second time in composition, it probably bore a definite meaning. I am not acquainted with any name or term that seems calculated

Merssh', Irlith', Howehom, Soler, Neuton, Fermeribouthe, Kokayn, Sandescale, Barray, Roos, Crivelton', Salthous, Rammesheved. Waghenay, et Angertun-mosse in Com. Lanc.: et Neuby, Hardacre. Selset, Souterschales, 1 Winterschales, 1 Birkewithe, Wynterborn et Flasceby in Com. Ebor.; et Borudale, Bothervlkle,2 Mels, et Salthous3 in Com. Cumbrice - dum tamen t'ræ illæ [non] sint infra metas forestæ nostræ-ita quod nullus intret t'ras illas ad fugandum in eis vel aliquid capiendum quod ad waren[n]am pertineat sine licentia et voluntate ipsorum Abbatis et Conv. vel succ. suorum, super forisfacturam nostram x librarum. Quare volumus et firmiter præcipimus pro nobis et hær, nostris quod præfati Abbas et Conv. et succ. sui imperp. habeant lib. wa[68 col. 2]rennam in omn, d'nicis t'ris suis præd. - dum tamen t'ræ illæ non sint infra metas forestæ nostræ etc. ut supra. Hiis Testibus. Venerabilibus patribus F[ohanne] 4 Archiep'o Cantuaria, totius Anglia Primate. Cancellario nostro: W[illelmo] Archiep'o Ebor., Angliæ Primate;

to throw any light upon it. It is copied Bouthe in Buck also. It is possible, no doubt, that Bouche might be the correct reading, in which case it would quite possibly represent a form of Scottish bucht or bught, boucht, &c., a sheep-shed or fold. But it is much more likely that bouthe is right, and that the connection is with Engl. booth, "a slight building" (Skeat). This authority collates Icel. bud, Dan. bod, Welsh buth, &c. No doubt the booth would be put up first as a pastoral convenience or requisite, and eventually supply a name for the locality distinguished by its presence.

The suffix here—scale, scales or schales—is, it may well be, significant as well as descriptive. It is one of very frequent occurrence in this series of documents, and there can be little or no doubt, from its association in several of them, that it not only means shale or shales, but that the said shales are of such a nature as to have seams of iron-stone interfoliated with them. Much—not to say, most—of the iron-stone worked in mediæval times in the district in which this is written was derived from seams contained between the Liassic shales (Tate and Blake's Yorkshire Lias, pp. 144 et seq.). Seams of 10 or 12 inches in thickness, and lines of dogger appear to have been freely wrought, and the "main bed" is less frequently applied to even when within easy reach from the surface.

² Elsewhere the suffix in this name takes the form keld = spring, fountain,

3 This name surely connects itself with the manufacture of salt, many intimations of the existence of which industry as carried on by the occupants or dependents of the Abbey will be met with, and noticed, in future pages.

4 John Stratford, previously Bishop of Winchester. Appointed Nov. 1333, ob. 1348.

5 William de Melton. Elected Jan. 1315-6, consecrated 1317, ob. 1340.

etc.¹ Dat. per manum nostram apud Bothevilt' xx^{mo} die Novembris, Ao r. nostri x^{mo}.

[LXIV.—LICENCE BY KING EDWARD III. TO FURNESS TO MAKE PARKS IN DIVERS OF THEIR LANCASHIRE POSSESSIONS.]

[133b] D'nus Rer Edwardus dat nobis licentiam faciendi parcos, bis. de Rameshed', Soureby, Ronheved, etc. 32.

Edw. D. G. Rex Angliæ etc., salutem. Sciatis quod de gratia nostra speciali concessimus et licentiam dedimus pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, dilectis nobis in Christo Abbati et Conv. de Fournes quod ipsi boscos suos de Ramesheved, Soureby, Ronheved, Greneschow, Hagg, Milnewood, Clayf, et Fournes-fell' in Com. Lanc. includere, et parcos inde facere, et boscos illos sic inclusos et parcos inde factos tenere possint sibi et succ. suis imperp. sine occasione vel impedimento nostri vel hær. nostrorum, Justic., Escaetorum, Forestariorum, Viridariorum, Vicecomitum, aut aliorum ballivorum seu ministrorum nostrorum quorumcunque—dum tamen bosci illi infra metas forestæ nostræ non existant. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso, apud Westm. xiio die Februarii Ao r. nostri duodecimo.

^{*} Another copy is given, f. 81, col. 2, where the following additional witnesses are named:—Henrico, E'po Lincoln., Thesaurario nostro, Ric. Comite Arundell', Tho. de Bello Campo, Comite Warr', Henrico de Percy, R[ ] de Ufford', Senescallo Hospitii nostri, et aliis.

² Forestareorum.

[LXV.—ACKNOWLEDGMENT BY KING EDWARD III. THAT THE FURNISHING BY THE ABBOT OF A SUMPTER HORSE, WITH EQUIPMENT, FOR A ROYAL EXPEDITION, SHALL NOT BE TO HIS FUTURE PREJUDICE.]

Rex Cowardus concedit quod licet Abbas de f[urnes] concesserit ei pro uno passagio unum equum summarium, cum sella, non cedat Abbati in praejudicium etc. 33.

Edwardus D. G. Rex Angliæ¹ etc. omnibus ad quod præs. litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod, cum dilecti nobis in Christo, Abbas et Conv. de F[urnes] unum equ[u]m vocatum somer² et unum sellam³ pro eodem, unum saccum⁴ de corio, cum uno barhid,⁵ et toto apparatu ad hoc pertinente, nobis pro instanti passagio nostro ad partes transmarinas gratis concesserint, Nos, volentes indempnitati ipsorum Abbatis et Conv. prospicere in hac parte, concessimus pro nobis et hær. nostris eisdem Abbati et Conv., quod concessio præd. nobis sic facta ipsis Abbati et Conv., seu succ. suis, aut Ecclesiæ suæ, non cedat in præjudicium, nec trahatur in consequentiam in futurum. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso, apud Westm. [68b col. 2], xxiiiio die Augusti Ao r. nostri Angliæ xxxiiio, r. vero nostri Franciæ xxo.

¹ The arms here are: 1 and 4, B. semée of fleurs de lys, O.; 2 and 3, G. three lions passant, O.

ions passant, O.

2 A sumpter horse.

3 Cellam.

4 A leather sack or bag.

⁵ Bear-hide: part of the trappings of the sumpter-horse, probably a thick cloth to be placed under the sella or pad on which the load or "pack" was placed, representing, no doubt, an original bear-skin. This is equally curious, in its way, with the description given in a document connected with the Kildale Percies, of the equipment of a man at arms, with his horse. [Whitby Chartulary, S.S. ii. 704.]

[LXVI.—EXEMPTION BY KING RICHARD II. OF FURNESS FROM ANY OBLIGATION TO PROVIDE CORRODIES FOR HIMSELF OR HIS HEIRS FOR EVER.]

Rex Ricardus exonerat nos de cor[r]odiis Regi dandis in perpetuum. 34-

Ricardus D. G. Rex Angliæ et Franciæ, et D'nus Hiberniæ omnibus ad quos præs. litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod de gratia nostra speciali concessimus pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, dilectis nobis in Christo Abbati et Conv. Abbatiæ B. Mariæ de Fournes in Com. Lanc. quod ipsi et eorum succ. de cætero non onerentur erga nos, nec hær. nostros, de aliquibus cor[r]odiis aliquo tempore futuro, sed inde quieti et penitus exonerati existant inperpetuum. In cujus rei test. has Litteras etc. Teste meipso, apud Westm., vo die Junii Ao r. nostri vicesimo primo.

[LXVII.—Transcript of Missive from King Edward I. conveying copy of the grant to him of the Scottish Kingdom by the rival claimants of the crown, pending his judgment as to their several rights.]

Transcriptum super Jura Regis Angliae ad regnum et superioritatem Scotiae. 35.

Edwardus D. G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ etc. dilectis sibi in Christo Abbati et Conv. de F[ournes] salutem. Mittimus vobis, sub sigillo Scaccarii nostri præsentibus appenso, transcripta quarumdam litterarum quæ in Thesauraria nostra resident tenorem [69] qui sequitur continentium:—A tou3 qui cest lettre verrunt ou orrunt Floren3 Counte de Hoylaund, Robert de Brus, Seignor du Val Danaunt, Johan Bailloil, Seignor de Gaweye,

Julian de Hauthern Seigner die Emperom, Folias Course, Scignor de Brûtengie, Provid de Inches, Sound de la Marche, Johan de Verg pour son per Nation de Smiler, et Williame de Rest, salen en Dieu. Come nous entendoms aver dreit? en reaume Desme e cel dreit mustrer, chala lorse et averter devaunt celors con plus de poer, jurisdiction e resto eust de trier austre dreit, e le noble Prince Sir Edward par la grace de Dien Roy Dougleterre, nous eit enformes par bones et saffisauntes resouns que celuy apent et aver deit la souverain seignorie du dit Reaume Desme, e la consaunce de oir, trier et terminer postre dreit-Nous de nostre propre volente, saun; nule manere de force ou destresce, voloms, oteroms, grauntoms de rescevire dreit devaunt luv come soveraya Seignour de la terre: Et voloms falemeins et promettoms que nous auroms et tendroms ferm et estable son fet e qu celuy emportra le Reaume a qui dreit le durra devaunt luy. En testmoigne de cest chose nous avoms mis nos seals a cest escrit. Fet et done a Norham le Mardi prochein apres Ascension lan de Grace M.cc. nonaunte primerein.—A tous iccaus? qe cest presente lettre verrunt 3 ou orrunt Florenz Counte de Hoylaund,4 Robert 5 de Brus Seignor du Val Danzunt, Johan Bailleil⁶ Seignor de Gaweye, Johan de Hastinges [63 col. 2] Seignor de Bergeveny, Johan Comyn Seignor de Badenzugh, Patrik de Dunbar Counte? de la Marche, Johan de Vescy por son per.8 Nichol de Soules, e Willame de Ros salus in Dieu: -- Come nos eoms otrie e graunte 10 de nostre bone volente¹¹ e commun¹² assent saun; nulle destresce a noble Prince Sire Edward, par la grace de Dieu 13 Roy 14 Dengleterre qil 15 come soverayn 16 Seignor de la terre Descoce puisse oir,17 trier e terminer nos18 chalenges e nos18 demaundes

¹ Irid.

^{*} In the National MSS, photozincograph copy of the document here given, this word stands iccus. Other variations will be noticed as they occur.

³ Verront ou orront. 8 Soen pere. 13 Des. 4 Florence Cunte de Hvillaund. 9 Eyoms. 4 Rey. . Koberd. " Grante. 15 Oe il. 4 Bayllost. " Volunte. 16 Soverein. " Cunte. 12 Comun. 17 De Escoce peusse oier. 18 No3.

qe nous entendoms1 mustrer et averrer por nostre dreit en realme Descoce,2 e dreit rescevire devaunt luy3 come soverayn4 Seignor de la terre,5 promettaun; jalemeins qe son6 fet av[e]roms ferm e estable, e qe celi emportra le Reaume a qui dreit le durra devaunt li:7 Mes por ce8 qe le [a]vauntdit Roy Dengleterre ne puet9 teu manere de conisaunce fer 10 ne acomplir saun; jugement, ne jugement ne deit estre saun; execution,11 ne execution ne puet 12 il fere duement saun; la possession e seisine de mesme 13 la terre e des chasteaus¹⁴ - nous voloms, otrioms e grauntoms qil 15 come soverain 16 Seignor a parfere les choses avauntdites eit la seisine de tote la terre e des chasteaus Descoce 17 taunt qe dreit seit fet e parformi 18 as demaundaun3 en teu manere qe, avaunt ce19 gil eit la seisine avauntdite, face bone seurte e suffisaunce as demaundaun; e as gardeins e a la commune du Reaume Descoce20 a fere la reversioun de mesme le Reaume e des chasteaus e ove tote la Reaute, at dignite, seignorie, fraunchises, 22 custumes [67b] dreitures, leys, usages e possessiouns e totes 23 maneres de aportenaunces en mesme le estat gil estoient²⁴ gaunt la seisine luy fust baille e liveree, a celuy qui 25 le dreit emportra 26 par jugement de la Reaute,27 sauve au Rey Dengleterre le homage de celuy qui 28 serra Rey-issint que 29 la reversion seit fete 30 dedens 31 les deus moys 32 apres le jour qe le dreit serra trie e aferme : e qe les issues de mesme 33 la terre en le meen 34 tens resceves se [i]ent

* Entondoms in the Cou-	12 Poet.	23 Possessions e tutes.
cher.	13 Meymes.	24 Meymes le estat qe il
2 De Escoce.	14 Chasteus.	esteient.
3 Resceivre devaunt li.	15 Qe il.	25 Li fu baille e liveree, a
4 Soverein.	16 Soverein.	celi qe.
5 Tere.	17 Chasteuls de Escoce.	26 Enportera.
6 Soen.	18 Parfourm[i].	7 Realte.
7 E qe il enportera le	19 Ceo.	28 Celi qe.
Realme a qi dreit le	20 Comune du Realme de	29 Issi qe.
durra devaunt li.	Escoce.	30 Fece.
8 Ceo.	21 Reversion de meymes le	31 Dedenz.
9 Poet.	Realme e des Chasteus,	3º Mois.
to Fere.	od tute la Realte.	33 Meymes.
11 Excicucionne in the	= Franchises.	34 Men.

sauvement mis en depos e bien garde; par le meyn 2 le chamber-leyn Descoce 3 que ore est, e de celuy qui 4 serra a[s] signe a luy 5 de par le Rey Dengleterre e de sou; leur seals, sauve renable sustenaunce de la terre e des chasteaus 6 e des ministres du Reaume. 7 En testmoigne 8 de cestes 9 choses avaunt dites nous avoms mis nos 10 seals a 11 cest 12 escrit. Fet e done a Norham le Mekerdi 3 apres la Ascension 4 lan de Grace M.cc. nonaunte primerein. — Unde vobis mandamus quod eadem faciatis in cronicis vestris ad perp. rei gestæ memoriam annotari. Teste Magistro Will. de March, Thesaurario nostro, apud Westm. ix 0 die Julii Ao r. nostri decimo nono.

[LXVIII.—GRANT TO THE ABBEY BY WILLIAM, EARL OF BOULOGNE AND MORTAIN, OF IMMUNITY FROM TOLL AND CUSTOM AT WISSANT NEAR CALAIS.]

Millelmus Comes Bolonii et Moretonii dat nobis quietudinem tolonei et consuetudinis apud Mytsant jurta Calesium in passando ibidem. 36.

[69^b col. 2] Willelmus¹⁵ Comes Bolon., Moret. et Warren', Vicecomitibus et ministris suis de Wi[t]sant salutem. Sciatis me donasse Abbati Furnesii et Ecclesiæ suæ omnem quietudinem telonei et consuetudinis de Wisant. Quare volo et firm. præcipio quod et ipse et omnes fratres Domus suæ sine ulla vexatione aut telonei exactione quieti et liberi dimittantur quotiens ad Capitulum Cisterciense iverint vel ad me venerint, pro negotiis suis vel meis. Testibus Reg[inaldo] de War': Faramo: Hug. Plocet: Eustachio Cancellario.

1	Despos e ben gardeez.	5 Zi.	10
	Main.	6 Chasteus.	11

³ Du chaumberleyn de 7 Realme.

Escoce.

8 Temoingne.

12 Sest in the Coucher.

13 Mekerdy.

14 Assencion.

Nos.

¹⁵ Arms:—G. three lions rampant O.: over all a label of five points with a fleur de lys on each file.

¹⁶ This name is quite plainly written.

[LXIX.—CHARTER BY JOHN, EARL OF MORTAIN, CONCEDING HIS SPECIAL PROTECTION TO FURNESS ABBEY.1]

Johannes Comes Moritonii ponit Monasterium nostrum et omnia bona nostra in sua manu et protectione. 37.

Foh. Comes Moret. omn. hominibus et ballivis suis et amicis, salutem. Sciatis quod Abbatia de F[urnesio], et Abbas et monachi ibidem servientes Deo et S. Mariæ, et omnes tenuræ et possessiones suæ sunt in manu mea et custodia et protectione. Et ideo volo et firmiter præcipio quod eam et Abbatem et monachos præd. et omnia tenementa sua, et omnes res suas, sicut meas dominicas, custodiatis et protegatis et manuteneatis [Cætera desunt].

[70] Torn out.

[LXX.—EXEMPTION FROM TOLL AND CUSTOMS GRANTED BY KING HENRY II, TO FURNESS ABBEY.]

Henricus Rex quietat nos de teloneo et omni alía consuetudine ubique pro rebus nostris propriis ubicunque venerint.2

[71.] Henricus D. G. Rex Angliæ, et Dux Normanniæ et Aquitaniæ et Comes Andegaviæ, Justic., Baronibus etc., salutem. Præcipi[mus] quod homines et equi et omnes res Abbatiæ de F[urnesio] et monachorum ibidem Deo serv. sint quieti de theloneo, et de passagio, et de pontagio, et omni alia consuetudine

¹ From the abstraction of fo. 70 this deed is left imperfect. According to the Tabulated Index, the charter goes on to specify important privileges conceded by the Earl. It will be observed, on reference to the Index named, that the titles of documents ranged under the general head of Dalton are differently numbered there, and in these copies of the documents themselves. This is 37 here, but 36 in the Index. The difference originates in the circumstance that what is indexed as No. 1, is, as following a sort of introduction or preface, numbered 2 in the present series of copies. Besides the latter part of the present charter, securing the Abbot and Convent from being summoned to plead, for any local matter, in any save the Earl's own Court at Lancaster, which is lost owing to the removal of the folio, five other charters, two by Richard I., one by John, and two by Henry (I. or II.), all conferring exemption or protection on the part of the Royal grantors, are completely lost to us.

² Supplied from the Tabulated Index.

ad me pertinente, quocumque venerint, de omnibus rebus quas homines sui assecurare poterunt suas esse proprias: Et nullus eos injuste vexet nec disturbet super forisfacturam meam. T. Hugone, Dunclm. Ep'o.: I focelino, Archidiacono Cicestr., 2 etc. Apud Karleolum.

[LXXI.—CHARTFR OF SPECIAL PROTECTION BY KING HENRY III., CONCEDING ALSO LICENCE TO PURCHASE PROVISIONS IN IRELAND.]

Rex Henricus suscipit nos et nostra in suam protectionem, et dat licentiam emendi victualia nostra in Hibernia. 44.

Henricus D. G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ, Dux Norm. [et] Aquit., et Comes Andeg., omn. ballivis et fidelibus suis ad quos præs. litteræ pervenerint, salutem.³ Cum Ab[b]atia de F[urnesio], de patronatu nostro existens, a progenitoribus nostris, Regibus Angliæ, in lib. et perp. elem. sit fundata, propter quod nos convenit in eorum necessitatibus favoris gratiam sibi libentius impendere, nos Abbatem, monachos et [71 col. 6] conversos ejusdem loci, nautas,⁴ t'ras, res, redditus, et omnes possessiones suas in protectionem et defensionem nostram suscepimus, vobis mandantes quod ipsos Abbatem, monachos, conversos, et omnes alias res, [et] possessiones suas manuteneatis⁵ et defendatis, non inferentes eis vel inferri permittentes molestiam, injuriam aut gravamen. Et si quid eis forisfactum fuerit, id eis sine dilatione faciatis

I Hugh Pudsey, 1153—1194-5, He was suspended by the Pope for a time, for the part he took in the coronation of the eldest son of Henry II. in 1170.

^{*} Written Jacel'. Joceline was Archdeacon of Chichester in 1179 and 1184.

³ Salututem.

⁴ The word is unusual, unless it be accepted as the classical word, in the sense of boatmen. The Convent had divers boats on the lakes, as has been already seen. Or again it might stand for *nativi*. But cf. O. Fr. *nau*, a boat, vessel.

⁵ Manuteniatis.

emendari. Damus etiam eisdem Abbati et monachis licentiam victualia et alia necessaria, tam in *Hibernia*, quam alibi ubicumque voluerint, in potestate nostra, emendi et perducendi, tam per mare quam per t'ram, usque ad Abbatiam suam prædictam. Et prohibemus super forisf. nostram x^{li}, ne quis eos contra hanc concessionem et protectionem nostram impedire, gravare vel molestare præsumat. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso. Apud *Westm.* xxiii[o] die Aprilis, Ao r. nostri xlii[o].

[LXXII.—Exemption from toll, pontage, passage, and all other customs, conceded to Furness by King Henry III.]

Rex Henricus quietat nos de teloneo,1 de pontagio, de stallagio, etc. 45.

Henricus, D. G. Rex Angliæ, D'nus Hib., Dux Norm. et Aquit., Co[71b] mes Andegaviæ, Archiep'is, Ep'is, etc. salutem. Sciatis quod volumus et præcipimus pro nobis et hær. nostris, quod homines et equi et omnes res Abbathiæ de F[urnesio] et mon. ib. Deo servientium sint quieti de theloneo, et de passagio, et de pontagio, et omni alia consuetudine ad nos pert., quocumque venerint, de omn. rebus quas homines sui assecurare poterunt suas esse proprias. Et nullus eos injuste vexet nec disturbet super forisf. nostram, sicut Litt. Patentes Henr. Regis, avi nostri, rationabiliter testantur. Hiis T. Venerabilibus Patribus E[ustachio] London., F[ocelino] Bathon., R[icardo] Sarr. Ep'is: H[uberto] de Burgo, Com. Kantiæ, Justic. Angliæ; etc. Dat. per manum Ven. Patris R[adulfi] Cicestr. Ep'i, Cancell. nostri; Apud Westm., xv[o] die Martii, Ao r. nostri xi[o].

¹ Teleneo.

Eustace de Falconberge, 1221—1228.

³ Joceline of Wells, 1206-1242.

⁴ Richard le Poor, translated from Chichester in 1217, and from Salisbury to Durham in 1228.

⁵ Ralph de Neville, 1222-1243-4. Chancellor from 1226-7 till his death.

[LXXIII.—CHARTER OF SPECIAL PROTECTION BY KING HENRY III. TO THE ABBEY.]

Rer Henricus suscipit Abbatem nostrum et **Hon. equs et** homines suos, et t'eas, res, reddius in sua protectione. 46.

Henr. D. G. Rex Anglia, D'nus etc., omn. ballivis et fidel suis ad quos præs. litteræ pervenerint, salutem. Sciatis nos suscepisse in protectionem et defensionem nostram Abbatem et mons de F[urnesio], homines, t'ras, res, redditus, et omnes possessiones suas. Et ideo vobis mandamus [71b col. 2] quod prædictos Abb^m et mons, homines, t'ras, etc. manuteneatis, protegatis, et defendatis, non inferentes eis vel inferri permittentes injuriam, molestiam, dampnum aut gravamen: et si quid eis forisfactum fuerit id eis sine dilatione faciatis emendari. In cujus rei test, has Litt. nostras Patentes eis fieri fecimus. Teste meipso: Apud Westm., viii [o] die Februarii, Ao r. nostri xvii [o].

[LXXIV.—Concession by Prince Edward (the Black Prince) to Furness of Licence to Buy provisions in Ireland.]

Rex Cowardus mandat non impedire nos emere blada et alía necessaria in Pibernia. 47.

Edwardus,¹ illustris Regis Angliæ primogenitus, Justic. suis² Hiberniæ ad quos præs. litteræ pervenerint, salutem. Mandamus vobis, firmiter injungentes quod, quotienscunque Abbas et monⁱ

¹ Arms: 1 and 3, B. semée of fleurs de lys; 2 and 4, G. three lions passant, O.

It will be observed that although the grantor of this charter is in the Latin heading styled Rex—not so, however, in the Index at the beginning—yet he is in reality Prince only. The date shows that his father lived 14 years longer. Also it may be noted that this deed has no number to it in the Index, and the next to it is No. 46 instead of 48 as in the full copy.

de F[urnesio] miserint in Hiberniam fratrem vel alium ad emendum blada et alia victualia ad sustentationem dictorum Abbatis et mon^m apud Abbatiam suam carianda, eidem fratri aut aliis ex parte præd. Abbatis et mon^m ad hoc missis nullum inferatis gravamen aut impedimentum, immo ipsos licite permittatis blada et alia victualia emere et cariare ad sustentationem dictorum Abbatis et [72] mon^m, secundum tenorem Litt. Patentium D'ni Regis patris nostri quas dicti Abbas et monⁱ inde habent. In cujus rei test. has Litt. nostras eisdem Abbati et mon^{is} fieri fecimus Patentes. Dat. apud etc. xxv[o] die Aprilis, Ao r. Regis patris nostri quadragesimo secundo.

[LXXV.—CHARTER OF INSPEXIMUS AND CONFIRMATION BY KING RICHARD II. OF THE CHARTER OF FOUNDATION, AND OTHER ROYAL CHARTERS OF GRANT AND CON-FIRMATION.]

Rex Ricardus Secundus confirmat cartas de Fundatione Monasterii nostri, et plures alias, ut hic patet. 48.

Ricardus, D. G. Rex Angliæ et Franciæ, D'nus Hiberniæ, omnibus ad quos præs. litteræ pervenerint, salutem. Inspeximus cartam Stephani Com. Bolonii et Moretonii factam Deo et S. Mariæ de Fudernesio, et Abbati illius loci, in hæc verba:—In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, et in honore S. Mariæ, Matris Domini nostri, Ego Stephanus Comes Bolonii etc. as in No. xxxviii. (Carta ii¹) to—offerimus saltim vespertinum. Signum + Stephani Comitis Bolonii et Moretonii: Signum Hugonis +

^{*} Except that in the present copy, for "Deo Omnipotenti et S. Trinitati de Savigneio et Abbati illius loci totam forestam meam de Furnes," we read in No. xxxviii. "Deo et S. Mariæ de Fodernesio et Abbati illius loci totam f. meam de Fudernesio"; for "Bristoldon'," "Bristoldom'," "Bristoldom'," for "quatinus per dispositionem et præceptum Abbatis Savign. monasterii in loco præd. Ordo monasticus et regularis per Divinam gratiam habeatur," "quatinus in loco præd. Ordo monasticus et regularis per Div. gr. teneatur"; the two documents are identical. See also Nos. xxxix, xl, etc.

Campuavene: Signum Rob. + Greslati: Signum Oisivalini [72b] + de Argentomaco: Signum Gaufridi + Buchel: Signum Rogeri + filii Ricardi: Signum Roberti + de Saccavile: Signum Roberti + de Archis, - Inspeximus etiam cartam confirmationis Henrici primi, quondam Regis Angliæ, progenitoris nostri, factam in hæc verba: - In nomine Patris et Filii et Sp. Sancti et in honore S. Mariæ Matris Domini nostri Jhesu Christi. Amen. Ego Henricus, D. G. Rex Angl. etc. as in No. xxxix to-s. Crucis corroboro. Signum + Henrici Regis Angl. et Ducis Norm .: + Signum Turstini Ebor. Archiepi': + Signum Audini Ep'i:2 Signum + Ricardi Baiocensis Epi: + Signum Rob. de Sigillo: Signum Rob. + Comitis Glouecest[riæ]. - Inspeximus insuper cartam Willelmi quondam Comitis Bolonii et Moretonii factam Abbathiæ S. Mariæ de F[odernesio] in hæc verba: - In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Ego, Will. Comes Bolonii etc. as in No. xli to-atque consigno. Testibus: Reinaldo de War 1:3 Roberto de Wesvenal: 4 Simone Cail': Rob. Grel': 5 Radulfo de Pleic': 6 Osberto Mart': Will. de Lanc[astria]:7 Rogero filio8 Rannec': Eustachio Cancellario: 9 Will. filio Rabon'. Apud Theoford.—Inspeximus etiam cartam Johannis, quondam Comitis Moretonii, factam Abba[73 col. 2]ti et monis de F[ournes] in hæc verba: - Johannes, Comes Morit, 10 omn. hominibus et ballivis et amicis suis, salutem. Sciatis me concessisse et confirmasse

^{*} The only variation is that Fudernesium, or some inflexion of it, is used wherever that place-name occurs.

² No diocese stated.

³ In No. Ixviii. Reg. "de War." is met with amongst the Testes, but there is no clue to the termination of the name.

⁴ Among the T. to the first charter recited in this Inspeximus we have Oisivelanus de Argentomaco, where the first name can only be a correlative, almost another form of, this name.

⁵ Compare the name Rob. Greslati in the document referred to in the last note.

⁶ Compare the name Hugo Plocet in No. lxviii.

⁷ William de Lancaster i. He married Gundreda widow of the Earl of Warwick.

⁸ Filium.

⁹ Witness also to No. lxviii.

¹⁰ See introductory notice to No. xlvi.

Abbati et Monis de F[urnes] in perp, elem, donum quod Comes Stephanus eis fecit, sicut carta sua et carta Henrici primi, Regis Angliæ, proavi sui, et carta Henrici secundi, patris mei, testantur - scilicet totam forestam suam de F[ournes] et Wageneiam, cum omni venatione quæ in eis est, et Daltonam, et totum d'nicum suum infra F[ournes], cum hominibus et omn. aliis ei pert., in bosco etc. as before, to—præter t'ram M[ich.] F[lamengi]. Præterea² concedo eis et in elem. confirmo quicquid rationabiliter [eis] datum est, sicut cartæ et cyrographi donatorum eis legaliter testantur :- ex dono M[ich.] Flamengi, Fordebottle et Roos, quas habent in escambio de eodem M[ichaele] pro Berdeseia. Quare volo et firmiter præcipio quod [eadem] teneant ita bene et in pace, et libere et quiete et honorifice et plene, cum soc' et sac'. et tol' et team, et infangenetheof, et cum omn, aliis libertatibus et liberis consuetudinibus et quietantiis suis, sicut umquam melius et quietius et liberius tenuerunt [73b] tempore Henrici Regis, proavi mei, et sicut carta sua testatur. Test.: Roberto de Bretoil': Will. de Trublevill': Will. de Buchet: Ricardo de Vern': Will. de Boivill': Rogero de Munbug': Theobaldo [filio] Walteri: Magistro P[ ] de Littilbr'. Apud Burefor'. - Inspeximus insuper cartam Henrici secundi, quondam Regis Angliæ, progenitoris nostri, factam in hæc verba: - Henr. Rex Angliæ et Dux Normann. et Aquit., et Comes Andeg. Archiep'is etc. et omn. hom. suis totius Angliæ, Francis et Anglis, salutem. Sciatis me conc. et carta mea conf. conventionem quæ facta fuit coram me inter Monos de Fourneis etc. as in No. I., to aquis et piscariis,3 when it proceeds - et omn, rebus reddendo inde Abbathiæ de Furnes annuatim xx5: et filius ejusdem Willelmi faciet homa-

¹ Scelicet. 2 Præteria.

³ The variations are as follows:—In the present copy for 'Wrenhalse' we read 'Wreineshals'; for 'Langedue litole,' 'Langeden little'; for 'Elterwatter,' 'Helterwatta'; for 'Brayza,' 'Braiza'; for 'Wynandermare,' 'Winendermere'; for 'Tilburthwait,' 'Tilbirthwait'; for 'Connyngeston',' 'Coningeston'; for 'Thurstaneswatter,' 'Turstiniwatra'; 'for 'Crayke,' 'Crec'; and on the name 'Leven' there is a side-note as follows:—"Nota, quod tota aqua inter Winendermer et mare vocatur Lewen."

gium inde Abbati ejusdem loci. Illam vero partem quæ adjacet eisdem terminis a parte orientali habet eadem Abbatia excepto quod in parte illa habebit Willelmus venationem et accipitres.1 Quare volo et firmiter etc. T. R[oberto] Lincoln.; 2 H[ugone] Dunelm.3 Ep'is: R[oberto] Comite Legr': Ricardo de Luci: Will, de Vesci: Gaufr. de Valon': Will, de Agremont: Aub' Gresli: Joh. Constabulario: Ricardo Pincerna: Henr. filio Suain: Gospatric filio Orm: Ricardo filio4 Ivonis. Per manum Stephani Capellani, apud Wodestoc. Nomina eorum qui fecerunt perambulationem de divisis inter Fournes et Kendalam de præcepto supradicti D'ni Regis: - Henr. filius Swani; Rog. fil. Ravenkelli; Mich. de Fournes; Gospatrick fil. Ormi; Will. Gernet; Will. Clericus de Kertmel; Ailwardus de Broghton; Huceus fil. Frostolfi; Benedictus de Penigton; Gilimghal de Merton; Will. Brightwald; Will. filius 5 [74] Reg. de Kyre; Dolfinus de Kirkeby; Ulf de Kirkeby; Swystus de Peniton; Orm de Orgrave; Bernardus Forster; Will. frater ejus; Ulfridus de Kirkebi; Ernebaldus de Daltona; Steph. de Urswyk; Bernardus de Dalton; Rob. fil. Orm; Edulfus fil. Edmundi; Sivardus Flynt; Orm fil. Bernulfi; Huctredus fil. Edmundi; Ketellus fil. Gerardi; Dolfinus de Kirkeby; Frethebaldus.-Inspeximus etiam cartam prædicti Henr. secundi, quondam Regis Angliæ, progenitoris nostri, factam Abbati et monis de F[ournes] in hæc verba: - Henr. Rex Angliæ etc. et fidelibus suis totius Angliæ, salutem. Sciatis me conc. et conf. Abbati et mons de F[ournes] in perp. elem. donum quod Comes Stephanus eis fecit sicut carta Henrici Regis, avi nostri, testatur-scil. totam forestam suam de F[urnes] et Wageneiam, cum omni venatione quæ in eis est, et Daltonam etc. as above, to-de eodem M[ich.]

After "parte" the word "occidentali" has been inserted, and then lined out in red, the words that follow in No. I. being "illa habebit Will. cervum et cervum et ancipitrem."

² Rob. de Chesney, 1147-1167-8. ³ Hugh Pudsey. ⁴ Filius. ⁵ This reading is not certain. It is indistinct in the original, and it may possibly be Wil¹ fif.

pro Berdeseia. Quare volo et firm. præcipio quod teneant ita bene et in pace, et lib, et quiete et honor, et plene, cum socha et sac', et tol' et tem, et infangtheof, et cum omn, aliis libert, et lib. consuetudinibus et quietantiis suis sicut umquam etc. as before. T. Com' Rog' F[ ], R[oberto] Com. Legrec., et Warino filio:1 Ger' Camerario: 3]: Man' Biset, Dapifero. Apud Notinghame. - Inspeximus insuper cartam Ricardi, quondam Regis Angliæ, progenitoris nostri, factam prædictis Abbati et mons de F[ournes] in hæc verba: - Ric. D.G. Rex Angliæ. Dux Norm. [et] Aquit., Comes Andeg., Archiep'is etc. totius Anglia, salutem. Sciatis nos conc. et hac præs. carta nostra conf. Abbati et monis de Fournes [74b] in puram et perp. elem. etc. as in No. xlv2 toprænominata ita bene et in pace, libere et quiete et honorifice, integre et plenarie, cum soc' et sac' et toll' et team et infangenethef, et cum omn. aliis libert. et lib. consuet. et quietantiis suis sicut umquam melius, liberius et quietius tenuerunt tempore Regis Henrici, avi patris nostri, sicut rationabiliter carta ejus [74b col. 2] testatur. T. H. H[uberto] Cantuar. Archief'o:3 H[ugone] Ep'o Dunelm.: 4 R[icardo] Ep'o London.: 5 etc. Data per manum Will. Eliens. Ep'i, Cancellarii [nostri]: Apud Winton. xxi[o] die Aprilis, Ao r. nostri v[o].—Inspeximus etiam cartam Johannis, quondam Regis Angliæ, progenitoris nostri, factam etc. in hæc verba: - Johannes, D. G. Rex Angliæ, D'nus Hib. etc. totius Angliæ, salutem. Sciatis nos conc. et hac. præs. carta nostra conf. Abbati et mon. de F[urnes] in puram et perp. elem.

^{**} Warinum filium. It is not easy to make anything of this list of Testes. It stands thus:—Com' Rog' J. R Com' Legrec' t Warinū filiū Ger' Cam' J Man' Biset. Comes Rogerus is utterly indefinite; the J. standing by itself in two places unintelligible; and Warinum filium wrong in grammar. Earl Rob. of Leicester had a relative—probably a son—Waleran, Earl of Mellent, but it is idle to assume the identity of this Warinus with him.

^{*} The variations are 'Wageneiam' for 'Wagneiam'; 'Walthei filii Edd'i' for 'Walthevi filii Edmundi'; 'Greindeorge' for 'Greindorge' and 'Seleseta' for 'Seleseth,' down to 'prenominata.'

³ Hubert Walter, previously bishop of Salisbury, 1193-1205. May 1193.

⁴ Hugh Pudsey, 1153—1194-5. 3 March, 1195. 5 Richard of Ely, surnamed Fitz-Neale, 1189—1198.

rationabilem donationem quam Comes Stephanus Bolonii ac Moretonii etc., as in the charter last recited to [75]-et quietius tenuerunt tempore Regis Henrici avi patris nostri, sicut rationabiliter ejus carta testatur, et sicut carta Regis Ricardi fratris nostri rationabiliter testatur. T. Gaufrido! Ebor. Archiep'o: Gaufrido2 filio Petri Com. Essex': etc. Dat. per manus Simonis Archidiaconi Wellensis et Joh. Gray, apud Brotherton, xxviii[9] die Martii, Ao r. nostri primo.- Inspeximus etiam cartam Henr. tertii Regis Anglia, progenitoris nostri, factam Abbati etc. in hæc verbæ: - Henricus D. G. etc. et fidelibus 3 suis, salutem: -Inspeximus [75 col. 2] cartam Stephani quondam Com. Bolonii et Moretonii per quam dedit et concessit Deo et S. Mariæ de F[urnes] et Abbati ejusdem loci totam forestam suam de F[ornes] et Wageneiam etc., as before to-quicquid infra Fornes continetur, præter t'ram M[ich.] Fl[amengi]: Inspeximus etiam confirmationem Regis Henrici primi per quam eis concessit et confirmavit omnia prædicta, et quicquid præsentium vel futurorum devotio fidelium ipsis in Christo contulerit.—Inspeximus etiam confirmationem Henrici Regis secundi, avi nostri, per quam similiter omnia præd. eis concessit et confirmavit, et præterea4 ex dono M[ich.] Fl[amengi] Fordebotle et Crivelton5 et Roos, quas habent in escambio pro Berdeseia de eodem M[ichaele].—Inspeximus etiam confirmationem Ricardi Regis, avunculi nostri, per quam concessit eis et confirmavit omnia præd., et præterea, ex dono Walthevi filii Edmundi,6 Neuby, cum omn. pert. suis, et ex dono Ric. de Morivill' et Aviciæ uxoris ejus, Selesset', cum omn. pert. suis, et ex dono Will. Greindeorge, Wintirburne cum omn. pert. su[75b]is.—Inspeximus etiam confirmationem Regis Johannis, patris nostri, per quam concessit eis et confirmavit omnia prædicta. Nos, igitur, ea omnia rata7 et grata habentes, eadem

¹ Gaufredo. Geoffrey Plantagenet, a natural son of Henry II., 1191 to sometime between December, 1206, and 18th August, 1207, when he was deprived by the king. Ob. 1212.

² Gaufredo. ³ Fedelibus. ⁴ Præteria. ⁵ Crevilton. ⁶ Edd'i.

⁷ Written ragta, and the g dotted under as an error.

Abbati et mon. de F[ournes] pro nobis et hær. nostris inperp. concedimus et confirmamus, dantes eis insuper et concedentes, intuitu Dei et pro salute nostra et animarum antecessorum et hær. nostrorum, homagium et servitium M[ich.] le Fl[amengi] de tota t'ra quam de nobis tenuit infra F[ournes] per xli per annum, ita quod idem M[ichael] et hær, sui inperp. intendentes et respondentes sint de cætero præfatis Abbati et mons et succ. suis de homagiis suis et de servitio quod idem M[ich.] nobis facere consuevit, et de redditu decem librarum quas idem Mich. per annum nobis reddere solebat de præd. t'ra, quas quidem xli præfati Abbas et mon., et eorum succ., per manum suam nobis et hær, nostris per annum solvent ad Scaccarium nostrum ad festum S. Michaelis pro omni serv., taillagio et demanda, salvis præd. Michaeli et hær. suis t'ris et tenementis suis, et libertatibus suis debitis et consuetis - Ita quod Vicecomites vel ballivi sui de t'ra illa de cætero se non intromittant, sicut nec de alia elem. ejusdem Abbatiæ infra F[ournes] facere debent : [75b col. 2], sed placita Coronæ, cum emerserint, per Coronatores nostros et Ballivum Abbatis attachientur, et coram nobis vel Justic, nostris placitentur, salvis nobis amerciamentis inde provenientibus, et catallis fugitivorum et dampnatorum, et t'ris et tenemtis eorundem per unum annum et unum diem, et aliis ad Coronam nostram pertinentibus. Hiis T. Eust achio London', Jocelino Bathon., Ricardo Sarisbiriæ, Episcopis; Hub[erto] de Burgo, Com. Kantiæ, Justiciar. Angliæ: Radulfo filio Nicol', et Ricardo de Argent[um], Senescallis nostris: Henrico de Capella; et aliis. Data per manum Ven. patris Radulfi, Cicestrensis Ep'i, Cancellarii nostri, apud Westmonast.1 quintodecimo die Martii, Ao r. nostri xio. - Inspeximus etiam cartam præd. D'ni H[enrici] tertii, quondam Regis Angliæ, prog. nostri, factam Deo et Abbatiæ de F[ournes] et monis ibidem Deo serv., in hæc verba: - Henr., D. G. Rex Angliæ etc. . . . . . salutem. Sciatis nos concessisse et h. c. nostra conf. pro nobis et hær. nostris Deo et Abbatiæ de F[urnes] et Abbati et mon. ib. Deo servientibus quod ipsi [et] eorum succ. imperp. habeant

¹ Westmonest'.

apud [76] Daltonam in F[urnes] quandam feriam singulis annis per tres dies duraturam, viz. in vigilia Translationis B. Edwardi Regis et Confessoris, quæ est in quindena S. Michaelis, et in die, et in crastino ejusdem festi, nisi feria illa sit ad nocumentum vicinarum feriarum. Quare volumus et firmiter præcipimus pro nobis et hær, nostris quod præd. Abbas et moni et eorum succ. imperp, habeant apud dictam villam de Dalton in F[urnes] quandam feriam singulis annis etc., as above, down to-feriarum vicinarum, sicut 1 prædictum est. Testibus W[altero] Wygorn. Ep'o:2 R[icardo] Comite Cornubiæ, fratre nostro: Petro de Sabaud': Will. de Cantillupo]: FI de Pless': Paulino Peyrer: F[ohanne] de Lexinton3: N[de Bolevill': Rob. le Norreis: Galfrido de Childewyk, et aliis. Datum per manum nostram apud Oxon., xxº die Julii, Aº r. nostri xxxº.- Inspeximus etiam cartam D'ni Edwardi, nuper Regis Angliæ, avi nostri, factam Abbati et Conv. de Fornes in hæc verba: - Edw. D. G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ, [76 col. 2] Dux Aquit., omnibus ad quos præs. litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod cum D'nus H[enricus] quondam Rex Angliæ, proavus noster,4 per diversas cartas suas concessisset tunc Abbati et Conv. de F[ornes], quod Vicec. vel Ballivi sui de t'ra de F[ornes] se non intromitterent, et quod placita Coronæ, cum emergerent, per Coronat. ipsius proavi nostri et Ballivum Abbatis loci præd. attachiarentur, et coram eodem proavo nostro et Justic. suis placitarentur; ac D'nus Edw.,

^{*} At this point va is written above the line and just before pradictum. This word, with all that follows down to Edw. D.G. Rex AngP, is underscored in red, and just at the end of AngP and a little above the line is the syllable cat. which with the previous va in like manner written, makes up the word vacat, signifying that an omission has been made, which is then rectified by habeant apud dictam etc., and rewriting the rest, but with more witnesses named, down to Rex Anglia.

² Walter de Cantilupe. Elected 30 August, 1236. The temporalities were restored to him 30 January, 1236-7, and he was ordained Deacon by the Pope on the 4th, and Priest on the 18th of the April following. Ob. February, 1265-6.

³ John de Lexinton appears among the Testes to a confirmation granted by Henry 111. to Rievaulx Abbey in 1251. [From the Charter Rolls.]

⁴ Here again follow several words scored under with red, which will be found a few lines lower, indicating another omission by the scribe, which is also duly rectified.

nuper Rex Angliæ, avus noster, postmodum, pro eo quod in Curia sua coram Hugone de Cressingham et sociis suis, tunc Justic, itinerantibus in Com. Lanc., in loquela quæ fuit coram eisdem Justic. per breve ipsius avi nostri inter ipsum et tunc Abbatem de F[ornes], de eo quod idem Abbas ostenderet Quo warranto clamavit habere Turnum Vicec. in F[ornes], consideratum fuit quod præd. Turnus remaneret dicto avo nostro faciendus singulis annis per Coronatores suos, dictum Turnum Vicec, per cartam suam Edmundo fratri præd. avi nostri, tunc Comiti Lancastriæ, dedisset et concessisset Hab. et tenend, sibi et hær, suis imperp, prout in diversis cartis ipsius avi nostri inde confectis plenius continetur,2 ac jam dilecti nobis in Christo, nunc Abbas et Conv. loci præd., nobis supplicaverunt quod, cum diversa placita inter dilectum et fidelem nostrum, Henricum Com. Lanc., filium et hær. præd. Ed[mun]di, et præf. Abbatem super Turno Vicec. in F[ornes] in diversis [76b] Curiis nostris diu penderent et ad huc pendeant indecisa, idemque Henricus, pro securitate dictorum Abbatis et Conv., et ad hujusmodi placita sedanda et finaliter terminanda, dictum Turnum Vicec. in dictis partibus de F[ornes] eisdem Abbati et Conv. dare voluerit et assignare, velimus eidem Henrico concedere quod ipse dictum Turn. Vicec. in F[ornes] præfatis Abb. et Conv. dare possit et assignare ex causis supradictis :- Nos, supplicationi eorundem Abb. et Conv. in hac parte favorabiliter annuentes, de gratia nostra speciali concessimus et licentiam dedimus pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, præf. Henrico quod ipse dictum Turnum Vicec. in F[ornes], cum omnibus ad hujusmodi turnum pertinentibus, præf. Abbati et Conv. dare possit et assignare Hab. et ten. eisdem Abb. et Conv. et Succ. suis imperp. - Reddendo inde eidem Henrico et hær, suis per annum vis et viiid, ad quos dictus Turnus coram præf. Justic. extendebatur: Et eisdem Abb. et Conv. quod ipsi dictum Turnum Vicec. a præf. Henrico recipere et tenere possint sibi et succ. suis inperp., sicut præd. est tenore præsentium, similiter licentiam dedimus specialem, ita quod idem Abbas et Conv.

et succ, sui Turnum illum per Ballivos et ministros suos tenere, et exitus et proficua inde provenientia ad opus eorundem Abb. et Conv. et succ. suorum percipere, et omnia alia quæ ad hujusmodi turnum pertinent facere possint et exercere, Statuto de t'ris et tenemis ad manum mortuam non ponendis edito non [76b col. 2] obstante, nolentes quod præd. Henricus vel hær. sui, aut præf. Abbas et Conv. seu succ. sui, ratione Statuti præd., seu pro eo quod præd. Turnus tenetur de nobis in capite, per nos vel hær, nostros, Justiciarios, Escaetores, Vicec., vel alios ballivos seu ministros nostros quoscunque, inde occasionarentur, molestentur in aliquo, seu gravarentur. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso, apud Wodestok, imo die Junii, Ao r. nostri decimo.—Inspeximus insuper cartam præd, avi nostri eisdem Abb. et Conv. de F[ornes] similiter factam, in hæc verba: - Edw. D. G. Rex Angliæ etc. salutem: Sciatis quod cum in passagio etc., as in No. lxi. to-non extiterit ut accepimus executum, ac D'nus E[dw.] nuper Rex Anglia, pater noster, quandam Inquisitionem per dilectos et fideles nostros Johannem de Lancaster et Will. de Tatham pro hujusmodi periculis evitandis fieri et in Cancellaria sua retornari fecisset, per quam [78] 1 est compertum quod non fuit ad dampnum seu præjudicium dicti patris nostri, seu aliorum, nec ad diminutionem firmæ dicti Comitatus Lanc., si dictus pater noster concessisset tunc Abbati et Conv. de F[ornes] quod ipsi et succ. sui haberent inperp. unum Coronatorem de suis in omnibus t'ris et feodis suis de F[ornes], et similiter quod ipse et succ. sui inperp. haberent returnum omnium brevium dicti patris nostri et hær, suorum in omn. t'ris et feodis prædictis-Nos, ad præmissa, necnon ad hoc quod dilecti nobis in Christo, nu[n]c Abbas et Conv. loci præd., jam habent in omn. t'ris et feod. præd. Turnum Vicec. cum omn. proficuis ad hujusmodi turnum pert, per ipsos et ballivos et ministros suos tenendum, de dono et concessione dilecti et fidelis nostri, Henr. Comitis Lanc., eis de eodem Turno de licentia nostra factis, sicut per Litteras nostras sinde confectas plenius

A mistake in the numbering. In order to set it right f. 81 occurs twice.

apparet], confirmamus eisdem Abb. et Conv. quod ipsi et succ. sui inperp, habeant returna omnium brevium nostrorum et hær. nostrorum, ac summonitionum Scaccarii nostri et hær. nostrorum de omnibus et singulis infra t'ras et feoda Abbatis et Conv. in F[ornes] emergentibus et eadem t'ras et seoda qualitercumque tangentibus, et executiones eorundem brevium et summonitionum per se et Ballivos et ministros suos faciant et exequantur: Ita quod nullus Vicec., aut alius Ballivus seu minister noster, vel hær. nostrorum, t'ras et feoda prædicta de cætero ingrediatur ad summonitiones, districtiones, attachiamenta, seu aliqua alia officia quæcunque in eisdem facienda seu exercenda, nisi in [78 col. 2] defectu ipsorum Abb. et Conv. et succ. suorum ac Ballivorum et ministrorum suorum. Concessimus etiam pro nobis et hær. nostris, et hac carta nostra confirmamus eisdem Abbati et Conv. quod ipsi et succ. sui inperp. habeant unum Coronatorem in t'ris et feodis suis in F[ornes] per brevia de Cancellaria nostra et hær. nostrorum prædicto Abb. et Conv. et succ. suis, Abbatibus loci præd., dirigenda, in Curia 1 eorundem Abbatis et Conv. et succ. suorum de assensu hominum et tenentium suorum ibidem inperpeligendum, et ad nomina eorundem Coronatorum in Cancellaria nostra et hær, nostrorum retornanda-Ita quod idem Coronatores sic eligendi omnia quæ ad officium Coronatoris pertinent in t'ris et feodis præd, inperp, faciant et exequantur. Quare volumus et firmiter præcipimus, pro nobis et hær. nostris, quod præd. Abbas et Conv. et succ. sui inperp. habeant et teneant omnes et singulas libertates præd. in forma supradicta. Hiis Test.: Venerabilibus Patribus F[ohanne] Archief'o Cantuar,2 totius Angliæ Primate, Cancellario nostro, H[enrico] Lincoln. Ep'o,3 Thesaurario nostro: A[dam] Wynton. Ep'o; 4 Johanne de Warrena, Comite Surre: Rob. de Wfford, Senescallo hospitii nostri, et aliis. Dat. per manum nostram apud Westm., xvi die Martii, Ao r. nostri

^{*} Curea.

² John Stratford, previously Bp. of Winchester, 1333-1348.

³ Henry Burwash or de Burghersh, 1320-1340.

⁴ Adam de Orlton, previously Bp. of Worcester, 1334-1345.

xil - listeximis main pustim Litters patentes Harrid, tite limite Livery, Titte of Livery, Seneralli Anglia, factus treatens And in Lieur de Florier de hace verba:-A tion male the teste letter retroit to tenor. Houri Counte de Law a Tom a & Lynna Senesma Degistora saluta [786] in Deut Samer du come les Autre et Convent de Formes event le Tourne de Viscount et du et mi de tour les exploits et profits que a Treme de Viscount sont appendiants en assum maner dedens la terre de Fortal, car ninge nistre seignour le Rev Educard tients puis le Croquest in item et grant Mores Herry jadis Count Le l'anciente postre trescher pier, rendezt ent par an sisse sold; et det deners dangent et ensement nime les dits Abbe et Covent elect les amendes de saunte espando dedens la dite terre de Firmer du dout et grant le lite nostre trescher pier, rendant per un tresse solds et quatre deners dargent : Si voloms! et grantions pour nous et nis bears que les dits Abbe et Covent et har successours algrent et eyent le dit Tourne du Viscont od quantque à cec est invendint en isoine maner; et ensement les amendes de sannek espandir gest un article de Tourne de Viscont et que Tourne de Viscount annamient auxibien la come aillours en le realme, come sumes appris par nistre ben conseil, en pure et perretuel almeigne sant; rien remire a neus ou a nos heiers pour le Tourne de Viscont et saunck espandu avantdity. Et nous relessoms your nous et nes helrs perpetuelment et quietclaymoms? a touty jours as dity Abbe et Covent et a lour successours les dits sisse solds et cet deners queaux ils soldient paler pour le dit Tourne de Wiscont, et les dits tresse solds et quatre deners queaux furent pales pour les amendes de saunck espandu, come est sus dit, issint que nous ne nos heiers, ne nul altre en nostre noun, par gounque title, 75% col. 27 de dits Abbe et Covent, ou lour successours en droit de les dity sisse soldy et oet deners, ou des avantdity tresse soldy et quatre deners desore en avant rien ne purroms chalenger ou demander, mes par cestes noy lettres sumes forsbarres a touty jours. En tesmoignaunce de quele chose cestes

lettres avoms mys nostre seal. Escript a Leycestre le primer jour Daugust lan de grace Mill' trois cent3 quarrant noesisme, et du reigne Edward tierce puis le Conquest vintisme tierce.—Inspeximus etiam Litteras Patentes præd, avi nostri factas eisdem Abbati et Conv. de F[ornes] in hæc verba: - Edw. D. G. Rex Angliæ et Franciæ et D'nus Hiberniæ, omnibus ad quos etc. Monstravit nobis dilectus nobis in Christo Abbas de F[ournes] quod cum omnes prædecessores sui, Abbates loci præd., manerium 1 de Ulveston, infra t'ras suas de F[ournes] existens, de dono progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, a tempore fundationis Abbathiæ præd. tenuissent, quousque quidam dudum Abbas et Conv. ejusdem loci medietatem dicti manerii ante Statutum de terris et tenementis alienandis de Capitali D'no, alienarunt de prædictis Abbate et Conv. per certa servitia, et pro quindecim solidis eisdem Abbati et Conv. annuatim reddendis, tenendum, et sic jus ipsorum Abbatis et Conv. in toto manerio præd., quid in dominico quid in servitio, continuatum fuit quousque medietas manerii prædicti ad manus Willelmi de Coucy, Militis, devenit : et pro eo quod idem Will. sine hærede, ut dicitur, obiit, prædictus nunc [79] Abbas, clamans medietatem prædictam quæ per mortem præd. Willelmi in manum nostram capta extitit, ad ipsum et ad domum suam prædictam tanquam escaetam suam reversuram, tulit breve nostrum de Escaet. versus Johannem de Coupland, tunc tenentem medietatem prædictam in feodo simplici de dono nostro, et pendente processu super brevi prædicto inter prædictos Abbatem et Johannem habito, idem Johannes jus quod habuit in dicta medietate in manus nostras reddidit, et inde statum novum eidem Johanni et Johannæ uxori ejus, ad terminum vitæ eorundem Johannis et Johannæ, a nobis resumpsit, reversione ejusdem medietatis post mortem ipsorum Johannis et Johannæ ad nos spectante, et sic præd. Abbas super prosecutione sua in hac parte diversimode impeditur, per quod idem Abbas nobis supplicavit ut, ex causa præd., et in recompensationem ducentarum quatuorviginti, et decem libravum, undecim solidorum, novem denario-

¹ Mananerium

rum et unius quadrantis, in quibus eidem Abbati ex diversis causis tenemur-Velimus reversionem medietatis præd. cum pert., post mortem prædictorum Joh. et Joh., concedere præd. Abbati et Conv. et succ. suis habendam. Et quia per Inspectionem cartarum dictorum progenitorum nostrorum de Fundatione Abbatiæ præd. coram nobis et consilio1 nostro exhibitarum evidenter apparet medietatem manerii præd, præfatis Abbati et Conventui in forma præd, datam fuisse et concessam, et idem Abbas guasdam Litteras² nostras Patentes, per quas prædicto [79 col. 2] Abbati in quadraginta³ libris, quas nobis in subventionem expeditionis guerræ nostræ Franciæ mutuavit, tenebamur, nobis in Cancellaria nostra restituit cancellandas, ac, per certificationem Thesaur' et Baron' de Scaccario ac Camerariorum nostrorum nobis in Cancellaria nostra de mandato nostro factam, est compertum quod tam dictum mutuum dictarum xlii quam etiam quoddam superplusagium quod idem Abbas habet de ccl libris, undecim solidis novem denariis et uno quadrante sibi allocandis, quæ pervenerint de sexcentis, sexaginta et tribus et decem4 libris, tribus solidis, quatuor denariis et uno quadrante, in quibis celebris memoriæ D'nus Edwardus, quondam Rex Angliæ, avus noster, executoribus testamenti Isabellæ de Fortibus, quondam Comitissæ Albemarliæ, pro bladis et aliis bonis et catallis ipsius Comitissæ, quæ post mortem ejusdem Comitissæ ad manus dicti avi nostri devenerunt, et de quibus sexcentis, sexaginta et quatuordecim libris, tribus solidis, quatuor denariis et uno quadrante dictus Abbas eisdem executoribus pro ipso avo nostro satisfecit, in Rotulis et Memorandis Scaccarii et Receptæ nostrorum sunt adnullatæ, et nos inde erga⁵ præfatos Abb. et Conv. sumus exonerati - Nos, eo prætextu, et per finem xlli quas idem Abbas in Cameram nostram nobis solvit, volentes præfatis Abbati et Conv. gratiam facere specialem, Concessimus pro nobis et hær. nostris quod dicta

* Consilio repeated.

^{*} Patentes introduced and dotted under as wrong.

³ Librarum written and dotted under as wrong.

⁴ Tresdecim.

⁵ Arga.

medietas manerii prædicti, cum pert., quæ ad valorem annuum centum solidorum, deductis reprisis et servitiis inde debitis, non attingit, sicut per extentam [79b] inde factam et in Cancellaria nostra retornatam est compertum, et quæ, post mortem prædictorum Joh. et Johannæ, ad nos et hær. nostros reverti deberet, post decessum ipsorum Joh. et Joh. remaneat præf. Abbati et Conv. Hab. et tenenda, cum redditibus, servitiis, et omn. aliis ad medietatem illam spectantibus, sibi et succ. suis de nobis et hær. nostris, eodem modo et per eadem servitia sicut ante alienationem præd. per dictos dudum Abbatem et Conv. inde (ut prædicitur) factam tenebatur, inperpetuum. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso, apud Wodestok, xxix die Novembris, Ao r. nostri Angliæ xxxio, r. vero nostri Franciæ xviiio. — Nos autem omnia et singula donationes, concessiones, confirmationes, redditiones, conventiones, relaxationes, voluntates, præcepta, et omnia et alia[et]singula in cartis et Litteris Patentibus supradictis contenta et specificata, rata habentes et grata, ea pro nobis et hær, nostris, quantum in nobis est, dilectis nobis in Christo, nunc Abbati et Conv. dictæ Abbatiæ de F[ornes] et succ. suis, tenore præsentium, concedimus et confirmamus inperp., prout hujusmodi cartæ et Litteræ Patentes rationabiliter testantur, prout iidem et Conventus et prædecessores sui dominia, maneria, medietatem, feoda, t'ras et tenementa, piscarias, redditus, servitia, forestam, dominica, homagia, feriam, Turnum Vicec., emendas, returna, executiones, attachiamenta, Coronatorem, et alia supradicta, virtute cartarum, litterarum et scripto-[rum] prædictorum hactenus habuerunt et tenuerunt, et libertatibus, franchesiis, privilegiis, quietantiis supradictis [79^b col. 2] hactenus rationabiliter uti et gaudere consueverunt. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso: apud Westmonast., vio die Novembris, Ao r. nostri vicesimo primo.

[LXXVI.—SIMILAR CHARTER OF CONFIRMATION BY KING HENRY IV. OF PREVIOUS ROYAL AND OTHER CHAR-TERS.]

Rer Henricus quartus confirmat consimili modo, adi[i]cione aliacum cartarum. 49.1

Henricus² D. G. Rex Angliæ et Franciæ, D'nus Hiberniæ, omnibus etc. Inspeximus Litteras Patentes D'ni Ricardi nuper Regis Angliæ secundi post Conq., Abbati et Conv. Abbatiæ B. Mariæ de F[ournes] in Com. Lanc. factas in hæc verba:-Ricardus, D. G. etc. Inspeximus cartam Stephani, quondam Comitis Bolonii et Moretonii, factam Deo et S. Mariæ de Fudernesio et Abbati illius loci in hæc verba - In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, et in honore S. Mariæ Matris D'ni nostri, Ego, Stephanus Comes Bolonii et Moretonii, providens et in Deo consulens saluti animæ meæ, etc. ut supra proximo etc.3 et sequitur-Inspeximus etiam scriptum Willelmi Moubray factum Deo et Abbatiæ de F[urnesio] et monis ib. Deo servientibus in hæc verba:—Omnibus Christi fidelibus præs. litteras visuris vel audituris, Will. de Moubrai salutem. Sciatis me concessisse et pr. c. mea confirmasse [80] Deo et Abbatiæ de F[urnesio] et monis etc. pro salute animæ meæ, et pro animabus omnium antecessorum et succ. meorum, in puram et perp, elem., totam t'ram et pasturam de Selessete4 et

¹ This charter is, as far as the Tabula Sententialis is concerned — in which it is indexed as No. 53,—taken out of its order.

Arms : - 1 and 4 B., semeè of fleurs de lys : 2 and 3 G. three lions rampant.

³ These words etc. . . . to . . . et sequitur, are written in red ink and enclosed in square brackets.

⁴ The termination of this word—a termination that is not infrequent in the local names involved in the documents, copies of which we have in the Coucher Book—is beyond doubt the O. N. setr, which means, primarily, a seat or residence, and secondarily, mountain pastures or dairy lands (Vigfussen). As to the prefix, so many old compound personal names in Sal- or Sel- occur that we expect to meet with such simple elementary forms as Liber Vitæ Salla, O. G. Salo, Salla, Sella, etc., as well as modern Sell, Sale, etc.

Birkwith,¹ quas habent ex dono Ricardi de Morvile² et Aviciæ uxoris suæ, cum pert. suis, per rectas et plenarias divisas suas, scil., a capite de Ingilburg per superius cilium de Langhals³ usque ad spinetum illud quod ascendit contra frontem de Lamhals,³ et inde usque ad domum Heremitæ. et inde per Mosdalebek usque ad forestam Comitis Richem' et sic inde in transversum usque ad Caldkelde⁴ super Campe,⁵ et de Caldekeld usque Stampapan,⁵ et inde per medium Grenfeld usque Thuergile, et de Tuergile usque in Ribel, et de Rebel usque Erdolfgile et inde usque ad Solberhe, et de Solberhe usque ad capud de Croumbok, et inde per semitam de Horton' usque at quatuor frenes⁶ quæ sunt ad capud de Clapedale. Præterea⁷ concessi et confirmavi præd. monachis grangiam de Newby, cum omnibus pertis, quam habent ex dono Walthevi filii Edmundi, per rectas et plenarias divisas suas, scil., a Cruce justa aquam de inter Clapham et Nuby

¹ The first element in this name is birk = birch, O. N. björk, Dan. birk, etc. The final element is O. N. vidr; wood, forest. There were many compound names ending thus in Cleveland in mediæval days, wherein the with has been replaced by the more modern wood, as Lockwood for Locwith, Westwood for Westwith, etc. We have also Birkbrow, The Birks, etc., as still existing names.

² Richard de Morville, called "the younger son of Simon," by Dugdale, in 16 Henry II., "paid a fine of two hundred marks for livery of those lands which he claimed with the daughter of William de Lancaster," the first of that name, that is. But from the tenor of this charter it is apparent that Morvill was, as regards the lands dealt with in it, a sub-feudatory of William de Moubray, eldest son of Nigel de Moubray, and grandson of Roger, the founder of Byland, and benefactor of Fountains, Rievaulx, Jervaulx, and other Religious Houses.

³ The varying forms of the name should be noted as well as its formation. Jamieson says of hals, "It is used to denote a defile, a narrow passage between hills or mountains. . . . In Iceland it has a sense very nearly allied: 'I proceeded up a short but very steep mountain-road, called *Trölla háls*, or the Giant's neck.' Henderson's *Iceland*, ii. 58."

4 Cold spring or fountain. Many kelds were thus characterised.

⁵ Both these names are of uncertain origin, and—especially in the second—I suspect mis-spelling if not error.

6 The four ash trees. "Frene, fresne, V. Fr. fraisne; It. frassino, Esp. fresno, Lat. fraxinus" (Scheler).

7 Præteria.

sicut cadit in Crokebec . . . . . cadit in Wenning et sic desuper sicut Kesdene cadit in Wenning, et sic desuper Kesden usque ad forestam Henrici de Lasci, et a foresta Henr. de Lacy per medium Brownemor, et inde per Blabec sicut cadit in Wenninga, et inde usque ad Wstrephoue,2 et de Threphou per le Standik et per Threfotherschales usque ad medium de Grenestherres.3 Istæ sunt divisæ prædictæ Neuby. Et insuper de [80 col. 2] super Neuby versus Ingilburgh quantum poterunt animalia ire et eadem die redire. Concessi insuper et confirmavi præd. monis donum quod Alicia de Staveley fecit de Souterschales,4 cum pert. suis, per rectas et plenarias divisas, viz. a supercilio montis de Ingelburg' usque ad Spethscaflade, et inde usque ad Merebek, et sic per Merebek usque ad Witfalls, et inde usque ad Rupem proximam5 Bercariis ex parte occidentali; ex illa autem rupe per directum usque ad

¹ The copy here is very doubtful. The two words "sic desuper" are marked as mistakenly written, and it is self-evident that there is an omission after Crokebec. The true reading from Crokebec may be "et sicut Kesdene cadit in Wennīg et sic desuper Kesden etc."

² This denotes West Threphou—the t having to do double duty as final letter of West and initial letter of Threphou.

³ As a rule it is so unsafe to venture a guess as to the derivation or meaning of an old local name without some a priori knowledge, or clue of direction, that the practice finds no favour, except with those who substitute conjecture for knowledge. The reading of this word is not absolutely certain: the prefix may be either (Greue for) Greve, or Grene: the suffix as stherres may have an h superfluous, as, in the two preceding forms, Threphou and Trephou, there is either an h superfluous or wanting. But assuming stherre to be the same as sterre, it may be suggested that the word is coordinate with Latin astrum, Old Fr. estir or estre, hearth, with the special application to the iron-furnace of the day, a name for the more recent analogue of which is "Catalan hearth." The vicinity of a place with a name ending in schales - a suffix which may be regarded (as already observed) as indicative of the presence of ironstone, is perhaps sufficient to make such a surmise not quite nonsensical. Either Grene or Greve would supply an adequate sense - the latter being due to the A. S. gerefa, a term of very frequent application to the holders of divers offices, parochial as well as other, in mediæval times. Thus, in the same manor, there were the lord's reeve, house-reeves, byrlaw-reeves, etc., etc.

⁴ Probably depending on the old English sowtare, sowter, a cordwainer, cobbler; Lat, sutor.

⁵ Primam.

Ellerbek, et sic per ascensum 1 de Ellerbek usque ad terminum occidentalem de Querneneside,2 et sic per supercilium de Querneneside usque ad Pikedhowe de Craueneshalsewath', et inde per directum usque ad Kirkestanes, et sic usque Rarum, [et] deinde ad capud de Mosdalebek, et sic usque ad Heremitehous, et inde usque ad capud orientale de Langhals, et per longum de Langhals per divisas de Selessete usque ad præd. supercilium de Ingelburgh'. Concessi insuper pro me et hær, meis, ac assignatis quod præd. monachi possint includere, vel includi facere, sepibus vel fossatis ad libitum suum, omnes t'ras et pasturas infra divisas prænotatas, et clausas tenere omni tempore anni, et in eisdem ubicunque voluerint ædificare. Remitto etiam et omnino de me et hær, meis quietum clamo inperp, sæpedictis Monis dimidiam marcam quam michi annuatim reddere solebant ad festum S. Michaelis pro t'ra et pastura de Selessete. Has vero suprascriptarum³ t'rarum et pasturarum concessiones et confirmationes, cum pert. suis omnimodis [et] eysiamentis quæ in eisdem fieri poterunt et haberi sub[80b]tus terram vel supra, infra divisas suprascriptas, Ego, dictus Will. de Moubrey, et hær. mei et assignati, prænominatis Monis et eorum succs in puram et liberam et perp. elem. contra omnes mortales warantizabimus, acquietabimus et defendemus inperpetuum. In cujus rei test, præs, scripto sig, meum apposui. His Test.: Domp'no Abbate de Croxtum: Rogero de Monte Begonis: 4 Roberto Camerario: Will. de Nottum: Will. de Busci: Alano de Hertlington: Rog. le Botiller; et multis aliis.- Inspeximus insuper quandam Indenturam factam inter Henricum Comitem de Lancastre, de Derby et de Leycestre, Senescallum Angliæ, ex una parte, et Abbatem et Conv. de F[urnes] ex altera, in hæc verba: - Cest endenteur faite entre le5 noble homme Mons. Henri, Counte de Lancastre, de Derby et de Leicestre, Seneschall' Dengleterre, de une part, et Labbe et Covent de F[ournes]

^{*} Asscensum.

² An old form of the name which is now Whernside, as Ingleburg, Ingleburghe is of Ingleborough, Ribel or Rebel of Ribble, &c.

³ Suprascripturum

⁴ Regonis.

dautre parte, tesmoigne que come les dits Abbe et Covent eient en pure et perpetuel almoigne la pescherie de Lancastre du doun et graunt le Roy Esteven, jadis Counte de Boloigne et de Mortoigne, et ensement a prendre lour estovers in le forest de Lancastre, et ceo que mister lour est pur lour manoir de Beaumont et pour la dite pescharye, saun; vewe de forester, du doun et graunt William jadys Counte Warrene, Boleyne et Moretoyne, queux douns et graunt3 Johan, le fit3 au dit William, et le Roy Henri, besael,2 et Edmund ael4 [80b col. 2] au dit Mons, Henri Counte par lours charteres ount conferme, et estre ceo come les dit; Abbe et Covent aient Tourn de Viscount in le terre de F[ournes] a tenir par lour ministres ou autres par eaux illoeges deputes, et aprendre les amendes de saunck espandu, hu et cri, et de assise de payn et cervoyse enfraynt,3 ove toutes autres articles et profit3 a Tourn de Viscount apendaunt, du doun et graunt Sir Henri jadis Counte de Lancastre, piere au dit Mons. Henri, ore Counte de Lancastre, par conge du Roy Edward tierce puis le Conquest: Si veut et graunt le dit Mons. Henri, ore Counte de Lancastre, pur lui et ses heires, que les avaunt dit3 Abbe et Covent et lour successours eient en puer et perpetuel almoigne lavaunt dit pescherye sauns gorce4 ou hay faire par luy ou nules de ses heirs ou ministres en

¹ This is the same word as mod. Fr. metier, "anc. mestier; It, mestiero, mestiere; Esp. menester; Port. mister, ... du L. ministerium, service, charge, emploi, profession . . . . Dans la vieille langue, mestier = service avait dégagé la signification 'besoin': On disait es mestier pour il est besoin, etc." (Scheler.)

² "Aieul, ayeul, It. avolo; Prov. aviol; Esp. abuelo, du L. avolus, dim. de avus; la torme diminutive était nécessaire à cause du peu de consistance du primitif avus. Deriv. aïeule, bisaïeul, etc." (Scheler.)

³ Enfraraynt.

^{4 &}quot;Gorz, Gorse, Gorts. A wear, a dam, a gorce." (Kelham's Norman-French Dictionary.) Weirs, brush-wood structures at the side of a stream, or hays, or hecks were of continual use in ancient fishings. Under Gorge, derivative from Lat. Gurges, Scheler says—"Le meme primitif, latin gurges, dans son sens primordial d'abime, tourbillon, a donné aussi It. gorgo, Prov. et V. Fr. gorc, gort, et le Fr. mod. gour. Dans les Cévennes on nomme gourgo des réservoirs destinés a l'irrigation des terres." In Kelham's Norman Dictionary weir or dam is given as one of the meanings of gorz, gorse, gorts, and beyond question that is the meaning of the word in this place, as a

nosaunce ou defesaunce de mesme la pefs]cherve, et a prendre lour estovers et ceo que mester lour est par lour manoir de Beaumont et pur lour pescherye avauntdite in la dite foreste de Lancastre, saunz veu de forester; et ensement a tenir le Tourne de Viscount par lour baillifs et ministers de meu queux a ceo faier deputerount en la dite terre de F[ournes]; et a prendre les amendes de saunck espandu, hu et cri, et de lassise de pavn et cervoyse enfraynt, et totes autres articles et profits a Tourne de Viscount appendaunts, come est susdit, et solonc ceo que les dits Abbe et Covent ount ewe et use du temps des graunts et confirmentis avauntdits, [81] sauns estre destourbe par le dite Mons. Henri Counte de Lancastre ou ascunes de ses heirs ou ministres. En tesmoigneaunc; de quele chose les avauntdit; Mons. Henri, Counte de Lancastre, et labbe et Covent de F[ournes] entrechaungablement sunt mys lours seals a les parties de ceste endenture. Escrit a Nicole le lundi procheyn devaunt la fest de Seinte Katerine, lan de grace Mill' treicents quaraunt septisme, et du regne² le Roy Edward avauntdit vyntisme primer.—Inspeximus etiam cartam D'ni Edwardi nuper Regis Angliæ, avi nostri, factam Abbati et Conv. de F[urnes] in hæc verba: - Edw. D. G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, Archiep'is etc: Sciatis nos de gratia nostra speciali concessisse et hac carta nostra confirmasse dilectis nobis in Christo, Abbati et Conv. de F[urnes], quod ipsi et eorum succ.3 inperp. habeant liberam warennam in omnibus dominicis t'ris suis de Haukeshevede, Sourer, Clayf, Graythwait, Satirthwait, Grisedale, Fynnestwait, Haverthwait, Roleslande, Bouthe, Coltona, Neburthwaite, Kunyngestona, Skathwait, Lyndale, Daltona, Killerwik, Merssche, Irlythe, Howehom, Soler, Neutona, Fermeribouthe, Kokayn, Sandescale,

dam or hay — heck, fish-hecke in North Yorkshire — would be a serious nuisance or fatal damage (nosaunce ou defesaunce) if placed near an existing fishery. The apparent approximation of Fr. gour to Engl. weir, wear is at least worthy of passing notice.

¹ This is so written, and as emendation seems to be doubtful, it is suffered to stand. The word ment will be found in two places in No. lxxvii. which may suggest an amended reading.

² Rigne.

³ Sui is superfluously inserted here.

Barray, Roos, Creviltona, Salthous, Rameshevede, Waghenay et Angerton-mosse in Com. Lanc., et Neuby, Hardacre, Selset, Souterscales, Wynterscales, Birkwithe, Winterburne et Flassceby [81 col. 2] in Com. Ebor., et Borudale, Botherulkle, Meles et Salthous in Com. Cumbria etc., as in No. lxiii. Inspeximus insuper Litt. Pat. præd. avi nostri factas eisdem Abbati et Conv. in hæc verba: - Edw. D. G. Rex Anglia, D'nus [81b] Hibernia, etc. Sciatis quod de gratia nostra speciali concessimus et licentiam dedimus pro nobis et hær, nostris, quantum in nobis est, dilectis nostris in Christo Abbati et Conv. de F[ournes] quod ipsi boscos suos de Rameshevede, Soureby, Ronhevede, Grenescogh, Hagge, Milnewode, Clayf et Fournes-felle in Com. Lanc. includere etc. as in No. lxiv. - Inspeximus etiam Litt. Pat. præd. Ricardi, nuper Regis Angliæ secundi post Conq., Abbati et Conv. dictæ Abbatiæ B. Mariæ de F[urnes] factas in hac verba: - Ricardus D. G. etc. Sciatis quod de gratia nostra speciali concessimus etc. quod ipsi et eorum succ. de cætero non onerentur etc, as in No. lxvi. Nos autem omnia et singula donationes, concessiones, etc. sicut et supra in carta Ricardi Regis.1 Teste meipso apud Westm., xo die Februarii Ao r. nostri secundo.

[LXXVII.—Concession by King Edward III., confirmed by Parliament, exempting the goods of the Church from appropriation for Royal purposes.]

Edwardus tertius Rex concedit praelatis S. Ecclesiae per cartam suam quod bona Ecclesiae non capiantur ad usum Regis. 50.2

Edward par la grace de Dieu Roi Dengleter et de F[rance] et Seingnour Dirland a touz ceux as queux cestes lettres vendront salutz. Sachez que come en le primer article de la graund Chartre

³ From etc. to this point is written in red ink and inclosed within square brackets.

This is numbered 48 in the Tabulated Index.

soit contenu que leglise Dengleter soit fraunche et eit toutes ses droites entieres et fraunchisesment blemes,1 et auxint en tout plein destablisiement; fait; auxi bien en temps de nous progenitores come in nostre temps, si est meisme larticle sovent [81] ratifie et aserme ne pur quant in nostre parlement tenu a Westm. le Mekerdy en my quaresme si nous est monstre par louerable pier in Dieu F[ohan] Ercevesque de Canterbirs',2 primat de tout Engleterre, les autres prelatis, et la clergie de nostre realme, coment ascunes oppressioun; et grevanc; sont faites en divers maneres par ascune; no; ministre; a gent; de S. Eglisse contre lour fraunchises, la graunt Chartre et les establissements avant dits, les queles oppressionns et grevances ils mistrent in petition empriant sur ce remede, par qei3 nous vene et regarde lour dite petition et sur ceo eue deliberation ovesges les piers de nostre roialme et autre; de nostre conseil du roialme somonus a nostre dit parlement, et eant regard a la grand chartre et autrez establissement; susdit;, et a la request de dis prelat; et Clergie que moult nous ont eide, et de jour en autre le font par acord et assent de dit3 piers, et de tous autres somo[n]us et esteants en nostre dit parlement, si avoms graunt et grauntoms, pur nous et pur nous heires et succes [81 col, 2] soures, as dits prelats et Clergie les choses desouth-escrites perpetuelment a durer, cest assaver que nul de par nous ne de par aultre, par commission du graunt seal ne du petit, ne saun3 commission ne pregne4 reine3 de3 ble3, femes, bestes, cariages, nautres biens des Ercevesques, Evesques, Abbes, Priours, Abbesses, Prioresses, Persones, Vykers, ou des aultres gent; de S. Eglise dedeins lour mansions, maneres, grainges, ou autres lieux dedeins le fee de S. Eglise, ne dehors contre le gre ne la volunte de ceaux as quex les biens seront; et defendoms

[&]quot;Blême, anc. blesme, aussi sans s, bleme, verbe blêmir. Ce dernier signifait dans la vieille langue à la fois frapper" (Scheler). The idea would appear to be 'in full force or vigour.'

² John Stratford, previously Bishop of Winchester, 1333-1348.

^{3 &}quot;Parquai. Whereby."-(Kelham.)

⁴ Compare the Engl. word impregnable, Fr. imprenable.

que desore nule tiele commission, desouts le grant seal ne le petit, en nulle maner ne isse a nul tiel prise faire, quor nous prenons les dits Prelats et Clergie lour possessions, biens et chatuex en especiale protection et defens de nous et de nous heirs. Et aussint grantoms pur nous et pur nous heires que nous ne ne chargerons des ore en avant nul de dit3 Prelatis ne du Clergie ne lour maisons de retenes oustages, ne sojornant Descoce, ne dautre pay, ne [81b] nos chivaux, ne chiens, faucons, ne autres oyseux, de nous ou de outre [contre] lour gre, sauvant toute foit; a nous les services que nous soit du de droit de ceux que nous deivent les services de sustiner et retenir chivaux, chiens, et oyseux : Et pur ce que par cause de temporaltes esteantes en nostre meyn ou la mayne de nous auncestres par resoun des Erceveschees, Eveschee; 1 ou autres prelacies voides, et auxi par cause dautres terres et tenements, fees et aveuesons esteaunts en nostre mayne, ou en la mayn de nous auncestres, par noun-age des heirs si ad este usee avant ces houres que exception de plenerte ne ne tient par lieu devers nous, ne devers ascuns de nous auncestres, ment plus en cas la ou tieux presentment; nous furent devolus en autre droit que sils este in nostre droit de meyne, ou en la droit de nostre Corone, par quei mout; des persones et provenders, si furent ouste; de lour eglise, provandrese et benefices les quex [81b] col. 2] ils avoisent] eu et tenus de grant temps, a graunt mescheve et empovrissement de eux, si volons et grauntons pur nous et pur nous heiris, pur tieux meschifiese ouster, que desors en avant nous ne nous heiris ne ne ferrons collation ou presentment as eglises, provandris, chappelles, ou autres benefices par caus de tieles voidances des prelacies, ou des terres des enfaunts deins age, ou autres venus ou a venir en nostre mayne, ou en la mayn de nous heirs, si nous ou nous heiris ne faceoms nos collations ou presentment; den; les trois ann; apres que tieux benifices ensi se voidront de fait, et que des tiels eglises et autres benefices des queux clers sont in possessioun et ont in possession par un an avant le fesaunce de ceste estatuit, nous ne no; heires ne eions

¹ Ercevescheres, Evescheres, but in both cases the r is dotted under as a mistake.

accion ne reson a presenter a tieux benefices ensi pleines, et ne volons que nul home soit tenu a respondre au brief de Quare impedit pris en nostre noun en tieu cas, si la collation ou presentement [82] ne ne soit fait dedein; les trois anns apres le voidaunce come est susdit, et de tieles voidances avenus de temps de nous auncestris ne ne soit desore nulle collation ou presentment fait per nous, ne par nous heires, eins daction prendre de tieles voidaunces, si eusioms de tut quitment forsclos: Et volons et grantons pur no; et pur no; heires que des ore en avant nous ne nous heires ne prendrons ne ne ferrons prendre en nostre mayne les temporaltes des Ercevesges, Evesges, Abbes, Priours, ou dautres, de quel estat ou condition gils soient, sauns veroie et juste cause selonc ley de terre et iniement sur cela done. Et pur ce que en la petition des dits Prelats et Clergie si est contenu que echetours et autres gardeins en temps de voidaunce de Erchevesques, Evesches, et autre prelacies ont fait graund wast et destructions, ce a enarier,2 si volons et grauntons pur nous et pur nous heires, que a toute le foits que teiles voidances des ore en avant aven[82 col. 2]dront, que nos eschetours et les eschetours de nos heires qi pur temps serront, entrent et facent bien garder les dits voidaunces sauns faire wast ou distruction en manoirs, parkes, viveres ou boys, et quils ne vondent southboys, ne chacent en parks ne warennes, ne peschent [en] vivers ne fraunches pescheries, ne ne garsonent, ne ne prenont fins des tenaunts, fraunks ne boundes, eins facent garder et sauver quantque appeut a les dits voidaunce; saun; y faire damage ou ascune maner de oppressions. Et si Dean et Chapitre des Eglises Cathedrales, Priours, Suppriours, Prioresses, Supprioresses, et Covent de Prelacies, Abbeies

^{*} This would appear to be the reading, both i's being dotted. The emendation required would appear to be niement, niement = namely, particularly (Kelham). But it should be remarked that the same authority also gives unement (where the number of strokes is the same) or uniement = in general. The dotting of the i's in the Coucher is by no means to be always depended on. In divers instances the dotting makes glaring mistakes. In this deed the reading is often doubtful.

² The reading here is quite doubtful.

ou Priours, des queux le voidaunce atteient a nous et a nous heiers, voillent rendre a nous et a nos heirs la valu des dites voidaunces, auxi come autres nous voillent rendre resonablement. adoncques eient Chaunceler et Tresorer poair de lesser as dits Dean et Chapiter, Priour ou [82] Suppriour, Prioresses ou Supprioresses, et Covent les dits voidances par bone et sufficiaunt seurete ensi gils les eient davant tous autres, Rendant a nous la value selonc ce que serra trove par rememberaunce de Lescheker, ou par enquest sur ce a prendre si meister soit saun; fyn faire; et in cas gils ne se voillent acorder a rendre la value ne trover tiel surete, adonques Chauncellere et Tresorer facent ordener la bone garde de tiels voidances par Eschetors ou autres gardeins sufficiauntis pur respondir au Roi de ce que a lui attient resonablement. saun; faire wast ou distruction ou autre chose que purra tourner a disheritances des Eglises dont tiells voidances avendront. Et pur entierment monster laffection et volunte que nous avons ge ce qe appartient a Dieu et a S. Eglis[e] soit sauvement garde saun; wast, destruction, ou empeschement de nous et de nous ministres, si volons et par cestes nos presentes lettres grauntons plein poaire a nostre Chaunceller et Tresorer que prise a eux autres de nostre conseil tieux [82b col. 2] come ils verront que sont a prendre par bone information des remembraunces de Escheker, et autres informations tiels que meut; lour sembl[e]ra, si lessent vacations des Ercheveschies, Evesches, Abbes, Priores et autres maisons, dont la voidaunce a nous appartient, as Dean et Chapiters, Priours ou Suppriours, Prioresses ou Supprioresses, et Coventes a certein rendre de chescune voidance par lan, quarter, ou mois, durantes les vacations selonc ce que meut; lour semblera saunt; fyn faire, et que nul Eschetore ne autre ministre en temps de vacation neit cause ne mater dentrer ne de se meller a fair rien que soit en prejudice des eglises dont tiels voidaunces avendrent, Sauves a nous et a nous heirs fees des Chivallers, avouesons des eglises, eschetes, wardes, maritages, reliefs et services

de dits fees. En tesmoignance de queles choses nous avons fait faire cestis nos lettres patentes. — Done a Westm. le xvi jour Daveril, lan de nostre Regne Dengelterre quatorrisme et de Fraunce primer [1340].

[LXXVIII.—GRANT BY KING JOHN OF BURGAGE PRIVILEGES
TO THE VILL OF LIVERPOOL, FOLLOWED BY ONE OF
KING HENRY III. CONSTITUTING THE SAID VILL A
FREE BURGH.]

Johannes [83] concedit burgagia fieri, recipi, et hospitari apud Liverpull', et consequenter Henricus Rex villam facit Burgum Liberum. 51.1

Fohannes D. G. Rex Angliæ etc. fidelibus suis qui burgum apud Liverpoll' habere voluerunt, salutem. Sciatis quod concessimus omnibus fidelibus nostris qui burgagia apud villam de Liverpoll' ceperunt quod habeant omnes libertates et liberas consuetudines in villa de Liverpoll' quas aliquis liber burgus super mare habet in t'ra nostra. Et ideo vobis mandamus quod secure et in pace nostra illuc veniatis ad burgagia vestra recipienda et hospitanda. Et in hujus rei test, has Litteras nostras Patentes vobis transmittimus. Teste, Symone de Patesshull, apud Watton', xxviiio die Augusti, Ao r. nostri ixo. - Henricus D. G. Rex Anglia, D'nus [83 col. 2] Hiberniæ, Dux Normanniæ etc. Sciatis nos concessisse et hac carta nostra confirmasse quod villa nostra de Liverpoll' Liber Burgus sit imperp.: et quod burgenses ejusdem Burgi habeant gildam mercatoriam cum hansa et aliis libertatibus et liberis consuetudinibus ad gildam illam pertinentibus: Et quod nullus qui non sit de gilda illa mercandisam aliquam in prædicto burgo faciat nisi de voluntate eorundem burgensium. Concessimus etiam eisdem² burgensibus et eorum hær. quod habeant soc et sak', toll' et theam' et infangetheof, et quod quieti sint 3 per totam

¹ This is No. 51 in the Index.

² Ejusdem.

t'ram nostram et per omnes portus maris de theolneto, lastagio, passagio, pontagio et stallagio, et quod nullus sectam Comitatus nec Wapentagii 1 faciat 2 de tenuris suis quas tenet 3 infra Burgum prædictum. Concessimus etiam prædictis burgensibus et eorum hær, quod quicunque mercatores petierunt Burgum præd, cum mercandisis suis, de quocunque loco fuerint,4 [83b] sive extranei, sive alii qui de pace nostra fuerint, vel. de licentia nostra in t'ram nostram venerint, salvo et secure ad præd. Burgum cum mercandisis suis veniant, et salvo inde recedant, faciendo inde rectas et debitas consuetudines : prohibentes etiam ne quis præd. burgensibus injuriam, dampnum vel molestiam faciat super forisfacturam nostram x librarum. Quare volumus et firmiter præcipimus quod præd, villa de Liverpoll' Liber Burgus sit, et quod præd. burgenses habeant præd, gildam mercatoriam, cum hansa et aliis libertatibus et liberis consuetudinibus ad gildam illam pert., et quod habeant omnes alias libertates et liberas consuetudines et quetancias sicut præd. est. Hiis Testibus. Thiberto de Burgo, Com[i]te Cantiæ, Justic': Philippo de Albiniaco, etc. Data per manum Venerabilis patris R[adulfi] Cicestrensis [Ep'i].6 Cancellarii nostri : Apud Marleberge xxiiiito die Martii, Ao r. nostri xiiiº [1229].

[LXXIX.—INDENTURE OF AGREEMENT BETWEEN THE CON-VENT AND JOHN DE HARRINGTON CONCERNING PAY-MENT OF TOLLS IN DALTON AND OTHER DEMESNE LANDS OF THE ABBOT'S.]

Indentura inter nos et D'num Johannem de Parington de tolneto capiendo in omnibus d'nicis t'ris nostris de tenementis suis. 52.7

[83b col. 2] Hæc Indentura testatur quod, cum contentio mota fuerit inter Abbatem Furnes', ex parte una, et D'num Johannem,

¹ Wapintagii. ² Faciant. ³ Tenent. ⁴ Fuerit. ⁵ Ciscestrencis. ⁶ Ralph de Neville, previously Dean of Lichfield, 1222 (but not consecrated till 1224). Elected to the See of Canterbury in 1231, but the election was set aside. He became Chancellor in 1226-7. Ob. 1243-4. ⁷ This is No. 50 in the Index.

filium D'ni Roberti de Harington, ex altera, super tolneto capiendo in Dalton, et in omn. d'nicis t'ris ejusdem Abbatis infra Furnes, Ita concordatum est inter eosdem, viz. quod dictus D'nus Johannes concessit pro se et hær, suis, quantum in ipsis est, quod omnes homines, tam de feodo de Ulverstona quam de feodo de Aldingham, qui exercent mercandizas in Dalton et aliis d'nicis t'ris Abbatis prædicti solvant tolnetum dicto Abbati et ejus successoribus et eorum ballivis de omnimodis marcandizis quas exercebunt in Dalton et d'nicis t'ris præd., præterquam de rebus emptis vel venditis ad eorum vel domus suæ sustentionem, ita quod affidunt propria manu quod dictas res non emerint nec vendiderint nisi ad suam et domus suæ sustentationem, ut præd, est: hoc observato quod præd. Abbas et ejus successores nec exigent nec capient tolnetum de ali[84]quibus hominibus prædictorum feodorum de Ulverstone et Aldingham extra d'nicas t'ras prædictas quoquo modo. Et si aliquis hominum præd. feodorum occasionatus fuerit de tolneto injuste asportato infra Daltonam et d'nicas t'ras præd., ex tunc concessit dictus Abbas pro se et succ. suis quod si tales se possint acquietare proprio juramento, sola manu, et hoc statim post attachiamentum factum, coram Abbate, ejus Celerario, vel eorum Ballivo extra Curiam, tunc inde recedant quieti. Quod si hoc facere noluerint, vel non poterint, puniantur secundum quant[itatem] delicti prout justum fuerit et consonum rationi. Præterea concessit idem Abbas pro se et succ. suis quod, si aliqui hominum vel tenentium præd. feodorum de Ulverstone et de Aldinghame attachiati fuerint vel districti per ballivos dicti Abbatis vel succ. suorum, ut de eorum officio et non ad sectam partis ad respondendum in Curia ipsius Abbatis de Daltona, de transgressione pacis fractæ, ubi effusio sanguinis non est, dictus D'nus Johannes et hær. sui habe[84 col. 2]ant Curiam suam de hujusmodi transgressoribus feodorum prædictorum extra Curiam dicti Abbatis de Daltona, cum ipsi, vel eorum seneschalli aut attornati debita hora, prout moris est, eam postulaverint, et licet fuerit ad sectam partis de hujusmodi transgressionibus factis in feodis prædictis, similiter habeant Curiam suam in firma prædicta. In cujus rei test. dictæ partes alternatim apposuerunt sig. sua huic Indenturæ. Dat. in Abbathia Furnesii die Sab[b]ati infra Octabas Paschæ, Ao r. Regis Edwardi filii Regis Edwardi xiiio etc.

[LXXX.—ARRANGEMENT BETWEEN THE CONVENT OF FURNESS AND THE HOSPITAL OF ST. LEONARD OF YORK CONCERNING THE PAYMENT OF GARBS.]

Compositio inter nos et Fratres Hospitalis S. Leonardi Ebox., viz. quod de t'ris adquisitis a tempore etc. 53.

Compositio etc. quod dicti Abbates et Conventus eorum de omn. t'ris adquisitis a tempore Concilii Lateranensis sub D'no Papa Innocentio tertio, Ao Incarnationis D'nicæ Millesimo cco xvo celebrati, vel de cætero adquirendis, de quibus dictum Hospitale præ[84b] fatum redditum garbarum percipere consuevit, de singulis carucis solvent de cætero dicto Hospitali annuatim garbas² secundum consuetudinem Ebor. Curiæ, et secundum quantitatem t'rarum, sine fraude et dolo. Et per hanc solutionem liberi erunt præfati Abbates et eorum Conventus inperp. ab omni vexatione, petitione et querela dicti Hospitalis quoad quæstionem garbarum etc.

¹ Consilii.

² Garba is defined by Stubbs (Select Charters, Glossary) as "a trave of corn." What garbs these were is left indefinite.

[LXXXI. — MANDATE FROM KING HENRY IV. TO THE ESCHEATOR OF THE COUNTY OF LANCASTER TOUCHING HIS SEIZURE OF WALNEY ISLAND IN THE KING'S NAME.]

henricus quartus mandat Roberto Laurence, Estaetori suo in Comitatu, quod amobeat manum Regis de Insula nostra etc. 54.

Henricus D.G. Rex etc. dilecto sibi Roberto Laurence, Escaetori nostro in Com. Lanc., salutem. Cum nos nuper volentes certis de causis certiorari super causa captionis Castri sive Fortalicii vocati le Pele de Fotheray ac cæterorum t'rarum et tenementorum Abbatis de Furnesio per te in manum nostram, tibi per breve nostrum præcepimus quod nos in Cancellaria nostra super causa præ[84b col. 2]dicta sub sigillo tuo distincte et aperte, sine dilatione, redderes certiores, ac tu nobis retorn[asti] quod in quadam Inquisitione coram ipso capta præsentatum fuit quod Stephanus nuper Rex Angliæ dedit et concessit Abbati et Conventui Monasterii B. Mariæ de Furnes certa t'ras et tena, cum omn, suis pert., in quadam [insula] vocata Wagenay in Furness sub conditione ad faciendum, sustentandum, reparandum et custodiendum ibidem quiddam Castellum vocatum le Pele de Fotheray in defensionem totius patriæ ibidem contra inimicos D'ni Regis ad partes illas profecturos, quod quidem castellum competenter factum fuit. reparatum, et sustentatum ante hæc tempora secundum ordinationem et conditionem supradictas, quodque dictum Castellum vocatum le Pele prostratum et adnullatum est per Johannem de Boltona, Abbatem de Furnesio, et Conv. ibidem, ad grave dampnum et timorem totius patriæ prædictæ, quæ quidem insula vocata Waghenay valet per annum ultra reprisas xl marcas, unde præd. Abbas est nobis responsurus, ac tu eo prætextu in

[85] torn out.1

¹ This deed numbered 54 as above, and a considerable part of which is lost through the abstraction of the folio numbered 85, is the deed which is numbered 52 in the general Index or "Tabula sententialis" given above, where the heading in full is—

[LXXXII.—CONCLUSION OF A DOCUMENT NUMBERED 53 IN THE INDEX, BEING A CONFIRMATION BY HENRY IV., THE GREATER PART OF WHICH IS LOST.]

henricus Rer quartus confirmat nobis etc. [as in note to last document].

[86] Patentes et scripta præd. rationabiliter testantur. Præterea, volentes eisdem Abbati et Conv. gratiam facere ampliorem, de gratia nostra speciali concessimus pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, præfatis Abbati et Conv. quod licet ipsi vel prædecessores sui aliqua vel aliquibus libertatum vel quietantiarum in cartis, litteris patentibus et scriptis præd. contentarum, aliquo casu emergente, hactenus plene usi non fuerint, ipsi tamen Abbas et Conv. et eorum succ. libertatibus et quietantiis præd. et earum qualibet de cætero plene gaudeant et utantur sine occasione vel impedimento nostri vel hær. nostrorum, Justiciariorum, Escaetorum, Vicecomitum, aut aliorum Ballivorum seu ministrorum nostrorum quorumcunque. Hiis Test.—Venerabilibus Patribus, Thoma Cantuar.,¹ totius Angliæ Primate, Henrico Ebor.,² Primate, Archiep'is: R[icardo] London.,³ H[enrico] Wynton.,4

[&]quot;Henricus Rex quartus mandat Rob. Laurence, Escaetori suo in Comit. Lanc. quod amoveat manum Regis de insula nostra de Wagheney, de castro nostro de Fotheray," etc. The deed next following, numbered 53 in the said Index or Tabula, is thus described there:—"Henricus Rex quartus antedictus confirmat nobis cartas de Fundatione Monasterii nostri Furnesiensis, et de pluribus aliis, cum ista clausula, quod, licet nos vel prædecessores nostri aliqua vel aliquibus libertatum vel quietantiarum in cartis etc. contentarum hactenus plene usi non fuerimus, tamen [nos] et succ. nostri eisdem libertatibus etc. plene gaudeamus et utamur," etc.—It will be seen from the fragment of a deed which is printed next, on comparison with the above extract, that it must be the concluding part of the document numbered 53 in the Tabula, and that consequently only the latter part of No. 52 of the Tabula (No. 54 of the present detailed copy) and the former (and greater) part of No. 53 (or 55) have been lost with the folio aforesaid.

^{*} Thomas Arundel, previously Archbishop of York, translated in 1396, attainted of high treason in 1398, succeeded by Roger Walden same year, but restored to his see the following year.

² Henry Bowet, previously Bishop of Bath and Wells; 1407-1423.

³ Richard Clifford, previously Bishop of Worcester; 1407-1421.

⁴ Henry Beaufort, previously Bishop of Lincoln; 1405-1447.

Tho. Dunolmense¹ et N[icholao]² Bathon et Wellense Ep'is: Henrico Principe Walliæ, filio nostro primogenito: Carissimo consanguineo nostro Edwardo Duce Ebor.: Tho. Arundell', Ric. Warren' et Rad. Westmerland', Comitibus: Carissimo fratre nostro Tho. Beauforth, Cancellario nostro: Ricardo Grey de Code-[86 col. 2]nore, Camerario nostro: Henrico le Scrope, Thesaurario nostro: Joh. Stanley, Senescallo Hospitii nostri, et magistro Johanne Prophete, Custode privati sigilli nostri; et aliis. Data per manum nostram apud Westmonasterium xviiiiº die Decembris, Aº r. nostri xiiiº [1411].

[LXXXIII.—EXEMPLIFICATION BY KING HENRY IV. OF CHARTERS BY TWO DIFFERENT KINGS NAMED.]

Per ipsum Regem et pro pli solutis in Hanaperio. 56.

Henricus D. G. Rex Angliæ et Franciæ, D'nus Hiberniæ, Omnibus etc:—Inspeximus Rotulum Placitorum coram Baronibus de Scacario nostro de termino Paschæ Aº r. D'ni Edwardi nuper Regis Angliæ, avi nostri, xxixº, in hæc verba:—Adhuc de quindena Paschæ Aº xxixº Regis Edw. tertii, Lanc.—D'nus Rex mandavit hic breve suum de Magno Sigillo suo quod est inter com[m]unia [86b] de hoc termino in hæc verba:—Edw. D. G. Rex Angliæ etc., Thesaur. et Baronibus suis [de] Scaccario, salutem. Ex parte dilecti nobis in Christo, Abbatis de Fourneys etc. ut supra scripto xxivº, fo. 61:—et sequitur hic—ad quem diem præd. Abbas venit et exhibuit Curiæ duas cartas progenitorum Regis nunc, unam cartam Regis Ricardi de concessione, et alteram cartam Regis Henrici de confirmatione, quarum prima sequitur in hæc verba:—Ricardus D. G. etc., ut supra, carta nona fo. 49; et secunda sequitur in hæc verba:—Henricus D. G. etc.,

¹ Thomas Longley or Langley, previously Dean of York and Chancellor of England; 1406—1437.

² Nicholas Bubbewith, formerly Bishop of Salisbury, and Treasurer of England; 1408—1424.

ut supra xiiia, fo. 50. Et sequitur hic: Et dicit quod præd. Collectores auxilii Regis nu[n]c, etc. ut supra scripto xxivo, fo. 61. Nos autem placitum præd. ad requisit[i]onem Willelmi, nunc Abbatis loci præd., duximus exemplificandum. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. T. Johanne Cokayne: Apud Westmon., xxxo die Januarii, Ao Regis nunc xiiio.

[LXXXIV.—BRIEF BY KING EDWARD III. PROHIBITING THE TRANSMISSION TO FOREIGN PARTS, UNDER ANY PRETEXT WHATEVER, OF CONTRIBUTIONS, ETC.]

Breve Regium ad inhibendum transferre vel mittere contributiones ultra mare. 57.

[86b col. 2] Edwardus D. G. Rex etc. dilecto sibi in Christo Abbati de F[urnesio] salutem. Cum de communi consilio regni nostri Angliæ ordinatum sit et statutum2-Ne quis Abbas, Prior, Magister, Custos, seu quis alius Religiosus, cujuscunque conditionis aut status seu religionis existat, sub potestate et ditione nostra constitutus, censum aliquem per superiores suos, Abbates, Priores, Magistros, Custodes Religiosorum Domorum vel locorum, impositum, vel aliqualiter inter seipsos ordinatum, extra regnum et dominium nostrum, sub nomine redditus, tallagii seu impositionis cujuscunque, seu alias nomine excambii, venditionis, mutui, vel alterius contractus, quocunque nomine censeantur, per se vel per mercatores aut alios, clam vel palam, arte vel ingenio, deferat vel transmittat, seu deferri faciat quoquo modo, nec etiam ad partes exteras se divertat causa visitationis, aut alio colore quæsito, ut sic bona monachorum et domorum suarum extra regnum et dominium prædicta abducat, et si quis contra statu[87]tum

Arms: I and 4, B. three fleurs de lys, O.; 2 and 3, G. three lions passant, O.

² The statute referred to is 35 Edw. i. c. 2, the language employed in which is reproduced in the text. It was confirmed in the fourth year of the reign of the grantor of this brief.

illud venire præsumpserit, considerata qualitate delicti et Regiæ prohibitionis, pensato contemptu, graviter puniatur: Et nos nuper ob certas et legitimas causas per totum regnum nostrum Angliæ publice proclamari fecerimus Ne quis Religiosus extra dictum regnum nostrum Angliæ ad partes exteras se transferre præsumeret sine mandato nostro speciali: Ac intel[l]exerimus quod vos, ordinationem, statutum, vel pænam in eisdem, seu proclamationem nostram præd. minime ponderantes, extra idem regnum ad partes exteras vos transferre et contributiones vobis et quibusdam domibus de Ordine vestro infra regnum per superiores vestros impositas sub nomine census, tallagii, sive apporti vobiscum deferre, vel saltem eas ad partes præd. clandestine mittere proponitis, contra formam ordinationis, statuti ac proclamationis prædictorum - vobis igitur districtius quo poterimus inhibemus ne extra dictum regnum ad partes exteras aliqualiter vos transferre, nec aliquas hujusmodi contributiones, quocunque nomine censeantur, clam vel palam solvere sive destinare faciatis quovismodo sub pæna supradicta. Teste meipso apud Langle, primo die Novembris Aº r. [87 col. 2] nostri Angliæ xviio, r. vero nostri Franciæ quarto.

[LXXXV.—PLEADINGS IN THE SHERIFF'S COURT AT LAN-CASTER, IN A CASE OF DEBT, IN WHICH THE ABBOT OF FURNESS INTERVENES, CLAIMING COGNISANCE OF THE SAID SUIT IN HIS COURT AT DALTON IN FURNESS.]

[87^b] Placita Com. Lanc. tenta ibidem coram Radulpho Staveley, Vicec. Lanc., die Lunæ prox. ante festum S. Cedde Ep'i. Ao r. Regis Henrici quarti post Conq. xiiiio. Johannes del Schaghe de Fournes queritur de Johanne Saunderson de Roos in Fourneys de placito debiti: Et unde idem Joh. del Schaghe in propria persona sua dicit quod cum præd. Joh. Saunderson apud Daltonam in Fourneys die Lunæ prox. post [festum] S. Wilfridi Ep'i, Ao r. Regis supradicti xiiiio, emisset de præfato Joh. del Schaghe xx

oves matrices pro xxs solvendis eidem Joh, del Schaghe ad festum Purif. Mariæ Virginis tunc prox, sequens, apud Daltonam prædictam, præd. Joh. Saunderson, licet sæpius 1 requisitus, præd. xxs præfato Joh. del Schaghe2 nondum reddidit, sed illos ei hucusque reddere contradixit, et adhuc contradicit: Unde dicit quod deterioratus est, et dampnum habet ad valentiam x5, et inde producit sectam etc. Et præd. Joh. Saunderson per Thoirst3 de Tildesley, attornatum suum, venit et defendit vim et injuriam quando etc. Et super hoc venit Abbas de Furneys per Ricardum de Ingland, attornatum suum, et petit inde Curiam suam, viz. habendam cognitionem hujus placiti in Curia sua de Daltona in Fourneys coram Ballivis ejusdem Abbatis ibidem: Dicit enim quod dictus Henricus filius Regis Johannis, quondam Rex Anglia, progenitor D'ni Regis nunc, per cartam suam, quam idem Abbas profert hic in Curia, concessit Abbati tunc loci præd., viz. quod ipse tunc Abbas et succ. sui quieti essent pro se et hominibus suis de Fourneys de Secta Comit. Lanc. [et] Wap[87b col. 2]entagii in eodem Comitatu: Virtute cuius concessionis idem tunc Abbas et succ. sui hucusque quieti fuerunt de Sectis Comit. et Wappent. pro se et hominibus suis de F[ourneys], et si quid placitum unde contract. exortum fuit infra Fourneys prædictum, in Com. et Wappentagio prædictis illud ab eisdem petit[oribus] habuerunt sibi liberatum ad terminandum in Curia sua de Daltona prædicta absque difficultate aliqua: Et dicit ulterius quod D'nus Rex nunc per cartam suam, quam idem nunc Abbas scil. profert hic in Curia, ratificavit et confirmavit cartam et concessionem præd. Henrici quondam Regis cum clausula de Licet, quo prætextu præd. nunc Abbas petit habere cognitionem hujus4 placiti, et profert quoddam breve D'ni Regis nunc præfato Vicecomiti directum ad alloc[andas] cartam et concessiones [et] confirmationes progenitorum suorum, quondam Regum Angliæ, secundum formam et effectum eorundem: et petit habere cognitionem: Et super

¹ Cepius. ² Written Sochage and the o dotted under as a mistake.

³ Sic. It may be meant for Thurstan.

⁴ Hunc.

hoc quæsitum¹ ut a partibus præd. si quid dicere sciant quare præd. nunc Abbas cognitionem hujus placiti habere non debeat: Et dicunt quod nichil sciunt dicere in oppositum: Et super hoc habito visu cartarum, concessionum et confirmationum earundem, cum clausula de Licet, necnon et brevis prædicti de alloc[atione] præd.—Consideratum est quod præd. Abbas qui nunc est habeat cognitionem hujus placiti in Curia sua de Daltona præd.; et super hoc idem Abbas præfixit partibus prædictis diem Martis in secunda septimana Quadragesimæ apud Daltonam præd. in Curia sua præd. coram Ballivis ibidem tenenda etc.: et dictum est præfato nunc Abbati quod partibus præd. plenam et celerem justitiam exhibeat, alioquin redeant etc.

[LXXXVI. — GENERAL PARDON² BY KING HENRY V. TO THE ABBOT AND CONVENT FOR ANY AND ALL OFFENCES COMMITTED BY THEM BETWEEN 19TH NOVEMBER AND 8TH DECEMBER IN THE SECOND YEAR OF HIS REIGN (1415).]

Henricus D. G. Rex Angliæ etc. omn. ballivis et fidelibus³ suis ad quos præs. litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod de gratia nostra speciali et ex mero motu nostro, ob reverentiam Dei et caritatis intuitu, pardonavimus Will. de Daltona, Abbati Monⁱⁱ B. Mariæ de Fournes, alias dicto Will. Abbati de Fournes, et Conv. ejusdem loci, sectam pacis nostræ quæ ad nos pertinet⁴ versus ipsos pro omnimodis proditionibus, murdris, raptibus mulierum, rebellionibus, insurrectionibus, feloniis, conspirationibus, transgressionibns, offensis, negligentiis, extortionibus, mesprisionibus,

[·] Quisitum.

² There is nothing to show the occasion of this pardon, nor whether it was merely formal, or an amnesty called for by some special offence, political or otherwise. The terms are of the customary general or comprehensive nature: but the circumstances and transactions of the first year or two of Henry's reign probably suggest that this pardon was of a conciliatory nature, as other measures taken about the same time undoubtedly were.

³ Fedelibus.

⁴ Partinet.

ignorantiis, contemptibus, concelamentis et deceptionibus per ipsos ante viiim diem Decembris ultimo præteritum qualitercumque factis, sive perpetratis murdris per [88 col. 2] ipsos post xixm diem Novembris ultimo præteritum perpetratis, si quæ fuerint, exceptis inde indictati, rectati vel appellati existunt, ac etiam utlagar[ia] si quæ in ipsos hiis occasionibus fuerunt promulgata, et firmam pacem nostram eis inde concedimus: dum tamen iidem Abbas et Conventus contrafactores i misteræ monetæ, et cunagii multiplicatores, et lotores auri et argenti cum cuneo nostro cunati, et tonsores monetæ nostræ, probatores communes et notorii latrones seu felones qui abjurationes fecerant, non existant: Ita tamen quod recto in Curia nostra, si quis versus eos loqui voluerit de præmissis vel de aliquo præmissorum. Et ulterius, de uberiore gratia nostra, pardonavimus et relaxavimus eisdem Abbati et Conv. omnimoda escapia felonum, catalla felonum et fugitivorum, catalla utlagatorum et felonum de se deodanda, vasta, impetitiones, ac omnimodos articulos itineris, destructiones et transgressiones de viridi vel venatione, venditiones boscorum infra forestam et extra, et aliarum rerum quarumcunque ante dictum viiim diem Decembris infra regnum nostrum Angliæ, et partes Walliæ emers[arum] et event[urarum] unde punitio caderet in demandam debit[i] seu finem et redemptionem, aut in alias pœnas pecuniarias, seu in forisfacturam bonorum et catallorum, aut imprisonamenta seu amerciamenta Comi[88b]tatus, villarum, vel singularium personarum, vel in onerationem liberi tenementi eorum qui nunquam transgressi fuerunt, ut hæredum executorum vel t'ræ tenentium, Escaetorum, Vicecomitum, Coronatorum, et aliorum hujusmodi, et omne id quod ad nos versus ipsos pertinere posset ex causis supradictis, statutis liberatorum pannorum et capiciorum ante dictum viiim diem Decembris editis non obstantibus, ac etiam omnimodas donationes et perquisitiones per ipsos de t'ris et tenementis de nobis vel progenitoribus nostris, quondam Regibus Angliæ, in capite tentis: ac etiam donationes, alienationes et perquisitiones

[·] Controfactores.

ad manum mortuam factas et habitas absque licentia, necnon omnimodas intrusiones et ingressus in hæreditatem suam in parte vel in toto post mortem antecessorum suorum absque debita prosecutione ejusdem extra manum Regium ante eundem viiim diem Decembris factas, una cum exitibus et proficuis inde medio tempore perceptis: Ac etiam pardonavimus et relaxavimus præfatis Abbati et Conv. omnimodos fines adjudicatos, amerciamenta, exitus forisfactos, relevia, scutagia, et omnimoda debita, compota præstita, arreragia firmarum et compotorum, necnon omnimodas actiones et demandas quas nos soli versus ipsos, vel nos conjunctim cum [88b col. 2] aliis personis seu persona habemus seu habere poterimus, ac etiam utlagaria in ipsos promulgata pro aliqua causarum supradictarum. Et insuper pardonavimus et relaxavimus eisdem Abbati et Conv. omnimodas pænas ante eundem octavum diem Decembris forisfactas coram nobis seu concilio 1 nostro, Cancell[ario], Thesaurario, seu aliquo Judicum nostrorum pro aliqua causa, et omnes alias pænas tam nobis quam carissimo patri² nostro defuncto per ipsos pro aliqua causa ante eundem viiim diem similiter forisfactas, et ad opus nostrum levandum, ac omnimodas securitates pacis ante illum diem octavum forisfactas, exceptis debitis Regi de ipsis aut de aliis ligeis nostris qui superstites existunt, et de illis qui mortui sunt post coronationem nostram debitis, necnon computantibus in Scaccario nostro vel alibi, necnon debitis Regi debitis per recognitiones, estallamenta, assignationes vel obligationes Regi solum, aut conjunctim cum aliis personis, ut custumariis et aliis officiariis quibuscumque facta, ac insuper debit[is] computant' seu aliis qui computaverunt in Scaccario, sicut Vicecomitibus, Escaetoribus et aliis officiariis qui Regi satisfecerunt debitis et per eosdem debitores Regis non In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso, apud Westm., vo die Februarii Ao r. nostri secundo [1415].

[LXXXVII.—PARTICULARS OF AN AID GRANTED TO JOHN OF GAUNT ON OCCASION OF THE MARRIAGE OF HIS ELDEST DAUGHTER.]

[89] Rationabile auxilium.

Ricardus Tounlay, Vicecomes Lanc., Ballivo de Lonesdale, salutem. Ex parte D'ni Regis præcipio quod levare facias omnes denarios subscriptos, viz., rationabile auxilium Johannis Regis Castell' et Legeonis, et Ducis Lanc[astre], ad filiam suam primogenitam maritandam.

De Rob. de Nevyle2 Chiv. pro I feodo militis in Mellyng	
et Horneby	XXS
" D'no de Dacre et percenar[iis] suis pro quarta parte	
I feodi in Ireby et Tatham	vs
" Tho. de Girsingham, Will. del Grene, Alano Huesson',	- 1
Henr. de Haybergh', Benedicto Adamson, Cecilia	
de Sothewerth, Will. filio Willelmi de Lakhagh'	
et Joh. de Haveryngton' pro viiiva parte 1 feodi	
	iis vid
" Will. de Burgh' et percenariis suis pro xxa parte I	
feodi in Mideltona	xvd
" Abbate de Furneys pro I feod. mil. in Aldynghame	
et xvia parte I feodi ibidem x	xs xvd
" Eodem Abbate pro xiia parte I feodi et medietate	
I feodi in Ulverston cum membrisx	is viiid
" Thoma de Thwynge pro iiiia parte in Ellale et Scot-	
ford	V ⁵
" Margeria de Crofte, Joh. de Croft, et Adamario	
Darcy pro dim. feodi et vita parte in Yeland'	
Co[89 col. 2] nyers, Silverdale, Tewhitmyre et	
	iis iiiid

¹ John of Gaunt's second wife was Constance, daughter of Peter the Cruel, in whose right he assumed the title of King of Castile and Leon, and who bore him a daughter, Catherine, who married Henry III. of Castile. This is, no doubt, the marriage referred to.

² Rob. le Newyle.

De	Will. a	le Morthyn,	g, Foh. de	Hodele	stone (	et per	cenari	is.	
	pro	iiiita parte	e, viiiva p	arte, vi	xx viii	a part	e uni	us	
	feod	di in <i>Whyt</i>	ington'	-	-	-	- ·v	ii ^s vii	d ob.
,,	Will.	de Lancas	ter pro	xx libi	rat. t'i	ræ ib	idem	in	
	soc	[agio]		-	-	-	-	-	XX ^S
,,	D'nis	de Catona	cum Clog	htona	pro x	x libr	t'ræ	ib.	
	in s	soc		-	-	-	-	-	xx^s
,,	D'nis o	le <i>Lek</i> pro	x marc.	t'ræ ib.	in so	c.	-	-vi	viiid
$[D_{i}]$	e D'nis	de] Skerto	n pro ii	libr. t'	ræ ib.	ut s	upra	-	iis
91	, ,,	Urcew	yk pro x	libr.	,, ,,	,,	-	-	$\mathbf{x}^{\mathbf{s}}$
9:	, ,,	Burgh	' in Lon	esdale 1	oro 1	c libr.	t'ræ	ib.	
		ut s	supra -	-	-	-	-	-	$\mathbf{x}^{\mathbf{s}}$
9 :	, ,,	Slyne	cum Hest	pro x l	ibr. t'r	æ ib.	ut sup	ora	xs
) :	, ,,	Kirke	by Irlyth	"	))	, ibio	lem	-	xs
9:	, ,,	Pening	gtona	"	)))	, ,	,	-	$\mathbf{x}^{\mathbf{s}}$
9:	, ,,	Lees p	ro x mar	cat. t'ra	e ibid	em	-	-vi	viiid
,	, ,,	Pulton	, <i>Bare</i> e	t <i>Toris</i>	holme	pro	xx li	br.	
		t 'ræ	ibidem	-	-	-	-	-	xxs
,	, ,,	Halton	a pro xx	c libr. t	'ræ ib	idem	-	-	xxs
,	, "	Cornej	^f ord' cum	Berw	yk pr	o x l	ibr. t'	ræ	
		ibid	lem -	-	-	-	-	-	xs
,	, ,,	Holker	r pro x	marc. t	'ræ il	oidem	-	-vi	viii ^d
,	, ,,	Nethin	<i>kellet</i> pro	x libr.	,,	,,	-	-	X ⁵
[89 ^b],	, ,,	Bulk a	le Aldeclij	<i>fe</i> pro x	x mar	c. t'ræ	ibide	m xii	is ii ii d
,	, ,,	Warte	ona pro x	x libr.	.'ræ il	bidem	۱ -	-	xxs
,	, ,,	Caunc	<i>efelde</i> pro	х"	,,	,,	-	-	xs
,	, ,,	Tunst	alle "	,, ,,	" i	b.	-	-	X ⁵
,	, ,,	Weny	ngtona "	,, ,,	,,	,,	-	-	x ^s
,	, ,,	Hetun	cum Ou	<i>cclif</i> pr	o x li	br. t'r	æ ib.	-	xs
,	, ,,	Bolton	a pro xx	marc.			,,	xii	is jijid
,	, ,,	Dalto	n' cum H	etum pi	то хх	libr.	,,	-	XX ⁵
1	, ,,	Overt	ona pro c	. solida	tis t'ra	æ ib.	-	-	$\mathbf{v}^{\mathbf{s}}$
,	, ,,	Asshe	••	,,	,,	,,	-	-	vs
:	,, ,,	Thern	um pro 3	ex mar	c. "	, ,,	-	xii	is iijid

[D	e D'nis	de] Forletona pro c. solid.	t'ræ	ib.	-	-	vs
,	, ,,	Hesham pro xx libr.	,,	,,	-	-	XXS
,	, ,,	Blytwayt " "	"	"	-	-	XXS
,	, ,,	Broghtona " "	**	"	-	-	XXS
,	, ,,	Overkellet pro c. solid.	22	"	*	-	VS
,	, hæred	libus Will. de Bartona pro t'r.	is in	Slyn	e =	-	XS

[LXXXVIII.—ROYAL BRIEF FROM KING HENRY V. AUTHOR-ISING THE ABBOT OF FURNESS TO CONSTITUTE AND EMPOWER ATTORNEYS TO ACT FOR HIM IN DISTANT COURTS OF LAW.

[896 col. 2] Breve Regium de attornatis i constituendis in quibusdam Curiis.

Henricus D. G. Rex Angliæ et Franciæ et D'nus Hiberniæ omnibus Ballivis et fidelibus suis ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod cum t'ræ et tena dilecti nobis in Christo, Willelmi Abbatis B. M. de Fourneys, Ordinis Cisterc., ad Abbatiam illam spectantia in diversis Comitatibus regni nostri Angliæ longe ab Abbatia illa distantibus existant, idemque Abbas eo frequentius, per aliquos ligeos nostros ipsum laboribus et expensis fatigare machinantes, in diversis Curiis nostris et aliorum in Comitatibus præd. implacitetur multipliciter, et gravetur, quo viderint ipsum Abbatem propter locorum distantiam et aquarum dulcium et maritimarum frequentes inundationes, et viarum discrimina, absque maximo corporis sui periculo, et pro magnitudine2 sumptuum laborare non posse ad hujusmodi placita in Curiis præd. prosequend[a] et defendend[a] - Nos ad præmissa considerationem habentes, ac volentes præfato Abbati gratiam in hac parte facere specialem, concessimus ei quod ipse generales attornatos suos sub sigillo suo ac lucrandum vel perdendum in omnibus

Attarnatis. This is the deed referred to by Beck at page 288.

² Magnitudini.

placitis et querelis motis vel movendis pro ipso Abbate vel contra ipsum, in quibuscunque Curiis nostris et aliorum quorum-cunque, facere, et iidemque attornati alios attornatos vel attornatum sub se loco ipsius Abbatis in Curiis præd. ad hujusmodi placita et querelas prosequendum et defendendum substituere possint, et quod attornati prædicti et eorum quilibet, si omnes interesse non possint loco [90] ipsius Abbatis, pro hujusmodi causis recipiantur. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes per unum annum duraturas. T. \$[ohanne] Duce Bedeford', Custode Angliæ. Apud Westm., xvio die Octobris, Ao r. nostri tertio.

[90b, 91, 92, 93 all blank.]

[94] Drgrave.1

[LXXXIX.—Grant and Confirmation by Roger, son of Orme de Orgrave, to his brother William, of a BOVATE OF LAND IN ORGRAVE PREVIOUSLY GIVEN BY HIS FATHER TO THE SAID WILLIAM.]

Rogerus' filing Orme dat Willelmo fratri guo unam bobatam in Orgrabe, etc. 1.

Sciant præsentes et futuri quod ego R[ogerus] filius Orme de Orgrave concessi, et hoc præs. scripto confirmavi W[illelmo] fratri meo, pro homagio suo, illam bovatam t'ræ quam dedit ei 3 pater meus in Orgrave, cum omn. pert. et aisiamentis quæ ad præd. bovatam t'ræ pertinent in præfata villa— Reddendo michi et hær. meis annuatim pro omni servitio xvid ad quatuor terminos,

A long series of documents connected with Orgrave commences here.

² Drawn in the initial letters are the head and shoulders of an old man with grey hair, mustaches, and beard, facing half sinister. He has a blue hood on, such as Chaucer is generally depicted as wearing, a white collar, and pink dress.

³ Written m[ihi] and dotted under as a mistake.

sul iiis ai Pastin, et iii ai Nativintem S. Johannes, et iiii ad iestum S. Muinanis et iii ai Nativintem Domini. De hiis xvid. Ego pred Platrul, et han mei reddemus monachis de Flurania xvi ai pred terminas et unun reddemus monachis de Plurania xvi ai pred terminas et unun reddemus ad oblationem nostram it die Pastine fanemiam: Ipse vero prefatus W[ill] et han sul franserum servinum quod ai mam bovatam pertinet ex integra persusem, salva tota mineria ferti in tritorio præd, ville monachis de Plurania imperpenum. Ut autem hacconnia pred firma et litham permaneam forma hujus scripti, signic met et signici præda il pastin il pastine frans mei? signata, datal est monachis de Plurania in seminatem et testimonium semplemum.

[XC.—GRANT TO FURNESS IN FREE ALMOIGN BY THE AFORESAIT ROGER SON OF CRIME OF THE SERVICE DUE TO HIMSELF FROM HIS EXOTHER WILLIAM, ACCORDING TO THE TERMS OF THE FREGERING DOCUMENT.]

Joem Rogerus dat nobis dictam bodatam trac cum homagio et serbito dicti Willelmi frattis sui. 2.

[95 col. 2] Omnibus Christi fidelibus etc. Noverit universitas vestra quod ego, pro salute animæ meæ et pro animabus omnium antecessorum et succ. meorum, defii et concessi et hac carta mea confirmavi Deo et Abhablas S. Mariæ de Flurnes] et monis ibidem Deo servientibus, in puram et perp. elemosinam, humagium⁴ W[illelm]i fratris mei et hær, suorum et totum servitium quod debebant⁵ michi et hær, meis pro tenemento suo in Orgrave, scil, una bovata t'ræ, cum pert, et aisiam⁵ suis in præfata villa, et t'ritorio præfatæ villæ adjacenti: hoc est xvi⁴ ad quatuor terminos

² These three words are interlined in a different hand.

^{*} The same three words were originally inserted here, and then crossed out.

³ Written tata.

⁴ This word is added in the margin in a different hand.

⁵ Written debeant first, and then crossed out.

pro omni servitio, id est iiii ad Nativitatem¹ S. Johannis Baptistæ, et iiii ad festum S. Michaelis, et iiiid ad Natale, [et] iiiid ad Pascha. Hanc autem elemosinam totam, sine aliquo retenemento michi et hær. meis, ego et hær. mei præfatis monachis contra omnes homines warantizabimus inperpetuum.

[XCI.—GRANT AND QUIT-CLAIM IN PERPETUITY TO THE ABBOT AND CONVENT OF ALL THE IRON-ORE IN THE COMMON-FIELD OF ORGRAVE, WITH ALL NEEDFUL FACILITIES FOR WORKING IT.]

Duieta clamatio nobis facta per dictum Rogerum de tota mineria in Drgrabe, etc. 3.

Notum sit omnibus præs. et futuris quod ego, R[ogeru]s filius Orm de Orgrave, concessu uxoris meæ et hær. meorum, dedi et quietum clamavi D'nis meis, Abbati et mons S. Mariæ de F[urnes] totum jus quod habui et habere potui in tota mineria ferri² quæ est in Campo de Orgrave, et inperpet. con[94b]cessi, cum libero transitu ad illam asportandum et fodiendum, et aquæ cursu ad illam scil. mineriam lavandum³ per t'ram meam ad majus commodum. Et pro hac donatione, concessione et quieta clamatione dederunt michi dicti Abbas et mon¹ de F[urnes] xxs argenti præ manibus. Et ut hæc donatio et quieta clamatio a me et hær. meis inperp. rata maneat et inconcussa, præsens scriptum sigilli mei appositione roboravi.

¹ Written festivitatem.

² It will be observed that, in the first of this series of documents (No. lxxxix), the minerals are reserved by the donor.

³ Among other particulars connected with the process of mediæval iron-mining and utilising the ore which will present themselves to us from time to time, this use of water for preparing the ore for the furnace is to be noted.

[XCII.—FURTHER AND FINAL QUIT-CLAIM BY THE SAME TO THE SAME OF THE SAID MINERAL IN ORGRAVE.]

Quieta clamatio nobis facta per eundem, et abjuratio de eadem minera pro certa summa pecuniae. 4.

Notum sit omnibus præs. et futuris quod ego, R[ogerus] filius Orme de Orgrave, concessu uxoris meæ et hær. meorum, quietam clamavi D'nis meis Abbati et monis de F[urnes] omnem clamium et calumpniam quam habui in mineria quæ est in Campo de Orgrave. Et pro hac quieta clamatione dederunt michi prædicti monachi de F[urnes] xxs argenti. Et ut hæc quieta clamatio a me et hær. meis inperp. rata maneat et inconcussa, ego et hærmei prædictam mineriam abjuravimus.

[XCIII.—Grant by the same Roger de Orgrave to his son Gilbert, in fee and hereditary succession, of half an oxgang of land in Orgrave.]

Rogerus [de] Drgrave dat Gilberto filio suo i bobatam t'rae in Drgrave. 5.

Sciant præs. et futuri quod ego, Rogerus de Orgrave, dedi et concessi et hac præsen[94b col. 2]ti carta mea confirmavi G[ilberto] filio meo, pro homagio et servitio suo, dimidiam bovatam t'ræ in villa de Orgrave, illam, scil., quam Rob. Lowys tenuit de Sibilla de Orgrave. Hanc præd. dimidiam bovatam t'ræ dedi et concessi prædicto G[ilb.] et hær. suis in feodo et hæreditate tenendam et habendam de me et hær. meis libere, quiete et honorifice, plenarie et integre, cum omn. libertatibus et aisiamentis quæ pertinent ad præd. villam — Reddendo inde annuatim michi et hær. meis, præfatus G[ilb.] et hær. sui, viiid pro omni servitio et exactione, scil., iid ad Natale Domini, et iid ad Phascha, et iid ad festum S. Johannis Baptistæ, et iid ad festum S. Michaelis.

^{*} It would appear from this, and from the terms employed in the Tabulated Index, that, notwithstanding the preceding grant, Roger de Orgrave had set up some sort of legal challenge or claim ("calumpnia") to the iron-ore underlying the specified bovate, or possibly the Campus at large.

[XCIV.—GRANT BY THE SAME ROGER DE ORGRAVE TO THE ABBOT AND CONVENT OF AN ADEQUATE SITE, TO BE CHOSEN BY THEM, FOR THE ERECTION OF A MILL IN ORGRAVE, WITH ALL NEEDFUL ACCESSORIES.]

Idem Rogerus dat nobis situm in terra de Orgrabe pro molendino constituendo etc. 6.

Sciant præs. et futuri quod ego, Rog. de Orgrave, concessu hær. meorum, pro salute animæ sponsæ meæ et pro salute animarum natorum meorum, et pro salute animarum patris et matris meæ, et pro salute omnium parentum meorum, et omn. antecessorum et succ. meorum, et pro salute omnium fidelium defu[n]ctorum, dedi et concessi et hac præs. carta mea confirmavi Deo et Abbathiæ S. Mariæ de F[urnes] et monis ibidem Deo servientibus unam acram t'ræ et locum satis spatiosum et sufficientem ad molendinum faciendum ubi eis magis in tota t'ra mea placuerit, una [95] cum omn. aisiamentis quæ in illa t'ra fieri et esse possunt, et liberum cursum aquæ ad illud molendinum per totam t'ram meam, sine contradictione et impedimento a me et hær. meis inperp. in liberam et puram et perpet. elemosinam. Hanc autem donationem ego R[og.] de Orgrave et hær. mei contra omnes homines warantizabimus et defendemus inperpetuum.

[XCV.—GRANT BY THE SAME ROGER DE ORGRAVE OF THE SITE OF THE MILL, ETC., SELECTED ACCORDING TO THE CONCESSION OF THE LAST DEED.]

Idem Rogerus dat nobis eundem situm cum cursu aquae per certas divisas. 7.

Sciant præs. et futuri quod ego, R[og.] de Orgrave, concessu hær. meorum, dedi et concessi, et hac præs. carta mea confirmavi Deo et Abbathiæ S. Mariæ de F[urnes] et monis ibidem Deo

servientibus, locum sufficientem in t'ra mea ad molendinum faciendum, in puram et perp. elemosinam, ad aquilonem de Orgrave, scil., sub via quæ ducit ad Grangiam de Ireleyth, et unam acram t'ræ sub dicta via sicut vetus torrens divertit versus Orgrave circa dictum molendinum subtus viam, cum pert. et aisiam⁵ quæ in eis sunt vel fieri possunt; et liberum cursum aquæ per t'ram meam ubicumque competentius et commodius poterit esse aquæ cursus ad præfatum molendinum, sine contradictione et impedimento a me et hær. meis imperpetuum. Hanc autem donationem ego, præd. R[ogerus] et hær. mei contra omnes homines et omnes fœminas warantizabimus et defendemus inperpetuum.

[XCVI.—GRANT IN FREE ALMOIGN BY THE SAID ROGER DE ORGRAVE, TO THE CONVENT OF FURNESS, OF THE SITE OF THE SAID MILL, ETC., AFTER THE CONSTRUCTION OF THE SAME.]

[95 col. 2] Joem Rogerus dat nobis situm eundem dicti molendini jam constructi etc. 8.

Sciant præs. et futuri quod ego, R[og.] de Orgrave, concessu hær. meorum, pro salute animæ meæ, et omn. antecessorum et succ. meorum, dedi et concessi et hac præs. carta mea confirmavi Deo et Abbathiæ S. Mariæ de Furnes et mon⁵ ibidem Deo servientibus, locum satis spaciosum et sufficientem ad molendinum faciendum in t'ra mea, ubi jam situm est; et unam acram t'ræ de d'nico meo circa præd. molendinum, cum omn. pert. et aisiam⁵ quæ in eis sunt vel fieri possunt; et liberum cursum aquæ per t'ram meam ubicumque competentius et commodius poterit esse aquæ cursus ad præfatum molendinum, sine contradictione et impedimento a me et hær. meis inperp., in liberum et perpet. elemosinum. Hanc autem donationem ego, præd. R[ogerus], et hær. mei contra omnes homines warantizabimus et defendemus imperpetuum.

[XCVII.—GRANT OF LAND IN ORGRAVE BY THE SAME ROGER DE ORGRAVE TO WILLIAM MUSTELL, AS A MARRIAGE PORTION WITH HIS DAUGHTER AGNES.]

Idem Rogerus dat Willelmo Hustell' cum filia sua certam portionem terrae. 9.

Sciant præs. et futuri quod ego, R[ogerus] de Orgrave, dedi et concessi, et hac præs. carta mea confirmavi W[illelmo] Mustell'. cum Agnete filia mea, in liberum maritagium, [95b] quamdam partem t'ræ meæ in Orgrave, scil. totum d'nicum meum in Stodfaldwra. Et præterea unam acram super Rodherisat et unam acram,2 scil. toftum et croftum quod fuit Alani Stertur, illi et hær. suis, qui de [e]o et prædicta Agnete exierint, Tenend. et habendum de me et hær, meis libere et quiete et pacifice, plenarie et perfecte, in bosco, in plano, in pratis, in pascuis, in viis, in aquis, in semitis, in mariscis, et in omn. aisiams et libertatibus ad præd. t'ram spectantibus - Reddendo inde annuatim michi et hær, meis viiid pro omni servitio et exactione ad me vel hær, meos, pertinente, scil. iid ad Pascha et iid ad festum B. I[ohanni]s Baptistæ, et iid ad festum B. Michaelis, et iid ad Natale Domini. Et ego et hær. mei warantizabimus præfato W[illelm]o et hær. suis præfatis præfatam t'ram cum pert. contra omnes homines et omnes fœminas imperpetuum.

This local name is worth passing notice on account of either of the elements of which it consists. The suffix wra, Islandic rd or vrd, Dan. vraa, Swed. vrd, with the meaning an angle, corner or nook, is of continual occurrence in northern English place-names, especially Common-field names. It is probably the old Danish equivalent to the A.S. gdr, gara, later English gore, defined by Seebohm (p. 6) as "tapering strips, pointed at one end." As to stodfald the word is of double interest, from its uniting in one vocable the two elements which I have brought together in my note to Whitby Chartulary, ii. 366; the stod having reference to "the stud of practically wild mares... roaming in the open pasturage" in mediæval times, and the fald to the falda or fold constructed for the purpose of catching the said mares and their foals when the time for removing the latter and making them practically useful had duly arrived. A charter in the Rievaulx Chartulary, involving a grant to that Abbey of pasturage for such a stud in Teesdale, and of wood for making the falda, is alike instructive and interesting.

² This and the four words preceding are interlined in a different hand. The measure of land involved as the contents of a toft and croft is not without interest.

[XCVIII.—DEED OF GIFT BY THE SAME ROGER DE ORGRAVE TO HIS DAUGHTER ANNABEL OF HALF AN OXGANG OF LAND, FORMERLY HELD BY WILLIAM MUSTEL IN RIGHT OF HIS WIFE AGNES, SISTER TO THE SAID ANNABEL.]

Jdem Rogerus dat Anable filiae suae dimidium bobatam t'rae in Drgrabe. 10.

Sciant præs. et futuri quod ego, Rogerus filius Orme² de Orgrave, dedi et concessi et hac præs. carta mea confirmavi Anable filiæ meæ dimidiam bovatam t'ræ in Orgrave— illam, scil. quam Will. Mustell' tenuit in liberum maritagium sibi et hær. suis quos de corpore suo generabit, tenend. et hab. de me et hær. [95b col. 2] meis libere, quiete et honorifice ab omni servitio ad me et hær. meos pertinente, salvo D'nis meis forinseco servitio, viz. xd annuatim. Ego autem et hær. mei dictæ Anable et hær. suis dictam t'ram cum pert. suis et [aisiamentis et] communibus³ dictæ villæ warantizabimus inperpetuum.

[XCIX.—GRANT BY WILLIAM, BROTHER OF ROGER DE ORGRAVE, TO THE CONVENT OF RIGHT TO CARRY THE MILL-LEAD TO THEIR MILL IN ORGRAVE THROUGH ALL HIS LAND.]

Willelmus de Orgrave dat nobis liberum cursum aquae ad molendinum nostrum de Orgrave. 11.

Sciant præs. et futuri quod ego, W[illelmus] de Orgrave, pro amore Dei et S. Mariæ, et pro salute animæ meæ, et pro salute

¹ This is probably the technical description of the land conveyed by the preceding charter.

² These two words are, as before, interlined, within brackets, in a different hand.

³ The copy is here defective, and *aisiamentis* is inserted as having accompanied *pertinenciis* in preceding documents, and the existing abbreviation coñib, is tentatively expanded as above. (See No. cii.)

⁴ Two sons of Orme de Orgrave are mentioned in this series of charters, viz., Roger the eldest, and this William, who has by gift from his brother an oxgang of land in Orgrave (No. lxxxix.), and who is also mentioned in No. xc. Roger himself had to

[animarum]¹ omnium parentum meorum, et omnium fidelium defunctorum, dedi et concessi et hac præs. carta mea confirmavi Deo et *Abbathiæ* S. Mariæ de *F[urnes]* et mon^s ibidem Deo servientibus, in liberam et puram et perp. elem., liberam cursum aquæ per totam t'ram meam, sine impedimento imperp. a me et hær. meis, ad molendinum suum de *Orgrave*.

[C. — Grant in free almoign by William, brother of Roger de Orgrave, to Furness of an acre and HALF IN THE COMMON-FIELD OF ORGRAVE.]

Idem Millelmus dat nobis unam acram t'rae et dimidiam in campo de Drgrabe. 12.

Sciant præs. et futuri quod ego, W[ill.] de Orgrave, frater D'ni R[ogeri] de Orgrave, dedi et concessi et præs. carta mea confirmavi Deo et Abbathiæ S. Mariæ de F[urnes] et Abbati et mons ib. Deo servientibus, pro salute animæ meæ et omn. antecessorum et succ. meorum, unam acram t'ræ [96] et dimidiam in Campo de Orgrave, scil. in Rotherisethe et in Herwinriding² et

wife Christiana, named in the deed numbered 26 in the Tabulated Index, but missing in the Coucher from the abstraction of the folio on which it was copied. By her he seems to have had issue Gilbert, Richard, Alan and Hamo, all mentioned once or oftener in the Index — though as several of the copies of the deeds indexed are wanting, we want specific details concerning them — and, besides these four sons, two daughters, Agnes, the wife of Will. Mustel, and Annable, named in the last deed. The grantor of the present deed, William de Orgrave, appears to have had a son, also named William, another son named Gilbert, and a daughter called Avicia. (See below, No. cxxvi.)

This word is interlined as before.

² Riding or ridding is a clearing in a forest or wood, made originally, beyond question, for agricultural purposes. It is a word of frequent occurrence in North Yorkshire, and what is interesting is that there also it occurs associated with a personal name, that, no doubt, of the man who made the clearing. Thus, with this Herwinriding compare Kateriding or Kadridding in Moorsholm, where the old name Cade supplies the prefix.

in Spitelbank, cum pert. suis, in liberam et puram et perp. elem., sicut ulla elemosina liberius et quietius teneri potest et haberi. Ego enim et hær. mei præd. acram et dim. cum pert. suis, liberam, quietam et solutam ab omni sæculari consuetudine et demanda præd. monachis contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus et defendemus imperpetuum.

[CI.—GRANT IN FREE ALMOIGN TO THE CONVENT OF FURNESS, BY WILLIAM, SON OF WILLIAM DE ORGRAVE, OF TWO ACRES AND A HALF IN THE COMMON-FIELD OF ORGRAVE.]

Millelmus filius Mill. de Orgrave dat nobis duas acras et dimidiam t'rae in Orgrave. 13.

Sciant præs. et futuri quod ego, Willelmus filius Will. de Orgrave, dedi et concessi et præs. carta mea confirmavi D'no Abbati et Conv. de F[urnes], pro salute animæ meæ et omn. antec. et succ. meorum, ii acras t'ræ et dim. in t'ritorio de Orgrave viz. unam acram in Rotherisete, in Langleslak² unam acram, in Horingebank dim. acram, et in Spitelbanke unam partem t'ræ ad plene perficiendum præd. duas acras et dimidiam, tenend. et hab. libere et quiete et pacifice sicut ulla elemosina liberius et quietius teneri vel haberi potest. Et ego, præfatus W[ill.] et hær. mei prænominatam t'ram, cum pert. suis, prædictis Abbati et Conv. contra omnes mortales warantizabimus, acquietabimus, et in omnibus defende[96 col. 2]mus imperpetuum.

^{*} There were probably three half-acre strips in the three different parts of the Common-field distinguished by these names. Spitelbank indicates the previous or coincident existence of one of the early hospitals, often if not usually for the reception of lepers, of which we find so many traces in monastic records as well as elsewhere. The bank in this word simply means hill-side. The name Rotheriseth or Rotheriset is dealt with elsewhere. (See notes to No. cii.)

² In the Guisbrough Chartulary a Common-field name in Ormesby is *Langleylandes*, or *Langleinlandes*, where the true form is *lang le inlandes* = the long inlands. Here we have *Lang le slak* = the long slack, *slack* being a depression or hollow in the land not amounting to a valley.

[CII.—GRANT IN FREE ALMOIGN BY GILBERT, SON OF ROGER DE ORGRAVE, TO THE CONVENT OF FURNESS OF SIX ACRES OF LAND IN THE COMMON-FIELD OF ORGRAVE.]

Gilbertus [de] Drgrade dat nobis bi acras t'rae in Drgrade per divisas etc. 14.

Sciant præs. et futuri quod ego, G[ilbertus] filius R[ogeri] de Orgrave, dedi, concessi et præs. carta mea confirmavi, pro salute animæ meæ et omn. antec. et succ. meorum, Deo et Abbatiæ de F[urnes] et mon^s ib. Deo serv., ad fabricam Ecclesiæ, vi acras t'ræ in villa et campis de Orgrave, viz.¹ dimidiam acram super Rotherissethe² proximam t'ræ dictorum monachorum, et dim. acram in eodem loco quæ jacet juxta t'ram W[ill.] de Orgrave, et unam rodam et dim. super Melbrek,³ et dim. rodam super Hervyriding,⁴ et dim. rodam juxta viam de Steintona, et dim. rodam⁵ juxta t'ram Helyæ de Boiltona, et dim. acram [in] Leyrgile,6 et unam rodam super Layergilebank,6 et unam rodam juxta viam quæ tendit versus Merton, et unam rodam in Slegrene of et dim.

In the copy et stands next after viz.

This name takes several different forms, as Rodherisat in No. xcvii, Rotherisethe in c, Rotherisethe in ci, Rotheriseth in civ, Rotherset in cvi, etc. The final syllable is probably closely connected with the set in Dorset and Somerset, and with A.S. set, Norse seter, etc., a seat or dwelling.

3 Compare the first element in the name Mell Fell with the prefix Mel, and note Islandic melr, a sandy hill. Compare also the name of the place in close proximity to Whitby called Brecca, Breche in Domesday, and Breccha, etc., in early Whitby deeds.

4 This is obviously the same place with what is called Herwin riding in a nearly preceding document. (See note p. 235.)

5 Fodam.

6 Leyrgill, in other documents Leirgill, etc., has the same prefix as the early forms of Larpool near Whitby, viz., Lairpel, Leirpel, Icel. leir, Dan. leer, clay, mud. The gile or gil is simply the modern north-country gill, a ravine, a narrow glen, often with steep rocky banks. The final syllable in Layergilebank is probably the usual north-country word for the steep side of a hill, whether the slope up to the moor, or any sharp pitch in the country-side. This is the earliest occurrence of the word the editor is acquainted with. Cf. O.N. bakke, and Sw. backe, a hill or hillside.

7 It is not quite certain whether the penultimate letter here is u or n; probably the latter.

acram super Horigerane,¹ et unam rodam in Litlelangeslak,² et unam rodam juxta Kylnebanke,³ et dim. acram in crofto versus Mertona, et unam rodam super Heselknot,⁴ et dim. rodam super Langeheved, et unam rodam quæ tendit ad fossam ubi foditur⁵

the might be some doubt whether the last letter but one here were intended for u or n, but for the inference that is almost compulsory on recollection of the local word, rain, rein, reean. Mr. Seebohm (English Village Community, p. 381) writes—"In the English system the furlongs were divided into strips or acres by turf balks left in the ploughing, and, as we have seen, on hill-sides, the strips became terraces, and the balks steep banks called 'linces.' It will be remembered that these were produced by the practice of always turning the sod downhill in the ploughing." These 'linces' he identifies with reins or ranes elsewhere. The word as a descriptive term remains in use in many places in North Yorkshire as well as elsewhere in the North. In the previous document the prefix is written Horinge.

2 "Slack-a hollow, a place where the surface is more depressed than the surround-

ing area; a bottom between two slight rises." (Cleveland Glossary.)

³ It is uncertain what the Kylne or Kilne may be: probably the O. E. Kylne, Kyll. (See Pr. Pm.), A.S. cyln.

4 Halliwell gives Knot, a rocky summit, as a north-country word, which, taken with the words rane, bank, etc. (all connected with steep hill-sides), probably suggests the meaning of the word here. Hesel is and has long been the ordinary pronunciation of hazel.

5 This is a very suggestive entry. In this district of Cleveland, and in connection with the iron-mining, and so-called smelting, of the middle ages (which it is known was extensively carried on from the end of the 12th century to the 16th) it has been ascertained by the editor that whatsoever ore was raised from beneath the surface, and not merely from the outcrop of the ironstone seams on the hill-sides, was obtained by the adoption of the bell-pit system: that is to say, where the seam lay at no great distance from the surface a circular shaft was sunk to its level, and the ore at the bottom, and all round as far as it was possible to win it without letting down the strata above upon the miners, was taken out; and this done, another shaft was commenced from above, the material from which was thrown into that just vacated, and so on. Thus a series of pits in zig-zag arrangement was formed, and the many still recognizable groups of them in and near Cleveland have not only been the subject of much speculation to local historians and archæologists, but have given origin to hypotheses and legends almost equally fanciful. The most frequent supposition is that which underlies the name so commonly applied to these groups of pits, viz., 'British village'; and in one instance even, the editor was taken to see a 'Roman village'! In the case before us the iron-stone would appear to have been dug by aid of a continuous trench, and this of course presupposes that the stone lay so near the surface as to permit the earth stirred in the process of 'baring' it to be thrown on either side. In this district (Cleveland) the depth of shaft seems to have varied from about seven or eight to twelve or thirteen mineria, et unam rodam in *Horigebank*, et dim. rodam in eodem campo, et unam rodam in *Selesbank*,¹ et dim. rodam juxta viam quæ tendit usque ad *Staynonesterne*,² et dim. acram in [96^b] *Mikelelangeslak*, tenend. et hab.³ in liberam, puram et perp.

feet. Those at Holey Intack, near Glaisdale Station, are said to be about six to eight feet deep, those at Glaisdale Head must be, judging from the outcrop, at least ten, and at Westerdale, where the main seam is reached, the depth may be ten to twelve feet. Probably three or four feet might be the limit at the place named in the text.

We have this prefix in other places besides the present; e.g., Seleset in Nos. xlvi, Ixiii. This suggests that the prefix is a personal name, which still exists in the English Seal or Seale, Sale, etc., besides numerous compounds or derivatives.

The termination here is one that is met with from time to time in Domesday and still later records. Thus we have Aswarde-tierne in Lincolnshire, Swansterne in Nottinghamshire, Winsterne in Derbyshire, besides Stopeltierne, Tansterne, etc. It would appear to be distinct from -turne or -torne, which doubtless finds its modern representative in thorn. It is hard to connect it.

3 This document is of the greatest interest, not only in connection with the above suggestive list of place-names, but in a totally different direction. If due attention is given to the details it will be seen that in order to make up the total of six acres - no very large area-no less than twenty-two separate slips of land have to be enumerated and described, and that the greatest quantity in any one locality is half an acre; also that the slips are always estimated at some portion of an acre depending on division by two, or into halves. Thus an acre, a half acre, a rood, or half a half acre, and finally a half rood or the eighth of an acre. Mr. Seebohm's researches have made the explanation of these facts simple and satisfactory. The Common-field - campus of the document before us - of any manor or vill was divided into three several portions, to be tilled according to a certain rotation. Each portion was again subdivided into, mainly, a series of half acre strips, ranged side by side in "shots" or "furlongs," divided from each other by broader balks than the strips. - But "neither the strips nor the furlongs represented a complete holding or property, but the several holdings were made up of a multitude of strips scattered about on all sides of the township, one in this furlong and another in that, intermixed and, it might almost be said, entangled together, as though someone blindfold had thrown them about on all sides of him" (p. 7). Mr. Seebohm gives several curious and interesting illustrations of these statements, with notes of the number of parcels or strips of land held by the same owner in divers cases (p. 8), and in dealing with the Manor Rolls of Winslow (temp, Edw. iii.), he says: "When a change of ownership" - precisely the case on which our present document is founded - "takes place, and the contents of the holding are described, they turn out to be made up of half-acre pieces scattered all over the fields. . . . . . A half-acre lies in such and such a field, or such and such a furlong, between land of C. D. and E. F., another half-acre somewhere else between two other persons' land, another half-acre somewhere else, and so on. If the holding be of 11 acres it is found

elemosinam, cum pert. suis, communibus et aisiamentis, sicut ulla elema liberius et quietius teneri potest et haberi. Ego autem præd. G[ilb.] et hær. mei præd. t'ram, cum pert. suis, dictis monis contra omnes homines warantizabimus, et ab omni consuetudine sæculari et demanda acquietabimus et defendemus imperpetuum.

[CIII.—Grant in free almoign by the same Gilbert de Orgrave to the Convent of Furness of three acres in the Common-field of Orgrave.]

Idem Gilbertus dat nobis tres acras ibidem per divisas et portiones suas. 15.

Sciant præs. et futuri quod ego, Gilbertus filius Rogeri¹ de Orgrave, dedi et concessi et præs. carta mea confirmavi Deo et Abbatiæ S. Mariæ de F[urnes] et mon⁵ ib. Deo serv. scil. ad opus Ecclesiæ ibidem construendæ,² pro s. animæ meæ, et omn. antec. et succ. meorum, iii acras t'ræ in campis de Orgrave, scil. in Lange[s]lak totam t'ram quam ibi habui, et in Horigebank totam t'ram quam ibi habui, et super Leirgilebank unam rodam, et in prædicta Leirgilebank versus Daltun unam rodam; item versus Dalton unam rodam, et juxta Steyntongate³ versus orientem unam rodam, et ex opposito dictæ viæ versus occidentem unam rodam; præterea unam rodam t'ræ et dimidiam in villa de Orgrave quam Rob. Lowys tenuit ex opposito domus Will. de

to be in 3 half-acre pieces, if of 4 acres, in 8 half-acre pieces, and so on, scattered all over the fields. Sometimes amongst the half-acres are mentioned still smaller portions, roods, and even half-roods, or doles" (p. 21). The north-country word for these strips or divisions was in mediaval Latin, Vandela, in English, Wandale or Wandel.

Written W.

^a Interesting as showing the progress of church-building, or at least the intention of such work.

³ The word is written as if it had been intended to indicate some abbreviation after the letter y. But it is fairly certain that the reading adopted is correct.

Orgrave, et dim. rodam versus [96b col. 2] Lindale¹ ad Raulith,² et unam rodam in Litel-langeslake, et unam rodam super Kilnebank; et quod in supradictis locis minus habetur quam tres acræ,³ per visum legalium hominum plene perficiam;—in liberam, puram, et perp. elem., sicut ulla elemosina liberius et quietius teneri vel haberi potest. Ego enim et hær. mei dictam t'ram cum suis pert., liberam, solutam et quietam ab omni sæculari consuetudine et demanda contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus et defendemus inperpetuum.

[CIV.—GRANT IN FREE ALMOIGN BY THE SAME DONOR TO THE CONVENT OF FURNESS OF TWO ACRES AND A HALF IN THE COMMON-FIELD OF ORGRAVE.]

Joem Gilbertus dat nobis duas acras et dimidiam ibidem per divisas etc. 16.

Sciant præs. et fut. quod ego G[ilbertus] filius R[ogeri] de Orgrave, dedi et concessi et hac præs. carta mea confirmavi, pro s. animæ meæ et omn. antec. et succ. meorum, Deo et Abbatiæ de F[urnes] et Abbati et monis ib. Deo serv., duas acras t'ræ et dimidiam in villa et campo de Orgrave, viz. dim. acram super Rotheriseth proximam t'ræ dicti Abbatis et monachorum, et dim. acram in eodem loco quæ jacet juxta t'ram W[ill.] de Orgrave, et unam rodam et dim. super Melbrek, et super Herviriding dim. rodam, et dim rodam juxta viam de Steinton, et dim. rodam juxta t'ram Heliæ de Boulton, et dim.

Lindale probably denotes the division or portion of the Common-land divided off for the purpose of growing lin, line, or flax.

The suffix here is, it may be assumed, the old word which was later replaced by the word bank. It appears in several Cleveland place-names, such as Domesday Lithum or Lidum (now Lythe, Kirkleatham, Upleatham), and notably in deeds in the Gysburne Chartulary of the 13th Century, in Baniwith-lith, now Beanly Bank, etc.

³ Acras.

acram in Leirgile, et unam rodam super Leirgilbank, et unam rodam juxta viam quæ tendit versus Merton, tenend. et hab. in puram et [97] perp. elem., libere, solute et quiete, cum pert. suis com[m]unibus et aisiamentis, sicut ulla elem. liberius et quietius teneri potest et haberi. Ego autem et hær. mei præd. t'ram cum pert. suis dictis Monachis contra omnes homines warantizabimus et ab omni consuetudine sæculari et demanda i acquietabimus et defendemus imperpetuum.

[CV.—GRANT IN FEE AND PERPETUITY BY THE SAME GIL-BERT DE ORGRAVE TO PHILIP NORREYS OF THREE ACRES OF LAND AND A MESSUAGE IN THE COMMON-FIELD AND VILL OF ORGRAVE.]

Idem Gilbertus dat Philippo Poreis iii acras t'rae et unum mesuagium in Drgrabe. 17.

Sciant præs. et futuri quod ego, G[ilbertus] filius R[ogeri] de Orgrave, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi P[hilippo] Noreis, pro homagio et serv. suo, et hær. suis, vel cui assignare voluerit, tres acras t'ræ et unum mesuagium in villa de Orgrave, scil. unam dim. acram in Stodfalde-wra² juxta t'ram W[ill.] filii

¹ These two words are interlined in a later hand.

² This name may be in all probability interpreted by Stud-fold Corner. In one of the deeds in the Rievaulx Chartulary (f. 67^b Museum Copy), adverted to in a note to No. xcvii., are details of a grant of timber, etc.—"Materiam ad faldas faciendas ad equas illaqueandas," material for constructing folds in which to capture the practically wild mares—60 in number—the grantor (Bernard de Baliol) had given the Monks pasturage for. In his note on the "Consuctudines Cotariorum de Hakenes" (Whitby Chartulary, vol. ii. 366) in reference to the phrase, "ibit ad stod," the Editor says—"This is by no means a solitary instance of the existence of studs of practically wild mares, which, with their young, until such age as they could be made available for work, were allowed to roam at will in the open pasturage." But, quite apart from any interest attaching to the explanation of the word 'Stodfalde,' is that which belongs to the final element, or the word 'wra.' This is O. N. rå, originally wrå, Dan. vraa, Sw. vrå, a corner, nook, and it is of perpetual occurrence as the final element in

Orm de eadem villa, et unam rodam juxta t'ram Heliæ de Boilton,¹ et unam dim. acram quæ tendit super fossatum Mine,² et unam rodam super Melbrek, et dim. acram super Spitelbank, et unam rodam subtus Spitelbank juxta t'ram Heliæ de Boultona, et unam rodam juxta Brotherirane in Torenrigsalk,³ et illud mesuagium quod est inter domum dicti Willelmi et viam, Tenend. et habend. de me et hær. meis, assignato præd. et hær. suis libere, quiete, et hæreditarie, et solute ab omni servitio, exactione et demanda cum omnibus libertatibus, com[m]unibus⁴ et [97 col. 2] aisiamentis ad præd. villam de Orgrave pertinentibus, Reddendo inde singulis annis iid ad Natale D'ni. Has præd. acras t'ræ, cum messuagio prænominato in villa de Orgrave, dicto Philippo et ejus attornato et hær. suis ego G[ilbertus] et hær. mei contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus, et defendemus inperpetuum.

place-names found of old in different districts in Yorkshire and other northern counties. Its frequent application or use probably depends in great part, if not entirely, on the circumstance involved in the following extract from Seebohm (p. 6):—"Corners of the fields which, from their shape, could not be cut up into the usual acre or half-acre strips, were sometimes divided into tapering strips pointed at one end, and called 'gores' or 'gored acres." This latter term is met with in A. S. charters, and wra, there is scarcely any doubt at all, was its more northern equivalent in the mouths of the Scandinavian settlers. In a lengthened list of names of persons paying in aid of a Fifteenth granted to the King in 1302, not less than eight or nine are found within the Wapentake of Langbargh alone which depend either on the element wra, or its equivalents, in angulo, Latin; in le hirne, A. S.; or in le corner, English. It is thus doubtless the origin of both the surnames Wray or Ray, and Corner.

* This name is spelt Boilton or Boulton indifferently. (See a little below).

* See note to cii., on the mode in which the iron-stone was dug in mediæval times.

³ The alk in this name may be the equivalent of the halgh in various old Yorkshire place-names, especially occurring in the West Riding. And the question suggests itself whether it may not be equivalent to the halch, halc in the old name of Whitby (Streoneshalch), and the Duncildehalc of the old Whitby charters. Rig is the old word for a long, straight-backed hill, and of continual use in Cleveland; and toren may well be the equivalent of thorn. To this day a name in mid Cleveland, written Sloethorn Park, is pronounced Slaetoren or Slatron Park.

⁴ Cominibus.

[CVI. — GRANT IN FREE ALMOIGN BY RICHARD, SON OF ROGER DE ORGRAVE, TO THE CONVENT OF FURNESS OF AN ACRE AND QUARTER OF LAND IN THE COMMON-FIELD OF ORGRAVE.]

Ricardus filius Rogeri dat nobis b rodas trae in Orgrave. 18.

Sciant præs. et fut. quod ego, *Ricardus* filius *Rogeri*, dedi et concessi et præs. carta mea confirmavi Deo et *Abbatiæ* B. Mariæ de *F[urnes]* et mon^{is} ib. Deo. serv. ii rodas t'ræ in *Rotherset*, et tres rodas super *Spitelbank*, pro s. animæ meæ, et pro bonis quæ michi in necessitatibus meis multotiens contulerunt, in liberam, puram et perp. elemosinam, Tenend de me et hær. meis libere et quiete ab omni exactione michi et hær. meis pertinente. Et in hujus rei test. præs. scripto sigillum meum apposui.

[CVII. — GRANT IN FREE ALMOIGN BY THE SAME RICHARD DE ORGRAVE TO THE CONVENT OF FURNESS OF AN ACRE OF LAND IN ORGRAVE COMMON-FIELD.]

Joem Ricardus dat nobis unam acram et dimidiam² in Orgrave. 19.

Sciant præs. et futuri quod ego, Ricardus filius Rogeri de Orgrave, dedi et conc. et præs. carta mea confirmasse Deo et B. Mariæ de F[urnes] et monis ib Deo servientibus, pietatis intuitu, et pro beneficio quod michi sæpius contulerunt, unam acram t'ræ in campis de Orgrave, scil. dim. [97b] acram in Rotherseth quæ jacet juxta t'ram W[illelmi] de Orgrave, et dim. acram quæ jacet [juxta] t'ram ejusdem W[ill.] in Stodefaldwra, Tenend. et hab. de me et hær. meis libere, solute et quiete in liberam, puram et

^{*} He is identified in the following deed as son of Roger de Orgrave,

² Both in this deed and the following one, touching the same grant of land, it will be seen that only two half acres instead of three, or an acre and half, are dealt with.

perp. elemosinam ab omni consuetudine sæculari et demanda. Ego enim et hær. mei præfatam t'ram præfatis monis contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus et defendemus inperpetuum.

[CVIII.— CO-ORDINATE GRANT BY ALAN, BROTHER OF THE DONOR IN THE LAST DEED, OF THE SAME ACRE OF LAND TO THE SAID CONVENT.]

Alanus filius Rogeri Drgrave dat nobis dictam acram t'rae et dimidiam. 20.

Sciant præs. et futuri quod ego, Alanus filius Rog. de Orgrave, dedi et conc. et præs. carta mea confirmavi Deo et B. Mariæ de F[urnes] et monis ibidem Deo serv., pietatis intuitu et pro beneficio quod michi sapius fecerunt, unam acram t'ræ in campis de Orgrave, scil. dim. acram in Rothersethe juxta t'ram Ricardi, fratris mei, et dim. acram in Stodfaldwra juxta t'ram dicti Ricardi fratris mei, in liberam, puram et perp. elem. Tenend. et hab. de me et hær. meis libere, solute et quiete sicut ulla elemosina liberius et quietius teneri potest et haberi. Ego enim et hær. mei præfatam t'ram præfatis monis contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus et defendemus inperpetuum.

[CIX.—CONSENTANEOUS GRANT IN FREE ALMOIGN BY RICHARD AND ALAN, SONS OF ROGER DE ORGRAVE, TO THE CONVENT OF FURNESS, OF TWO ACRES OF LAND IN THE COMMON-FIELDS OF ORGRAVE.]

Jidem Ricardus et Alanus dant if acras in Drgrabe. 21.

[97^b col. 2.] Omnibus Christi fidelibus præs. scriptum visuris vel audituris *Ricardus* et *Alanus*, filii *Rogeri de Orgrave*, salutem in Domino. Noverit universitas vestra nos concessisse et dedisse et hac præs. carta nostra confirmasse Deo et *Abbatiæ* S. Mariæ

de F[urnes] et mon^{is} ibidem Deo serv., duas acras t'ræ in Campis de Orgrave, scil. unam acram super Rotheriseth, et unam acram super Melbrek, Tenend. et habendas in puram et perp. elemosinam libere et quiete ab omni sæculari servitio et exactione, sicut ulla elemosina liberius et quietius teneri potest et haberi. Et nos et hær. nostri dictas acras t'ræ præd. mon^{is} warantizabimus, acquietabimus et defendemus contra omnes homines inperpetuum.

[CX.—Deed of sale and quit-claim by William Mustel and his wife Agnes, daughter of Roger de Orgrave, to the Convent, of the land and tenement which they had in Orgrave of the gift of her father on her marriage.]

Millelmus Hustell' et Agnes uror ejus faciunt nobis quietam clamantiam. 22.

Sciant præs. et futuri quod ego, W[ill.] Mustell', et Agnes filia Rog. de Orgrave, sponsa mea, vendidimus et qui[e]tum clamavimus a nobis et hær, nostris D'no $G^{\dagger}[$] Abbati, et Conv. de F[urnes] totam t'ram nostram quam habuimus in villa et campis de Orgrave, scil. totam illam t'ram nostram in Rotherset, et totam t'ram quam habuimus in Stodfaldwra, et mesuagium unum in

^{*} There is some uncertainty as to this initial. It is not absolutely certain whether the general date of these deeds may be fixed as belonging to the presidency of Abbot Robert de Denton, or that of his successor Laurence de Acclum. According to an authority quoted by Beck (p. 200), there was a suit tried at Lancaster in the year 1235, "in which the Abbot (Rob. Denton) and Hamo son of Roger Orgrave were parties," which makes it clear that the present deed might, most likely did, ante-date the year just named. So that in the uncertainty as to the initial under notice—for it cannot, though copied as G., actually have been G.—and in the certainty that Laurence de Acclom was Abbot in 1237, it is not possible to decide whether it ought to be R. or L. The hypothesis that there may have been a short-lived Abbot intermediate between Denton and Acclom, of whom no record exists, seems too baseless to be suggested, extraordinary as it is that the monkish scribe should have made such a blunder.

dicta villa de Orgrave, cum tofto et crofto et pert. suis quæ dictus R[ogerus] de Orgrave dedit nobis in liberum maritagium . . . . . [98 torn out.]¹

[CXI.—GRANT BY CHRISTIANA, ROGER DE ORGRAVE'S WIDOW, TO THE CONVENT OF FURNESS, FOR THE TERM OF HER NATURAL LIFE, OF THE THIRD PART OF HER LATE HUSBAND'S LANDS, ETC., ACCRUING TO HER THROUGH HER WIDOWHOOD.]

[Imperfect] . . . . . [scrip]tum visuris vel audituris Cristiana, quondam uxor Rog. de Orgrave, salutem. Noveritis me, in libera viduitate et ligia potestate mea, concessisse et per præs, cartam meam dimisisse Abbati et Conv. de F[urnes] totam tertiam partem meam, quæ ad me contingebat post obitum dicti Rogeri, mariti mei, in toftis, croftis et t'ra arabili, et pasturis, et omnibus aliis aisiamentis et libertatibus ad dictam dotem meam pertinentibus, Tenend. et hab. libere et quiete in tota vita mea, tantum Reddendo michi inde an[n]uatim xiiis et viiid, medietatem ad festum S. Michaelis et alteram medietatem ad Pascha, pro omni servitio et demanda. Et sciendum quod postquam ego in fata discessero dicta t'ra cum pert. ad hær. meos absque aliquo retenemento vel contradictione quieta remanebit. Et ego, dicta Cristiana, dicta tenementa cum omnibus pert. dictis Abbati et monis defendam quoad vixero et warantizabo. In cujus rei test, præs. scripto sigillum meum apposui.

It will be seen by a reference to the "Tabula Sententialis," that the loss of this leaf involves the loss of part of No. 22, and of the three following documents as well. No. 23 is epitomised thus:—"Prædicta Agnes in sua legia potestate vendit et quietum clamat nobis præd. t'ram, mesuagium et toftum et croftum"etc.; No. 24 thus:—"Matildis filia Will. Bryct' vidua quietam clamat nobis totam mineriam quæ inveniri potest in tota t'ra sua de Alinscalis" etc.; and No. 25 thus:—"Rogerus de Orgrave dat nobis ii acras t'ræ in Orgrave cum t'ra alibi ibidem," which last might have contained matters of interest. No. 26, of which we have all but the first few words of formal use, is thus specified:—"Cristiana quondam uxor Rogeri de Orgrave concedit nobis in viduitate sua totam tertiam partem quæ contingebat eam post mortem dicti mariti sui in toftis, croftis et t'ra arabili, et omnibus aliis ad dotem suam pertinentibus" etc. For the main part of the deed itself see the following document, No. cxi.

[CXII.—GRANT AND QUIT-CLAIM BY ORM DE KELLET TO THE CONVENT OF ALL HIS RIGHT FOR EVER IN THE LANDS AND MINERALS IN ORGRAVE.]

Orm Kellet facit nobis quietam clam[ationem] de t'ra et minera in Orgrabe. 27.

Sciant præs, et futuri quod ego, Orm de Kellet¹ filius Adæ [de] Kellet, concessi et dimisi et quietum omnino clamavi de me et hær. meis inperp. Abbati et mon¹s de F[urnes] totum jus et clamium et calumpniam quod habui et habere potui, vel de cætero habere potero, in t'ra et mineria de Orgrave, ita quod [99 col. 2] ego vel. hær. mei nunquam de cætero aliquid inde clamabimus vel clamare juste poterimus erga præd. monachos vel eorum tenentes; nec aliquid eis gravamen vel impedimentum² aliquando super hoc faciemus. Et in hujus rei test. præs. scripto sigillum meum apposui.

This is the Ormo de Kellet mentioned by Beck (p. 192), an entry touching whom in the Patent Rolls, 12 Henry III., he extracts there: - "Rex Ormoni de Kellet, servienti de feodo in Lonesdal, salutem. Præcipimus tibi quod de officio de serjantiæ infra Furnesium intendens sis et respondens Abbati de Furnesio et ballivis suis sicut nobis et ballivis nostris de Com. Lanc. intendens fuisti et respondens antequam eidem Abbati concessimus hom, et serv. Michaelis le Flemeng, qui de nobis tenuit infra Furnesium, per cartam nostram quam inde habet sicut plenius continetur in eadem carta, Teste, Rege apud Westm. xxiiii die Aprilis." From this it would appear that Orm had held his fee in Lonsdale, by serjeanty, of the King, and that now the King had transferred the said service to the Abbot of Furness. Serjeanty is defined by Stubbs (Select Charters, Glossary, p. 549), as "a tenure of land by peculiar service of special duty to the person of the lord." As Orm is described in the extract quoted as "serviens de feodo in Lonesdal," the matter admits of no doubt. Beck, however, puts a different construction on it, as he speaks of "the acquirement of the Serjeanty within Furness by the Abbots," misunderstanding, as it would seem, the real scope of the precept.

² Inpedimentum.

[CXIII.—GRANT WHEREBY ORM DE KELLET DEMITS AND QUIT-CLAIMS TO THE CONVENT OF FURNESS WHATEVER RIGHT AND TITLE HAD ACCRUED TO HIM IN VIRTUE OF A SUIT IN THE ABBOT'S COURT AT DALTON v. HAMO DE ORGRAVE AND HIS UNCLE WILLIAM.]

Joem Drm quietum clamat jus quod habuit per brebe de recto de t'ra de Drgrabe contra Hamonem etc. 28.

Sciant præs. et futuri quod ego, Orm de Kellet filius Adæ de Kellet, concessi, dimisi et omnino quiseltum clamavi a me et hær. meis inperp. Abbati et Conv. de F[urnes], divinæ pietatis intuitu et pro beneficio quod michi sæpius contulerunt, totum jus et clamium quod ego habui per breve de recto in Curia dicti Abbatis apud Daltonam versus Hamonem,1 et Willelmum avunculum ejus, de t'ra de Orgrave cum pert. ita solute et quiete quod ego vel hær, mei numquam de cætero aliquid inde clamium movebimus vel clamare poterimus erga præd. monachos vel eorum tenentes in prædicta t'ra et pert., nec aliquid gravamen vel impedimentum, per nos vel per consilium nostrum, aut auxilium, eis vel eorum tenentibus super præd. t'ra cum pert. faciemus. Et ut hæc concessio et quiselta clamatio præsatis Abbati et monachis de Fsurnes], et H[amoni] et W[illelmo] prænominatis, et hær. eorum a me et hær. meis stabilis et firma imperp. permaneat, præsenti [99b] scripto sigillum meum apposui, et super Magnum Altare Abbatiæ optuli.

Beck notices a trial between the Abbot of Furness and this Hamo de Orgrave, which, he says, took place at Lancaster in 1235 (see Furness, p. 200). In the Public Records Report for 1875 at p. 172, dealing with the "Charters of the Duchy of Lancaster," No. 96 is described as without date (s. D.), but as belonging to the period from 1274-1286, and in it Orm, son and heir of Adam de Kellet, is mentioned as granting in frank-almoign to Furness all his moss, etc., in Over Kellet. But there is a wide interval of time between these two dates last given. Until all the documents connected with Furness Abbey have been properly collated it will be difficult, if not impossible, to arrive at satisfactory conclusions in many particulars of a like nature.

[CXIV.— UNDERTAKING BY THOMAS LE FLEMING TO GIVE LEGAL CONFIRMATION BY FINE TO HIS GRANT TO THE CONVENT OF THE IRON-ORE UNDERLYING HIS LAND IN ALINSCALES.]

Thomas flandrensis promittit nobis quietam clamationem de minera etc. 29.

Omnibus ad quos præs. scriptum pervenerit T[homas] Flandrensis salutem in Domino. Noveritis me in veritate et bona fide promisisse D'no Roberto,¹ Abbati, et Conv. de F[urnes] quod omnimodam pro posse meo adhibebo diligentiam ut de mineria t'ræ meæ de Alinscalis, quam mineram per cartam meam dedi et confirmavi eisdem Abbati et mons, quietam habeant² clamationem in Curia D'ni Regis. In cujus rei test. huic scripto sigillum meum apposui.

[CXV.—Concession on the part of Abbot Robert and the Convent to Thomas le Fleming, in connection with the undertaking and grant of the latter in last deed, not to damage his buildings etc. by raising the iron-stone lying beneath them.]

Concessimus dicto Thomae quod non capiemus mineram ferri infra curtem suam. 30.

Omnibus Christi fidelibus præs. et futuris Frater R[obertus], Abbas de F[urnes] salutem. Noverit universitas vestra quod nos concessimus et præs. carta nostra confirmavimus T[homæ] Flandrensi et hær. suis quod numquam fodi faciemus nec capiemus minam ferri infra curtem domus suæ, neque in sua portione culturæ quæ jacet inter domum suam et domum Willelmi de

¹ Robert de Denton, 1227-1235-6.

² Hebeant.

Boywille filii R[ ] de Boyville absque consensu et voluntate ejusdem T[homæ] et hær. suorum. Sed, quando alibi in t'ra sua de Alinscales minam nos capere contigerit, eidem T[homæ] et hær. suis de t'ra arabili et blado, sicut [99b col. 2] carta sua

quam inde habemus plenius testatur, per visum legalium homi-

num rationabile pretium faciemus.

[CXVI.—ACKNOWLEDGMENT BY GILBERT FITZREINFRID THAT HE HAS NO RIGHT TO TAKE IRON-ORE IN ORGRAVE, SAVE ONLY BY PERMISSION AND FAVOUR OF THE ABBOT AND CONVENT OF FURNESS.]

Gilbertus filius Reinfredi fatetur se [non] habere minam apud Drgrabe. 31.

Omnibus has litteras vis. vel audituris Gilebertus filius Reynfredi salutem. Noveritis quod minam ad ferrum quam capio apud Orgrave habeo per gratiam¹ et voluntatem D'norum Abbatis et Conv. F[urnesiensium]: nec aliquod aliud jus habeo vel clamo de mina ibi capienda nisi tantum ex mera gratia et dono et voluntate sua. Et in hujus rei test. præsentes litteras meas eis in securitatem feci. Valete. His testibus etc.

[CXVII.—Quit-claim by Henry, son of Robert DE Bouelton, to the Convent of Seven Acres of Land in Orgrave, which had been his mother Alicia's marriage-gift from Roger De Orgrave, presumably her father.]

Henricus de Boueltona facit nobis quietam clamationem de bisi acris t'rae. 32.

Omnibus etc. Henricus filius Roberti de Boueltona salutem in Domino. Noveritis me quietum clamasse et præs. carta mea

¹ Gratum.

confirmasse, pro me et hær. meis, Deo et B. Mariæ F[urnesiensi] et Abbati et monis ibidem Deo servientibus, scil. totum jus et clamium quod umquam habui vel habere potui in vii acris t'ræ cum pert. in t'ritorio de Orgrave, quas Rog. de Orgrave dedit Aliciæ matri meæ in liberum maritagium cum desponsaretur dicto Roberto, patri meo. Pro hac autem confirmatione et quieta clamatione dederunt michi prædicti Abbas et moni i marcam argenti præ manibus, [100] nichil amplius pro ea daturi in posterum. In cujus rei etc.

[CXVIII.—GRANT IN FREE ALMOIGN BY HAMO DF ORGRAVE TO THE CONVENT OF FURNESS OF TWELVE ACRES OF LAND IN THE COMMON-FIELDS OF ORGRAVE.]

Hamo de Orgrabe dat nobis rii acras in Orgrabe. 33.

Omnibus Christi fidelibus, præs. et futuris, Hamo de Orgrave salutem in Domino. Noveritis me, pro salute animæ meæ et omnium antecessorum et succ. meorum, concessisse, dedisse et hac præs. carta mea confirmasse Deo et Abbatiæ de F[urnes], Abbati et monis ibidem Deo servientibus, x acras t'ræ, cum pert., in Rotherseth, et ii acras t'ræ, cum pert., circa fossam mineriæ ferri eorundem,² quas eidem Abbatiæ delegavi cum corpore meo in puram et perp. elemosinam, possidendam et habendam ita libere, quiete et absolute ab omni sæculari exactione, servitio et demanda, sicut hostia salutaris quæ Deo offertur in Altari in odorem suavitatis. In cujus rei testimonium etc.

¹ From the terms employed it is to be inferred that Roger de Orgrave was closely related to Alicia, the mother of Henry de Bovelton, and in all probability was her father.

This and the preceding word interlined in another hand.

[CXIX. - RESTORATION, GRANT AND CONFIRMATION BY RICHARD DE ORGRAVE TO THE CONVENT OF FURNESS OF THAT LAND OF HIS IN ORGRAVE WHICH HAD FORMERLY BELONGED TO HAMO DE ORGRAVE, WITH ALL BUILDINGS, ETC., BELONGING TO IT.]

Ricardus de Orgrabe dat nobis totam t'ram guam in Drarabe. 34.

Omnibus etc. Ric. de Orgrave salutem in Domino. teste Salamone, risus dolore miscebitur I et extrema gaudii luctus occupabit, ego, Ricardus de Orgrave, in futurum providens et animæ meæ saluti consulens, reddo, dono et concedo, et præs. carta mea confirmo, pro salute animæ meæ et Aliciæ sponsæ meæ, et omn. antec. et succ. meorum, totam t'ram meam de Orgrave quæ fuit Hamonis de Orgrave, cum ædificiis et pert. suis, et omnibus [100 col. 2] libertatibus et aisiamentis, Deo et Abbatiæ S. Mariæ de F[urnes], et Abbati et monis ibidem Deo servientibus, quibus meipsum cum dicta Alicia, sponsa mea, speciali fraternitate contuli et devovitavi, tam in vita quam² in morte. Quapropter volo et concedo ut dicti moni dictam t'ram cum omnibus pert. habeant et teneant inperpetuum. In cujus rei testimonium etc.

[CXX.—FINAL CONCORD, MADE IN 1235, BETWEEN ABBOT ROBERT DE DENTON AND HAMO, SON OF ROGER DE ORGRAVE, WHEREBY IT IS ACKNOWLEDGED ON THE PART OF HAMO THAT THE ENTIRE RIGHT TO THE IRON-ORE IN ORGRAVE BELONGS TO THE CONVENT OF FURNESS ONLY.]

Finalis concordia inter nos et hamonem Orgrabe de minera ferri in Drgrave. 35.

Hæc est finalis concordia facta in Curia D'ni Regis apud Lancaster in crastino Octab. S. Johannis ante Portam Latinam,

^{*} Here the words "post mortem" had been inserted and afterwards crossed out.

Ao r. Regis Henrici filii Regis F[ohannis] xix[o] [1235], coram Rog. Bertram, R[oberto] de Ros, W[illelmo] de Ebor. et Ric. de Levinton, I Justic. Itin., et aliis D'ni Regis fidelibus tunc ibi præsentibus, inter R[obertum] Abbatem F[urues], querentem, et Hamonem filium Rog. de Orgrave, impedientem, de quadam mineria ferri, cum pert., in Orgrave. Unde placitum warantiæ cartæ summonitum fuit inter eos in eadem Curia, - scil. quod præd. Hamo recognovit totam præd. mineriam, cum pert., esse jus Abbatis et Ecclesiæ suæ de F[urnes], ut illam quam idem Abbas et Ecclesia prædicta habent de dono Rogeri de Orgrave, patris præd. Hamonis, cujus hæres ipse est, Habend. et ten. eidem Abbati et succ. suis, et Ecclesiæ præd., de præd. Hamone et hær. suis in liberam, puram et perp. elem, inperpetuum, quietam ab omni [100b] sæculari servitio et exactione. Et præd. Hamo et hær, sui² [communicabunt]³ in singulis beneficiis et orationibus quæ de cætero fient in Ecclesia F[urnesiensi].

[CXXI.—FINAL COMPOSITION BETWEEN THE SAME PARTIES AS IN THE LAST DOCUMENT, MADE AT THE SAME ASSIZES, TOUCHING HALF AN OXGANG AND HALF AN ACRE IN ORGRAVE, LESS FIVE ACRES AND A HALF.]

Compositio inter nos et dictum hamonem de dimidia bobata. 36.

Hæc est finalis compositio facta in Curia D'ni Regis apud Lancaster in crastino Ascensionis, Ao r. Regis H[enrici] filii Regis

¹ There is some little uncertainty about this name. Roger Bertram, Robert de Ros, William de Ebor., and, among others, a Robert de Lexinton, were Justices Itinerant in the north in 1234 and 1235, and the name of the latter appears again as acting in the same capacity in 1240, 1241, 1243, etc.; but no Richard de Levington is named. There is possibly a mistake made by the copyist in writing Ric. de Levinton instead of Rob. de Lexinton. Still, it will be observed that the name is repeated in the next document as Ric. de Levinton.

² Suos

³ The Coucher Book has a blank space here. There can be little doubt as to the word to be supplied.

F[ohannis] xix[o], coram Rog. Bertram, Roberto de Ros, W[illelmo] de Ebor. et Ricardo de Levinton, Justic. Itin., et aliis D'ni Regis fidelibus tunc ibi præsentibus, inter Hamonem de Orgrave, petentem, et Abbatem F[urnes.], tenentem, de dimidia bovata et dimacra, exceptis v acris t'ræ et dimidia, cum pert., in Orgrave, Unde placitum fuit inter eos in eadem Curia, scil., quod præd. Hamo remisit et quietum clamavit de se et hær. suis eidem Abbati et succ. suis et Ecclesiæ suæ de F[urnes] totum jus et clamium quod habuit in tota præd. terra, exceptis prædictis¹ v acris t'ræ et dimidia, cum pert., sicut præd. est. Et pro hac remissione, quieta clamatione, fine et concordia idem Abbas dedit prædicto Hamoni ii marcas argenti.

[CXXII.—GRANT AND QUIT-CLAIM BY ADAM, SON OF GILBERT DE ORGRAVE, TO THE CONVENT OF FURNESS OF ALL HIS RIGHT AND TITLE IN THE LAND IN ORGRAVE WHICH HAD BEEN HIS UNCLE HAMO'S, AND HAD BEEN GIVEN TO THE CONVENT BY HIS UNCLE RICHARD.]

Adam de Drgrave facit nobis quietam clamationem etc. 37.

Omnibus etc. Adam filius G[ilberti]² de Orgrave salutem in Domino. Noveritis me pro salute animæ meæ et [100b col. 2] omn. antec. et succ. meorum, concessisse, et pro me et hær. meis inperp. quietum [clamasse] Deo et B. Mariæ F[urnes.] et Abbati et mon. ibidem Deo serv. totum jus et clamium quod umquam habui [ve]l habere potui in tota t'ra quæ fuit Hamonis de Orgrave, avunculi mei, quam quidem t'ram Ricardus, avunculus meus, frater dicti Hamonis, eis donavit in elemosinam, sicut carta dicti Ricardi, quam inde habent, plenius testatur. Hanc vero donationem ratam et gratam habens, dictis Abbati et monis totam præd. t'ram, cum omn. pert. suis, concedo et confirmo pro me et

^{*} This word is interlined.

^{*} The blank here is filled up with certainty from the Tabulated Index, Scripto 37. (See p. 36.)

hær, meis in puram et perp. elemosinam. Pro hac autem confirmatione et quieta clam[atione] recepi iiii marcas argenti præ manibus. Et ut hæc mea confirmatio¹ et quieta clamatio rata et inconcussa permaneat inperpetuum²....

[CXXIII.—GRANT IN FREE ALMOIGN BY THE SAME ADAM, SON OF GILBERT DE ORGRAVE, TO THE CONVENT OF FURNESS OF TWO ACRES OF LAND IN ORGRAVE, WITH QUIT-CLAIM AS TO ANY RIGHT IN THE FUTURE TO ANY LAND THERE.]

Idem Adam bat nobis if acras t'rae in Drarabe. 38.

Omnibus etc. Adam filius G[ilberti] salutem in Domino. Noveritis (ut supra)³ duas acras t'ræ, cum pert., in Campo de Orgrave in liberam, puram et perp. elem. Tenend. et hab. de me et hær. meis libere, quiete et pacifice, sicut ulla elem. liberius et quietius teneri potest et haberi, ita quod nec ego, nec hær. mei, aliquod jus vel clamium in aliqua t'ra de Orgrave in posterum vendicare poterimus. Pro hac autem donatione dederunt michi dicti Abbas et mo[101]nachi viiis sterlingorum, nichil amplius daturi inperpetuum. Et ego dictus A[dam] et hær. mei præfatam t'ram præfatis monis contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus et defendemus inperpetuum.

[CXXIV.—QUIT-CLAIM, IN HER WIDOWHOOD, BY CLARICIA, DAUGHTER OF ROGER DE ORGRAVE AND HIS WIFE AGNES, TO THE CONVENT OF FURNESS, OF ALL HER RIGHTS WHATSOEVER IN ANY LANDS FORMERLY BELONGING TO HER FATHER AND MOTHER IN ORGRAVE.]

Claricia4 filia Rogeri de Orgrave facit nobis quietam clamationem de Orgrave. 39.

Omnibus hoc scriptum visuris vel audituris Claricia,⁵ filia Rogeri et Agnetis de Orgrave, æternam in Domino salutem. Noveritis

¹ Confirmatione. ² The copy ends thus. ³ Thus in the original. ⁴ Claricea.

⁵ Clarecia. It will be observed that in No. 26 of this series of documents (p. 247)

me liber[am] et solutam a lege viri quietum clamasse Abbati et monis de F[urnes] totum jus et clamium quod habui vel habere potui in omnibus et singulis t'ris et tenementis quæ fuerunt quondam prædictorum Rogeri et Agnetis, parentum meorum, ita quod nec ego nec aliquis nomine meo, nec hær. mei aliquid juris vel clamii in præd. t'ris vel tenementis, vel aliqua parte ex eis, de cætero vendicare poterimus. Promisi etiam sub jurejurando, et fidem præstiti corporalem quod pro præd. t'ris et tenementis nunquam a prædictis Abbate et monis vel eorum succ. aliquid exigam inperpetuum. In cujus rei testimonium huic scripto sigillum meum apposni. Hiis testibus:—Hugone de Kendale, Clerico de Cancellaria D'ni Regis; Henrico de Edlingthorp; Willelmo de Hetun; etc.

[CXXV.—GRANT AND CONFIRMATION BY WILLIAM, SON OF ROGER DE ORGRAVE, AND HIS WIFE AGNES, TO THE CONVENT OF FURNESS, OF ALL LAND IN ORGRAVE, AND ELSEWHERE IN FURNESS, FORMERLY HIS FATHER'S, AND OF ALL HIS MOTHER'S DOWER ON HER DECEASE.]

Willelmus filius Rogeri de Dryrabe dat nobis t'ras quas pater ejus dedit nobis etc. 40.

[101 col. 2.] Omnibus Christi fidelibus præs. et futuris Willelmus filius Rog. de Orgrave salutem in Domino. Noveritis me pro salute animæ meæ et omnium antec. et succ. meorum concessisse

Christiana is named as Roger de Orgrave's wife, and that in all the preceding documents the various Orgraves named have been described simply as the children of Roger de Orgrave. In this deed, however, and its successor, the Orgraves mentioned are described as the children of Roger de Orgrave and his wife Agnes. The presumption of course is — not so much that this Roger de Orgrave is another of the same name, but—that Agnes was the second wife of the Roger so often named above. (See original heading to next deed.)

¹ Pristiti.

et dedisse et hac præs. carta mea confirmasse Deo et B. Mariæ de F[urnes], et Abbati et monis ibidem Deo servientibus, totam t'ram quam Rogerus pater meus habuit vel habere potuit in vita sua in dicta villa de Orgrave, vel alibi infra Furnes, et totam dotem Agnetis matris meæ post ejus decessum — Tenendum et hab. de me et hær. meis prædictis Abbati et monis in liberam, puram et perp. elemosinam. Et ego, præd. Willelmus, et hær. mei totam præd. t'ram, cum pert., præfatis Abbati et monis contra omnes homines warantizabimus et defendemus inperpetuum Pro hac autem concessione dederunt michi xxs sterlingorum, nichil amplius daturi imperpetuum. In cujus rei test. præsenti scripto sig. meum apposui. Actum apud Daltonam A.D. Mcc quadragesimo viio, die Marcelli Papæ et martiris. Test. W[illelmo] de Fornes; F[ohanne] de Cancefeld; etc.

[CXXVI.—GRANT BY AVICIA, DAUGHTER OF WILLIAM DE ORGRAVE, TO THE CONVENT OF FURNESS OF A MESSUAGE IN ORGRAVE, GIVEN TO HER BY HER BROTHER GILBERT, TOGETHER WITH A PERCH OF LAND IN OFRIG AND ANOTHER HALF-PERCH AT LANGHEAD.]

Avicia filia W[illelmi] de Orgrave dat nobis i mesuagium in Orgrave. 41.

Omnibus Christi fidelibus hoc scriptum visuris vel audituris Avicia, filia W[ill.] de Orgrave, salutem. Noveritis me dedisse et hac præs. carta mea [101b] confirmasse Deo et B. Mariæ de F[urnes] et monis ib. Deo serv., unum messuagium in villa de Orgrave, illud scil. quod Gilbertus, frater meus, dedit michi pro homagio et serv. meo, quod jacet juxta viam prope domum patris mei, et unam perticatam t'ræ et dim. super Ofrig, et dim. perticatam t'ræ juxta Langheved prope t'ram W[illelmi] patris mei, Tenend. et hab. de me et hær. meis libere, solute et quiete ab

omni servitio, exactione et demanda. Ego vero Avicia præd. t'ram cum messuagio dictis monis, cum omnibus pert. suis, libertatibus, communiis et aisiamentis ad villam de Orgrave pertinentibus, contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus et defendemus in perpetuum: Similiter facient hær. mei. Hiis [Test.]:— Alexandro de Kirkeby; Alano de Penigton; etc.

[CXXVII.—GRANT IN FREE ALMOIGN BY GILBERT DE BOYVILLE TO THE CONVENT OF FURNESS OF TWO ACRES OF LAND IN ORGRAVE, GRANTED TO HIM BY HIS BROTHER WILLIAM.]

Bilbertus Bopbell' bat nobis if acras trae in Drgrabe. 42.

Omnibus Christi fidelibus præs. et futuris Gilbertus de Boivylle1 salutem in Domino. Noveritis me, pro salute animæ meæ et omnium antec. et succ. meorum, concessisse, dedisse, et hac præs. carta mea confirmasse Deo et B. Mariæ de F[urnes] et Abbati et monis ib. Deo. serv., duas acras t'ræ, cum pert., in t'ritorio de Orgrave, in cultura quæ dicitur Orgravebank, quas Will. de Boywille, frater meus, michi dedit pro homagio et servitio meo, Tenend. et hab. de me et hær. meis in liberam, puram et perp. [101b col. 2] elemosinam. Et ego præd. G[ilbertus] et hær. mei prædictas duas acras t'ræ, cum pert., prædictis Abbati et monis contra omnes homines warantizabimus etc. inperpetuum. Pro hac autem concessione et donatione mea dederunt michi dicti Abbas et moni unam marcam argenti præ manibus, nichil amplius daturi in posterum. Actum apud Daltonam A.D. Mcc. xlvii. mense Augusti. Testibus: D'no Ricardo de Cauplande: F[ohanne] de Cancefelde.

¹ Arms: -S. a chevron A. diapered, between three bulls heads affronteé of the second.

[CXVIII.—QUIT-CLAIM BY ADAM, SON OF GILBERT DE ORGRAVE, TO HIS UNCLE RICHARD AND HIS ASSIGNS, VIZ., THE CONVENT OF FURNESS, OF ALL HIS RIGHT IN ANY LANDS WHATEVER IN ORGRAVE, OR ELSEWHERE IN FURNESS.]

Abam de Orgrabe facit quieram clamationem Kicarbo de Orgrabe de tota etc. 43.

Omnibus Christi fidelibus etc. Ada[m] filius Gilberti de Orgrave, salutem in Domino. Noveritis me concessisse et pro me et hær, meis inperp. præsenti scripto quietum clamasse Ricardo, avunculo meo, de Orgrave, et assignatis suis, viz. Abbati et Conv. de F[urnes], totum jus et clamium quod unquam habui vel habere potui in aliqua t'ra pertinente ad villam de Orgrave, vel alibi infra F[urnes]. Pro hac autem concessione simul et quieta clamatione mea dedit michi dictus Ricardus iv marcas argenti præ manibus. Et ut hæc mea concessio simul et quieta clamatio tabilis et inconcussa in posterum perseveret præsens scriptum sigilli mei appositione corroboravi. Test:—W[illelmo]de Fourues; Ricardo de Cawplande; etc.

[102 blank.]

	•	

•

•

•	-	

	,	

DATE DUE				

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004

